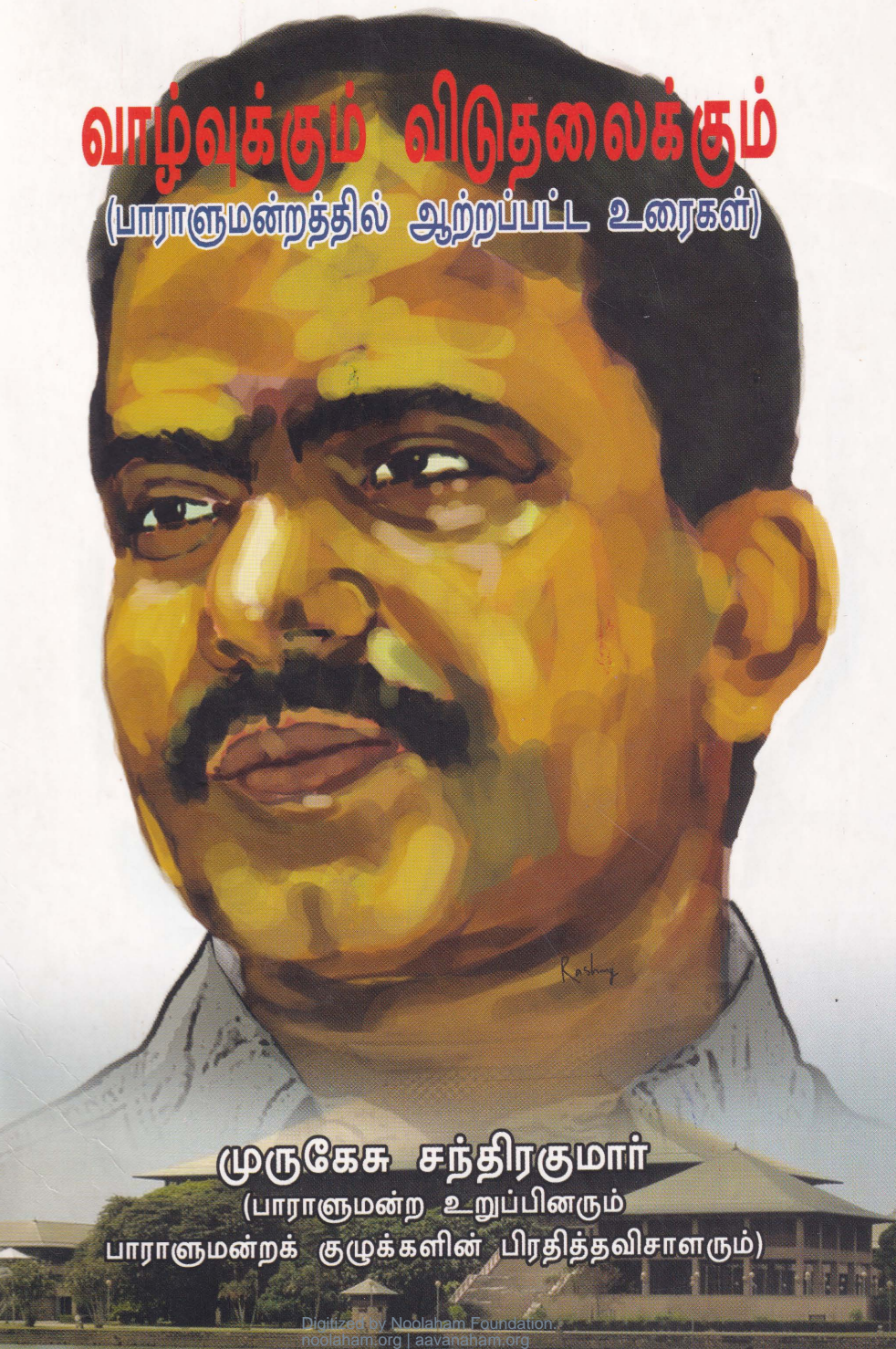

வாழ்வுக்கும் விடுதலைக்கும் (பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றப்பட்ட உரைகள்)

முருகேசு சந்திரகுமார்

(பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித்தவிசாளரும்)

வாழ்வுக்கும் விடுதலைக்கும்

பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றப்பட்ட உரைகள்
2012 - 2015

முருகேசு சந்திரகுமார் பா.உ.
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்

வாழ்வுக்கும் விடுதலைக்கும்

பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றப்பட்ட உரைகள்
2012 - 2015

முருகேசு சந்திரகுமார் பா.உ.
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்

Vazhvukkum Viduthalaikkum

Parliment Speech 2012-2015

© Murugesu Chandrakumar

First Edition : June, 2015

Published by : MAHIZH, 754, Kanagarasa Road, Thirunagar North,

Kilinochchi, Sri Lanka

Cover art : Rashmy

Layout : tg

Printed by : AJ Prints

Price - 400.00

வாழ்வுக்கும் விடுதலைக்கும்

பாராளுமன்ற உரைகள் 2012-2015

© முருகேசு சந்திரகுமார்

முதற்பதிப்பு : ஜூன் 2015

வெளியீடு : மகிழ், 754, கனகராசா வீதி, திருநகர் வடக்கு,

கிளிநொச்சி, இலங்கை.

முகப்போவியம் : றஸ்மி

நூல்வடிவம் : ரீஜி

அச்சாக்கம் : ஏஜே பிறின்ட்ஸ்

விலை : ரூ. 400/-

பிடி-15

எமது மக்களின் வாழ்வுக்கும் விடுதலைக்கும்...

பொருளடக்கம்

01	பிரச்சினைகளை சரியாக அணுகும் ஆற்றல் கொண்டவர் திரு.கித்துல்கொட	1
02	தமிழ் மக்கள் நிம்மதியாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்	5
03	பொறுப்புக்கூறும் கண்ணியத்துடன் சகல தரப்பினரும் செயற்பட்டால் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்	10
04	இந்திய மற்றும் தென்னிலங்கை மீனவர்களின் அத்துமீறிய செயற்பாட்டால் வடக்கு மீனவர்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது.	16
05	மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட பல தலைவர்கள் யுத்த சூழல் காரணமாக கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.	23
06	மலையக மக்களின் உரிமைகளுக்காக துணிச்சலுடன் குரல் கொடுத்தவர் ராஜன்	28
07	வடபகுதியில் இடம்பெறும் ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கு இலஞ்ச, ஊழல் ஆணைக்குழு சீரமைக்கப்பட வேண்டும்	30
08	வடபகுதி விவசாயிகளின் உற்பத்திகளுக்கு சிறந்த சந்தை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்.	44
09	பிரச்சினைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் மத்தியில் எந்த நன்மையான இலக்கையும் இலகுவில் எட்டிவிட முடியாது.	49
10	வடக்கில் ஆசிரியர் வளப்பங்கீடு, உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படாததால் மாணவர்களின் கற்றல் செயற்பாடுகளில் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.	57

11. வடமாகாண கடற்றொழிலாளர்களுக்கு நிலையான சந்தைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 67
12. தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மீதான விசாரணைகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். 71
13. புதுக்குடியிருப்பு கேப்பாப்புலவு மக்கள் அவர்களின் சொந்தக் கிராமத்திலே மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டும். 76
14. அரசியல் அணுகுமுறையில் பாதுகாப்புத் தொடர்பான சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். 83
15. அரசியலுக்கு அப்பால் வெள்ள அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அனைவரும் முன்வரவேண்டும். 89
16. முழுமையான வளங்களைப் பெறுவதன் மூலமே, யுத்தத்தினால் இழந்த வடமாகாண கல்வியை மீளவும் பெறமுடியும். 94
17. மக்களை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் துரிதகதியில் குடியேற்றுவதே மீள்குடியேற்றத்தின் வெற்றியாகும். 101
18. வடக்கில் ஊடகவியலாளர்கள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும். 107
19. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு தென்னிலங்கையில் இருந்து துணிச்சலுடன் குரல் கொடுத்தவர் ஜயலத் ஜெயவர்தன 114
20. எதிர்ப்பு அரசியல் மூலம் எதனையும் சாதிக்க முடியாது. 117
21. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களைக் கொண்ட எமது நாட்டிற்கு பொருத்தமான வரவு செலவுத் திட்டம் அவசியம் 124
22. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். 131
23. வடமாகாண குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காணப்பட வேண்டும். 139
24. வடமாகாண உள்ளூராட்சி சபைகள் அரசியல் நடத்தும் சபைகளாகவே செயற்படுகின்றன. 145

25. அரசியலில் மதம் கலக்கப்படுவது தடுத்துநிறுத்தப்பட வேண்டும். 154
26. மக்களை நாடிச்சென்று சேவை செய்கின்ற நிறுவனமாக பொதுநிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு மாறியுள்ளது. 161
27. கொஸ்லாந்தை மக்களுக்கு பாதுகாப்பான இடங்களை வழங்கி அவர்களை குடியேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 167
28. வடக்கில் சட்டமும், ஒழுங்கும் சரியாக கடைப்பிடிக்கப்படும் பட்சத்திலேயே பிரச்சினைகளுக்கு விரைவாக தீர்வுகாண முடியும். 179
29. பொதுமக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். 184
30. அபிவிருத்தியின் பயன்கள் மக்களை சென்றடைவதற்கு அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும். 190
31. சவால்களின் மத்தியிலேயே வடக்கில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். 194
32. வடக்கில் உள்ள அனைத்து திணைக்களங்களின் வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்படும் பட்சத்தில் மக்கள் சேவையை சிறப்பாக மேற்கொள்ள முடியும். 202
33. நீரைச் சேமிப்பதன் மூலம் வடக்கின் நீர் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண முடியும். 209
34. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரங்களை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் விசேட திட்டங்களை செயற்படுத்த வேண்டும். 217
35. நடைமுறைக்குச் சாத்தியமில்லாத அரசியல் தீர்மானங்களையே பிரேரணையாக வடமாகாண சபையில் நிறைவேற்றுகின்றார்கள். 223
36. எமது நாட்டில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் எமது மக்களுக்கு சேவை செய்ய முன்வர வேண்டும். 229

37. புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களில்
நாம் அதிக கரிசனையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றோம். 237
38. வன்னியில் காணிக் கச்சேரிகளை நடாத்தி
காணிப்பிரச்சினைகளுக்கு துரிதமாக தீர்வு காண வேண்டும். 247
39. இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறிய
மீன்பிடி நடவடிக்கையால் வடக்கு மீனவர்கள்
தினமும் வாழ்வாதாரத்தை இழக்கின்றனர். 254
40. தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலைக்கு
விசேட நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு,
விசாரணைகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். 260
41. சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப்படுபவர்களை
மனிதநேயத்துடன் அணுக வேண்டும். 265
42. 19 ஆம் அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் மக்களுக்கு
பயனுடையதாக அமையும்போதே
அதனை முழு மனதுடன் ஆதரிப்போம். 270
43. மாணவி வித்தியாவின் படுகொலையுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்
சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும். 275
44. நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தினால் தமிழ் மக்களுக்கு
எந்த நன்மையும் ஏற்படவில்லை. 283
45. விகிதாசார தேர்தல் முறையே நாட்டின்
அனைத்து இன மக்களுக்கும் நன்மையைத் தரும். 288

முருகேசு சந்திரகுமார் யா.உ.
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்

பிரச்சினைகளை சரியாக அணுகும் ஆற்றல் கொண்டவர் திரு. கித்துல்கொட

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

இந்த உயரிய சபையிலே நீண்டகாலம் செயலாளர் நாயகமாகப் பதவி வகித்த திரு. தம்பிக்க கித்துல்கொட அவர்களின் சேவையை கௌரவிக்கும் முகமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பிரேரணையின் மீது எனது கருத்துக்களையும் பதிவு செய்ய சந்தர்ப்பம் தந்த மைக்காக உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். நீதித்துறையிலும், சட்டத்துறையிலும் நீண்டகாலம் அனுபவம் பெற்ற திரு. கித்துல்கொட அவர்களின் இந்த அவையிலே மிகவும் சவால்களுக்கு மத்தியில் சேவையாற்றியிருக்கின்றார். பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகம் என்ற பதவியானது மிகவும் பொறுப்புடனும், நடுநிலையாகவும், துணிச்சலுடனும் செயற்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். திரு. கித்துல்கொட அவர்களின் அந்தப் பொறுப்பை மிகவும் சிறப்பாக நிறைவேற்றியிருக்கின்றார் என்று தெரிவிப்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திரு. கித்துல்கொட அவர்களுடன் மிகவும் குறுகிய காலம்தான் நெருங்கி பழகக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் செயலாளர் நாயகமாகப் பொறுப்பேற்ற 1999 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு இருக்கவில்லை. ஆனால், இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் அவருடனான உறவு எனக்கு மிகவும் அவசியமாக இருந்தது. நான் இந்த சபையின் உயரிய ஆசனத்தில் இருந்து எனது பொறுப்பை நிறைவேற்றும்போது அவர் எனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து, ஆலோசனை

வழங்கி என்னை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கின்றார். இந்த அவையிலே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்த்தரப்புக்கும், அரசு தரப்புக்கும் இடையில் வாதப்பிரதிவாதங்கள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம் தலைமை தாங்குபவர்கள் மிகவும் துணிச்சலான முடிவை அறிவிக்கும் வகையில் அவர் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார். இந்த அவையிலே விவாதங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது அவைசம்பந்தமாக எடுக்கப்படும் முடிவுகள் அதிகமாக உடனடி முடிவாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் மிகவும் நடுநிலையாகத் தீர்ப்பு வழங்கும் வகையில் அவர் தனது ஆலோசனைகளை வழங்கியிருக்கின்றார். அந்தவகையில் அரசு தரப்பாக இருந்தாலும்கூட, அவர் எல்லோருடைய அபிமானத்தையும் பெற்றவராக இருக்கின்றார். அவர் வழங்கிய ஆலோசனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவே இருந்தன. அந்தவகையிலே, அவர் தனது பொறுப்பைச் சரியாகவே நிறைவேற்றியிருக்கின்றார் என்பதை இந்த அவையிலே உறுதிப்படுத்திக் கூறமுடியும்.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல், திரு.கித்துல்கொட அவர்களின் நீதி மற்றும் சட்டத்துறைகளில் மிகவும் அனுபவமுள்ளவர். அவர் நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் செயலாளராகவும் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். உண்மையிலேயே இன்றைய இலங்கைக்கு நேர்மையான, துணிச்சலான, பக்கச்சார்பற்ற, நிர்வாகத்துறையினர் அவசியம். திரு.கித்துல்கொட அவர்கள் அதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாக இருந்து தனது கடமைகளைப் புரிந்திருக்கின்றார். திரு.கித்துல்கொட அவர்கள் இந்த பாராளுமன்றத்தில் உள்ள சகல ஊழியர்களுடனும் மிகவும் நட்புடன் பழகக்கூடியவராக இருந்து, பாராளுமன்ற ஊழியர் சங்கத்தைப் பலப் படுத்துவதிலும் அவர்களின் சேமநலன்களைக் கவனிப்பதிலும் மிகவும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு, அவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். அதற்காக நான் அவரை இச்சந்தர்ப்பத்திலே பாராட்ட விரும்புகின்றேன். அவர் ஊழியர்களுடன் அன்பாகவும், இனிமையாகவும் பேசி, இளமைத் துடிப்புடன் தனது கருமங்களை மிகவும் சிறப்பாக ஆற்றியிருக்கின்றார். ஒருவர் மற்றவர்களுடன் நட்புடன் பழகுவது என்பது மிக முக்கியமானது. எங்களில் பலரிடம் இப்பண்பு இல்லை. சிலர் மற்றவர்களைப் பார்த்துச் சிரிப்பதேயில்லை. நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஓர் உரிய பதவியில் இருப்பவர் முதலில் நட்புடன் பழகி பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. இதற்கு உதாரணமாக திரு. கித்துல்கொட

அவர்கள் விளங்கினார். நாங்கள் அவருடன் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றிருந்த காலகட்டங்களில் பல்வேறு உயரத்திகாரிகளைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அவர்கள் எங்களிடம் “தயவு செய்து சிரித்துக்கொண்டு கதையுங்கள்! Smiling face உடன் இருங்கள்!” என்று கூறுவார். இது ஒருவரிடத்தில் காணப்பட வேண்டிய மிக முக்கிய பண்பாகும். அவற்றுக்கு உரியவராக திரு. கித்துல்கொட அவர்கள் விளங்கினார்.

மாண்புமிகு ஜோன் அமரதுங்க அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இச்சபையில் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகள் எழுகின்றபொழுது அது தொடர்பில் உடனடி முடிவுகளை எடுப்பதென்பது உண்மையிலேயே கடினமானது. இதற்கு விதிவிலக்கை உடனடியாக சிறந்த முடிவுகளை எடுக்கக்கூடியவராக திரு. கித்துல்கொட அவர்கள் இருந்தார் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அவர் நீதவானாக கடமையாற்றிய பொழுதில் வழங்கிய தீர்ப்புகளைவிட, ஒரு செயலாளர் நாயகமாக கடமையாற்றிய பொழுது எடுத்த முடிவுகள்தான் - வழங்கிய தீர்ப்புகள்தான் மிகவும் முக்கியமானவை. ஏனெனில், ஒரு நீதவான் வழக்கொன்றுக்கு தீர்ப்பினை வழங்க முன்னர் முன்பு அதுபோன்ற வழக்குகளுக்கு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பினைப் படிக்கலாம் அது சம்பந்தமான பதிவுகளைப் பார்க்கலாம். பல்வேறு சட்டப் புத்தகங்களைப் புரட்டிப்பார்க்கலாம். சட்டத்துறையில் உள்ள பல்வேறு பட்டவர்களின் அனுபவங்களையும், கருத்துக்களையும் பெற்றுக் கொண்டு அத்தீர்ப்பினை வழங்கலாம். ஆனால், இச்சபையின் செயலாளர் நாயகத்தினுடைய ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டு எடுக்கும் முடிவானது, அது சர்ச்சைக்குரியதாக இருப்பினும், உடனடியாகவே எடுக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த வகையில் சபை நடவடிக்கைகளின்பொழுது எழுகின்ற பிரச்சினைகளைச் சிறந்த முறையில் அணுகி, அதனை சமாளிக்கும் திறமை திரு. கித்துல்கொட அவர்களிடம் இருந்தது. இவ்வாறு இச்சபையை சிறப்பாக நடத்திச் செல்வதற்கு அவர் வழங்கி பங்களிப்புக்காக நாங்கள் அவரைப் பாராட்டுகின்றோம். கௌரவிக்கின்றோம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் புதிய செயலாளர் நாயகமாகப் பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கும் திரு. தம்மிக்க தஸநாயக்க அவர்களையும் நான் வரவேற்கின்றேன். பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன். அவர் இப்பாராளுமன்றத்தில் நீண்டகாலமாக சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த அவர் செயலாளர் நாயகமாகப் பொறுப்
 பேற்றிருப்பது இப்பாராளுமன்றத்தின் பாரம்பரியத்தையும், மகிமை
 யையும் பாதுகாப்பதற்கு உறுதுணையாக அமையும். அவ்வாறே,
 உதவிச் செயலாளர் நாயகமாக இருந்து பிரதிச் செயலாளர்
 நாயகமாகப் பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கின்ற திரு. நீல் இத்தவல
 அவர்களையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே வரவேற்கிறேன். பாராட்டி
 வாழ்த்துகிறேன். இறுதியாக, திரு.கித்துல்கொட அவர்கள் எதிர்
 காலத்தில் எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் பெற்று நீண்டகாலம்
 ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டும் என்று இச்சபையிலே வாழ்த்தி,
 விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

22 பெப்ரவரி 2012

தமிழ் மக்கள் நிம்மதியாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

இலங்கையின் சமகால நிலைமைகள் இன்று சர்வதேசத்தின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ள சூழலில் நாம் அவை பற்றி ஆராய்வதற்காக இங்கு கூடியிருக்கிறோம். யுத்தம் முடிவடைந்த பிறகு, அமைதி குறித்தும், சமாதானம் குறித்தும் அரசியல் உரிமைப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டிய காலகட்டம் இது. ஆகவே, அதற்கான பணிகளை முன்னெடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அனைவரும் இருக்கிறோம். இதில் அனைவருக்கும் முதன்மைப் பொறுப்பு உண்டு. நாங்கள் இலங்கையர் என்ற ரீதியில் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். வெளிச்சூழலில் இருந்து வருகின்ற எத்தகைய நெருக்கடியாயினும், அது முழு இலங்கையரையுமே பாதிக்கும். நாம் இன்றைய சர்வதேச அரசியல் போக்குகளை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய அதே நேரத்தில், எமது நாட்டின் அரசியல் சூழல் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அந்தவகையில், நாட்டில் யுத்தம் முடிவடைந்தாலும் நெருக்கடி நிலைமை தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதை உணர்கின்றோம். யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவந்ததன் மூலம் உள்நாட்டு நெருக்கடிக்கு ஒரு கட்டத் தீர்வை நாம் கண்டுள்ளபோதும், ஏனைய அரசியல் நெருக்கடிகள் இன்னமும் தீர்க்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

யுத்தத்துக்குப் பிறகு மக்களிடம் பதற்றநிலை குறைந்திருப்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மையாகும். இந்த அரசாங்கம் அகால மரணங்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைத்திருப்பது உண்மையானது. தடைகளும், வரையறைகளும் தகர்க்கப்பட்டு, சகல மக்களும் இந்த

நாட்டில் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்றுவரக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருப்பதும் உண்மையே. இன நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் வகையில் பல முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும், நாம் இன்னும் பல தடைகளை கடக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கான அழைப்பை மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் விடுத்துள்ளார். “ஒரே தேசம்” என்ற குடையின் கீழ் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் சமமாக வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு எல்லோரும் பங்களிக்க வேண்டும் என்பதே அவரின் வேண்டுகோளாகும். இந்தவகையில் அரசாங்கம், பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவின் ஊடாக இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வைக்காணும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு சிந்தித்தது. பிரச்சினைகளைப் பற்றி தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பது வேறு. பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிப்பதும் அந்த முயற்சியில் பங்கெடுப்பதும் வேறு எதையும் எவரும் எப்படியும் பேசிவிட்டுப் போகலாம். ஆனால், நடைமுறையில் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து, தீர்வைக் காண்பதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு அதில் வெற்றிகாண்பதே இங்கு முக்கிய தேவையாகும். அதன் மூலமே நாம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். அந்தவகையில், நாம் இன்று இலங்கையின் இன முரண்பாடு தொடர்பான விவகாரங்களில் நடைமுறைச் சாத்தியமான அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்ளும் நிலைப்பாட்டை எடுத்து செயற்பட்டு வருகின்றோம். இந்த நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவில் பங்கேற்பதற்கு நாம் இணக்கம் தெரிவித்திருந்தோம்.

அதேவேளை, யுத்தத்தின் பின்னரான நிலைமைகளையொட்டி மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துமாறும் தெரிவித்து வருகின்றோம். எமது நிலைப்பாட்டை ஒத்ததாக இந்த அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்துவரும் இடது சாரிக் கட்சிகளும் தமது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தேசிய ரீதியில் நல்லிணக்கத்தையும், புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துவதற்கு நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென இந்த அரசாங்கத்தின் மூத்த அமைச்சர்களான மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணயக்கார, மாண்புமிகு டி. யு. குணசேகர, மாண்புமிகு அமைச்சர் திஸ்ஸ விதாரண ஆகியோர்

வலியுறுத்தி வருகின்றனர். நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் பொதுமக்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் பலதரப் பட்டவர்களிடமிருந்து திரட்டப்பட்ட தகவல்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இந்த அறிக்கைக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் உள்ளது. இந்த அறிக்கையை இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள், இடது சாரிக் கட்சிகள், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் அமைதியையும், நிரந்தரத் தீர்வையும் விரும்புகின்ற பிற தரப்பினர், பெரும்பாலான ஊடகத்தினர் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் உள்ளிட்ட சர்வதேச சமூகத்தினர் என பலரும் வரவேற்கின்றனர். எமது மக்கள் பட்ட வதைகளும், வலிகளும் ஆற்றப்படவேண்டுமானால், அவற்றுக்கு ஈடாக, தீராப் பிரச்சினையாக நீடித்துவரும் அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் நிம்மதியாகவும், சுதந்திரப் பிரஜைகளாகவும் எமது மக்கள் வாழவைக்கப்பட வேண்டும். மாறாக, பகைமையுணர்வுகளை வளர்ப்பதன் மூலம் நாம் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது. இழப்புகளைச் சொல்லி அழுதாலும் பகைமையுணர்வுகளுக்கு இடமளிப்பதன் மூலம் மென்மேலும் நெருக்கடிகளையே நாம் சந்திக்கவேண்டியுள்ளது.

இதேவேளையில், எமது மக்களின் அரசியல் உரிமைப் பிரச்சினைக் கான தீர்வு குறித்து நீண்டகாலமாக வலியுறுத்திவரும் நடைமுறைச் சாத்தியமான வழிமுறைகளும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றை நடைமுறைப்படுத்தி இனங்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தையும் அரசாங்கத்தின் செயலுறுதிப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தும்படி நாம் கேட்கின்றோம். அதுமட்டுமன்றி, இந்த நாட்டிலே மென்மேலும் இன முரண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு நாம் எவரும் இடமளிக்கக்கூடாது என்றும் இந்த அவையிலே நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் கொண்டுள்ள திடசங்கற்பத்தை நாம் வரவேற்கின்றோம். இந்த திடசங்கற்பத்தை நடைமுறையில் வெற்றி கரமாகச் செயற்படுத்துவதிலேயே உண்மையான வெற்றியும், நிரந்தரத் தீர்வும் தங்கியுள்ளது. இதேவேளையில், நாம் இனங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தையும் புரிந்துணர்வையும் பாதுகாத்துக்கொண்டே

எமது மக்களின் அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணும் முயற்சியை முன்னெடுக்க விரும்புகின்றோம். நாம் சிங்கள மக்களை பகைத்துக்கொண்டு எந்தவொர் அரசியற் தீர்வையும் நடைமுறைப் படுத்திவிட முடியாது. எந்தவொரு சர்வதேச அழுத்தங்களினாலும் இலங்கைத் தீவில் இன ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. இன முரண்பாடுகளை வளர்த்துக்கொண்டு எதனையும் சாதித்துவிடவும் முடியாது. இவை கடந்த காலங்களில் நாம் கற்றுக்கொண்ட பட்டறிவுப் பாடங்களாகும். ஆகவே, இலங்கைத் தீவின் ஒருமைப் பாட்டை பேணிக்கொண்டு அதனுடைய இறைமையை பாதுகாத்து தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியலுரிமைகளை வென்றெடுக்கவே நாம் விரும்புகிறோம். இதனடிப்படையிலேயே அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் எம்மை இணைத்துள்ளோம். எனவேதான், தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பில் எமது நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் நாம் அராங்கத்துக்கு ஆதரவாக ஜெனீவா மாநாட்டில் கலந்துகொண்டிருந்தோம். இதன் மூலம் எமது மக்களின் அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணக்கூடிய இன ஐக்கிய சூழலை பாதுகாக்கவும் நாம் விரும்பியிருந்தோம். நாம் வழங்கிய இந்த ஆதரவை இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒரு நல்லெண்ண சமிக்ஞையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இதேவேளை, மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் நிரந்தர சமாதானத் திற்கான அர்ப்பணிப்புமிக்க செயற்பாடுகளை நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வரவேற்கின்றோம். சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவென்பது இலங்கைத் தீவின் அமைதிக்கும், சுபீட்சமான எதிர்காலத்திற்கும் இன நல்லுறவுக்கும் ஏற்றதாக அமைய வேண்டும். இதனையே இந்த நாட்டு மக்களும் விரும்புகின்றனர். நீண்டகால போரினால் மிகக் கொடிய துன்பத்தை சந்தித்த இந்த நாட்டு மக்களும் விரும்புகின்றனர். நீண்டகாலப் போரினால் மிகக் கொடிய துன்பத்தைச் சந்தித்த இந்த நாட்டு மக்களை யாரும் எந்த நிலையிலும் மீண்டும் ஓர் இருண்ட யுகத்தினுள் தள்ளிவிட அனுமதிப்பது பொருத்தமானதல்ல. அவ்வாறு அனுமதிப்பது மீண்டும் இந்த நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் இழைக்கும் அநீதியாகும். அதன் மூலம் நாம் மிகவும் கடினமான நிலையில் பெற்றுக்கொண்ட இந்த அமைதியான சூழலை மீண்டும் இழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, இந்த நாட்டின் இறைமையையும், சுபீட்சத்தையும் மனதிற்கொண்டு, ஒன்றுபட்ட இலங்கையராக வாழக்கூடிய ஏதுநிலைகளை உருவாக்குவோம்.

இதற்கு நாம் சமாதானத் தீர்வு குறித்த விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளல்களுக்குமாக எம்மை அர்ப்பணிப்போம் என்று கேட்டு, எனது உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி.

3 ஏப்ரல் 2012

பொறுப்புக்கூறும் கண்ணியத்துடன் சகல தரப்பினரும் செயற்பட்டால் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு லக்ஸ்மன் கிரியெல்ல அவர்களால், கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவது தொடர்பில் கொண்டுവரப்பட்டிருக்கின்ற ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு எனது கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இவ்விடயம் சம்மந்தமாக இங்கு பேசிய பலரும் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் தரப்புக்களும் ஒன்றிணைந்து, புரையோடிப் போயிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினைக்குச் சிறந்ததொரு தீர்வினைக் காணவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால், இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக “பொறுப்புக்கூறல்” என்ற விடயத்தை எல்லோரும் கருத்தில்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எனது கருத்தாக நான் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டிலே நீண்டகாலமாகப் புரையோடிப்போயிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினைக்குக் காரணமானவர்கள் யார்? காலத்துக்குக் காலம் ஆட்சியில் இருந்த அரசுகளையும், எதிர்ணியில் இருந்த எதிர்க்கட்சியையும் சேர்ந்த எல்லா அரசியல்வாதிகளுமே இதற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டிய கடமைப்பாடுடையவர்கள் என்றே நான் கருதுகின்றேன். அதைவிட, இந்தப் பொறுப்பு இந்த நாட்டின் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் உரியது. அதாவது, ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்கள், அரசியல்வாதிகள், அரசியல் கட்சிகள் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சிவில் அமைப்புக்கள், ஊடகங்கள் உட்பட மற்றும் பல தரப்பினருக்கும் இப்பொறுப்பு

உண்டு. ஆகவே, இப்பிரச்சினைக்குப் பொறுப்புக்கூறல் என்பது தனியே ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினரையோ அல்லது அரசாங்கத்தையோ மட்டும் சார்ந்ததாக எவரும் கருதிவிடக்கூடாது. இங்கே குறிப்பிடப்படும் “நிலைமைகளைச் சீராக்கும் நடவடிக்கை” என்பதை இந்தப் பொறுப்புக்கூறலின் அடிப்படையிலிருந்தே உருவாக்க முடியுமென நான் நம்புகின்றேன். ஆகவே, எல்லோரும் தமது கடந்தகாலத் தவறுகளுக்கான பொறுப்புக்கூறலை முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

“போர் என்றால், போர்” என்று அறைகூவல் விடுத்த, தவறான அணுகுமுறையிலிருந்தே நாட்டின் இனப்பிரச்சினை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இதற்குப் பின்னர் நடைபெற்ற துயரம் நிறைந்த ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் மனித அவலங்களுக்கும் காரணமாக இருந்த ஒவ்வொருவரும் தமது பொறுப்புக்களை ஏற்க வேண்டும். ஆனால், இங்கு என்ன நடைபெறுகின்றது? ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களையே பொறுப்புக்கூற வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றனர். இந்த நிலைமை இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற அரசியல்தலைமைகள் முதல் பொறுப்புக்கூற வேண்டிய ஊடகங்கள் வரையில் எவருமே புதிய மாற்றங்களைச் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இது ஒருபோதும் ஆரோக்கியமான விடயமாக அமையாது. இந்தப் போக்கு மென்மேலும் நெருக்கடிகளையே உருவாக்கும். இவர்கள் எல்லோரும் கடந்த காலங்களைப் போன்று மற்றைய கட்சிக்காரர்களை எதிர்ப்பதிலும் அவர்கள் மீது பழி சுமத்துவதில் மாத்திரமே கரிசனையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். புதிய காலத்திற்குப் பயணிப்பது என்பது ஜனநாயக அடிப்படையிலும், மீள் உருவாக்கம் செய்வதென்பது அமைதியையும் சமாதானத்தையும் உருவாக்குவது என்ற நோக்கிலும் முற்றிலும் புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு மேற்கொள்ளப்படும்போதே சாத்தியமாகும். நாம் இருளும், துயரும், நிறைந்த நமது கடந்தகால வாழ்க்கையிலிருந்து மீளவேண்டும் என்று தொடர்ந்தும் இங்கு வலியுறுத்துகின்றோம். இங்கே ‘ஊடக சுதந்திரம்’ என்பதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படும் பத்திரிகையாளர்களின் செய்தி சேகரிக்கும் வெளிப்படைத் தன்மைக்குரிய வாய்ப்புக்களைப் பற்றிய எடுத்துக்கூறலை நாமும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். ஆனால், நாம் அனைவரும் இந்த நாட்டிலே இதனை பேண முற்பட்டிருக்கின்றோமா என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

அண்மையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் இலங்கையின் நீண்டகால இடது சாரிக் கட்சியொன்றும் தனது மேதின ஊர்வலத்தை நடத்தியிருந்தது. ஆனால், இந்தச் செய்தி எந்த ஊடகத்திலும் வெளியிடப்படவில்லை. இவர்கள் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும் இந்த நாட்டின் ஐக்கியத்துக்காகவும் தொடர்ந்தும் குரல் எழுப்பி வருபவர்களாவர். இவர்கள் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத் துக்கு எதிராக உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டவர்கள். இந்த நாட்டின் தொழிலாளரின் உரிமைகளையும் அடிநிலை மக்களின் உரிமைகளையும் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருபவர்கள். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே சுதந்திரமாக தமது உரிமைக்குரலை எழுப்பினர். ஆனால், இதனைப்பற்றி எந்த ஊடகமும் பொருட்படுத்த வில்லை. ஆனால், கௌரவ உறுப்பினர் சம்பந்தன் அவர்கள் தேசியக் கொடியைத் தூக்கிய சம்பவத்தையே ஊடகங்கள் சர்ச்சைக்குரிய தாக்கின. இதன் மூலம் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள், அல்லது எதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? இன முரண்பாட்டைக் கூர்மைப் படுத்தி இந்த நாட்டை மென்மேலும் சிதைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இவர்களுடன் சேர்ந்து சில ஊடகவியலாளர்கள், அரசியல் கட்சிகள், சிவில் சமூகத்தினர் என எல்லோரும் கூடிநின்று கும்மாளம் அடிக்கின்றார்கள். இது ஏதாவது நல்ல விளைவுகளைத் தரும் என நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? இதேபோன்று தான் தொடர்ந்தும் வருத்தத்துக்குரிய பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இம்மன்றானது மக்களுடைய அரங்கு - மக்களுக்குப் பொறுப்புச் சொல்லவேண்டிய அரங்கு. ஆனால், இங்குள்ளவர்களில் பலர் என்ன செய்கின்றார்கள்? இந்தப் பாராளுமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் பொழுதுதான் இந்த நாட்டின் இனப்பிரச் சினை காரணமாகவும், அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் காரணமாகவும் ஐந்து இலட்சம் மக்கள் வரை தமது உயிர்களை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, நாம் இனிமேலும் கடந்த காலங்களைப் போன்று தவறுகளின் மேல் எமது சிம்மாசனங்களைப் போட்டுக்கொள்ளக்கூடாது எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நாம் அனைவரும் பொறுப்புக்கூறும் கண்ணியத்துடன், இலங்கையைப் புதிய காலம் ஒன்றுக்குக் கொண்டு செல்லவேண்டிய கடமையும், பொறுப்பும் கொண்டவர்களாக இருப்போமாயின், இந்த நாட்டில் புரையோடிப்போயுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக்கொண்டு அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியினராகிய நாங்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றோம். நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவில் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் செயலாளர் நாயகமும் கௌரவ அமைச்சருமான டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் தெரிவித்த வாக்கு மூலத்தின் திரிப்புடுத்தப் பட்ட செய்திகளைத் தவிர, ஏனைய பரிந்துரைகளை நாம் அன்றைய தினமே ஆதரித்திருந்தோம். அதனை அமுல்படுத்த வேண்டுமென நாம் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருகின்றோம். நாம் அனைவரும் சேர்ந்து அதன் அமுலாக்கத்தை வலியுறுத்தும் பட்சத்தில்தான் உண்மையான வெற்றியை நோக்கிச் செல்ல முடியும் என நான் நம்புகின்றேன். ஏனெனில், கடந்த காலங்களில் ஆளுங்கட்சியினர் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வைக் கொண்டுவரும்பொழுது எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்ப்பதும், பின்னர் எதிர்க்கட்சியினர் ஆளுங்கட்சியினராக வந்தபின் முன்னர் ஆளுங்கட்சியில் இருந்தவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்துகொண்டு அதனை எதிர்ப்பதும் தான் வரலாறு. எனவே, இன்று கௌரவ ரவி கருணாநாயக்க அவர்கள் “இனப்பிரச்சினையை இதயசத்தியுடன் தீர்க்க அரசு முன்வரவேண்டும்” எனத் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கு அமைவாக, எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து இதயசத்தியுடன் பாடுபடும்பொழுது தான் இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வினை எட்ட முடியும் என நான் நம்புகின்றேன்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இந்த நாட்டின் பிரதான எதிர்க்கட்சியாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இனப்பிரச்சினை கொழுந்துவிட்டு எரிவதற்குரிய சூழல் உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே, அக்கட்சி ஒருபோதும் இப்பிரச்சினையிலிருந்து விலகிவிட முடியாது. கடந்த காலங்களில் சிறுபான்மை மக்களுக்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு அக்கட்சியினர் முக்கிய காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர் - எதிர்க்கட்சியின் தலைவர் - அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தார். அங்கு அவர், கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்குத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பகிரங்கமாக மன்னிப்பு கோருவார் அல்லது வருத்தம் தெரிவிப்பார் என்று தமிழ் மக்களால் பரவலாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அந்தக் கருத்தை அவர்கள் எப்பொழுதும் தெரிவிப்பதில்லை.

ஆனால், இனப்பிரச்சினையின் உருவாக்கத்திற்கு ஐக்கிய தேசியக்கட்சி முக்கிய பாத்திரம் வகித்திருக்கின்றது. எப்போது அவர்கள் தமது வரலாற்றுத் தவறை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலைக்கு வருகிறார்களோ, அப்போதுதான் அவர்களால் இதயசுத்தியுடன் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு ஒத்துழைக்க முடியுமென்று நான் கருதுகின்றேன்.

இன்று பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வைப் பெறும் நோக்கில் ஜனாதிபதி அவர்களின் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றன. அந்த வகையில், மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் அமுலாக்கத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக தனது செயலாளர் தலைமையிலான ஒரு குழுவைக் கடந்த வாரம் நியமித்திருக்கிறார். இதனை ஓர் ஆரோக்கியமான முன்னேற்பாடாக நான் கருதுகின்றேன். எதிர்வரும் காலங்களில் இந்த ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை இயலுமானவரை விரைவாக அமுல்படுத்தும் போது இனப்பிரச்சினைக்கான பல்வேறு காரணிகளின் அடிப்படைகள் நீங்கிவிடுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த வேளையில் நான் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். கௌரவ உறுப்பினர் சுமந்திரன் அவர்கள் தெரிவித்தது போல, அந்த நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்தும் அதேவேளையில், தேவையற்ற முரண்பாடான செயற்பாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, வவுனியா அரசாங்க அதிபரின் நியமனம் தொடர்பாக இங்கு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல, சிறுபான்மை இனங்களின் மத, கலாசார விழுமியங்களை மறுதலிக்கும் விதமான நடவடிக்கைகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மக்கள் அவர்களின் வாழ்விடங்களில் மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டுமென்ற அந்த ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவதில் காலதாமதங்கள் ஏற்பட்டாலும்கூட, அவர்களின் வாழ்விடங்களில் புதிதாக பாதுகாப்பு அரண்கள் அமைப்பதும் மேலும் இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அரசியல், மத, இன பேதங்களுக்கப்பால் நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டால் இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை நோக்கிய இந்த நல்லிணக்க ஆணைக்

குழுவின் பரிந்துரைகளை இலகுவாக அமுல்படுத்த முடியுமென்ற கருத்தை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு போன்ற பிரதான கட்சிகள் ஜனாதிபதியின் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் அங்கம் வகித்து இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முன்வர வேண்டும். அரசியல் காரணங்களுக்காக வெளியிலிருந்துகொண்டு அரசை குற்றம் சுமத்துவதைவிட பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக முன்வைப்பதற்கூடாக இந்த நாட்டில் புரையேறிப்போயிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வைக் கண்டுவிடலாமென்று நான் நம்புகின்றேன். வெளிச் சக்திகளின் அச்சுறுத்தல்களுக்கு அல்லது நெருக்கடிகளுக்கு அடிபணிவதால் மட்டும் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுவிட முடியாது. அப்படிக் காணப்படும் தீர்வு நிரந்தரமானதாக அமையவும் மாட்டாது. ஆகவே, இந்த நாட்டுக்குள்ளேயே இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதுதான் உகந்ததென்றும் அப்படியான ஒரு நிரந்தரத் தீர்வை நோக்கி முன்செல்வதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க முன்வர வேண்டுமென்றும் இந்த உயரிய சபையிலே கேட்டு விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

11 மே 2012

இந்திய மற்றும் தென்னிலங்கை மீனவர்களின்
அத்துமீறிய செயற்பாட்டால் வடக்கு மீனவர்களின்
வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

கடற்றொழில், நீர்வாழ் உயிரின வளங்கள் சட்டத்தின் கீழான ஒழுங்கு விதிகள் பற்றிய விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கௌரவ அமைச்சர் ராஜித சேனாரத்ன அவர்கள் இந்த அமைச்சைப் பொறுப்பேற்றதன் பின்பு இலங்கையிலே கடல் உற்பத்திகளின் முன்னேற்றம் தொடர்பாக அமைச்சர் அவர்களது அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. உண்மையிலேயே யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்குப் பல்வேறு முன்னேற்றகரமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றார். அந்த வகையில், நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற அதே வேளை, வடக்கு, கிழக்கிலே மேலும் மேம்படுத்த வேண்டிய விடயங்களையும் இந்த அவையினூடாக அவரது கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

அதாவது, வடக்கு, கிழக்கிலே கடந்த யுத்த காலகட்டங்களில் மீன் பிடி தொடர்பாக இறுக்கமான நடைமுறைகள் இருந்திருக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள கடற்றொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களது வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. யுத்தத் திற்குப் பின்பு நிம்மதியாக அவர்கள் கடலுக்குச் சென்று தங்களது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்குரிய நடைமுறைகள் ஏற்படுத்தப்

பட்டன. தொடர்ச்சியாக கடற்றொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் அசௌகரியமாக இருந்து வந்த விடயங்களில் கௌரவ அமைச்சரவர்கள் நேரடியாகத் தலையிட்டு அவற்றை நிவர்த்தி செய்திருக்கின்றார். இருந்தாலும், அங்கு இன்னும் சில பிரச்சினைகள் தொடர்ச்சியாகவே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவை பற்றித் தெரிந்திருக்கின்றார் என்பதை நான் அறிவேன். குறிப்பாக 'பாஸ்' நடைமுறைக்குத் தீர்வு கண்டிருக்கின்றார். இருந்தாலும், இன்னும் சில பிரதேசங்களில் 'பாஸ்' நடைமுறை இருப்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவர் மேலும் முயற்சி செய்து அந்தத் தடைகளை முழுமையாக அகற்றி அவர்கள் சுதந்திரமாகக் கடலுக்குச் சென்று தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துதர வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

எமது வடக்கு கடற்றொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இன்று இரண்டு பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதில் ஒன்று, இந்திய கடற்றொழிலாளர்களின் ஆக்கிரமிப்பு. இதனால் தினமும் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான எமது மீனவர்களது கடற்றொழில் உபகரணங்கள் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன், எமது கடல் வளம் அபகரிக்கப்படுகின்றது. எமது மீனவர்களின் வாழ்வாதாரம் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வகையில் அவர்கள் தினமும் பாதிப்பை எதிர்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தியா எமக்கு அருகாமையிலுள்ள ஒரு நட்பு நாடு. அந்த வகையில் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இந்திய மற்றும் இலங்கை கடற்றொழிலாளர்களின் நலன்களை அடிப்படையாக வைத்து, இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்திருக்கின்றார் என்று நான் நம்புகின்றேன். ஆனாலும் தொடர்ச்சியாக இந்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, எமது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படாத வகையில் சுமுகமான முறையில் ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்துகின்றேன்.

இரண்டாவது பிரச்சினை தென்னிலங்கை மீனவர்களின் அத்துமீறல்கள். அதாவது, நீண்டகால யுத்தத்திற்குப் பின்பு எமது கடற்றொழிலாளர்கள் மிகவும் நம்பிக்கையுடன் தங்களது கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுக்கான நிவாரணங்கள் அரசினாலும் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச தொண்டர் நிறுவனங்களாலும் தொடர்ச்

சியாக வழங்கப்பட்டு வந்தன. அந்த வாழ்வாதார உதவிகள் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தவை. துரதிஸ்ட்வசமாக, மீள்குடியேறிய கடற்றொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் அந்த உதவிகள் கிடைக்க வில்லை. இருந்தாலும், இலகு கடன் அடிப்படையில் பெற்ற பணத்தையும் தங்களது சேமிப்பையும் நம்பி அவர்கள் கடற்றொழிலில் இறங்கினார்கள். இன்று பல பிரதேசங்களில் குறிப்பாக, பருத்தித் துறை தொடக்கம் முல்லைத்தீவு - கொக்கிளாய் வரையிலான கடற் பிரதேசங்களில் பாரம் பரியமாக கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்ற மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதிக்கும் வகையில் தென்னிலங்கையில் இருந்து வருகின்ற கடற்றொழிலாளர்களின் செயற்பாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இதை கௌரவ அமைச்சர் அவர்களும் அறிந்திருப்பார். யுத்தத்திற்கு முற்பட்ட காலகட்டங்களில் முறையான அனுமதிப்பத்திரம் பெற்று கடற்றொழிலில் ஈடுபட்ட தென்னிலங்கை கடற்றொழிலாளர்கள், மீண்டும் அங்கு வந்து கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எமது கடற்றொழிலாளர்களும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், பெரும்பாலான தென்னிலங்கை கடற் தொழிலாளர்கள் அங்கு படையெடுத்து வந்து எமது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரங்களைப் பாதிக்கும் வகையில், அவர்கள் தொழிலைக் கட்டுப்படுத்தும் அல்லது மறுக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மேலும், புதிதாக licence வழங்கும் போது அமைச்சு இறுக்கமான போக்கை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீண்டகால யுத்தம் காரணமாக எமது கடற்றொழிலாளர்களுக்கு licence பெறமுடியாத சூழல் இருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆகவே, பாரம்பரியமாக அந்தப் பிரதேசத்திலே வாழ்கின்ற எமது கடற்றொழிலாளர்களுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் வழங்குவதற் குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்பதை நான் இங்கு கௌரவ அமைச்சரவர்களிடம் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, வடமராட்சி கிழக்கிலுள்ள நாகர்கோவில் பகுதிக்குக் கிழக்காகச் சண்டிக்குளம் என்ற பிரதேசம் இருக்கின்றது. அந்தப் பிரதேசத்தில் மீள்குடியேற முடியாமல் 350 கடற்றொழிலாளர்களும்பத்தினர் இன்னமும் இடம்பெயர்ந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றார்கள். பாரம்பரியமாக அந்தப் பிரதேசத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்ட இவர்களை ஏன் மீளக் குடியேற்றவில்லையென்று நாங்கள் கேள்வி எழுப்பும் போது, அந்தப் பகுதியில் கண்ணிவெடி ஆபத்து

இருப்பதாகப் பாதுகாப்புத் தரப்பினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவர்களது மீள்குடியேற்றத்தைத் தடுக்கின்ற அதேவேளையில், 200க்கும் மேற்பட்ட தென்னிலங்கை கடற்றொழிலாளர்கள் இராணுவ அதிகாரிகளின் பாதுகாப்புடன், அவர்களது அனுசரணையுடன் அங்கு அட்டை மற்றும் சங்கு பிடித்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அத்தோடு அவர்கள் dynamite போன்ற மிகவும் ஆபத்தான வெடி மருந்துகளைப் பாவித்தும் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இது எந்த வகையில் நியாயம்? அவர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தில் எந்தக் காலப்பகுதியிலும் குடியேறி இருக்கவில்லை. யுத்தத்திற்கு முன்னரூட அவர்கள் அங்கிருக்கவில்லை. இப்போது அவர்கள் அங்குள்ள கடற்பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிப்பதுபோல் செயற்படுவது எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. ஆகவே, கௌரவ அமைச்சரவர்களே, உங்களது அமைச்ச இந்த விடயத்தில் தலையிட்டு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

அந்தவகையில், மாதகல் மேற்கு கடற்றொழிலாளர் அமைப்பைச் சேர்ந்த கிட்டத்தட்ட 150 பேர் ஒன்றுதிரண்டு, யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்குச் சென்று அங்கு வைத்து, கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களிடம் ஒரு மகஜரைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த மகஜரில் கிட்டத்தட்ட 250 பேர் கையொப்பமிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் 90 வீதமானவர்கள் கடற்றொழிலாளர்கள். இன்று அந்த உயர் பாதுகாப்பு வலயம் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதென அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அம் மக்கள் தமது சொந்த இடங்களில் மீள்குடியேறி தமது சொந்தக் காணிகளைத் துப்புரவு செய்வதனை அங்குள்ள கடற்படையினர் தடைசெய்து வருகின்றார்கள். 1992ஆம் ஆண்டில் இடம்பெயர்ந்துள்ள இந்த மக்களுக்கு கிட்டத்தட்ட கடந்த இருபது வருட காலமாக வழங்கப்பட்டு வந்த உலர் உணவு நிவாரணமும் இன்று நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களில் மீள்குடியேறி தமது வாழ்வாதாரத்துக்கென கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க முடியாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கடற்றொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விடயத்தில் தலையிட்டு அந்த மக்கள் தமது கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளைச் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாதகல், மயிலிட்டி, பலாலி போன்ற பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த கடற்றொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 20 - 25 வருட காலமாக இடம்பெயர்ந்து பருத்தித்துறை போன்ற பிரதேசங்களிலே தான் கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். அத்துடன், காரைநகரிலுள்ள நிலக்காடு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நூறு குடும்பத்தினர் சீ-நோர் பகுதியில் கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அங்குள்ள கடற்படையினர் திடீரென அவர்களை அப்பகுதியில் மீன்பிடிப்பதற்குச் செல்லவிடாது தடைவிதித்து வேறு பிரதேசங்களுக்குச் செல்லுமாறு நிர்ப்பந்தித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தமது பிரதேசங்களில் சுதந்திரமாக கடற்றொழிலில் ஈடுபடுவதை உறுதி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகிறேன்.

மாதகல் கிழக்குப் பகுதியான மாரீசன் கூடல் இறங்குதுறை, மாதகல் மேற்கு, தம்பில்துறை இறங்குதுறை மற்றும் மாதகல் கிழக்குப் பகுதியில் கெவி churchக்கு அருகாமையிலுள்ள பிரதேசம் உள்ளடங்கலாக உள்ள மிகவும் குறுகிய பிரதேசத்திற்குள்ளேதான் அப்பிரதேசத்திலுள்ள கடற்றொழிலாளர்கள் தமது வள்ளங்களை நிறுத்தி வைக்க முடியாது என்று மிகவும் இறுக்கமான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுவதால் அவர்கள் நீண்ட தூரத்துக்கப்பாலுள்ள பிரதேசத்திலே தமது வள்ளங்களையும், மீன்பிடி உபகரணங்களையும் விட்டுவிட்டு தினமும் அலைய நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இது நியாயமற்றது. அவர்கள் தமது சொந்தக் கிராமங்களிலேயே தமது கடற்றொழில் உபகரணங்களையும் வள்ளங்களையும் நிறுத்தி வைப்பதற்குரிய அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

இதைவிட, சங்கானை டிவிசனில் பொன்னாலையிலுள்ள ஜே-170 - நெல்லியான் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கிட்டத்தட்ட 966 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 270 குடும்பங்கள் மீள்குடியேறுவதற்கு கடற்படையினர் நீண்டகாலமாக அனுமதிக்கவில்லை. தற்போதும் அவர்கள் வேறு பிரதேசங்களிலேயே வாழ்கின்றார்கள். அவ்வாறே ஜே-172 சுழிபுரம் மேற்கு புளியந்துறை, சவுக்குப்புளி போன்ற பகுதிகளைச் சேர்ந்த கடற்றொழிலாளர்களுக்கும் ஜே-174 சுழிபுரம் கிழக்கு காட்டுப்புலம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த 152 குடும்பங்களும் இன்னமும் மீள்குடியேற அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, யுத்தம் நிறைவடைந்து மூன்று வருடங்கள் பூர்த்தியடைந்துள்ள இன்றைய நிலைமை

யிலே கடற்றொழிலாளர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இன்னமும் தடைகள் இருப்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடமாகும். ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இக்கடற்றொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களை வழங்கி, அவர்களுடைய தொழில் அபிவிருத்தியடைய தீவிர முயற்சியெடுப்பதோடு, அவர்களது சொந்தப் பிரதேசங்களிலேயே கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதுபோலவே, பலாலியைச் சேர்ந்த கடற்றொழிலாளர்கள் பருத்தித் துறைப் பிரதேசத்திலுள்ள பொலிகண்டியிலும், மயிலிட்டியைச் சேர்ந்த கடற்றொழிலாளர்கள் திக்கம், வியாபாரிமுலை போன்ற பிரதேசங்களிலும் கடந்த 25 வருடகாலமாக இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற நிலையில், தமது சொந்தப் பிரதேசங்களில் மீள்குடியேறி கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிடாது தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, அவர்களுடைய மிகப்பெரிய எதிர்பார்ப்பை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுசெய்ய வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றேன்.

அதேவேளை இரணைமடுக்குளப் பகுதியிலே கிட்டத்தட்ட 140 நன்னீர் மீன்பிடியாளர்களுக்கு மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுத்தமைக்காக கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் இந்த அவையிலே நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதேவேளை, கடந்த யுத்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அந்த இரணைமடு குளத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் தொழில் செய்துவந்த இராமநாதபுரம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த 50க்கும் மேற்பட்ட கடற்றொழிலாளர்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தை இழந்து நிற்கின்றார்கள். எனவே, இரணைமடு கிழக்குப் பகுதியில் அந்த இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த நன்னீர் மீன்பிடியாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்க கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இலங்கையின் கடற்பிராந்தியத்தில் கூடிய அளவு கடல் வளத்தைக் கொண்ட பிரதேசமான வடக்கு மாகாணம் கணிசமான அளவு கடல் உற்பத்திகளை வழங்கி வருகின்றது. அந்தவகையில், நீங்கள் எமது

பிரதேச கடற்றொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு நியாயமான, நீதியான தீர்வைப் பெற்றுக்கொடுத்து அவர்கள் இலகுவாகவும் சுதந்திரமாகவும் தங்களது தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுத்தால், வடமாகாணத்தில் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைய முடியும் என்று கூறி, சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

19 ஜூன் 2012

மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட பல தலைவர்கள் யுத்த சூழல் காரணமாக கொல்லப்பட்டுள்ளனர்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

கௌரவ பாரதலக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்களின் மறைவையொட்டிய இந்த அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது நான் அங்கத்துவம் வகிக்கும் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். அவர் கொலன்னாவ பிரதேச மக்களால் மட்டுமல்ல, இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த மக்களினாலும் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட ஒரு தலைவர். வளர்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு தலைவரான அவர் அநியாயமாக வீதியில் கொல்லப்பட்டதை நாங்கள் அன்றும் வன்மையாகக் கண்டித்திருந்தோம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலும் இந்த அவையின் ஊடாக எமது கண்டனத்தை தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம். மிகவும் துணிச்சலான அவர் வீதியிலே சுட்டுக்கொல்லப்பட்டமையானது, இந்த நாட்டையே மிகவும் வேதனைக்குள்ளாக்கிய ஒரு சம்பவமாகும்.

மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட, மக்களுக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துச் சேவை செய்த தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் தலைவர்கள் பலர், கொடிய நீண்டகால யுத்தத்தில் பல்வேறு பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளினால் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், யுத்தம் முடிந்து இயல்பு நிலைமையை, சமாதானத்தை எல்லா மக்களும் அனுபவிக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் இவ்வாறு இரத்தம் சிந்தப்பட்டிருப்பது வேதனைக்குரியது. மக்களால் நேசிக்கப்படும் தலைவர்கள் இனி இரத்தம் சிந்துவது தடுக்கப்பட வேண்டும். இது மக்களுடைய அபிலாஷைகளுக்கு எதிரானது. அரசியலில் மாற்றுக் கருத்துக்கள்

இருக்கலாம். இருக்கும், ஆனால், அவ்வாறான கருத்துக்களை கருத்துக்களால் எதிர்கொள்ளாமல் - துப்பாக்கிகளால் எதிர்கொள்ள முற்படுவதன் விளைவே மக்களால் நேசிக்கப்படும் தலைவர்கள் வீதியில் பிணமாக்கப்படும் நிலைமைகள் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதாகும். இது அனுமதிக்கப்பட முடியாது. இப்படியான தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டதனால் இன்று இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரிய அரசியல் இடைவெளியை நாங்கள் எதிர்கொள்கின்றோம்.

மறைந்த கௌரவ பாரத லக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்கள், இந்த நாட்டு மக்களுக்காக துணிச்சலோடு பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்திருக்கின்றார். அவருடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகும் சந்தர்ப்பம் 1988 ஆம் ஆண்டில் இருந்து எனக்கு கிடைத்தது. அவர் திடீரென அரசியலில் குதிக்கவில்லை. அல்லது பாரம்பரிய வாரிசாக அரசியலில் ஈடுபடவில்லை. அவரது தந்தையாரான காலஞ்சென்ற திரு. பிரேமச்சந்திர அவர்கள் கொலன்னாவ பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மிகவும் தீவிர இடதுசாரித் தொழிற்சங்கவாதியாவார். திரு.கதிரவேல் அவர்கள், எமது கட்சியின் தலைவர் கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களின் தந்தையார் ஆகிய இருவரும் இடதுசாரிப் பாரம்பரியத்தில் தங்களை இணைத்து தீவிரமாக தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்கள். மறைந்த பாரதலக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்கள் தந்தையின் வழியிலே நின்று மக்களை நேசித்து, அந்த மக்களுக்காக உழைத்தவர். அவர் திடீரென உயர்ந்த பதவிகளுக்கு வரவில்லை. அவர் ஆரம்பத்தில் கொலன்னாவ நகர சபை உறுப்பினராகவும், பின்னர் நகர சபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் அதன் பின்னர் மாகாண சபை உறுப்பினராகவும், இறுதியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் தன்னை படிப்படியாக வளர்த்து வந்தார். அவர் இன்று உயிருடன் இருந்திருந்தால் அல்லது எதிர்காலத்தில் அவரது அரசியல் பணியைச் செய்வதற்கு அனுமதித்திருந்தால், அவர் படிநிலை ரீதியாக வளர்ச்சி யடைந்து இந்த நாட்டின் மிகப் பெரிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொள்கின்ற அல்லது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தலைமை வகிக்கக்கூடிய தகைமையை அடைந்திருப்பார். ஆனால், இடையிலே அவர் நசுக்கப்பட்டு விட்டார்.

1988 ஆம் ஆண்டு காலகட்டங்களில் அவருக்கு மிகப்பெரிய உயிர் அச்சுறுத்தல் இருந்ததை நான் அறிவேன். அக்காலகட்டத்தில் இலங்கை மக்கள் கட்சியின் தலைவர் விஜயகுமாரதுங்க அவர்கள் ஜே.வி.பீ

இயக்கத்தினரால் கொலைசெய்யப்பட்டார். அதன் பின்னர் அவரது பணியைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் சென்ற ஓசி அபயகுணவர்த்தன அவர்கள் புலிகள் இயக்கத்தினரால் கொலைசெய்யப்பட்டார். அக் காலகட்டத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இன்றைய கடற்றொழில், நீரக வளமூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு ராஜித சேனாரத்ன அவர்களும் மறைந்த முன்னாள் உறுப்பினர் கௌரவ பாரத லக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்களும் ஒரே இயக்கத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள். அந்நேரத்தில் அவர்களுக்கு மிகப்பெரிய அச்சுறுத்தல் இருந்துவந்தது. நாங்கள் அவர்களுடன் நெருக்கமாக இணைந்திருந்த காலகட்டங்களில் அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு ஜே.வி.பீ பயங்கரவாதிகளால் குண்டுகள் எறியப்பட்டதை நேரில் கண்டோம். ஆகவே, இந்தத் தலைவர்கள் பல்வேறு அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியிலேதான் வளர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆயுத அச்சுறுத்தல்கள் புதிதாக ஏற்பட்டதொன்றல்ல, அது ஜே.வி.பீ காலகட்டமாக இருந்தாலென்ன, புலிப் பயங்கரவாத காலகட்டமாக இருந்தாலென்ன, மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட பல்வேறு தலைவர்கள் கொல்லப்பட்ட நிலைமைகளை அன்றைய காலகட்டங்களில் தவிர்க்க முடியாமலிந்தாலும்கூட, யுத்தம் முடிவடைந்து அமைதியான சூழலை மக்கள் விரும்பி ஏற்று அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் சூழலில், துப்பாக்கிகள் மூலம் தலைவர்களையும், மக்களையும் குறிபார்த்து இரத்தம் சிந்த வைப்பது மிகுந்த கவலைக்குரியது. ஆகவே, ஆயுத அச்சுறுத்தலற்ற ஜனநாயக அரசியலைக் கொண்டுவருவதற்கு நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். இது கட்சி சார்ந்த அல்லது அரசு சார்ந்த விடயமல்ல, ஜனநாயகத்தை நேசித்து, ஜனநாயக ரீதியில் செயற்பட முற்படுகின்ற அனைத்து அரசியல் தலைவர்களும் அமைப்புக்களும் நாட்டில் இரத்தம் சிந்துவதற்கு எதிராக ஓரணியில் திரண்டு, தொடர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதே மறைந்த கௌரவ பாரத லக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்களின் கொலை எங்களுக்கு உணர்த்தும் செய்தியாகும்.

அவர் அப்பிரதேச மக்களால் “லக்கி ஐயா” என மிகவும் விருப்பத்துடன் அழைக்கப்படுவார். நான் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை வருடகாலமாக அவருடைய வீட்டில் இருந்திருக்கின்றேன். தினமும் அதிகாலை 4.00 - 5.00 மணியிலிருந்து இரவு 11.00 மணி வரை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு “லக்கி ஐயா” “லக்கி ஐயா” என அழைத்த வண்ணம் அவரைக் காண்பதற்காக

திரண்டு வருவார்கள். அத்தகைய ஒரு மகான் இன்று எம் மத்தியில் இல்லை. அவர் 1994 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தெரிவுசெய்யப்பட்ட பின்னர் மிகவும் கம்பீரமாக, ஆளுமையுள்ள ஒரு தலைவராக இந்த அவைக்கு வந்து சென்றிருக்கிறார். அத்தகைய ஓர் கம்பீரமான அரசியல்வாதியை இன்று இந்த அவை இழந்துநிற்பது மிகவும் வருத்தத்துக்குரியது.

நாங்கள் அவரை “லக்கி சகோதரயா” என்றுதான் அழைப்போம். அவர் எல்லோருடனும் மிக எளிமையாகவும், அன்பாகவும் பழகக்கூடியவர். மாற்று அரசியல் கருத்தாளர்கள் வடக்கிலே இயங்க முடியாத சூழ்நிலை நிலவிய காலகட்டங்களிலேதான் நாங்கள் கொழும்பை நோக்கி வந்தோம். இங்கு எங்களுக்கு பாதுகாப்பு இருந்தது. எங்களுக்கு இருப்பிடம் தந்து, உணவு வழங்கி வாகன வசதி தந்து எங்களை பாதுகாத்து அரவணைத்தவர் பாரத லக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர எனப்படும் இந்த “லக்கி சகோதரயா”தான். இப்படியாக எங்களுக்குப் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்தார். 1990 ஆம் ஆண்டு எமது கட்சியின் தலைவரான டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்தபோது, எந்தவித பாதுகாப்புமற்ற சூழலில் துணிச்சலாக நின்று அவரைப் பாதுகாத்து அரசியல் நீரோட்டத்தில் அவர் இணைவதற்கு ஆரம்பத்தில் உதவியாக இருந்தவர் இந்த “லக்கி சகோதரயா”தான். என்பதை நான் இந்த சபையிலே பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

நான் முன்பே கூறியதுபோன்று, கௌரவ பாரதலக்ஷ்மன் பிரேமச்சந்திர அவர்கள், கொலன்னாவை பிரதேச மக்களால் மட்டும் நேசிக்கப்பட்ட ஒருவரல்லர். எல்லா இன மக்களாலும் நேசிக்கப்பட்டவர். எல்லா இன மக்களுக்கும் பாரபட்சமின்றி சேவை புரிந்திருக்கிறார். இன பேதங்களுக்கப்பால் எல்லோருக்கும் உதவி செய்திருக்கிறார். நான் இங்கே உறுப்பினர்களாகவுள்ள முஸ்லிம் சகோதரர்களுடன் அவர் தொடர்பாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கடையளவிலான சிறிய பள்ளிவாசல்தான் ஆரம்பத்தில் கொலன்னாவையில் இருந்ததென்றும் அங்கு பெரியதொரு பள்ளிவாசலை ஆரம்பிப்பதற்கு பல்வேறு எதிர்ப்புகளின் மத்தியில் அவர் துணிச்சலாக, பக்கபலமாக நின்றார் என்றும் அங்கு பெரிய பள்ளிவாசல் நிறுவப்பட்டதற்கு ஆரம்பகர்த்தா அவர்தான் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, பாரதலக்ஷ்மன் அவர்கள் ஓர் இனத்துக்கு மட்டும் உரியவரல்லர். அந்த வகையில்

அவரது செயற்பாடுகளை நாங்கள் எப்பொழுதும் மதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையினூடாக எடுத்தியம்ப விரும்புகின்றேன்.

நான் இங்கு அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. எல்லோராலும் நேசிக்கப் பட்ட அந்த தலைவரை இழந்து துடிக்கும் அவரது பிரதேச மக்களுக்கு நான் இந்த அவையினூடாக எனது அனுதாபத்தை தெரிவிக்கின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, அவரது இழப்பால் துயருறும் அவரது அன்பு மனைவி மற்றும் அவரது விருப்பத்துக்குரிய, அவர் மிகவும் நேசித்த பிள்ளைகள், அவரது உறவினர்கள் எல்லோருக்கும் எனது சட்சியின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் இந்த அவையினூடாக ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

22 ஜூன் 2012

மலையக மக்களின் உரிமைகளுக்காக துணிச்சலுடன் குரல் கொடுத்தவர் ராஜன்

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரும், முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான கௌரவ ஏ.எம்.டி ராஜன் அவர்களின் மறைவையொட்டிய அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது நானும் சில கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். கௌரவ ஏ.எம்.டி ராஜன் அவர்கள் 1994 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2000 ஆம் ஆண்டு வரை இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்து மலையக மக்களின் நலன்களுக்காகவும், அவர்களின் உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்த ஒரு மகான். அக்காலப்பகுதியில் நானும் இந்த அவையிலே உறுப்பினராக இருந்தபடியால் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருந்தது. அவர் எப்போதுமே தான் சார்ந்த சமூகத்துக்காக அயராது உழைத்துக்கொண்டிருப்பவர். அவர் அந்த மக்களின் நலன்கள் குறித்தும் அவர்களது உரிமைகள் குறித்தும் மற்றும் பல்வேறு தேவைகளையும் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் உரிய அமைச்சுக்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து அவற்றைப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் மிகவும் கண்ணியமாகச் செயற்பட்டவர். அந்த வகையில் அவரது அணுகுமுறைகள் எங்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தன.

இரத்தினபுரி மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அவர், அங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கின்றார். குறிப்பாக, அந்த மக்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்காகப் பல்வேறு பாடசாலைகளை அங்கு நிறுவியதுவியதுடன், அங்குள்ள பாடசாலைகளின் கட்டடப் பிரச்சினையையும் மற்றும் தேவைகளை

யும் நிறைவேற்றி இருக்கின்றார். அதுமட்டுமல்ல, அவர் மலையகத் தொழிலாளர்களின் மின்சாரம் மற்றும் வீட்டு வசதிகள் போன்ற தேவைகளையும் திருப்திகரமாக பூர்த்திசெய்திருக்கின்றார். மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்காகவும், அவர்களது மேம்பாட்டுக் காகவும் பல்வேறு செயற்றிட்டங்களை அமுல்படுத்தியிருக்கின்றார். இதனால், அவர் மலையக மக்களின் மனங்களிலே என்றும் நிறைந்து நிற்கிறார். குறிப்பாக, இரத்தினபுரி மாவட்ட தமிழ் மக்கள் அவரை ஒரு தலைவராக நேசித்துப் போற்றினார்கள். அவர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் அவர்கள் மலைய மக்களின் தந்தையென அம்மக்களால் நேசிக்கப்பட்ட ஒருவர். அந்தப் பெரிய மகானின் தலைமையில் கௌரவ ஏ.எம்.டி ராஜன் அவர்கள் மலையகத் தமிழ் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகப் பல்வேறு வகையில் செயற்பட்டு, அந்த மக்களுக்கு உதவியிருக்கின்றார். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கிய பதவிகளில் தொடர்ந்தும் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அவர், அக்கட்சியின் உப தலைவராகக்கூட இருந்திருக்கின்றார். தமிழ் பேசும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் அவரது செயற்பாட்டை நாங்கள் அந்தக் காலகட்டத்தில் விரும்பி ஏற்றிருக்கின்றோம்.

இங்கு அவரது நினைவுகளைப் பதிவு செய்யும் இவ்வேளையில், எமது கட்சியின் சார்பாகவும், எமது கட்சியின் தலைவரும், அமைச்சருமான கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களின் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் அவர் சார்ந்த கட்சியினருக்கும் மற்றும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். நன்றி.

6 ஜூலை 2012

வடபகுதியில் இடம்பெறும் ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கு இலஞ்ச, ஊழல் ஆணைக்குழு சீரமைக்கப்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய சார்த்துதல்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழுச் சட்டம் பற்றிய இந்த விவாத அரசு கிலே எனது கருத்துக்களையும் பதிவு செய்ய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். வடபகுதியைப் பொறுத்தவரையில், போருக்குப் பின்னரான இயல்பு நிலைமையில் மக்கள் நம்பிக்கை வைத்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்திலே அரசாங்கத்தின் மீதும், சிவில் நிர்வாகத்தின் மீதும் அதிருப்தியையும், நம்பிக்கையினத்தையும் ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே அங்கே இலஞ்சம் அல்லது ஊழலுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருப்பது மிகவும் கவலைக்குரியது. வடபகுதியிலே யுத்தத்துக்குப் பிறகு பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அரசாங்கம் செயற்படுத்தி வருகின்றது. ஆனால், அந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் முழுமையான பயன் மக்களுக்கு சென்றடையாத அளவுக்கு அங்கே இலஞ்சம், ஊழல் என்பன மலிந்து காணப்படுகின்றன. இதனால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் மக்களுக்கு உரிய பயன் கிடைக்காமல் போகும் ஒரு நிலைமை தோன்றியிருக்கின்றது. குறிப்பாக, சொன்னால் பாரிய குளங்களின் புனரமைப்பு வேலைகள், வீதிகள் மற்றும் கட்டடங்களின் புனரமைப்பு, புதிய கட்டடங்களின் நிர்மாணம் போன்ற பல்வேறு அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளில் ஊழல்

கள் மிக மிக மலிந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை.

வீதி நிர்மாணங்களைப் பொறுத்தவரையில், வீதி வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றின்ற ஒப்பந்தகாரர்கள் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதி முழுவதையும் பயன்படுத்தி அவற்றின் நிர்மாணங்களைச் செய்வ தற்குரிய நிலைமை அங்கு இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏனெனில், குறித்த வீதிகளின் நிர்மாண வேலைகளைக் கண்காணிப்பவர்கள், ஒப்பந்தகாரர்களிடம் பேரம்பேசி ஒரு தொகைப் பணத்தை பெற்றுக் கொண்டு, அந்த வேலைகளைக் கண்காணிக்காமல் விடுகின்றமையால் அந்த வீதிகள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை நாங்கள் காணுகின்றோம். குளங்களின் நிர்மாணமாக இருந்தால் என்ன, கட்டட நிர்மாணமாக இருந்தாலென்ன எல்லா விடயங்களிலும் இவ்வாறுதான் அவர்கள் செயற்படுகின்றார்கள். குறிப்பாக, வன்னிப் பிரதேசங்களில் குளங்களுக்காக ஆயிரம் கோடி களுக்கு மேல் நிதி செலவிடப்படுகிறது. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக அந்த நிர்மாணப் பணிகள் முறையாகக் கண்காணிக்கப்படுவதில்லை. இதன் மூலம் ஏற்படும் விளைவுகளால் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுக்குரிய பயனை அடையமுடியாத மோசமான ஒரு நிலைமை காணப்படுகிறது.

இந்த ஆணைக்குழுவானது அர்த்தமுள்ளதாகச் செயற்படுவதன் மூலம் தான் இலஞ்சம் அல்லது ஊழல்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரலாம் என்று இந்த அவையிலே இரு தரப்பினரும் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அந்தக் கருத்துடன் நானும் உடன்படுகிறேன். மக்கள் இந்த ஆணைக்குழுவுக்கு முறையிடும்போது இந்த ஆணைக் குழு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து சம்பந்தப்பட்டவர்களை உரிய முறையில் தண்டிப்பதற்குரிய ஒரு பொறிமுறையை வகுக்க வேண்டும். இல்லையேல் இதன் பயனை மக்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். எமது பகுதிகளிலே இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் என்பது மக்கள் மீதான அழுத்தமாகவே மாறியிருக்கிறது என்று கூறலாம். அதாவது, மக்கள் அரச திணைக்களங்கள் மற்றும் அலுவலகங்களில் சில விடயங்களை நேர்மையான முறையில் கையாள முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். அப்படி கையாள முற்பட்டால் அவர்கள் தேவையற்ற காலதாமதங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள் அல்லது அந்த விடயத்தை அவர்களால் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமல்

போய்விடுகின்றது.

வடபகுதியில் முக்கியமாக போக்குவரத்து துறை சார்ந்த ஒரு விடயத்தை நாங்கள் அவதானிக்கின்றோம். அதாவது வீதி விபத்துக்களால் தினமும் நிகழும் சாவுகள்! அங்கு தாராளமான எண்ணிக்கையில் போக்குவரத்து பொலிஸார் நியமிக்கப்படுகின்ற அதேவேளை, விபத்துகளும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்றால் அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பது வெளிப்படையான விடயம். அங்கேயுள்ள போக்குவரத்துப் பொலிஸார் அதிகளவு இலஞ்சம் பெறுகின்றார்கள். ஆகவே, சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டியவர்கள் சட்டவிரோதமான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்போது அங்கு வாகனப் போக்குவரத்து என்பது கட்டுப்பாடற்ற முறையில் நிகழுகின்றது. அதனால், மக்கள்கூட அந்தச் சட்ட திட்டங்களை மதித்து நடக்க முடியாத சூழல் ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுநர் ஒருவர் 'ஹெல்மெட்' இல்லை அல்லது சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் போன்ற உரிய ஆவணங்கள் இல்லை என்றாலும்கூட வாகனத்தை ஓட்டிச்செல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஏனென்றல், போக்குவரத்து பொலிஸாருக்கு கொஞ்சம் காசு கொடுத்து விட்டு போய்ச்சேர்ந்துவிடலாம் என்றொரு நம்பிக்கை! எனவே, உண்மையிலேயே சட்டத்தின் மீது மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையை இல்லாதொழிக்கும் வகையிலான நிகழ்வுகள்தான் அங்கு இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மக்கள் இவற்றுக்கு எதிராக முறைப்பாடுகளை முன்வைத்து நிவாரணம் பெறக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் இந்த இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய சார்த்துதல்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழு சீரமைக்கப்பட வேண்டும்.

இதைவிட, போதைப்பொருள் பாவனை இன்று நாட்டிலே மிகவேகமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது அரசினதும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளினதும் கடமை என்பது உண்மை. ஆனால், இங்கே என்ன நடக்கின்றது? 10சதவீதமான போதைப்பொருட்கள்தான் அதிகாரிகளுக்கும் சட்டத்தைக் காப்பவர்களுக்கும் தெரியாமல் நாட்டிற்குள் வருகிறது. எஞ்சிய 90 சதவீதமான போதைப்பொருட்கள் இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் ஊடாக மறைமுக அங்கீகாரத்துடன் நாட்டிற்குள் வருகிறது. இவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட போதைப்பொருட்கள் இலஞ்சம் அல்லது

ஊழல் ஊடாகத்தான் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு விநியோகிக் கப்படுகின்றது. போதைப்பொருள் கடத்துபவர்கள், போதைப்பொருள் வியாபாரிகள் இந்த நாட்டிலுள்ள கொழும்பு போன்ற நகரங்களிலே மிகவும் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் போதைப் பொருட்களை கடத்துவதனுடாகத்தான் இவ்வளவு பணத்தையும் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையானது. எனினும், இதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருப்பது வேதனைக்குரிய ஒரு விடயம்.

இவ்வாறே, சட்டவிரோத மது பாவனையானது நாம் வாழும் வறிய கிராமங்களைக் கொண்ட மாவட்டங்களில் அதிகரித்துக் காணப் படுகின்றது. இதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மதுவரித் திணைக் களமாகும். எனினும், அத்திணைக்களத்தின் அதிகாரிகள் இவ்விடயத் தில் எவ்வளவு நேர்மையாக செயற்படுகின்றார்கள் என்பது சந்தேகமே! ஏராளமான மதுவரித் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் சட்டவிரோத மது விற்பனையில் ஈடுபடுபவர்களுடன் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருப்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயம். அதுமட்டுமல்ல, இதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பொலிஸார் தமது கடமையைச் சரிவர செய்யாததன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற விபரீதங்களை நாங்கள் தின மும் பத்திரிகைகளில் பார்க்கின்றோம். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு சட்டவிரோத மதுப்பாவனைக்கு தண்டப் பணமாக தினமும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நீதிமன்றத்தினால் அறவிடப்படுகின்றது. சட்டவிரோத மதுப்பாவனையில் ஈடுபடுகின்ற வர்களில் ஒரு சதவீதத்தினர்தான் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்படு கின்றார்கள் என்பதுதான் உண்மை. எனவே, இவ்வாறு தவறிழைப்ப வர்களுக்கு எதிராக கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதனுடாகத்தான் சட்டவிரோத மதுப்பாவனையைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

ஊழல் மோசடிகளை சிறியளவில் செய்கின்றவர்கள்தான் தண்டிக்கப் படுகின்றார்களே ஒழிய, அதனைப் பாரியளவில் செய்கின்றவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருக்கின்றது. அவர்கள் இச்சட்டவிரோத நடவடிக்கையை தொடர்ந் தும் செய்துகொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள் என்று இங்கு எல்லோராலும் குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே, அரசாங்கத்தின் சட்டதிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற சிவில் நிர்வாகத்தின் மீது - ஜனநாயக அமைப்பின் மீது - மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஊழல்

மோசடிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் முன்வரவேண்டும். இதற்கு இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய சார்த்துகளைப் புலனாய்வு செய்வதற்கான ஆணைக்குழுவானது அர்த்தமுடையதாகச் செயற்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ சுமந்திரன் அவர்கள் இங்கு பேசும்பொழுது, அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் காலங்களில் மக்களுக்கு இலவசமாக அர்ப்பணிப்புகளை வழங்கி, அதன் மூலம் வாக்குகளை கவர்வதாகச் சொன்னார். தேர்தல் காலங்களில் மக்களுக்கு அன்பளிப்புப் பொருட்களைக் கொடுத்து, வாக்குகளைக் கவர்வது தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்ற ஒரு விடயமாகும். உண்மையிலே இவ்வாறு நடைபெறுகின்றது என்பதனை நானும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

அரசியல் கட்சிகள் ஜனநாயக முறைப்படி மக்களுக்கு தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெறவேண்டும் என்ற நிலைமாறி, இன்று தேர்தல் காலங்களில் மக்களுக்கு பணத்தையும், அன்பளிப்புப் பொருட்களையும் கொடையாகக் கொடுத்து அவர்களுடைய வாக்குகளைக் கவரும் நடைமுறை தான் இருந்துவருகின்றது. எனவே, இந்த நடைமுறையானது மாற்றியமைக்கப்படல் வேண்டும் என்பதனை நானும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இதற்கு மாற்றாக “நாங்கள் இச்செயற்பாட்டுடன் சார்ந்து நிற்கவில்லை” என்று எந்தவோர் அரசியல் கட்சியும் சொல்லமுடியாது. எந்தக் கட்சிக்கும் இது விதிவிலக்காக இருக்கமுடியாது. கௌரவ சுமந்திரன் அவர்கள், அவர் சார்ந்த கட்சியினர் அதனைச் செய்ய வில்லை என்று சொல்வது ஏற்புடையதன்று. ஏனெனில், அவர்களும் தேர்தல் காலங்களில் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடமிருந்து அல்லது அவர்கள் வாழ்கின்ற நாடுகளிடமிருந்தோ அல்லது வேறு நாடுகளிலிருந்தோ பெற்று, மக்களுக்கு அன்பளிப்புப் பொருட்களை வழங்கி மக்களுடைய வாக்குகளை கவர்ந்தவர்கள்தான். இதனை கௌரவ சுமந்திரன் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் விட்டாலும், அவருக்கு மக்களது வாக்குகளை கட்சிக்குப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கவில்லை என்று நான் நம்புகின்றேன். ஏனென்றால், அவர் ஒரு தேசியப் பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்பதால் தனது கட்சிக்காக மக்களிடம் சென்று வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய தாற்பரியம் அவருக்கு இருந்திருக்க முடியாது. - அவர் குறிப்பிட்டதுபோல் இது

ஒரு பிழையான விடயம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இந்த நடைமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால், நாங்கள் எல்லோரும் - அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து மக்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் செயற்பட முன்வரவேண்டும்.

இலஞ்சம் அல்லது ஊழல்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இன்று மிகவும் செழிப்பான வாழ்க்கையை வாழ்கின்றார்கள். அரசாங்க உயரதிகாரிகள் பலர் இதைச் சாதாரணமாகவே கருதுகின்றார்கள். வெளிப்படையாகவே இலஞ்சம் பெறுகின்றார்கள். ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொண்டு 10 - 15 சதவீத 'கமிஷன்' பெறுகின்றார்கள். சம்பளம் பெறுவதுபோல, அரசாங்கம் வரி அறவிடுவது போல ஒவ்வொரு கடையிலிருந்தும் - வியாபார ஸ்தலத்திலிருந்தும் அவர்கள் மாதா மாதம் இலஞ்சம் பெறுகின்றார்கள். இது உண்மை! சில பொலிஸ் நிலையப் பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு ஒவ்வொரு வியாபாரியும் மாதா மாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்துவது போன்ற ஒரு நடைமுறை அங்கு பின்பற்றப்படுகின்றது. வடபகுதியில் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்களின் பொறுப்பதிகாரிகளாகச் செல்வதற்கு ஒரு போராட்டமே நடப்பதாக நாங்கள் அறிகின்றோம். OIC ஆக அல்லது traffic police ஆக செல்வதற்கு எவ்வளவோ செலவழிக்கின்றார்கள். இது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயம். இவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து எப்படித் தப்பித்துக்கொள்கின்றார்கள்? இதுபற்றி ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாண வீதிகளில் நாங்கள் தினமும் போக்குவரத்துப் பொலிஸாரைப் பார்க்கின்றோம். கடமையைச் செவ்வனே செய்கின்றவர்கள்போல ஒவ்வொரு தெருக்களிலும் நிற்கின்றார்கள். என்றாலும் விபத்துக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றதே! எப்படி? விபத்துக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சிறந்த நடைமுறை யொன்று பின்பற்ற வேண்டும். அதில், இறுக்கமான, கடுமையான போக்கு இருக்க வேண்டும்.

மக்களில் சிலர் அழுத்தம் காரணமாக இலஞ்சம் கொடுக்கின்றார்கள். தங்களது வியாபார நடவடிக்கையாக இருந்தாலென்ன, அரச அலுவலகங்களில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளாக இருந்தாலென்ன எல்லாவற்றுக்கும் இலஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய

அழுத்தம் அவர்களுக்கு ஒரு திணைக்களத்தில் சில விடயங்களைக் கையாள்வதற்காக இலஞ்சம் கொடுக்காவிட்டால் அது நடக்காது. உரிய நடைமுறையைப் பின்பற்றினால் அவருக்கு அதனை செய்ய முடியாது. ஏதோ ஒரு குறை சொல்லி இழுத்தடிப்புகள் நடக்கும். இதனால், தவிர்க்கமுடியாமல் இலஞ்சம் கொடுக்க அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். இன்று அரசு, அரச அதிகாரிகளுக்குப் பல்வேறு நலன்களை வழங்கி வருகிறது. உத்தியோகபூர்வ வாகனங்களைக்கூட வழங்குகின்றது. இப்படியான சிறந்த செயற்றிட்டங்களை அவர்களுக்காக மேற்கொள்ளுகின்றது. திருப்திகரமான சம்பளத்தை அரசிடமிருந்து பெறுகின்றபோதும் அரச அதிகாரிகள் சிலர் ஏழை மக்களிடம் சிறிய அளவிலிருந்து பெரிய அளவு வரையான நிதியை இலஞ்சமாக பெறுகின்றார்கள். ஆகவே, இத்தகையவர்களை காப்பாற்ற முற்படாது, அவர்களுக்கெதிராக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு ஒரு படிப்பிணையாக அமையும் விதத்தில், அவற்றை மீண்டும் யாரும் செய்யத்துணியாத அளவுக்கு அதிகபட்ச தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதைத்தான் இங்கு நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

எமது வடமாகாணம் இப்பொழுதுதான் போரிலிருந்து மீண்டிருக்கிறது. மக்கள் அரச சிவில் நிர்வாகத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்து செயற்பட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தவேளையில், மக்களைப் பாதிக்கும் இப்படியான செயற்பாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் புரிபவர்களை எப்படித் தண்டிக்க முடியுமென்ற அறிவை எமது மக்களுக்கும் வழங்க வேண்டும். அத்தகையை முறைப்பாடுளை பதிவு செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். வெறுமனே பொலிஸ் நிலையங்களை அமைப்பதால் மட்டும் இவற்றைக் கட்டுப்படுத்திவிட முடியாது. இன்றுள்ள நிலைமையில் பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் போய், இன்னார் இலஞ்சம் கேட்கிறாரென்று முறைப்பாடு செய்தால் அவருக்கு நியாயம் கிடைக்குமென்று நான் நம்பவில்லை. தம்மிடம் இலஞ்சம் கோரி வற்புறுத்துபவர்களுக்கு எதிராக முறைப்பாடு செய்வதற்கு அம்மக்கள் பயப்படுகின்றார்கள். பொதுவாக அவ்வாறு முறைப்பாடு செய்தால் தாம் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்ற பயம் தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கின்றது. மக்களிடையேயுள்ள அத்தகைய பயம் நீங்க வேண்டும். எனவே, குற்றம் இழைப்பவர்களையும், ஊழல் செய்பவர்களையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய துணியை மக்களுக்கு

ஏற்படுத்தி, அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டு மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடிய இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் அற்ற நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டுமென இந்த அவையிலே வற்புறுத்தி, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

ஒத்திவைப்பு பிரேரணை

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, உறுப்பினர் அ.விநாயகமூர்த்தி அவர்களினால் கொண்டுவரப்பட்ட ஒத்திவைப்பு பிரேரணை மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். வடபகுதி மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளில் இரண்டு பிரதான விடயங்களை நாம் அவதானித்துள்ளோம். ஒன்று கண்ணிவெடிகளை அகற்றும் நடவடிக்கைகள் முடிவடையாமை, மற்றையது அபாய நிலைப் பிரதேசங்களாக அவை இன்னமும் இருக்கின்றமை. ஆனாலும் கண்ணி வெடிகளை அகற்றி, மீள்குடியேற்றத்திற்கு சாதகமான நிலை ஏற்பட்ட பிரதேசங்களில் தொடர்ச்சியாக மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதன்படி எதிர்வரும் 20 ஆம் திகதி மேலும் 4,859 குடும்பங்கள் யாழ்.மாவட்டத்திலுள்ள வலி.வடக்கில் குடியமர்த்தப்படவுள்ளனர். இதேவேளை, படையினர் பொதுமக்கள் பலரின் வீடுகளையும், காணிகளையும் மீள ஒப்படைத்து வரும் நடவடிக்கைகளும் சமாந்தரமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

மீள்குடியேற்றத்தின் அடுத்த கட்டமாக கடந்தவாரம் ஒரு தொகுதி மக்கள் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள முள்ளிவாய்க்கால் மேற்கு பகுதியில் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இதேபோல, கடந்த மாதம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இத்தாவில் பகுதியில் அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொகுதி மக்கள் குடியேற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் இந்த மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளில் மக்களுடன் இணைந்து தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றோம். ஆகவே, மீள்குடியேற்றத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்பான புரிதல்களும், அனுபவங்களும் எங்களுக்குண்டு. முக்கியமாக வன்னிப் பகுதியின் மீள்குடியேற்றத்திற்கும், யாழ்.

மாவட்டத்தின் மீள்குடியேற்றத்திற்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் உண்டு. வன்னியில் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் வெற்றியளித்து வருகின்றன. யாழ்.மாவட்டத்தின் நிலை அவ்வாறில்லை. வன்னியில் அதிகமான மக்கள் அங்கே போரின் இறுதிவரை வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் முகாம்களில் இருந்து நேரடியாக மீண்டும் தங்களுடைய கிராமங்களுக்கு வந்தார்கள். ஆகவே, அவர்களின் மீள்குடியேற்றம் வெற்றிகரமான முறையில் சாத்தியமாக அமைகிறது. எல்லாவற்றையும் இழந்த மக்கள் தங்களுக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகளையும், வசதிகளையும், உதவிகளையும் பயன்படுத்தி, தங்களுடைய வாழ்க்கையையும், பிரதேசங்களையும் கட்டியெழுப்பி வருகின்றார்கள். அங்கே இன்னும் வருகைதராமல் இருப்பவர்கள், வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வசிப்பவர்களும் வெளியிடங்களில் இருப்போருமே யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாக வலி.வடக்கு மற்றும் தென்மராட்சி கிழக்கு போன்ற பிரதேசங்களில் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் மந்தகதியில் நடைபெறுவதற்கு காரணம். அங்கே இருந்த மக்களில் 40 சதவீதமானவர்கள் நாட்டைவிட்டே வெளியேறியமையாகும். ஏனையோரில் ஒரு தொகுதியினர் நாட்டிலிருந்தாலும் அவர்கள் பிற இடங்களில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டார்கள். குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும் கொழும்பு மற்றும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இருப்பவர்களை உதாரணத்திற்கு எடுக்கலாம். யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்த ஏராளமான தமிழர்கள் நீண்டகாலமாகவே கொழும்பு போன்ற பகுதிகளில் குடியேறியிருக்கின்றார்கள்.

கொஞ்சம் பொறுங்கள்! நான் நீங்கள் சொன்ன எண்ணிக்கைக்கு வருகின்றேன். எனக்கு கொஞ்சம் time தாருங்கள்!

அவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து தங்களுடைய சொந்தக் கிராமங்களுக்கு வந்துசெல்கின்றனர். ஆனால், அங்கு மீள்குடியேற முன்வருகிறார்களில்லை. அங்கு பல காணிகள் இன்னும் வெறுமையாகத்தான் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் தவிர்ந்த ஏனையோரே யாழ்.மாவட்டத்தில் மீள்குடியேறுகின்றனர். இதுதான் உண்மையான நிலைவரமாகும். இதற்கு யார் என்ன செய்வது?

யுத்தம் முடிவடைந்து உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் இல்லையென்ற அரசின் அறிவிப்பின் பிறகு, உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களாக இருந்த

குறிப்பாக, வலிகாமம் வடக்குப் பகுதியில் சில கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேலும், தெல்லிப்பளை பிரதேச செயலகப் பிரிவில் மீள்குடியேற்ற வேண்டும் என்று தங்களைப் பதிவு செய்தவர்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் அங்கு சென்று மீள்குடியேறியிருக்கின்றார்கள் என்பது கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும். அங்கு ஒவ்வொரு வீதியிலும் குறைந்தது 80 வீடுகள் இருந்தால் அதில் 20 வீடுகளில்தான் மக்கள் மீள்குடியேறியிருக்கிறார்கள். ஏனையோர் யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கு மீள்குடியேறுகிறார்களில்லை. இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை! ஆகவே, 90,000 பேர், 1,10,000 பேர் என்று எண்ணிக்கை ரீதியாக கணக்கு காட்டலாம். முன்பு அங்கு இருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அப்படி இருக்கலாம். ஆனால், எத்தனை சதவீதத்தினர் அங்கு மீள்குடியேறாது இந்த நாட்டுக்குள்ளேயே வேறிடங்களில் இருக்கிறார்கள் என்ற விடயமும் கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும்.

யாழ்.மாவட்டத்தில் 8,295 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 30,116 பேர் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளனர். இதில், 6,496 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 23,514 பேர் தெல்லிப்பளை பிரதேச செயலாளர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். தென்மராட்சி - எழுதுமட்டுவாளில் 29 குடும்பங்கள் மீள்குடியேற்றவேண்டியுள்ளன. ஆனால், இவர்கள் மீள்குடியேறுவதற்கு முன்னர் அங்கு கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்பட வேண்டும். மொத்தமாக அங்கே 125 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளனர். இவர்களுக்குப் பல தேவைகளும், பிரச்சினைகளும் உள்ளன. இதேவேளை, வலிகாமம் மேற்கு மாதகலில் ஏற்கனவே 18 குடும்பங்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்படியாக கட்டம் கட்டமாக இந்த நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல எதிர்வரும் 20 ஆம் திகதி வலி.வடக்கில் 4,859 குடும்பங்களின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் கௌரவ அமைச்சர் பஷில் ராஜபக்ஷ மற்றும் கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா ஆகியோரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்படவிருக்கின்றன. அந்த மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளில் ஆறு மாதங்களுக்கான உலருணவுகள், தற்காலிக வீடுகள், குடிசைகள், மின்சாரம், வீதி அபிவிருத்தி போன்ற திட்டங்களும் அடங்குகின்றன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கிளிநொச்சி நகரில் அமைந்

திருக்கும் பரவிப்பாஞ்சான் என்ற கிராம அலுவலர் பிரிவிலும், பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் உள்ள முகமாலை, வேம்பொடுகேணி போன்ற இடங்களிலும் மீள்குடியேற்றம் நடைபெறவுள்ளது. இதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்.

முகமாலையில் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணி துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றது. முகமாலைப் பிரதேசத்தில் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணி நிறைவடைய இன்னும் சிறுகாலம் செல்லலாம். ஏனெனில், இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின்பொழுது அப்பிரதேசத்தில் ஏராளமான கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கண்ணிவெடி அகற்றும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்ற ‘ஹலோ ட்றஸ்’ நிறுவனத்தின் தரவுகளின்படி அவர்கள் தினமும் நூற்றுக்கணக்கான கண்ணி வெடிகளை அகற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு பாதுகாப்பான சூழலை ஏற்படுத்திய பின்னர்தான் அங்கு மீள்குடியேற்றம் நடத்துவது சாத்தியம். நாங்கள் அவசரப்பட்டு மக்களை மீள்குடியமர்த்தும்பொழுது சில சமயத்தில் அப்பிரதேசத்தில் ஆங்காங்கே கண்ணிவெடிகள் வெடித்து அதனால் மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுமாயின் அதற்கும் நீங்கள் “மக்கள் மீது அக்கறை கொள்ளாமல் மக்களுக்குரிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை முறையாகச் செயற்படுத்தாமல் அவர்களைக் கொண்டு சென்று மீள்குடியேற்றம் செய்துள்ளீர்கள்” என்ற விமர்சனங்களையும் எங்கள் முன் வைப்பீர்கள். ஆகவே, உரிய முறையில் கண்ணிவெடி அகற்றும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, திருப்திகரமான சூழலில் மக்களை மீள்குடியமர்த்துவது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பரவிப்பாஞ்சான் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு அதன் முற்பகுதியான 26 கடைகளைக் கொண்ட கடைத்தொகுதி கடந்த மாதம் பாதுகாப்புப் படையினரின் பொறுப்பிலிருந்து மீட்கப்பட்டு இப்பொழுது உரியவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற விடயத்தையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு பத்து கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் மீள்குடியேற்றம் முழுமைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அதற்காக அப்பிரதேசத்தில் உள்ள கண்ணிவெடிகள் முழுமையாக அகற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. இப்பொழுது அப்பணிகள் மிகவும் துரிதமாக செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் கண்ணிவெடிகள்

அகற்றும் பணிகள் மிகத்துரிதமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதை நீங்கள் நேரில் சென்று அவதானிக்கலாம். முல்லைத்தீவு மாவட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொகுதியினர் வவுனியா முகாம்களில் இருக்கின்ற பொழுதிலும், அவர்கள் தமது கிராமங்களுக்குச் சென்று தமது காணிகளைப் பார்வையிட்டு வருவதற்கான அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. இதேவேளையில், இந்த மாவட்டத்தில் 3,875 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 15,289 பேர் மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டும். இவர்களில் மெனிக்பாம் முகாமில் 1,596 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 5,406 பேர் மட்டுமே இருக்கின்றனர். ஏனைய 2,279 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தமது உறவினர்களுடைய இல்லங்களில் தங்கியிருப்பதாக தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

வவுனியா மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே 2,592 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 10,319 பேர் மீள்குடியமர்த்தப்பட வேண்டியுள்ளனர். மன்னார் மாவட்டத்தில் 3,922 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 14,709 பேர் மீளக் குடியமர்த்தப்பட வேண்டியுள்ளனர். இவர்களில் 157 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 555 பேர் முசுலிப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றனர். ஏனையவர்களில் 211 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 955 பேர் தமிழகத்தில் இருந்து திரும்பவேண்டியுள்ளனர். ஆகவே, தரவுகளின் அடிப்படையில் மட்டும் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளை நோக்க முடியாது. மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டியவர்களின் தொகையை அதிகரித்துக் காட்டப்படும் தரவுகள் ஏற்படையவையல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில் வன்னிப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் தேக்க நிலையில் இருக்கும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் துரிதமாக நிறைவேறுமாயின் வன்னிப் பகுதி மீள்குடியேற்றம் முழுமைபெற்றதாக கருதமுடியும்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் வலி.வடக்குப் பிரதேசம், மாதகல் மேற்குப் பிரதேசம், சங்காணை division இல் ஒரு சில பகுதிகள், வடமராட்சி கிழக்கில் நாகர் கோவில் கிழக்குப் பகுதி, சுண்டிக்குளம் போன்ற பகுதிகளிலும் கோப்பாயில் வளலாய் பிரதேசத்திலும் மற்றும் தீவகப் பகுதிகளில் சில தனியார் வீடுகளில் பாதுகாப்புப் படையினர் தங்கியிருப்பதன் காரணமாக மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் தாமதமடைகின்றன. கௌரவ உறுப்பினர் விநாயகமூர்த்தி அவர்கள், வலி.வடக்கில் மீள்குடியேற்றம் நடைபெறாமல் 24 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். அவ்வாறு இல்லை.

தற்பொழுது 16 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில்தான் முழுமையான மீள்குடியேற்றம் நடைபெறாமல் இருக்கின்றது. ஏனைய 08 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளின் சில பகுதிகளில் மட்டும் தான் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் இடம்பெறவில்லை. ஆகவே, நீங்கள் தரவுகளைக் காட்டும்போது 24 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் மீள்குடியேற்றம் நடைபெறவில்லை என்று சொல்வது ஏற்படையதல்ல. நாங்கள் அனுபவ ரீதியாகக் கண்ட உண்மை என்னவென்றால், யாழ்ப்பாணத்தில் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் இருந்து மீட்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீள்குடியேற்றத்தின் போது கிட்டத்தட்ட 30 வீதமான மக்கள்தான் குடியேறினார்கள். இவ்வளவு குறைந்த மக்கள் மீள்குடியேறும்போது, அவர்களுக்கான பொதுவசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதில் பல நடைமுறை ரீதியான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக இரண்டு குடியிருப்பாளர்களுக்காக ஒரு வீதியை புனரமைப்பது என்பது அல்லது ஒரு வீதிக்கு மின்சாரத்தை வழங்குவது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் யாழ்.மாவட்டத்தில் குறிப்பாக, வலி.வடக்குப் பிரதேசத்தில் இதுவரை மீள்குடியேறாத கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் விரைவில் மீள்குடியேற்றம் நடைபெறும் என்ற அரசாங்கத்தின் வாக்குறுதியில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது. ஆகவே, இப்பிரதேசங்கள் விரைவில் மீட்டெடுக்கப்பட்டு, அங்கு மக்கள் மீள்குடியேறுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். அதேவேளை, யாழ்ப்பாணத்தில் கிட்டத்தட்ட 900 தனியார் வீடுகளில் பாதுகாப்புப் படையினர் தமது முகாம்களை அமைத்திருக்கின்றார்கள். இவையும் மக்களிடம் மீளளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்செயற்பாட்டையும் விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கமாக இருக்கின்றது என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், முழுமையான மீள்குடியேற்றத்திற்கு மக்களின் பூரண ஒத்துழைப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமானது. 30 சதவீதமான வலி.வடக்கு பிரதேச மக்கள் அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு நிரந்தரமாக குடிவந்துவிட்டார்கள். இதில் ஒன்றும் தப்பில்லை. நீண்டகாலமாக - கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களுக்கு முன்பே அவர்கள் அங்கு வந்துவிட்டார்கள். தற்பொழுது அவர்களுடைய generation கூட மாறிவிட்டது. எனினும், அவர்கள் ஏற்கனவே காணிகளை விலைக்கு வாங்கியிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் இச்செயற்பாட்டிற்கு முழுமையாக ஒத்துழைக்கும் போது வெற்றிகர

மான மீள்குடியேற்றத்தை எங்களால் அங்கு மேற்கொள்ள முடியுமென்று நான் நம்புகின்றேன்.

கௌரவ விநாயகமூர்த்தி அவர்களே, நீங்கள் மக்களின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கை ஓர் ஒத்திவைப்பு பிரேரணையை இந்த அவைக்கு கொண்டு வந்ததற்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். நீங்களும் எங்களுடன் இணைந்து மீள்குடியேற்றத்தில் ஈடுபட வேண்டும். ஈடுபடுவீர்கள் என நாங்கள் நம்புகின்றோம். நீங்கள் மக்களின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளையும் அவர்களது துன்பங்களையும் அரசியலாக்கமாட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். உங்களில் சிலர் இதை அரசியலாக அல்லது தேர்தல் கோஷங்களாக பயன்படுத்தமாட்டீர்கள். நீங்கள் பாராளுமன்றத்தில் அன்றிலிருந்து அடிக்கடி மக்களின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகக் கேள்விகளை எழுப்பி வருவதுடன், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் அம்பலப்படுத்தி வருகின்றீர்கள். ஆகவே, இடம் பெயர்ந்த மக்களுடைய வெற்றிகரமான மீள்குடியேற்றத்திற்கு நீங்கள் எங்களுடன் இணைந்து ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

17 ஜூலை 2012

வடபகுதி விவசாயிகளின் உற்பத்திகளுக்கு சிறந்த சந்தை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

இறக்குமதிகள், ஏற்றுமதிகள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழான நிபந்தனைகள் தொடர்பான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு எனது கருத்துக்களையும் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கியமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். எங்களுடைய பிரதேசங்கள் போரினால் அழிவடைந்துள்ள நிலையில், மீளவும் அங்கு விவசாயிகள் தங்களது விவசாய நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையிலே, அவர்களது நலன்கள், தேவைகளை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

வன்னிப் பகுதியில் குறிப்பாக, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா போன்ற மாவட்டங்களில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் கிட்டத்தட்ட மூன்று வருடங்களாக மீள்குடியேறி வருகின்றார்கள். இவை விவசாய மாவட்டங்களாகும். குறிப்பாக, இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் உள்ள பெரும்பாலான பகுதிகளில் விவசாயத் தொழிற்றுறையை சார்ந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். எனவே, இவர்களது வாழ்க்கையை மேலும் மேம்படுத்துவதற்குரிய பல்வேறு செயற்றிட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. தற்பொழுது அவர்களின் குறிப்பாக விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், இன்னும் அதிகளவு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதனை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கான முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு

வருகின்றன. குறிப்பாக, பாரிய குளங்கள் முதற்கொண்டு சிறிய குளங்கள் வரை புனரமைக்கப்பட்டு வருவதுடன், இன்னும் பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, சீரான நீர்ப்பாசன ஏற்பாடுகள் பாரிய நிதி ஒதுக்கீடுகளினூடாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எமது விவசாயிகள் இந்த மூன்று வருட காலத்தையும் மிகவும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, நெல்லுற்பத்தியில் சாதனையான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு கடந்த பெரும்போக பயிர்ச்செய்கையில் கிட்டத்தட்ட 60,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இது அதிக விளைச்சலைக் கொண்டதாகவும் வெற்றிகரமான நெற்பயிர்ச் செய்கையாகவும் காணப்பட்டது. இவ்வருடமும் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சகல வயல் நிலங்களுக்கும் விவசாயிகள் தங்களது பெரும்போக நெற்செய்கையைச் செய்வார்களென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

துரதிஷ்டவசமான ஒரு விடயத்தை நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தென்னிலங்கை நிலைமைகளுடன் ஒப்பிடும்போது எமது வடபகுதி நிலைமைகள் முற்றுமுழுதாக வேறுபட்டவை. விளைச்சல் கால கட்டங்களில் அவர்கள் சந்தை வாய்ப்புப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்கின்றார்கள். அநேகமான விவசாய அமைப்புக்களினாலும் விவசாயிகளினாலும் முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைதான் தங்களது விளை பொருட்களுக்கு உரிய சந்தை வாய்ப்பை பெற்றுத்தர வேண்டும் என்பது உண்மையில் அங்கு நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கின்றது. கடந்த பெரும்போக பயிர்ச்செய்கையின் போது எந்தவித இயற்கைப் பாதிப்புக்களுக்கும் உள்ளாகாமல் தரமான நெல்லை எமது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்தார்கள். என்றாலும், அவர்களுக்கான சந்தை வாய்ப்பு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. கடந்த 2010 - 2011 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வன்னிப் பகுதியில் உள்ள கிளிநொச்சி மற்றும் ஏனைய மாவட்டங்களின் உற்பத்திகளை அரசாங்கம் பெருந்தொகையான நிதியொதுக்கீடுகளுக்கூடாகக் கெள்வனவு செய்து களஞ்சியப்படுத்தினாலும் இம்முறை பாரிய பிரச்சினையை நாங்கள் எதிர்கொண்டிருக்கின்றோம். கௌரவ கூட்டுறவு, உள்நாட்டு வர்த்தக அமைச்சர் அவர்கள் நெல்லைக் களஞ்சியப்படுத்துவதற்கு பல்வேறு களஞ்சியசாலைகளை உருவாக்கியிருந்தாலும் அங்கு இன்னும் ஏராளமான களஞ்சியசாலைகளை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது.

எனவே, நெல்லைக் களஞ்சியப்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அதேநேரத்தில், அவர்களுடைய உற்பத்திகளை நியாயமான முறையில் கொள்வனவு செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதிலும் விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், நீண்டகால யுத்தத்துக்கூடாக தங்களது வாழ்வாதாரத்தை இழந்த இந்த விவசாயிகள் இன்று எதுவுமற்ற நிலையில் நம்பிக்கையுடன் அந்த மாவட்டங்களில் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களது வாழ்க்கையில் ஒளி யூட்டுவதற்கு விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களது உற்பத்திக்கு நியாய விலை பெற்றுக்கொடுக்கும் வகையில் 'நியாய விலை வரம்பு' ஒன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். சில தனியார் வர்த்தகர்கள் அவர்களுடைய ஏழ்மையை தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். ஏனென்றால், தங்களது விளைபொருட்களை களஞ்சியப்படுத்தி சந்தை வாய்ப்புள்ள காலகட்டத்தில் அவற்றை விற்பனை செய்யக்கூடிய வசதிகளை அவர்கள் கொண்டவர்களல்லர். கடந்த காலத்தில் அவர்கள் அப்படி இருந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அவர்களுக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. தங்களது வாழ்விடங்கள், சொத்துகள் எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையில் அவர்களுக்கு தங்களது உற்பத்திகளை களஞ்சியப்படுத்தி வைக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அந்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி தனியார் வர்த்தகர்கள் அவர்களது உற்பத்திகளை நியாய விலைக்குப் பெறாமல் அழுத்தத்துக்கூடாக குறைந்த விலையில் பெறக்கூடிய சூழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு உரிய சந்தை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளின் வாழ்க்கையினை மேம்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான நிதியினை செலவு செய்துவருகின்ற இந்தவேளையில், அவர்களுடைய உற்பத்திகளுக்கு நியாய விலையையும் பெற்றுக்கொடுத்தால் விவசாய நடவடிக்கைகளின் மூலமாக அவர்கள் சிறந்த வாழ்வாதாரத்தை எட்டிவிடுவார்கள். அப்போது அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற கடன்களை திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு தங்களது சொந்த உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றவர்களாக மாறுவார்கள்.

மேலும் ஏற்றுமதி விடயங்களில் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதானது சிலவேளைகளில் நாட்டுக்குப் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவும்

இருக்கும். குறிப்பாக, புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வசிக்கும் எம்மவர்கள் தங்களது பிரதான உணவாக எமது வடபகுதி நெல் உற்பத்திகளையே நாடுகிறார்கள். ஆகவே, எமது வடபகுதியில் விளைவிக்கப்படும் சிவப்பு பச்சை அரிசி மற்றும் மொட்டைக்கறுப்பன் போன்ற புழுங்கல் அரிசி வகைகள் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் வாழும் ஏனைய நாடுகளிலும் உள்ள சந்தைகளில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்திருப்பதால் அவை எவ்வித தங்குதடையும் இன்றி அம்மக்களை சென்றடைவதைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடாதென்ற கருத்தை நான் இந்த சட்டமூலம் தொடர்பான விவாதத்தில் முன் வைக்கின்றேன். இந்நிபந்தனைகளின் ஒரு சரத்தில் “இலக்காகக் கொண்டுள்ள சந்தைக்காக இந்நாட்டுக்கு வெளியே அனுப்பப்படும் விசேட அரிசி வகை மட்டும் ஏற்றுமதி அனுமதிப்பத்திரத்தை பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இடமளிக்கப்படும்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது எமது பிரதேச விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதை எந்தவகையிலும் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு சிறிதரன் அவர்கள் இச்சபையிலே முன்வைத்த விடயம் தொடர்பாக நான் ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விளைகின்றேன். எனவே, தயவு செய்து எனக்கு இன்னும் ஒரு நிமிடம் தாருங்கள்!

இவ்வருடம் சிறுபோக பயிர்ச்செய்கையின் பொழுது இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்ட விளைநிலங்களில் ஒருசில பாதிப்புகள் ஏற்பட்டதாகவும் அப்பாதிப்புகள் அரச அதிகாரிகளின் திட்டமிடப்படாத செயற்பாடுகளின் விளைவாகவே ஏற்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். நான் அவரது கூற்றை முற்றுமுழுதாக மறுக்கின்றேன். ஏனெனில், கடந்த மார்ச் மாதம் சிறுபோக பயிர்ச் செய்கையின்பொழுது மாவட்ட விவசாய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு அமைவாக கடந்த மார்ச் மாதத்தில் நடத்தப்பட்ட விவசாய அபிவிருத்திக்குழுக் கூட்டத்திலே அரசாங்க அதிபர், நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள அலுவலர்கள், கமநல சேவைகள் திணைக்கள அதிகாரிகள் மற்றும் விவசாய அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் கலந்தாலோசித்து இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து பெறும் நீரினுடாக கிட்டத்தட்ட 8,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மட்டுமே நெற்செய்கை மேற்கொள்ள முடியும் என்ற தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கும்

மேற்பட்ட நிலப்பரப்பில் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனாலேயே நீர்ப்பாசனத்தின் போது சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. அத்துடன், நாடளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்டுள்ள வரட்சியும், பாதிப்பை மேலும் அதிகரித்துள்ளது. யூலை 30 ஆம் திகதி வரையில் முடிவடைந்திருக்க வேண்டிய சிறுபோகத்துக்கான நீர் விநியோகம் ஆகஸ்ட் மாதம் வரையில் அதாவது இப்பொழுதும் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மக்களுக்கு உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களைத் தெரிவிப்பது தவறானது. மக்களின் விளைச்சல் நிலங்களைப் பற்றித் தவறாகக்கூறி அரசியல் நடத்துவது உங்களையே நீங்கள் இழிவுபடுத்தி விற்பது போன்ற செயலாகும். இவற்றின் உண்மையான தரவுகளை விவசாயிகளிடமிருந்து மாவட்ட செயலகத்திலும் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்திலும் யாரும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

21 ஓகஸ்ட் 2012

பிரச்சினைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் மத்தியில் எந்த நன்மையான இலக்கையும் இலகுவில் எட்டிவிட முடியாது

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

அடுத்துவரும் 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் இரண்டாம் மதிப்பு மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று எனது உரையை ஆற்றுகின்றேன்.

மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது எமது நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகவுள்ளது. நாட்டை நேர்மையாக விசுவாசிப்போர் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பெறுமதியையும், நோக்கையும் நன்றாக விளங்கிக்கொள்வர். அந்த அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்பினை இந்த சபையிலே நான் மகிழ்வுடன் வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றேன். ஓர் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புமிக்க பணி என்பது, சகல தரப்பினருடைய தேவைகளையும், நலன்களையும் கவனத்தில் கொள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது. அதைப்போன்று ஒரு நாட்டின் அனைத்து துறைகளின் மீதான கவனத்திலும், கரிசனையிலும் அது தங்கியுள்ளது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது நான் முன்னர் சொன்ன அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளது. எனவேதான், இந்த திட்டத்தை நான் சிறப்பானது என்று குறிப்பிட்டேன்.

முதலில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்ட விதத்தைப் பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்னர் கடந்த காலங்களில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் நாட்டின் பல இடங்களுக்கும் சென்றிருந்தார். வடபகுதியில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, வவுனியா போன்ற மாவட்டங்களிலும் அவர் அபிவிருத்தி தொடர்பான கூட்டங்களை நடத்தியிருந்தார். கிளிநொச்சியில் அமைச்சரவைக் கூட்டமொன்றுகூட நடைபெற்றது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள், துறைசார்ந்த அதிகாரிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட திட்ட முன்மொழிவுகள், இனங் காணப்பட்ட தேவைகள் ஆகியன எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்து இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய அணுகுமுறையில் உருவாக்கப்படும் ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம் ஒப்பீட்டளவில் முன்னேற்றகரமானதாகவே அமையும். இது ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தினை உருவாக்கும் பொழுது கவனிக்க வேண்டிய அடிப்படைகளில் ஒன்றாகும். அனைத்து பிரதேச மக்களின் தேவைகளையும், நலன்களையும் உள்ளடக்கி அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பிரதிநிதிகளின் தெரிவுகளோடு இந்த திட்டத்தை உருவாக்கும் பொழுது அது அந்த மக்களின் வாழ்வோடு நேரடியாகவே பின்னிப்பிணைந்து கொள்கிறது. எனவேதான், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி, மருத்துவம், சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார மேம்பாடு, கைத்தொழில், விவசாய உற்பத்தி நடவடிக்கைகள், வறுமை ஒழிப்பு, பாதுகாப்பு, அரசு நிர்வாக சேவையின் விரிவாக்கம், உட்கட்டுமான விருத்தி, கடற்றொழில் மேம்பாடு மற்றும் கிராம அபிவிருத்தி என பல துறைகளுக்கும் உரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, குறிப்பாக, கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியின் அளவும், கரிசனையும் பாராட்டப்பட வேண்டியது. இந்த நிதியின் பலனை வடபகுதி மக்களும் அனுபவிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இதேவேளை, வரட்சி மற்றும் இயற்கை அனர்த்தப் பாதிப்புக்களினால் தாக்கம் டைந்த விவசாயிகளுக்கான நிவாரணத்தை வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், நெல்லின் விலையை உயர்த்துவதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. வடபிரதேச விவசாயிகள் இதனால் மேலும் நன்மைகளைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். அதைப் போல, கால்நடை வளர்ப்போர் தொடக்கம் சகலவிதமான உற்பத்தியாளர்

களுக்குமான ஊக்குவிப்பையும், வாய்ப்புகளையும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் உள்ளடக்கியுள்ளது.

‘மஹிந்த சிந்தனை’ என்ற மகுடத்தின் கீழ் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சமூக, பொருளாதார, அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியை இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் பேணுகிறது. இது ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். திட்டங்களை முழுமைப்படுத்த வேண்டுமானால் அதற்கு தொடர்ச்சியான ஊக்குவிப்பும், நிதிப் பங்களிப்பும் தேவை. அவற்றுக்குத் தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பும் அவசியமாகும். அப்படி அமைந்தால்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் முழுமையடையும். அப்பொழுதுதான் அவை உரிய முறையில் மக்களைச் சென்றடையும். மஹிந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மின்சாரம், உட்கட்டுமான விருத்தி, வறுமைக் குறைப்பு போன்ற திட்டங்களில் பயனை இன்று வடக்கு, கிழக்கு பிரதேச மக்களும் பெற்றுவருகின்றனர். ஆனால், இந்த திட்டங்கள் இடையில் நின்றுவிடாமல் முழுமையடைவதற்கான ஒத்துழைப்பு அவசியமாகும். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் என்ற வகையில் அந்த பிரதேசங்களில் மேலும் பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கும், அந்தப் பிரதேசங்களின் தேவைகளுக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்தை வழங்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். எனினும், அங்கே செறிவான உதவிகள் இன்னும் தேவைப்படுகின்றன. விசேட கரிசனை வலுவாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. வீடமைப்புத் திட்டத்திற்கு கூடுதலான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இன்னும் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும். அதாவது, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இந்திய வீட்டுத் திட்டத்துக்கு அப்பால் மேலும், பத்தாயிரம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. இதே போலவே, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலும் ஏறக்குறைய பதின்னான் காயிரம் வீடுகளை நிர்மாணிக்க வேண்டியுள்ளது.

எமது நாடு கடந்த முப்பதாண்டுகளாக யுத்தத்தில் சிக்குண்டு பெருமளவு வளங்களையும், மனித வலுவையும் இழந்துள்ளது. அதிலும், வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட இழப்புக்களும், அழிவுகளும் அதிகமாகும். இதை நாம் ஈடுசெய்ய வேண்டும். இதை ஈடுசெய்யாத வகையில் அங்கே சமூக இயங்குநிலையில் ஒரு நெருக்கடித் தன்மையே

காணப்படும். அது நாட்டின் அபிவிருத்தியில் குறைவிருத்திப் பண்பையே அதிகரிக்கும். ஆகவே, சமநிலைத் தன்மையுடைய ஒரு நிலையை நாம் எட்டவேண்டியுள்ளது. ஆனால், இதற்கு காரணமான இனமுரண் நிலையானது தொடர்ந்தும் நீடிப்பது பெருந்துயருக்குரிய ஒரு விடயமாகும். எமது நாட்டின் மூலவளங்களின் சிதைவுக்கும், அழிவுக்கும் எது காரணமாக இருந்ததோ, எமது மக்களுடைய வாழ்க்கையின் பின்தங்கிய நிலைக்கு எது காரணமாக அமைந்ததோ, அதனை நாம் முற்றாக நீக்க வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் இனமுரண்பாடுகளின் விளைவே காரணமாக அமைந்திருந்தன. ஆனால், இந்த இன முரண்பாட்டுக் கூறுகள் இன்னும் அப்படியேதான் உள்ளன. இந்த முரண்பாடுகளை நாம் நீக்காமல் எதிர்காலத்தைப் பற்றி சிரியாக திட்டமிட முடியாது. இதுவே கடந்தகால அனுபவமுமாகும். இன முரண்பாட்டின் காரணமாக எவ்வளவு பணத்தையும், எவ்வளவு மனித உயிர்களையும் இழந்திருக்கின்றோம் என கணக்கிட்டால், இதன் பெறுமதியை புரிந்துகொள்ளலாம். காரணங்களைச் சொல்லி ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறுப்புக்களைச் சுமத்தி, ஒருவரையொருவர் குற்றஞ்சாட்டி இந்த பிணக்கை தீர்க்க முடியாது. வீட்டிலிருந்து வெளியே போகும்போது திரும்பவும் வீட்டுக்குப் பாதுகாப்பாக வரமுடியுமா? என்ற சந்தேகம் இருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. அதை நாம் நினைவில் வைத்திருந்தால் இந்தப் பிரச்சினையை இன்னும் இழுத்தடிக்கமாட்டோம். பிரச்சினைகளின் மத்தியிலும், முரண்பாடுகளின் மத்தியிலும் நாம் எந்த முன்னேற்றத்தையும் இலகுவாக எட்டிவிடமுடியாது. எந்த நன்மையான இலக்கையும் இலகுவாக எட்டிவிடமுடியாது. “சாண் ஏற முழம் சறுக்குவது போல” என்பார்கள். அதைப்போல எமது திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தை பிரச்சினைகளின் தீவிரம் கீழே இறக்கிவிடும். எனவேதான், நாங்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து நின்றாலும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வையே வலியுறுத்தி வருகின்றோம். எத்தகைய அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்தாலும் அவை எல்லாம் நிரந்தரமானவையாக அமையுமா? என்ற கேள்வி மக்களிடம் உள்ளது. இதற்கு காரணம் மீண்டும் அமைதியற்ற காலம் ஒன்று உருவாகுமா? தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்? என்ற கேள்விகள் மக்களின் மனதில் உள்ளன. பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்காமல் வைத்திருப்போமாகவிருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டே வெளிச்சத்திகள் எமது நாட்டில் மூக்கை நுழைக்கும். இதை நாங்கள் இன்று நடைமுறையில் காண்கின்றோம். கடந்த காலத்தில் நடந்ததும்

இதுதான். வெளிச்சத்திகள் இலங்கையில் தலையீடு செய்வதற்கான வாய்ப்பை நாங்களே வழங்கியிருந்தோம். இப்பொழுதும் இதுதான் நடக்கின்றது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

இன்று யுத்தம் முடிந்தாலும் யுத்தகால நடவடிக்கைகள் உருவாக்கிய நெருக்கடிகளிலிருந்து நம்மால் மீள முடியவில்லை. அந்த அழிவுகள் எங்களை இன்னும் பல காலத்துக்கு நெருக்கடிக்குள்ளாக்கும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை நிதி ஒதுக்கீடும் அதற்கான கரிசனையும் யுத்தகால நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளுக்காகவே ஆகும். அதைப்போல, சர்வதேச அரங்கில் நிலவும் இலங்கை தொடர்பான நெருக்கடி நிலையும் யுத்தத்தின் விளைவுகளே! இலங்கையைப் பற்றிய இன்றைய அபிப்பிராயங்களும் அழுத்தங்களும் கூட யுத்தகால நிகழ்வுகளின் விளைவுகளே என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. எனவேதான், நான் இந்த அவையிலே மீண்டும் மீண்டும் இந்த விடயத்தை அழுத்திக் கூறுகின்றேன். நிலையான அமைதித் தீர்வொன்றை எட்டுவதே நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் நல்லிணக்கத்துக்கும் அடிப்படையாக அமையும் என்று நான் கூறுகிறேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் வாய்ப்புக்களை வழங்கும் வகையில் தூர நோக்கோடு நல்லதொரு வரவு செலவுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இனப்பிரச்சினையின் தீர்வை முன்னகர்த்துவதற்காகவும், நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் அமைதிக்கான விசேட கவனத்தை கொண்டிருக்கிறது என்பது இது வெளிப்படுத்துகிறது. அபிவிருத்தி நடவடிக்கையில் நல்லிணக்க செயற்பாடும் ஓர் அங்கமே! அது ஒரு முக்கியமான பகுதி என்பதை அரசாங்கம் தன்னுடைய சிந்தனையில் கொண்டுள்ளது என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இது நல்லதொரு நடவடிக்கை என்பது என்னுடைய அவதானிப்பாகும். சிறுபான்மையின மக்களின் நலன்களைக் கவனிக்கும் அதேநேரத்தில், அவர்களுடைய மனங்களைத் திருப்தியளிக்கும் விதத்தில் பேண முற்படும்போது நாட்டில் உறுதித்தன்மை உருவாகும். அப்போதுதான் நம்மால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற சகோதரத்துவம் ஏற்படும். நாம் விரும்புகின்ற அடைவுகள் எய்தப்படவேண்டுமானால், அதற்கான அடிப்படைகளை முதலில்

உருவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நமது நாட்டை முழுமையான உறுதித்தன்மைக்கு எம்மால் கொண்டுசெல்ல முடியும். அதனை நிரந்தர அமைதியினாலேயே உருவாக்கலாம்.

தற்போது 13வது திருத்தச் சட்டத்தை நீக்குவது தொடர்பாக பேசப்படுகிறது. இதற்கு பதிலாக 19வது திருத்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்கப்படுகிறது. நீண்டகாலமாக அரசியல் தீர்வுக்காகப் போராடிய மக்கள், 13வது திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்து படிப்படியாக தங்களது அரசியல் உரிமைகளைப் பெறலாமென்ற நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கின்றனர். தங்களது உயிர்களை, உடமைகளையெல்லாம் இழந்த நிலையில் நல்லதொரு அரசியல் தீர்வு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கும் மக்களுக்கு 13வது திருத்தச் சட்டத்தை நீக்குவதாக வந்துள்ள செய்திகள் அவநம்பிக்கையையே உருவாக்கியுள்ளன. குறிப்பாக, இந்த செய்திகள் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடத்தில் பதற்றமான நிலையை உருவாக்கியுள்ளன. இது அரசாங்கத்தின் மீதான அவர்களது நல்லெண்ணத்தை பாதிப்படைய வைக்கும் ஒரு நடவடிக்கையென்றே அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். எங்களுடைய நிலைப்பாடும் இதுதான். 13வது திருத்தத்தில் இருந்து முன்செல்வோம் என்றே நாம் சொல்லி வருகிறோம்.

நாம் அமைதியை நோக்கிய சிந்தனையில் மக்களை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். அதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்க வேண்டும். முக்கியமாக மக்களுக்கு நாம் நம்பிக்கையூட்ட வேண்டும். பாரபட்சமற்ற ஆட்சி என்ற வகையில், உண்மையான தீர்வும் சமத்துவமான உரிமைகளும் இந்த அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் என்று நினைக்கக்கூடியதாக அந்த நம்பிக்கை அமைய வேண்டும். அபிவிருத்தியை எட்டுவதற்கு கால நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளதைப் போல அமைதித் தீர்வை எட்டுவதற்கும் ஒரு கால எல்லையை வகுத்துச் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். மக்கள் தங்கள் கடந்த காலத்தின் கசப்பான அனுபவங்களோடுதான் இன்றும் உள்ளனர். கடந்த காலத்தின் நம்பிக்கையினங்கள் அவர்களைவிட்டு இன்னமும் நீங்கவில்லை. இங்கே நான் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் எண்ணப்பாடுகளையே அழுத்திக் கூறுகின்றேன். பொறுப்புள்ள, நம்பிக்கையுள்ள ஓர் அரசாங்கம் என்ற வகையில் சிறுபான்மை மக்களிடமுள்ள இந்த நம்பிக்கையினத்தை நீக்க வேண்டும். இன்று

பாரிய சவாலாக இருப்பது, சமூகங்களுக்கிடையிலான இடைவெளிகளைக் குறைத்து நம்பிக்கையையும், புரிந்துணர்வையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் காரியமே! கட்டியெழுப்ப வேண்டிய மிக முக்கியமான புனர்நிர்மாணப் பணியாக இதனையே நான் கருதுகின்றேன். அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய முக்கியமான பணியாகவும் இதுவே உள்ளதென்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். அபிவிருத்தியும், அமைதியும் ஒன்றுடனொன்று பின்னிப் பிணைந்தது. இரண்டையும் நாம் வெவ்வேறாகப் பார்க்க முடியாது. அணுகவும் முடியாது என்பதையே நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் இன்னொரு விடயத்தையும் இந்த மன்றிலே கூறவிரும்புகின்றேன். ஒரு நாட்டின் ஜனநாயகத்தின் உறுதிப்பாடே எல்லாவற்றையும் நிர்ணயம் செய்யக்கூடியது. அந்தவகையில், ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்துவதில் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் பங்கிருக்கிறது. தட்டிக்கழிக்க முடியாத பொறுப்பிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சமூகத்தினரும் மிகப் பெரிய விலையைக் கொடுத்தே போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர். இந்தப் போரின் முடிவு என்பது நல்லனவற்றின் ஆரம்பமாக அமைய வேண்டுமேதவிர, அது பலவற்றின் சீரழிவுக்கு காரணமாக அமைந்து விடக்கூடாது. இன்று ஜனநாயக விழுமியங்கள் மேலும் சீரழிந்து செல்லும் நிலைமையே காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தரப்பின் அரசியல் இலாபங்கள் அந்தந்த தரப்பின் நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால், அவற்றுக்கான நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் அவை அமைய வேண்டும். அதுவே ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்தும் ஒழுங்காகும். இதில் எந்த சக்திகள் தவறிழைத்தாலும் அவை கண்டனத்திற்குரியதே! இல்லையெனில், எமது நாட்டுக்கு ஜனநாயக நெருக்கடியே ஏற்படும். நாம் எமது அத்தியாவசியப் பணிகளில் ஒன்றாக ஜனநாயக மேம்பாட்டைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். அதை வலுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் வேண்டும். இது ஒரு கூட்டுப் பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நல்ல முயற்சிகளுக்காக ஒன்றிணைந்து நிற்பது அவசியமானது. அதிலே எதிர்த்தரப்புகள், ஆளும்தரப்புகள் என்ற பேதங்கள் தேவையில்லை. மக்களுக்காக, அவர்களுடைய நன்மைகளுக்காக, நாட்டுக்காக, நாட்டின் அமைதிக்கும் முன்னேற்றத்திற்குமாக என்ற உணர்வு இருந்தாலே போதும். எல்லாத் தரப்பினரையும் ஒன்றிணைக்கும் புள்ளி அதுதான். எனவே, நான் இங்கு மீண்டும்

அழுத்திக்கூற விரும்புவது, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதான எமது கவனம் என்பது எமது நாட்டை அமைதியான வழியில் முன்னேற்றுவதைக் குறித்துச் சிந்திப்பதாகவே அமைய வேண்டும் என்பதைத்தான்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றமாகும். மக்களின் மனங்களில் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையுமே நாட்டின் கீர்த்தியாகும். அந்தக் கீர்த்தியை எட்டுவதும் அதை ஏற்படுத்துவதும் ஓர் ஆட்சியின் மகத்துவமாகும். அந்த மகத்துவத்தை மஹிந்த சிந்தனை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

15 நவம்பர் 2012

வடக்கில் ஆசிரியர் வளப்பங்கீடு, உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படாததால் மாணவர்களின் கற்றல் செயற்பாடுகளில் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

எதிர்வரும் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி அமைச்சுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீட்டின் மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்கள் கூறக் கிடைத்துள்ள இச்சந்தர்ப்பத்தில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி உள்ளிட்ட வடபகுதி மக்களின் கல்வி சார்ந்த விடயங்களை நான் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

கடந்த காலங்களில் பெரும் இடர்களைச் சந்தித்த வடபகுதி மாணவர்களின் கல்வி நிலைமை, இன்று படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. அதாவது, நீண்டகாலமாக வளப்பற்றாக்குறைகளின் மத்தியில் கற்றுவந்த அவர்கள், இன்று அவற்றை படிப்படியாகவும், துரிதகதியிலும் பெற்றுவருகின்றார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இதற்காக இன்று நாம் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றோம். மீள்குடியேற்றம் நடைபெற்ற பின்னர் - கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களின் கல்வி அபிவிருத்தி குறித்து நாம் பல்வேறு திட்டங்களை மேற்கொண்டு அவற்றின் மூலம் பல முன்னேற்றங்களையும் கண்டுள்ளோம். வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சின் ஒத்துழைப்புடன் இந்த முன்னேற்றங்கள் எட்டப்பட்டன. ஆனாலும், வெற்றியின் இலக்கினை அடைய நாங்கள் இன்னும் நீண்ட பயணம் செய்யவேண்டியுள்ளது. ஆயினும், இதுவரையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் குறித்து நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நீண்டகாலமாக மரநிழல்களின் கீழும் மற்றும் கீற்றுக் கொட்டகைகளிலும் இருந்து படித்து வந்த மாணவர்களுக்கு நிரந்தரக் கட்டடங்களை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளோம். இதற்காக அரசாங்கம் பெருமளவு நிதியை வழங்கியது. அதேநேரம், பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் துரித எழுச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பல பாடசாலைக் கட்டடங்கள் புனரமைக்கப்பட்டதுடன், புதியவையும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. மாணவர்கள் படிப்படியாக மரநிழல்களை நாடிச் செல்கின்ற நிலைமையை இதன்மூலம் நாம் முற்றாக மாற்றியுள்ளோம். இது ஒரு பாரிய மாற்றமும் முன்னேற்றமுமாகும். இன்றைக்கு அங்கு எந்தப் பாடசாலைகளிலும் வகுப்பறைப் பிரச்சினை இல்லை. மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த மாற்றம் எட்டப்பட்டிருப்பது என்பது ஒரு சாதாரணமான விடயமல்ல. இதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களையும் நான் இங்கு நன்றியுடன் பாராட்டுகின்றேன்.

இன்று வடபகுதியின் கல்வி அபிவிருத்தியிலும், கல்வி மேம்பாட்டிலும் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் மிகுந்த கரிசனை கொண்டுள்ளார். இதனை அவர் தனது வரவு செலவுத் திட்ட உரையிலும் கூறியுள்ளார். வடபகுதியில் இருந்து தென்பகுதிக்கு விஜயம் செய்த மாணவர்கள் பலரை மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் நேரில் சந்தித்ததுடன், அவர்களின் தேவைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றை பூர்த்திசெய்துமுள்ளார். அதே நேரம், வடபகுதியில் நடைபெற்ற அபிவிருத்திக் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு அங்குள்ள கல்விசார் தேவைகள் குறித்தும் அவர் கூடுதல் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். இந்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வடபகுதியின் கல்வி அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துவதற்கு உதவியுள்ளன.

அந்தப் பிரதேசத்தின் கல்வி அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களில் தொண்டு நிறுவனங்களும் அரசுடன் இணைந்து செயற்படுகின்றன. இந்த வகையில் அவுஸ்ரேலிய அரசின் நிதியுதவியுடனும் 'யுனிசெவ்' நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடனும் பாடசாலைகளில் பல்வேறு நிர்மாண வேலைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் இடம் பெற்று வருகின்றன. இவ்வாறான திட்டங்களின் கீழ் இன்னும் பல பாடசாலைகள் முழுமையாக புனர்நிர்மாணம் செய்யப்படவுள்ளன. இதைப்போல வடபகுதியில் தொண்டுப் பணிகளை மேற்கொண்டுவரும் ஏனைய நிறுவனங்களும் எமது கல்வி மேம்பாட்டுக்கு

பல வழிகளிலும் உதவுகின்றன. இந்த உதவியை நான் மிகவும் நன்றியுடன் வரவேற்கின்றேன். என்றாலும், வடபகுதியின் கல்வி நிலை பல விடயங்களில் இன்னும் உயர வேண்டியுள்ளது. இதனை நாம் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருகின்றோம்.

கட்டடங்கள் மற்றும் பௌதீக வளங்களினால் மட்டும் கல்வியை மேம்படுத்திவிட முடியாது என்று நான் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகின்றேன். அதற்கப்பால் அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றுவதிலும் மாணவர்களின் திறனை வளர்ப்பதிலும் அவர்களது பிரச்சினைகளை இனங்காண்பதிலும் ஆற்றல் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்கு அந்த பிரதேசத்தின் பற்றாக்குறைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது, விஞ்ஞானகூட வசதி மற்றும் கணினித் தொழில்நுட்பம் பயில்வதற்கான மின்சார வசதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களும் பாடசாலைக்கு சென்றுவரக்கூடிய வகையில் போக்குவரத்தைச் சீராக்குவதற்காக அங்குள்ள வீதிகள் செம்மையாக்கப்பட வேண்டும்.

அபிவிருத்தியும், கல்வியும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதால், நாங்கள் கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அதனோடு தொடர்பாகவுள்ள ஏனைய வளங்கள், தேவைகள் பற்றியும் பேசவேண்டியுள்ளது. போர் நடந்த கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் மிகவும் வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இப்படியான நிலையில் 70 வீதமானோர் உள்ளனர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிளிநொச்சியில் 2,554 மாணவர்கள் பெற்றோரை இழந்தவர்களாக உள்ளனர். இவ்வாறான ஒரு தொகையினர் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் உள்ளனர். இவர்களில் பலர் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக செல்வதில்லை என அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தங்களுடைய எதிர்காலத்துக்கான கல்வியை எவ்வாறு முழுமைப்படுத்தப் போகின்றார்கள்? என்ற கேள்வி எங்கள் எல்லோர் முன்னிலையிலுமுள்ள ஒரு சவால் என்றே நான் கருதுகின்றேன். எனவே, இந்த சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு இவர்களுக்கான கல்வியை நாங்கள் ஊட்ட வேண்டும். இதற்காக விசேட ஊக்குவிப்புத் திட்டமொன்றை நாங்கள் உருவாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், இது அங்குள்ள கல்வியிலும், சமூக வளர்ச்சியிலும் ஒரு குறைநிலையுடைய தன்மையைத்தான் ஏற்படுத்தும். இத்தகைய நிலை எதிர்கால இலங்கையின் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவகையிலும் உகந்ததல்ல.

ஒரு காலத்தில் சிங்கள மாணவர்கள் தென்பகுதியிலிருந்து வடபகுதிக்கு வந்து கல்வி பயின்றிருக்கின்றார்கள். அந்தளவுக்கு வடக்கின் கல்வித் தரம் இலங்கையிலே சிறந்து விளங்கியது. பின்னர், யுத்தத்தினாலும், கல்விக்கான வளப்பற்றாக்குறைகளினாலும் வடபகுதி மாணவர்கள் தென்பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இன்று நிலைமை மீண்டும் மாறிவருகின்றது. வடக்கின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான அடித்தளம் இந்த அரசாங்கத்தினால் படிப்படியாக நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எல்லாவற்றையும் ஒரே இரவில் மாற்றியமைத்து விட முடியாதென்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம். அதே வேளை, மாற்றப்பட வேண்டிய விடயங்களின் முன்னேற்றங்களை முடிந்தளவுக்கு விரைவுபடுத்த வேண்டும். அதில் கல்வியும் ஒன்றாகும். உரிய பருவத்திலே கல்வியை புகட்டத் தவறினால் பின்னர் அதை சாத்தியப்படுத்துவது மிகவும் கடினமானது. ஆகவேதான், கல்வி வளத்துக்கான அவசியத்தை நான் மிகவும் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகின்றேன். எமது கூடுதலான கவனத்தை கல்வி மேம்பாட்டில் நாம் குவித்து வைத்திருப்பதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, வடபகுதியின் கல்வி அபிவிருத்தியில் முக்கிய பிரச்சினைகளாகவும், சவால்களாகவும் உள்ள சில விடயங்களை கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அங்கே துறைசார்ந்த ஆசிரிய வளத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் நாம் தொடர்ந்தும் சிரமங்களையே எதிர்நோக்குகின்றோம். அத்துடன், கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், கணினித் தொழில்நுட்பம் ஆகிய பாடங்களுக்கான ஆசிரிய வளம் இன்னும் பற்றாக்குறையாகவேயுள்ளது. இதனால், இந்த துறைகளில் தொடர்ந்து படிக்கக்கூடிய ஆற்றலுள்ள பிள்ளைகளுக்குரிய வாய்ப்பு இல்லாமற்போகிறது. இந்த நிலைமையானது அந்த மாணவர்களை அவர்களுடைய பிரதேசங்களிலிருந்து வெளிப்பிரதேசங்களை நோக்கிச் செல்லவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளுகிறது. ஆகவே, இதைத் தடுத்து, அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பாடசாலைகளிலேயே அந்தப் பாடங்களைப் படிக்கக்கூடிய நிலைமையை நாங்கள் உருவாக்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை அங்குள்ள மாணவர்களும், கல்விச் சமூகத்தினரும், பெற்றோரும் தொடர்ந்து முன்வைத்து வருகின்றனர். எனவே, இதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கு கல்வி அமைச்சு முன்வர வேண்டுமென இச்சந்தர்ப்பத்திலே நான் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

அங்கு ஆசிரியர்களுக்கான மூலவள ஆய்வு நிலையங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு அவ்வாறான இரண்டு நிலையங்கள் உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த நிலையங்கள் மூலமாக அங்குள்ள ஆசிரிய வளத்தையும் அவர்களின் ஆளுமையையும் வினைத்திறனையும் அதிகரிக்கலாமென நான் கருதுகின்றேன். எனவே, இதற்கான ஏற்பாட்டினை கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலும் கல்வி அபிவிருத்தியிலும் சமனிலை யில்லாத போக்கு காணப்படுகிறது. இன்று வடபகுதியில் மட்டுமல்ல, இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமுள்ள கிராமப்புற பாடசாலை களில் பௌதீக வளப் பற்றாக்குறைகளும், ஆசிரிய வளப் பற்றாக்குறை களும் தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன. பல கிராமப்புற பாடசாலைகளில் மலசலகூட வசதிகள் மற்றும் குடிநீர் வசதிகளேனும் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலைமை காணப்படுகிறது. கொழும்பிலும்கூட சில பாடசாலைகளில் இந்நிலைமை காணப்படுவதாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, கிராமப்புற பாடசாலைகளிலுள்ள வளப்பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்து, சிறந்த கல்வியை வழங்கு வதற்கு இந்த அமைச்ச உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வடக்கில் தீவுப் பகுதியில் வடமராட்சி கிழக்கிலும் மீன்குடியேற்றம் நடந்த வலிகாமம் வடக்கு, வலிகாமம் மேற்கு, தென்மராட்சி கிழக்கு போன்ற பகுதிகளிலும் பல்வேறு வளப்பற்றாக்குறைகளும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறையும் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றன. பல ஆசிரியர்கள் வளம் குறைந்த பிரதேசங்களுக்குச் சென்று கல்வி கற்பிப்பதற்கு பின்னிற்பதானது அங்கே பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளதென்பதை யும் நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகின் றேன். அந்தப் பகுதிகளுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ள ஆசிரியர் கள் பலர் அந்த இடங்களில் பணியைப் பொறுப்பேற்க பின்னிற் கின்றனர். அவர்களை அங்கே பணியை பொறுப்பேற்கும்படி வற் புறுத்திக் கேட்டால் உரிய முறையில் தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தயங்குகின்றனர். இதுகுறித்து பாடசாலைகளின் அதிபர்களும், அதிகாரிகளும் தொடர்ந்தும் முறைப்பாடு செய்தவண்ணம் உள்ளனர். ஆகவே, இந்த நிலைமைக்கு ஒரு தீர்வைக் காண்பதற்கு கல்வி

அமைச்சு ஒரு பொறிமுறையொன்றைத் தயாரிக்க வேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். ஆசிரியர் தொழிற்சங்கங்களும் இந்த நிலைமையை கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கான உரிமைகள் எவ்வளவு முக்கியமானவையோ அந்தளவுக்கு மாணவர்களுடைய நலன்களும் முக்கியமானவையென்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மாணவர்களுடைய நலன்களை முதன்மைப் படுத்தியே பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. மாணவர்களை இலக் காக்கக்கொண்டே கல்விச் செயற்பாடுகளும், கல்வித் திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதேவேளை, கஷ்டப் பிரதேசங்களில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு விசேட கொடுப்பனவை வடமாகாண கல்வி அமைச்சு வழங்குகின்றது. பல இடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கான தங்குமிட வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சியில் கொத்தணி முறையிலான வீடுகள் முதற்கட்டமாக செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த இடத்திலே தொண்டர் ஆசிரியர்களின் விடயங்களையும் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். வன்னிப் பிரதேசங்களில் 10 - 15 வருடங்களாக, குறிப்பாக, யுத்த காலத்திலும் அர்ப்பணிப்புடன் சேசையாற்றிய 600 இற்கும் மேற்பட்ட தொண்டர் ஆசிரியர்கள் தங்களது நிரந்தர நியமனத்துக்காக நீண்டகாலமாக பொறுமையுடன் காத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய அந்த யுத்தகால சேவையை கௌரவிக்கும் முகமாகவும் அவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை கருத்திலெடுத்தும் அவர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. என்றாலும், அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகின்றேன்.

இதேவேளை, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக கடந்த மூன்றாண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியின் அளவையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். 2010 ஆம் ஆண்டு 180 மில்லியன் ரூபாயும், 2011 ஆம் ஆண்டு 273 மில்லியன் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டது. 2012 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தொகை 1,295 மில்லியன் ரூபாயாக அதிகரிக்கப்பட்டது. இந்தளவு நிதியைப் பெறுவதற்குரிய சூழலை நாம் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளோம். இவ்வாறு நிதியை ஒதுக்கி, அந்தப் பிரதேசத்தின் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கு ஒத்துழைத்த அரசையும் ஏனைய சகல தரப்பினரையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே

பாராட்டி, அவர்களுக்கு அந்த பிரதேசத்தின் கல்விச் சமூகத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, சந்தர்ப்பம் வழங்கிய தவிசாளர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

20 நவம்பர் 2012

வடமாகாண கடற்றொழிலாளர்களுக்கு நிலையான சந்தைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கடற்றொழில், நீரக வளமூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சின் நிதி ஒதுக்கீடுகள் மீதான இன்றைய குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன், வடபகுதி கடற்றொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்த விளைகின்றேன்.

யுத்தத்துக்குப் பின்னர் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கடற்றொழிலாளர்களுடைய நலன்களில் அக்கறைகொண்டு அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக உதவிய கடற்றொழில், நீரக வளமூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு ராஜித சேனாரத்ன அவர்களுக்கு நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். யுத்த காலகட்டங்களில் பாரிய நெருக்கடிகளுக்குள்ளாகியிருந்த கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் இன்று படிப்படியாக முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது. மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் சமர்ப்பித்த யுத்தத்துக்குப் பின்னரான வரவு செலவுத் திட்டங்களிலே, 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில்தான் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்வாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும், குறிப்பாக, அப்பிரதேச கடற்றொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், மேம்பாட்டிற்காகவும் எனப் பாரியளவு நிதியை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார். அதேபோல், கடற்றொழில், நீரக வளமூலங்

கள் அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கும் பெருந்தொகை நிதியை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் ராஜித சேனாரத்ன அவர்கள், எமது வடக்கு, கிழக்கு மாகாண மக்களின் மனங்களை நன்கறிந்தவர். அவர் இந்த அமைச்சினூடாக அம்மக்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக தன்னாலியன்ற உதவிகளை எமக்கு வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார். இருப்பினும், இன்னும் சில பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாதவையாக தொடர்கின்றன. அவற்றை இந்த அவையிலே அவருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதனுடாக நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்ற எனது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி, அவ்விடயங்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக, இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் தான் கடற்றொழில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பாரியளவு கடல்நீர்ப் பரப்பைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. அங்குள்ள கடற்றொழிலாளர்களினால் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்களைச் சந்தைப்படுத்துவதில் எழுந்துள்ள பிரச்சினையானது இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட பொழுதிலும், தனியார் மீன் விற்பனைத் தரகர்கள் கடற்றொழிலாளர்களினால் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்களுக்கு நியாயமான விலைகளை நிர்ணயிக்காதிருக்கும் நிலைமை கருத்திலெடுக்க வேண்டிய விடயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, குறிப்பாக வடமாகாணத்தில் பிடிக்கப்படும் மீன்களுக்கு நிலையான விலையை நிர்ணயம் செய்து சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

மேலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தினூடாக கடற்றொழில் துறைமுகங்களின் அபிவிருத்தி என்ற அடிப்படையில், விருத்திசெய்வதற்காகக் குருநகர் கடற்றுறைமுகம் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அதேபோன்று, மாதகல், பருத்தித்துறை, இன்பருட்டி போன்ற இடங்களில் கடற்றொழில் துறைமுகங்களை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சமகாலத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டுமென நான் இங்கே வலியுறுத்துகின்றேன். அதேபோன்று, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள பள்ளிக்குடா, நாச்சிக்குடா, வலைப்பாடு, கிளாலி போன்ற இடங்களில் கடற்றொழில் இறங்கு

துறைகளை அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகின்றேன்.

அப்பிரதேசங்களில் தொடர்ந்து அமுலிலிருக்கும் 'பாஸ்' நடைமுறை அம்மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பாரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு நான்கு வருடங்களை அண்மித்துள்ள நிலையிலும், கடற்படையினரால் 'பாஸ்' நடைமுறை தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்படுவது அங்குள்ள கடற்றொழிலாளர்களுக்கு மிகப்பெரிய அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மன்னாரில் இருந்து முல்லைத்தீவு வரையுள்ள பல்வேறு பகுதிகளிலும் தொடர்ந்தும் 'பாஸ்' நடைமுறை தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது. இது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு விடயம். இது கடற்றொழிலாளர்களின் தொழில் உரிமையை மறுக்கின்ற செயற்பாடாகும். எனவே, அவர்களை இரண்டாந்தரப்பு பிரஜைகளாக நடத்தும் போக்கு தவிர்க்கப்படவேண்டும். யாழ்.மாவட்டத்திலே குறிப்பாக நயினாதீவு, கிளாலி, சுழிபுரம், திருவடிநிலை, மாதகல் பிரதேசங்களிலும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே பூநகரி பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட பகுதிகளிலும் பள்ளிக்குடா, இரணைமாதாநகர், வலைப்பாடு போன்ற பிரதேசங்களிலும், முல்லைத்தீவு, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் இந்த 'பாஸ்' நடைமுறை இறுக்கமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இது அநாவசியமான ஒரு நடைமுறையென்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விடயம் தொடர்பாக பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்திருக்கின்றார். இந்த நடைமுறையானது ஒரு குறுகிய காலத்துக்கு இல்லாமல் செய்யப்பட்டாலும்கூட, மீண்டும் ஏதோ ஒரு வகையில் பின்பற்றப்படுகின்றது. எனவே, இவ்விடயத்தை கவனத்தில் எடுத்து, இதுதொடர்பாக பாதுகாப்பு அமைச்சுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, அதற்கான நிரந்தர தீர்வொன்றினைப் பெற்றுத்தரவேண்டும் என்று நான் கௌரவ அமைச்சரவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், கற்கோவளம் முதல் தொண்டமனாறு வரையுள்ள கடலரிப்பு நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இதனால், கடற்றொழிலாளர்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். அதேநேரம், கடல் நீர் கிராமங்களுக்குள் புகும் நிலைமையும் அங்கு இருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் இதனைத் தடுப்பதற்கு சில முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டாலும்கூட, அது யுத்தத்தின்

காரணமாக முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே நீங்கள் உங்களுடைய அமைச்சினூடாக இக்கடலரிப்பைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பள்ளிக் குடா, புளியம்பொக்கணை ஆகிய பிரதேசங்களில் ஏற்கனவே 'ஐஸ்' தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு நீங்கள் கொள்கையளவில் இணக்கம் தெரிவித்திருக்கின்றீர்கள். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்வதோடு, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் 'ஐஸ்' தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதனை அங்கு நிறுவுவதன் மூலம் அங்கிருக்கின்ற கடற்றொழிலாளர்களுக்கு அவர்களது உற்பத்திகளை உரியமுறையில் பாதுகாத்து, சந்தைப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். அத்துடன், அட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள உள்ளூர் கடற்றொழிலாளர்களுக்கு உரிமம் மறுக்கப்பட்டது தொடர்பாகவும் நான் உங்களது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றேன். தற்பொழுது தென்பகுதியிலிருந்து வருபவர்களுக்குத்தான் அட்டைத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு அதிக சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகிறது. உள்ளூர் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால், நீங்கள் அவர்களையும் கருத்திலெடுத்து, அவர்களுக்கும் வாய்ப்புக்களை வழங்க வேண்டும் என இச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அவ்வாறே, நான் இன்னுமொரு முக்கிய விடயத்தையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வடமராட்சி கிழக்கிலுள்ள சுண்டிக்குளம் என்ற கடற்பிரதேசத்திலே கிட்டத்தட்ட 50 இற்கும் மேற்பட்ட கடற்றொழிலாளர்கள் குடியேறுவதை படையினர் தடுக்கின்றார்கள். இது தொடர்பாக நான் பாதுகாப்பு தரப்பினருடன் தொடர்புகொண்டு கேட்டபோது, “அங்கு அதிகளவு சுண்ணிவெடி இருப்பதனால், தற்போதைக்கு அவர்களை அங்கு மீள்குடியேற்றுவதற்கு அனுமதிக்க முடியாது” என்று கூறினார்கள். ஆனால், அட்டை Seasonக்கு தென்பகுதிகளில் இருந்து வருபவர்கள் சுண்டிக்குளப் பிரதேசத்துக்கு செல்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. உண்மையாகவே அப்பிரதேசத்தில் சுண்ணிவெடி இருக்குமாக இருந்தால், யாரும் போக முடியாத ஒரு சூனியப் பிரதேசத்துக்கு எப்படி தென்பகுதியி

லிருந்து வருபவர்களுக்கு மட்டும் செல்லமுடியும் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இச்செயற்பாடானது உள்ளூரிலுள்ள சில படையினரின் அனுமதியுடன்தான் இடம்பெறுகிறது. உங்களுடைய அமைச்சு இதற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்காது என நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன். எனவே, நீங்கள் இவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அந்த உள்ளூர் தொழிலாளர்களுக்கும் அத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்கு நம்பிக்கையானதொரு தீர்மானத்தை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஏற்கனவே, நான் உங்களிடம் குறிப்பிட்டது போல, கிளாலிப் பிரதேசத்தில் கடற்றொழிலாளர் ஓய்வு மண்டபம் அமைப்பதற்கு உங்களுடைய அமைச்சினுடாக 30 இலட்சம் - மூன்று மில்லியன் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். ஆனால், இக்கட்டத்தை அமைப்பதற்கு கடற்படையினர் தடையாக இருக்கின்றார்கள். அந்தக் கட்டடம் அமையவிருக்கின்ற இடம் யாழ்ப்பாணம் பேராயருக்கு சொந்தமானது. அந்த நிலத்தை கடற்றொழிலாளர் அமைப்புக்கு வழங்குவதாக உறுதிப்படுத்தி அவர் கடிதம் கொடுத்திருக்கிறார். கடற்றொழிலாளர் அமைப்பு அந்தக் கட்டடத்தை அமைக்க முற்படும்போது, அது தங்கள் எதிர்காலத்தில் கிடைக்கவேண்டிய நிலம் என்றும் அந்த நிலத்தில் கட்டடம் அமைக்க அனுமதிக்க முடியாது என்றும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக கடற்படையினர் தடுக்கின்றார்கள். இது விடயத்தில் நீங்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சுடனோ, கடற்படைத் தளபதிகளுடனோ பேசி, அவர்களுக்கு அந்தக் கட்டடத்தை அமைப்பதற்குரிய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுக்க நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றேன்.

மேலும், மன்னார் போன்ற பிரதேசங்களில் 'டைனமைற்' போன்ற வெடிமருந்துகளைப் பாவித்து கடற்றொழில் செய்யும் நடவடிக்கைகளும் நடைபெறுகின்றன. இதை ஏதோவொரு வகையில் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இந்த நடைமுறை சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. இதை அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே, இதுவிடயத்திலும் நீங்கள் உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள கடற்றொழில் திணைக்கள அலுவலகங்களில் ஏராளமான பதவி வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அது தெரியும். அந்த வெற்றிடங்களை நிரப்பதற்கு

நீங்கள் முயற்சியெடுத்திருக்கிறீர்கள். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் டிப்ளோமா பயிற்சி நெறியை முடித்தவர்களை Fls - Fisheries Inspectors ஆக உள்வாங்குவதற்கு நீங்கள் மிகவும் முயற்சிசெய்து மந்திரி சபை அனுமதியைப் பெற்றீர்கள். இப்போது அதற்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. நேர்முகப் பரீட்சையும் நடைபெறும் தறுவாயில் இருக்கின்றது. அதை விரைவுபடுத்தி அங்கு கடற்றொழிலை விருத்தி செய்வதற்கும் கடற்றொழில் சம்பந்தமான முக்கியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும். வடபகுதியில் குறிப்பாக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் ஏனைய பதவி நிலை உத்தியோகத்தர்களுக்கான வெற்றிடங்களும் காணப்படுகின்றன. அண்மையில் பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கடற்றொழில் திணைக்கள அலுவலகத்தைக்கூட திறக்க முடியாதளவிற்கு அங்கு உத்தியோகத்தர்களுக்கான பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. ஆகவே, இது விடயத்தில் நீங்கள் ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை எடுத்து அவற்றை செயற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இதேநேரத்தில், வெளியிணைப்பு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த கடற்றொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 900 பேருக்கு மண்ணெண்ணெய் நிவாரண முத்திரைகளை வழங்குவது காலதாமதப்படுத்தப்படுகிறது. ஏற்கனவே, நடந்த ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தின்போதும் நான் இந்த விடயத்தை உங்களது கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கின்றேன். ஆகவே, இவ்விடயத்திலும் நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, நன்னீர் மீன்பிடித்தொழிலில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பாரிய குளங்கள் உட்பட சிறு குளங்களில் நன்னீர் மீன்பிடித் தொழிலை விருத்தி செய்வதற்காக சிறு இன மீன் குஞ்சுகள் விடப்பட்டன. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு அது மிகுந்த பயனைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. துரதிஷ்டவசமாக கடந்த கோடை காலத்தில் கடும் வரட்சி நிலவிய காரணத்தினால் இப்போது அந்த மீன் இனங்கள் இறந்துவிட்டன. ஆகவே, அந்த குளங்களில் திரும்பவும் மீன் குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்கு உங்களது அமைச்சுக்கூடாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் நன்னீர் மீன்பிடித் தொழிலைத் தொடர்ந்தும் விருத்தி செய்யலாம்.

மேலும், காரைநகர் படகு திருத்தும் நிலையம் அமைந்துள்ள இடத்தை கடற்படையினர் தொடர்ந்தும் தங்களது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத் திருக்கின்றார்கள். கடந்த காலங்களில் யாழ்.மாவட்டத்தில் உள்ள பழுதடைந்த படகுகளைத் திருத்துவதற்கும், புதிய படகுகளை நிர் மாணிப்பதற்கும் இந்தப் படகு திருத்தும் நிலையம் பாரிய பங்கினை வகித்ததென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் நேரடியாகச் சென்று அதைப் பார்த்தும் இருக்கின்றீர்கள். ஆகவே, கடற்படையினரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து அதனை மீட்டுத்தருவதற்கான நடவடிக்கை களை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின் றேன்.

எங்கள் கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதி லும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை நாட்டின் மீன் உற்பத்தியில் முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கச் செய்வதிலும் தங்களது அமைச்ச அதிக சவனம் செலுத்தி வருகின்றது. அதே முயற்சியில் இன்னும் சில காலங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டால், வடக்கு, கிழக்கு கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் மேம்படுவதோடு, இலங்கை யின் தேசிய மீன் உற்பத்தியில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் குறிப்பிட்ட இலக்கையடையும் என்ற நம்பிக்கையையும் வெளிப் படுத்தி, சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

23 நவம்பர் 2012

தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மீதான விசாரணைகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

இன்றைய தினம் நீதியமைச்சுக்குரிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். ஒரு நாட்டின் தார்மீக நெறி முறைகளைப் பாதுகாப்பதில் நீதித்துறை முக்கிய பங்கை வகித்து வந்திருகின்றது. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையில் இருந்து சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு வரையில் அனைத்து அம்சங்களிலும் நீதித்துறையில் சரிவு ஏற்படுமாயின் எத்தகைய முயற்சிகளினாலும் அந்த நாட்டை தூக்கி நிமிர்த்திவிட முடியாது. நீதித்துறையை அதற்குரிய அடிப்படைகளுடன் வேணுவதன் மூலமாகவே பதற்றமான ஆட்சியையும் நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பையும் மக்களுக்கு வழங்க முடியும். அநீதியான நடவடிக்கைகளின் மூலமும் அதிகாரத்தின் மூலமும் பாதிப்புக்குள்ளாவோரை நீதித்துறையே பாதுகாத்து நிவாரணத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கிறது. ஆகவேதான், நீதித்துறை ஒரு நாட்டின் உயிர்நாடி எனப்படுகிறது. தார்மீக அடிப்படைகளை இழந்த எந்தவொரு நாடும் உயிர்த்துடிப்போடு இயங்க முடியாது. ஆட்சிகள் மாறலாம். தலைவர்கள் மாறலாம். புதிய கொள்கைகள் வரலாம். ஆனால், நீதித்துறையின் அடிப்படைத் தன்மைகள் நிலைமைக்குத் தக்கபடி மாற்றமடையாது, மாற்றவும் முடியாது.

எமது நாட்டின் நீதித்துறை பலவகையான பங்களிப்புகளைச் செய்து வருகின்றது. மக்களிடையே நிலவியரும் சிறு பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கான மக்கள் சபை தொடக்கம் உயர்நீதிமன்றத்தின் செயற்பாடுகள்

வரையில் நீதித்துறையில் பல கட்டமைப்புக்கள் உள்ளன. எமது நாட்டின் சமூக பண்பாட்டு வழமைகளின் அடிப்படைகளைப் பேணி, அவற்றின் அடிப்படையில் சமூக நீதியை வழங்கும் முறைமையையும் எமது நீதித்துறை கொண்டிருக்கிறது. இது வரவேற்க வேண்டிய விடயமாகும். இதேவேளையில், இன்று எமது நாட்டில் ஏராளமான வழக்குகள் நீண்டகாலமாக உறங்கு நிலையில் அல்லது தாமத நிலையில் உள்ளன. இதனால், மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தில் உரிய இலக்கை எட்டமுடியாமல் சிரமப்படுகின்றனர். ஒரு பிணக்கு ஏற்படுமிடத்து அதனைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக மக்கள் நீதித்துறையை நாடுகின்றனர். அவ்வாறு நீதித்துறையை நாடும் பொழுது அங்கே முடிந்தளவிற்கு விரைவான முறையில் குறிப்பிட்ட பிணக்குத் தீர்க்கப்படுமாயின் அடுத்தகட்டமாக அவர்கள் தங்களுடைய நடவடிக்கையை ஆரம்பித்து முன்னகரத் தொடங்கி விடுவர். உதாரணமாக காணிப் பிணக்கு போன்ற விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு காணிப் பிணக்கு பல ஆண்டுகளாக தீர்க்கப் படாமல் இழுத்தடிக்கப்படுமானால் அந்தக் காணியை உரிய காலத்தில் அபிவிருத்திக்கு உட்படுத்த முடியாது. இன்று வடக்கு, கிழக்கிலே ஏராளமான காணி வழக்குகள் இவ்வாறு தீர்க்கப்படாத நிலையில் உள்ளன. இந்த வழக்குகள் முடிந்தளவுக்கு விரைவில் தீர்த்துவைத்தால் அந்தக் காணிகளைப் பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்த முடியும். வீடு அமைத்தல் தொடக்கம் காணிகளை உற்பத்திக்கும் தொழில்துறை விருத்திக்கும் பயன்படுத்த முடியாதிருப்பது மிகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் செயலேயாகும்.

இதேபோன்றே அரசியல் கைதிகளின் வழக்குகளைப் பற்றியும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இந்த இடத்தில் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் விடயத்தில் நான் எனது கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகின்றேன். நீண்டகாலமாக பல அரசியல் கைதிகளின் வழக்குகள் தீர்க்கப்படாத நிலையில் உள்ளன. அவற்றை விரைவாகத் தீர்த்து வைப்பதற்கேற்ற நடவடிக்கையை எடுப்பதன் மூலமாக அவர்களுக்கு நியாயமான தீர்வைப் பெற்றுக்கொடுப்பதுடன், அந்தக் கைதிகளின் குடும்பத்தினருடைய அலைச்சல்களையும், வாழ்க்கையின் விரக்தி நிலையையும் குறைத்துக்கொள்ள முடியும். இதேபோன்று இன்னமும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படாத நிலையில் உள்ள பல அரசியல் கைதிகளுக்கு எதிரான வழக்குகளையும் தாக்கல் செய்து அவர்களின் மீதான விசாரணையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் அந்தக்

கைதிகளின் வாழ்வுரிமையை நாம் அங்கீகரிப்பதுடன், நீதித்துறையின் கடப்பாட்டையும் பேணி நிலைநிறுத்த முடியும். நீண்டகாலமாக - பல ஆண்டுகளாக எந்தவித விசாரணையுமின்றி, குற்றப்பத்திரிகை எதுவும் தாக்கல் செய்யப்படாத நிலையில் பலர் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமை தொடர்ந்தும் நீடித்து வருவதை நாம் அவதானிக்கிறோம். உண்மையிலேயே அரசாங்கம் இன்று கிட்டத்தட்ட 12,000 தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போராளிகளுக்கு புனர்வாழ்வளித்து, அவர்களை விடுதலை செய்திருக்கின்றது. அது நல்ல விடயம். இன்று சர்வதேசம் உட்பட எல்லோரும் அரசியலுக்கப்பால் அந்த விடயம் தொடர்பாக அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட முறையைப் பாராட்டுகின்றார்கள். நாங்களும் இந்த அவையிலே மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இன்று விடுவிக்கப்பட்ட ஏராளமான போராளிகள் தங்களது குடும்பங்களுடன் இணைந்து சகஜ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். எனவே, அவர்களது வாழ்வில் ஒளிமயமான எதிர்காலம் ஒன்று உருவாக்கப்படுவதற்கு அரசு காரணமாக இருந்துள்ளது. அதாவது, சிறு குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்ட இந்த 12,000 இளைஞர், யுவதிகளும் பொதுமன்னிப்பு அளிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், இன்று சிறைகளில் வாழும் தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் இவர்களைப் போலல்லாது சிறிய சிறிய குற்றங்களுக்காக யுத்த கால கட்டங்களில் கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள். இன்னமும் அவர்கள் மீதான குற்றப்பத்திரிகையோ அல்லது எந்தவித விசாரணையோ இல்லாமல் நீண்டகாலமாக தடுத்துவைக்கப்பட்டிருப்பதை நியாயமாக கருதிவிட முடியாது. ஆகவே, இவ்விடயத்தில் நீதியமைச்சு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு நீதி அமைச்சர் அவர்கள் “இந்த வழக்குகளை விரைவுபடுத்துவதற்காக விசேட நீதிமன்றங்களை அமைத்து இவர்களை விரைவில் விடுதலை செய்வதற்கு அல்லது அவர்களை விசாரணை செய்து குற்றப்பத்திரிகைகளை தாக்கல் செய்து அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்” என்று உறுதிமொழி அளித்திருந்தார் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இருந்தபோதிலும், இதுவரை அகில் எங்கவிக மன்னேற்றமம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதாவது இவர்கள் எந்தவித அர்த்தமும் இல்லாமல் தொடர்ந்தும் சிறைக்குள் அடைபட்டுத்

துன்பப்படுகின்ற நிலைமையில்தான் இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, இவர்களது இளமைப்பருவம் நீண்டகாலமாகவே சிறையில் கழிக்கின்றது. அவர்கள் சிறியதொரு குற்றத்திற்காகப் பெரியதொரு தண்டனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். அவர்களில் ஒரு சிலரைத்தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் அன்றைய காலகட்டங்களில் சிறிய சிறிய குற்றங்களுக்காக கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள். ஆனால், அவர்கள் எந்தவித விசாரணையும் இல்லாமல் எதிர்காலம் என்பது என்ன என்று தெரியாமல், மொத்தத்தில் தாங்கள் செய்த குற்றம் எது என்றே தெரியாமல் பல வருடங்களாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களது நீண்டகால சிறை வாசம் அவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் மிகவும் துன்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது வேதனைக்குரியது. ஆகவே, இவ்விடயத்தில் நீதியமைச்சு அர்த்தமுள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்ற அதேநேரம், அவர்களது வாழ்வில் ஒளியேற்றுவதற்கு அரசும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். சட்டமா அதிபர் திணைக்களமும் இதுபற்றி அறியும். ஆகவே, கௌரவ நீதியமைச்சர் அவர்கள் இது விடயத்தில் விசேட கவனம் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சபையிலே மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இன்னும் ஒரு விடயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இன்று எமது நாடு எதிர்நோக்கியுள்ள இன்னுமொரு மிகப் பெரிய சவால் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பாகும். வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இயற்கை வளங்களை தமது தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக அழிக்கின்ற, பயன்படுத்துகின்ற ஒரு நிலைமை இன்று எமது நாட்டில் காணப்படுகின்றது. இதற்கு பல இடங்களில் அதிகாரத் தரப்பினர்கூட ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றனர். குறிப்பாக, வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களில் உள்ள இயற்கை வளங்கள் நீண்டகாலமாக நடைபெற்ற போரினால் பெருமளவு அழிவடைந்துள்ளன. மிஞ்சியிருக்கும் வளங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதும் அவற்றை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதும் இன்று மிக முக்கிய தேவையாகவுள்ளது. அனால், இதற்கு மாறாகவே அங்கு நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. சட்டவிரோத மணல் அகழ்வு முதல் காடழிப்பு வரையில் இந்தப் பிரச்சினை அங்கு தலைதூக்கியுள்ளது. இந்த நிலைமை தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கு நாம் அனுமதிக்க முடியாது. இந்த விடயத்தில் சட்டமும், நீதியும் அங்கே சரியான முறையில் அவற்றின் கண்களைத் திறந்து,

கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். “நீதி ஒருபோதும் நிதியின் பின்னே செல்லக் கூடாது” என்று சொல்வார்கள். எனவே, எந்தப் பெரிய நிதி மூலதனமும் நீதியைக் கட்டுப்படுத்தவோ திசைதிருப்பவோ கூடாது. இதை இங்கு ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், அங்குள்ள இயற்கை வளங்கள் களவாடப்படுகின்றன. துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குச் சட்டம் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு மீண்டும் நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

28 நவம்பர் 2012

புதுக்குடியிருப்பு கேப்பாப்புலவு மக்கள் அவர்களின் சொந்தக் கிராமத்திலே மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

இன்று நடைபெறும் உள்ளூராட்சி, மாகாண சபைகள் அமைச்சு பொது நிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு, மீள்குடியேற்ற அமைச்சு ஆகியவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் மீதான வரவு செலவுத் திட்ட குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு எனது கருத்துக்களையும் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். உள்ளூராட்சி மாகாண சபைகள் அமைச்சுடன் சம்பந்தப்பட்ட சில விடயங்களில் எமது மக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் பற்றி முதலில் இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

பொதுவாக வடபகுதியிலே உள்ளூராட்சி, மாகாண சபைகள் அமைச்சின் கீழுள்ள உள்ளூராட்சி அமைப்புகளுக்குப் பிரத்தியேகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் இங்கே முதலில் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அதாவது, நீண்டகாலமாகப் புனரமைக்கப்படாமல் இருக்கும் வீதிகளைத் திருத்துதல் முதற்கொண்டு அந்தச் சபைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட சகல விடயங்களையும் மறுசீரமைக்க வேண்டியிருப்பதனால் அவற்றுக்கு விசேட நிதியொதுக்கீடு மேற்கொள்வது மிக, மிக அவசியமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக யுத்தம் கடுமையாக நடைபெற்ற கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம். இதை நான் அண்மையில் மேதகு ஜனாதிபதி

அவர்கள் தலைமையில் கிளிநொச்சியில் நடைபெற்ற அபிவிருத்தி மீளாய்வுக் கூட்டத்திலும் எடுத்துரைத்தேன்.

வடமாகாணத்தில் மாகாண சபைக்குரிய ஆளணிப் பற்றாக்குறையை நீக்குவது மிக மிக முக்கியமான தேவையாக இருக்கிறது. வடபகுதியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களை சிறந்த முறையில் மேற்கொள்வதற்கு வினைத்திறன்மிக்க நிர்வாகம் தேவை. எனவே, இதற்கான ஆளணி நியமிக்கப்படுவது மிக, மிக முக்கியமானது. ஆனால், தற்பொழுது அங்கு போதிய ஆளணி வளம் இல்லாதிருப்பது பெரும் குறைபாடாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக, தொழில்நுட்பம் மற்றும் வெளிக்கள உத்தியோகத்தார்கள் - தொடக்கம் பல நிலைகளிலும் இந்தத் தேவை உள்ளது. எனவே, இந்த வெற்றிடங்கள் விரைவில் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

முக்கியமாக வடமாகாண சபைக்கான கட்டடத்தை அதற்குச் சொந்தமான ஓர் இடத்தில் நிரந்தரமாக அமைக்கவேண்டியுள்ளது. இப்போது வடமாகாண சபைக்கான அலுவலகங்கள் அங்கு பல இடங்களிலும் உள்ள சிறு, சிறு வீடுகளில் இயங்கி வருகின்றன. இதனால், அங்கு அதிகாரிகள் தொடக்கம் ஏனைய உத்தியோகத்தார்கள் வரை நிர்வாக ரீதியாகப் பல்வேறு விதமான நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கின்றனர். எமது நாட்டில் உள்ள மாகாண சபைகளில் வடமாகாண சபையே மிகவும் வளங்குன்றிய நிலையில் உள்ளது. வளமும், வசதியும் குறைந்த ஒரு நிர்வாகத்தினால் நிறைவான சேவையை எவ்வாறு வழங்க முடியும்? சிறந்த முன்னேற்றத்தை எவ்வாறு எட்டமுடியும்? ஆகவேதான், வடமாகாண சபையை ஒரு பொருத்தமான இடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே வலியுறுத்துகின்றேன். மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் மஹிந்த சிந்தனையை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற காலகட்டத்திலேயே நாம் வடமாகாண சபைக்கான மையத்தையும் அமைக்க வேண்டும். இதற்குப் போதியளவு நிலப்பரப்பும், தொடர்பாடல் வசதிகளும் கொண்ட ஓர் இடம் தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே, மாங்குளம் பிரதேசத்தில் இதற்கான ஒரு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

யாழ்.மாவட்டத்தில் உடுவில், மாணிப்பாய் ஆகிய பிரதேச சபைகளை நகர சபைகளாக தரமுயர்த்த வேண்டும். அதேநேரத்திலே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கரைச்சி பிரதேச சபை பாரிய பரப்பளவான பிர

தேசத்தை கொண்டிருப்பதால் அதை இரண்டு நிர்வாகப் பிரிவுகளாக அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இவற்றுக்கான முன்மொழிவுகள் ஏற்கனவே, அமைச்சின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்ததாக, பொதுநிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சுடன் சம்பந்தப்பட்ட சில கருத்துக்களை குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பொதுநிர்வாகத்துறையை பொறுத்தவரையில், கடந்தகாலங்களிலே அந்தத் துறை சார்ந்தவர்கள் வடக்கில் மிகவும் நெருக்கடி மிக்க பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்தனர். அதாவது, யுத்தகால நெருக்கடிகள் அவர்களுக்கு மிகுந்த சவால்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பின்னர் அகதிகள் பிரச்சினை இன்னொரு விதமான சவால்களை தந்தன. அதேநேரம், மீள்குடியேற்றக்கால நெருக்கடிகள் வேறொருவிதமான சவால்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தின. ஆனால், இந்த மூன்று வகையான நெருக்கடிகளையும், சவால்களையும் கடந்துவந்த இத்துறையினர், இன்று நிமிர்ந்து நிற்கின்றனர். நெருக்கடியான காலத்தில் குறைந்தளவு எண்ணிக்கையான உத்தியோகத்தார்கள் மற்றும் மிகக் குறைந்த வளங்களுக்கு மத்தியிலும் மிகப்பெரும் சேவையாற்றிய இவர்களை, நான் இந்த மன்றில் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். இதில், முக்கியமானது மீள்குடியேற்றக் காலத்தில் அவர்கள் ஆற்றிய பணியாகும். அதாவது, நலன்புரி நிலையங்களில் இருந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களை அவர்களுடைய சொந்த இடங்களில் குடியமர்த்த வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் மேலான நோக்கத்தை நிறைவேற்றி, அந்த மக்களின் துயரைத் துடைப்பதில் இவர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றியுள்ளனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் இவர்கள் எம்முடனும் இணைந்து பல பணிகளைச் செய்துள்ளனர். அப்போதெல்லாம் அவர்களிடத்தில் அர்ப்பணிப்புடன்கூடிய சேவையுணர்வை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அதேநேரம், மீள்குடியேற்றம் நடைபெற்ற பகுதியில் துரித அபிவிருத்தி மற்றும் மக்களின் வாழ்வில் இயல்பு நிலை நோக்கிய வளர்ச்சி ஏற்பட இந்த ஊழியர்கள் ஆற்றிய பெரும் பங்களிப்பு பாராட்டத்தக்கது. அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்துவதில் பெரும்பாலான உத்தியோகத்தார்கள் முழுமையாக உழைத்துள்ளனர். எனினும், அவ்வாறில்லாத ஒருசாரார் தங்கள் மனப்பாங்கில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்சார்ந்த விடயங்களிலும் அவர்களுடைய எதிர்காலத்திலும் அக்கறை செலுத்தி செயற்பட வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அங்கே ஆளணிப் பற்றாக்குறை மிகப் பெரும் பிரச்சினையாகவுள்ளது. அங்குள்ள ஆளணி வெற்றிடங்களை உடனடியாக நிரப்புவதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பொதுநிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு மேற்கொள்ள வேண்டும். அங்கே இன்னும் 134 கிராம சேவையாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியுள்ளனர். அத்துடன், நிர்வாக கிராம சேவையாளர்கள் - Supra Grade GS 08 பேர் மேலதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றனர். யாழ்.மாவட்ட செயலகத்திற்கு தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தார்கள் 18 பேரும், அதிசிறப்பு முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள் 11 பேரும், பொது முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள் 200 பேரும் மேலும் தேவைப்படுகின்றனர். குறிப்பாக, 06.04.2011 முதல் தரமுயர்த்தப்பட்ட நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர், மருதங்கேணி ஆகிய அலுவலகங்களில் பற்றாக்குறையாகவுள்ள ஆளணி வளம் சீர்செய்யப்பட வேண்டும். தற்பொழுது அரசாங்கத்தினால் துரிதகதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் புனரமைப்புப் பணிகளையும், அபிவிருத்திப் பணிகளையும் மேற்பார்வை செய்வதற்கு நான் முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ள தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்களை நியமனம் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதேவேளை, நெடுந்தீவு, வேலணை, பருத்தித்துறை, மருதங்கேணி தவிர்ந்த ஏனைய 11 பிரதேச செயலாளர்களுக்கான விடுதிகள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. தற்போது அரசு சேவைக்கு உள்வாங்கப்பட்டுள்ள பட்டதாரிப் பயிலுநர்களுக்கு அலுவலக நடைமுறை, அலுவலக முகாமைத்துவம், அலுவலக நிதி நடைமுறை போன்ற துறைகளில் போதிய பயிற்சிகள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் அமைச்சு செய்துதர வேண்டும்.

இவ்வாறு கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் பல தேவைகள் உள்ளன. அங்கே 38 கிராம சேவையாளர் வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் உள்ளன. புவியியல் ரீதியாக பல வசதிக் குறைபாடுகளுடைய இந்த மாவட்டத்தில் ஒரு கிராம சேவையாளர் இரண்டு பிரதேசங்களை நிர்வகிப்பது என்பது மிகவும் சிரமமானது. இதனால், மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைத் திருப்தியாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கின்றனர். அங்கே தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் எவரும் நியமிக்கப்படாத நிலையே காணப்படுகிறது. தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள் மொத்தம் 07 பேர் அங்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன், இன்னும் 131 பட்டதாரிப் பயிலுநர்களை நியமிக்கவும்,

அவர்களுக்கான பயிற்சிகளை வழங்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

தற்போது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இலங்கை நிர்வாக சேவை தரத்திலுள்ள உத்தியோகத்தர்களே இங்குள்ள 04 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளிலும் கடமையாற்றி வருகின்றனர். இவர்களுக்கு பிரதேச செயலாளர்களாகப் பதில் நியமனம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன், உதவிப் பிரதேச செயலாளர்கள் 04 பேரும், கணக்காளர்கள் 04 பேரும் புதிதாக நியமிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், நிர்வாக கிராம சேவையாளர்கள் 04 பேரை நியமனம் செய்யவேண்டியுள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளி, பூநகரி, கண்டாவளை ஆகிய பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளுக்கு தலா ஒரு வாகனம் பொதுத்தேவை பயன்பாட்டிற்காக வழங்கப்பட வேண்டும். கண்டாவளை பிரதேச செயலகம் நிர்மாணம் செய்யப்பட வேண்டும். நீண்டகாலமாக இங்கு பிரதேச செயலகம் நிர்மாணிக்கப்படாத நிலையில், தற்காலிகமான இடத்திலேயே அது இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பிரதேச செயலாளர்களுக்கும், மாவட்ட செயலகத்திற்கும் உத்தியோகத்தர் விடுதிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கரைச்சி பிரதேச செயலாளர் பிரிவும். சாவகச்சேரி - தென்மராட்சி பிரதேச செயலாளர் பிரிவும் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அந்த பிரதேச மக்களால் நீண்டகாலமாக விடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. நாங்கள் இதுதொடர்பான முன்மொழிவுகளையும் சமர்ப்பித்திருக்கின்றோம். இதுவிடயத்தில் அமைச்சு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏனெனில், இவை பெரும் பிரதேசங்கள் என்பதாலும், அதிகளவு கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாலும் மக்கள் தங்களுடைய தேவைகளை இந்த பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளுக்குச் சென்று பெற்றுக்கொள்வதில் தொடர்ச்சியாக சிரமங்களை எதிர்நோக்கிய வண்ணம் உள்ளனர். ஆகவே, கரைச்சி பிரதேச செயலாளர் பிரிவை அக்கராயன் - கரைச்சி என இரண்டு பிரிவுகளாகவும், சாவகச்சேரி - தென்மராட்சி பிரதேச செயலாளர் பிரிவு, தென்மராட்சி கிழக்கு மற்றும் மேற்கு என இரண்டு பிரிவுகளாகவும் ஆக்கித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, மீள்குடியேற்றம் தொடர்பாகவும் சில விடயங்களை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மீள்குடியேற்றத்தைப் பொறுத்த

வரை நாம் அதிகமாக சாதித்துள்ளதாகவே நான் கருதுகின்றேன். போர் முடிந்து 03 ஆண்டுகளுக்குள் 95 சதவீதமான இடங்களில் மீள்குடியேற்றம் வெற்றிகரமாக செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக நாம் கடுமையாக உழைத்துள்ளோம். இன்று மீள்குடியேற்றம் நடந்த பகுதிகளில் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மக்களுக்குரிய வீடமைப்புப் பணிகளும், வாழ்வாதாரத்தை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றன. கடுமையான பாதிப்பை சந்தித்தவர்களைத் தவிர்த்து, ஏனையவர்கள் இயல்பு வாழ்வில் காலூன்றியுள்ளனர். கடுமையான பாதிப்பை சந்தித்தவர்களை நாம் சிறப்புத் திட்டங்களுள் உள்வாங்கி, அவர்களையும் மேம்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதற்கென ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை மீள்குடியேற்ற அமைச்சு உருவாக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கண்ணிவெடி அகற்றும் பணிகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டு, படையினரின் பயன்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளை அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் விடுவித்து, மக்கள் அவரவர் பகுதிகளில் மீண்டும் மீள்குடியமர்த்தப்பட்டு வருகின்றனர். இன்று இவ்வாறு மீள்குடியேறிய மக்களின் முகங்களில் தெரியும் மகிழ்ச்சியானது இந்த அரசாங்கத்தின் மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளின் வெற்றியையே வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால், இன்னும் ஐந்து சதவீதமான இடங்களில் மக்களின் மீள்குடியேற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. வலி.வடக்கில் ஒரு பகுதியிலும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் முகமாலை, வேம்பொடுகேணி, போன்ற கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளிலும் மக்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளனர். இந்த இடங்களில் மக்களை விரைவில் மீள்குடியேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

இதேநேரம், கேப்பாப்புலவு மக்களை அவர்களுடைய சொந்தக் கிராமத்திலேயே மீள்குடியேற்றம் செய்ய வேண்டும். தங்களுடைய சொந்த ஊரிலேயே வாழ விரும்பும் அந்த மக்களின் உணர்வை மதித்து, அதற்கு இடமளிக்க வேண்டும். அவர்களது சொந்தக் கிராமத்துக்கு அண்மையில் அவர்களை அகதி நிலையில் வாழ வைத்திருப்பதை நாம் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதையும் இங்கே வலியுறுத்துகின்றேன்.

அமைதிக்கு எதிராக சிந்திப்போர் எப்போதும் மீள்குடியேற்றத்திற்குத் தடையாகவும், தாமதப்படுத்துவோராகவும் இருப்பது வேதனையளிப்பதாக இருக்கிறது. மக்களை மீள்குடியேற்றம் செய்வதற்கான சூழலை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, அங்கு இராணுவத்தின் தேவையை நீடிக்கும் எண்ணத்தை உருவாக்குவதே சில அரசியல்வாதிகளின் நோக்கமாக உள்ளது. இதையே சில ஊடகங்களும் செய்துவருகின்றன. ஆகவே, இந்தப் போக்கினை இந்த தரப்புகள் மீள்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மீள்குடியேற்றத்துக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதேவேளை, மீள்குடியேற்றத்திற்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றி வரும் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணியாளர்களை நான் இந்த மன்றிலே பாராட்டி, அவர்களை கௌரவப்படுத்துகின்றேன். மீள்குடியேற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்துவதில் கண்ணிவெடியகற்றும் பணியாளர்களுடைய பங்களிப்பு அளப்பெரியது. மிகவும் ஆபத்தும் சவால் கள் நிறைந்ததுமான இப்பணியை அவர்கள் தொடர்ந்தும் செய்து வருகின்றனர். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களும் ஏனைய மக்களைப் போன்று தங்களை முன்னேற்றிக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்த மக்களுடன் ஒன்றித்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவன் என்ற வகையில் இந்த மகிழ்ச்சி கரமான செய்தியை இந்த மன்றிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதற்காக மீள்குடியேறிய மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் தொழில்துறைகளை உருவாக்குவதற்கு அரசு, அரசுசார்பற்ற, தனியார் மற்றும் புலம்பெயர் சமூகத்தினர் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்தி, மீள்குடியேற்றத்தின் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டிற்கும் அந்த மக்களின் மேம்பாட்டுக்கும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் “வடக்கின் வசந்தம்” திட்டத்துக்கூடாக எமக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு பெஸில் ராஜபக்ஷ அவர்களுக்கும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மீள்குடியேற்ற பிரதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட சகல துறையினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

29 நவம்பர் 2012

அரசியல் அணுகுமுறையில் பாதுகாப்புத் தொடர்பான சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே!

மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய சிக்கலான ஒரு விடயமாகவே இலங்கையின் பாதுகாப்புத் தொடர்பான விவகாரம் உள்ளது. அதனால்தான் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் நிதி ஒதுக்கீடு என்பது ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. போர்க்காலத்தில் மட்டுமல்ல, போர் முடிந்த பின்பும் பாதுகாப்புக்கான நிதி ஒதுக்கீடு குறைவாக இல்லை. இந்த நிலை தொடர்பாக மக்களிடம் பல கேள்விகள் உள்ளன. போருக்குப் பின்னர் நாடு முழு அளவில் அமைதியை நோக்கி திரும்பும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தனர். இனமுரண்பாடுகள் தீர்ந்து ஜனநாயகச் சூழலொன்று மேம்படும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தனர். போருக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் செலவழிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியான நிதி மிச்சப்படும் என்றும் அந்த நிதியை நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பயன்படுத்தலாம் என்றும் மக்கள் எதிர்பார்த்தனர். இதன் மூலம் நீண்டகால அவல வாழ்விலிருந்தும் நெருக்கடி நிலை யிலிருந்தும் மீண்டு புதிய அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த வாழ் வொன்று கிட்டும் எனவும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். இன்னும் அப்படித் தான் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், போர் முடிந்த பின்பும் மக்களின் வாழ்வில் பெரிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடிகளும், தொழில் வாய்ப்பு பிரச்சினைகளும் மக்களை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. விலைவாசி உயர்வு மக்களுக்கு பெரும் சவாலாகவே உள்ளது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் போரும், போரின் பாதிப்புக்களும். தொடர்ச்சியான பாதுகாப்புச் செல

வீனங்களுமே என்று மக்கள் கருதுகின்றனர். எனவேதான், அவர்கள் அமைதியை விரும்புகின்றனர்.

தேசிய பாதுகாப்பு என்பது அமைதியை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே உறுதியானதாக அமையும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கையாகும். நாம் அமைதியை எட்டவேண்டுமானால், இந்த நாட்டில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் புரிந்துணர்வை உருவாக்க வேண்டும். புரிந்துணர்வை உருவாக்க வேண்டுமானால் சமூகத்திடம் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சமூகத்திடம் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் சமூகங்களுக்கிடையில் நியாயமான அடிப்படையில் விட்டுக் கொடுப்புகளும், ஏற்றுக்கொள்ளல்களும் உள்ளதொரு தாராள மனப்பாங்கு நிலை உருவாக வேண்டும். இவையெல்லாம் ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்டவை. ஒவ்வொன்றின் தொடர்ச்சியும் சீராக நிறைவேற்றப்படும் போதுதான் இறுதி இலக்கான அமைதியையும், சமாதானத்தையும் நாங்கள் எட்டமுடியும். எந்தப் பிரச்சினைக்கும் நாம் நிரந்தரத் தீர்வைக் காணும்போதே நிரந்த அமைதி கிட்டும். தற்காலிக தீர்வுகளும், தற்காலிக முயற்சிகளும் தற்காலிக அமைதிக்கானதாகவே இருக்கும். கடந்த காலத்தில் நடந்தது இதுதான். பேச்சுவார்த்தைக் காலங்களில் எல்லாம் ஒரு சிறிய இடைவெளியைப்போல மெல்லிய தோற்றத்துடன் தென்படும் அமைதி ஒரு மின்னலைப்போல சட்டடென மறைந்துவிடும். இத்தகையை அணுகுமுறையின் மூலம் நாம் சந்தித்தது பெரும் இழப்புகளையே.

கடந்த காலத்தில் குறிப்பாக, இலங்கை சுதந்திரமடைந்து அறுபது ஆண்டுகால வரலாற்றில் இலங்கையராகிய நாம் தொடர்ந்தும் இழப்புகளையே சந்தித்துள்ளோம். ஒரு பெரும் இருண்ட காலத்தை மாபெரும் அவலப்பரப்பை தற்போது நாம் கடந்துள்ளோம். என்றாலும், இன்னும் சமூகங்களுக்கிடையிலான பதற்றம் தணியவில்லை. இலங்கை ஒரு பல்லின நாடு என்ற அடிப்படையில் சிந்திக்கும் போக்கு இன்னும் செழுமையடையவில்லை. ஜனநாயகம் என்பதை தேர்தல் காலத்திற்கு மட்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஓர் ஏற்பாடாக வைத்திருக்கின்றோமா? என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது. உண்மையில் இதெல்லாம் தேசிய பாதுகாப்புக்கு மாறான விடயங்களே, அடிப்படையில் மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் பொருத்தமான நிலைமை இதல்ல. இவ்வாறு நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியிருப்பது உண்மையில்

நாம் எதிர்பார்த்திருந்த, விரும்பாத ஒரு நிலையே. ஆனால், இவற்றை இவ்வாறு குறிப்பிடாமலும் என்னால் இருக்க முடியவில்லை.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல சுதந்திர இலங்கையின் பெருமளவு காலத்தை இரத்தம் சிந்துவதையே நாம் கழித்துள்ளோம். தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, சிங்களவர்களும் இரத்தம் சிந்தியிருக்கின்றார்கள். சிங்கள இளைஞர்களும் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இவற்றுக்கிடையில் சிக்கி, முஸ்லிம் மக்களும் இரத்தம் சிந்தியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, சகல தரப்பையும் கடந்த காலத்தின் அரசியல் வழிமுறைகளும், ஆட்சிகளுமே பாதித்துள்ளன. இந்த பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திய அடிப்படைக் காரணிகளும் இன்னமும் நீங்கிவிடவில்லை. இன்றும் தென்பகுதியில் பொருளாதார நெருக்கடிக்கெதிரான உணர்வலைகள் தீவிர நிலையிலேயே உள்ளன. இதேபோல, தமிழ் பேசும் சமூகங்களிடையே அரசியல் தீர்வு குறித்த எதிர்பார்ப்பு தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. இவையெல்லாவற்றுக்கும் நியாயமான தீர்வைக் காணவேண்டும். இது இன்று மிக மிக அவசியமானது. அப்படி தீர்வைக் காணும்போதுதான் அமைதியும் அதன் வழியிலான நிரந்தர பாதுகாப்பும் உருவாகும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய இலங்கையில் ஏற்பட்ட அமைதியின்மையே தேசிய பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இந்த அமைதியின்மை உள்நாட்டு நெருக்கடிகளாலேயே ஏற்பட்டவை. இதற்காகவே இவ்வளவு இழப்புகளும், இவ்வளவு செலவீனங்களும், இவ்வளவு உயிர்ப் பலிகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆகவே, நாம் கட்டாயமாக அமைதியை உருவாக்கியேயாக வேண்டும். உள்நாட்டில் நிலவிய அமைதியின்மை மக்களிடம் இருந்த அதிருப்திகளால் உருவாகி எதிர்ப்பு அலைகளை பயன்படுத்தியே வெளிச்சக்திகள் எமது நாட்டில் நெருக்கடிகளை உருவாகின. இப்போதும் இதுதான் நிலைமை. எதிர்காலத்திலும் இதுதான் நடக்கவுள்ளது. இதெல்லாம் இரகசியமான விடயமல்ல. ஆகவேதான், மீண்டும் மீண்டும் நான் இங்கே அமைதியை உருவாக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றேன். அமைதிக்கான அடிப்படைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கோருகின்றேன். அமைதியை நாங்கள் எட்டாத வரையில் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவும் முடியாது. பாதுகாப்புச் செலவீனத்தை குறைக்கவும் முடியாது. அமைதியை நாம் எட்டாத வரையில் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பேணவும் முடியாது.

ஜனநாயக உரிமைகளை பேணாதவரையில் நாட்டில் பதற்றமும், நெருக்கடியும் இருந்தே தீரும். ஜனநாயக நெருக்கடிகளை அடிப்படையாக வைத்து, அதைக் காரணம் காட்டி வெளித்தலையீடுகளும், அழுத்தங்களும் ஏற்படும். இதுதான் இன்று நடந்துகொண்டிருக்கின்றது.

எனவே, எமது அரசியல் அணுகுமுறையிலும் பாதுகாப்புத் தொடர்பான சிந்தனைகளிலும் பாதுகாப்பு தொடர்பான சிந்தனைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். இதைத்தான் இங்கே அழுத்திக்கூற விரும்புகின்றேன். எமது நாட்டின் மக்கள் நெகிழ்ச்சிமிக்க அணுகு முறைகளை எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அதற்காகவே, ஜனநாயக நடவடிக்கைகளை விரும்புகின்றார்கள். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் வரலாற்றை நாம் நோக்கினால் அவை நெகிழ்ச்சிமிக்க நடைமுறைகளை கடைப்பிடித்தே தமது நெருக்கடிகளைத் தீர்த்துள்ளன. நெருக்கடி நிலையில் இருந்து மீண்டபடியால்தான் அவை வளர்ச்சியும் அடைந்துள்ளன. இதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் எமது நாட்டின் நிரந்தர பாதுகாப்புக்கும், நல்லிணக்கத்திற்கும் அடிப்படையானவை.

எமது இந்த அரசாங்கம் போரை முடிவுக்கு கொண்டுவந்துள்ளது. இதுவொரு முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும். பல வருந்தத் தக்க நிகழ்ச்சிகள் யுத்தத்தின்போது நடந்திருந்தாலும் அவை எல்லா வற்றுக்கும் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளன. சாவும், மரண பயமுமாக விடிந்த காலைகள் இன்று இல்லை. உறக்கமற்ற இரவும் அச்சத்தில் இருந்த நாட்களும் தொலைந்துவிட்டன. இது ஒரு பாரிய முன்னேற்றமே. இளைய தலைமுறையினரை உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் நிகழ்வுகளுக்கு முடிவு காணப்பட்டுள்ளது. இரத்தம் சிந்தும் அரசியல் இனி வேண்டாம் என்ற அனுபவம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த காலமாற்றத்தை ஏற்படுத்திய இந்த நிகழ்ச்சி நிரலை மாற்றிய இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த அவையிலே நான் நன்றி கூறுகின்றேன். ஆனால், இதுவரையான யுத்தத்தில் பலியான அத்தனை உயிர்களும் எமது நாட்டின் நிரந்தர அமைதிக்காக தமது உயிரை தியாகம் செய்துள்ளன. இதை நாம் ஆழமாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்கு நாம் உரிய மதிப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன், எமது கடந்தகால அனுபவங்களுக்கும் நாம் உரிய விசுவாசமாக இருப்பது அவசியமாகும்.

கடந்த காலத்தில் சாதாரண மக்கள் மட்டும் பாதிப்புகளை சந்திக்க வில்லை. பொதுமக்கள் மட்டும் உயிராபத்துகளை எதிர்கொள்ள வில்லை. மாறாக, அரசியல் கட்சிகளும் அவற்றின் தலைவர்களும், படித்தவர்களும், பணக்காரர்களும் என சகலரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே, இந்த கசப்பான கால அனுபவம் சகலருக்கும் உள்ளது. எனவே, இதனை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. எனவேதான், நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கின்றேன் பாதுகாப்பு என்பது அமைதி, சமாதானம், நல்லிணக்கம், புரிந்துணர்வு, பகைமறப்பு, ஒற்றுமையுணர்வு போன்றவற்றினால் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்று இதைச் சாத்தியப்படுத்தினால் எமது நாட்டில் இளைஞர் சக்தியும் பெருமளவு நிதியையும் நாம் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்தலாம். படைகளின் விரிவாக்கமும், அவற்றின் எல்லையற்ற தன்மையும் மக்களுக்கு சுமையாகவும், பதற்றமாகவும் அமையக்கூடாது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் எந்த வெளிச்சக்திகளுடனும் மோத வேண்டிய நிலை ஒருபோதும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஆகவே, படைகளின் பலப்படுத்தல் மற்றும் பாதுகாப்புக்கான செலவீனம் என்பன உள்நாட்டு நெருக்கடியை கையாள வேண்டியதற்காகவே அமைகின்றன. இது மக்களின் உணர்வில் பெரும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் ஒரு விடயமாகும்.

உள்நாட்டு நெருக்கடியானது படைப்பலத்தினால் நிரந்தரமாக தீர்ந்து விடக்கூடிய ஒரு விடயமல்ல, அது அரசியல் அணுகுமுறைகளின் மூலமே தீர்க்கப்பட வேண்டும். அண்மையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளில்கூட இத்தகைய ஒரு நிலைமைதான். மாணவர்களின் உணர்வுகளையும் நாம் புரிந்து கொள்வதில் ஏற்பட்ட ஒரு குறைபாடு இன்று அங்கு ஒரு நெருக்கடியாக மாறியுள்ளது. இந்த நிலைமையின் தாற்பரியத்தை இன்று யாழ். மாவட்ட இராணுவத் தளபதியின் கூற்றில் இருந்து புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இனிவரும் காலங்களில் இந்த மாதிரியான பிரச்சினைகள் உருவாகினாலும் அதற்கு பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தினருடன் இணைந்தே நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என மேஜர் ஜெனரல் ஹத்துருசிங்க அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார். இதைத்தான் நானும் கூறுகின்றேன். சிவில் நடைமுறையை நாம் வளர்த்தெடுப்போம். அதன் மூலமாக நம்பிக்கைதரும் புள்ளிகளை உருவாக்குவோம். எதிர்மறை அம்சங்களுக்கு இடமளிக்காமல் அச்சுறுத்தலையும், நெருக்கடியையும்

உருவாக்காமல் பரஸ்பரம் நம்பிக்கையோடும், இணக்கத்தோடும் இருக்க முயற்சிப்போம்.

பாருங்கள் யாழ்.பல்கலைக்கழக மாணவர்களைத் தூண்டி ஒரு நெருக்கடி நிலைமை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகு, அவர்கள் போராட்டத்தினால் ஒரு நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு பிறகு அவர்களுடைய கைதுகளினால் இன்னொரு நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனால் அந்த மாணவர்களும் அவர்களின் பெற்றோருக்கும் ஏனைய மாணவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழகத்திற்கும், படைத் தரப்புக்கும் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இப்படியெல்லாம், நடந்து கொண்டிருக்கும்போது எம்மால் பாதுகாப்பை பற்றி சிந்திக்கமுடியாது. ஆகவே, வரலாற்று அனுபவங்களை பாடமாகக் கொள்வோம் என்று சொல்கின்றோம்.

இன்று நடப்பவை வரலாற்று அனுபவங்களுக்கு மாறாததாகவே உள்ளன. மிகப் பிரமாண்டமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும், படைத் துறைகளும் போர் உபாயங்களும் வரலாற்றின் தோல்விகளையே கண்டுள்ளன. புலிகளின் வீழ்ச்சிகூட அப்படியான ஒன்றுதான். இதெல்லாம் நமக்கொரு பாடமாக அமையட்டும். ஆறுகல் ஒருபோதும் பின்னோக்கிப் பாய்வதில்லை. வரலாறும் அப்படித்தான். வரலாறு பின்னோக்கி செல்ல முற்பட்டால் அது வாழ்க்கையே மக்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. வாழ்க்கையை அது பிடிங்கியே எடுக்கும். மக்களுக்கு சிறப்பான வாழ்க்கை ஒன்றை கொடுப்பதே பொறுப்புள்ள அரசொன்றின் மிகப் பெறுமதியான கடமையொன்றாகும். அந்த வாழ்க்கை அமைதியான, நிம்மதிமிக்க, முன்னேற்றமான வாழ்வாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த சபையிலே வலியுறுத்தி சந்தர்ப்பத்திற்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

7 டிசம்பர் 2012

அரசியலுக்கு அப்பால் வெள்ள அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அனைவரும் முன்வரவேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

வெள்ள அனர்த்தம் பற்றிய ஒத்திவைப்பு பிரேரணை மீதான இன்றைய விவாதத்திலே எனக்கும் உரையாற்ற சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். குறிப்பாக, வெள்ள அனர்த்தம் என்பது நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்ற ஒன்று அல்ல. அது இயற்கையின் தாக்கம். இந்த இயற்கையின் தாக்கத்தால் ஏற்படும் அனர்த்தங்கள் நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் பொதுவானது. எனவே, இந்த அனர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கக் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்பதற்கு அப்பால் நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து சேவை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிருக்கின்றது என்பதை முதலில் நான் இங்கு வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகின்றேன்.

இந்த வெள்ள அனர்த்தம் கடந்த சில நாட்களாக நாடு முழுவதும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. குறிப்பாக, வடமாகாணத்தின் வெள்ள அனர்த்தம் தொடர்பாக நான் இந்த சபையின் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகின்றேன். அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு மற்றும் மாவட்ட செயலகங்கள் எல்லாம் ஒன்றிணைந்து இந்த வெள்ள அனர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கணிசமான அளவு உதவியிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கின்றேன். அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு குறிப்பாக, அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சர் கௌரவ மகிந்த அமரவீர அவர்கள் பல்வேறு அவசர உதவிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அவருக்கு நான் இந்த அவையிலே நன்றி

தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன். தொலைபேசியின் ஊடாக எந்த நேரத்தில் தொடர்புகொண்டாலும் அவர் எங்களது பிரச்சினைகளைப் பொறுமையாகக் கேட்டு, அவரது அமைச்சின் அதிகாரிகளும் உடனடியாக செயற்பட்டு மிகவும் மகத்தான பணியைச் செய்துவருகின்றார்கள்.

நான் மீண்டும் வடமாகாணத்தின் பாதிப்புகள் தொடர்பாக தங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றேன். வடமாகாணத்தில் ஏற்படுகின்ற வெள்ள அனர்த்தங்களின்பொழுது மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு உரிய பணிப்புரைகளை வழங்கியதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் கிடைப்பதை உறுதி செய்திருக்கின்றார். குறிப்பாக, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார் போன்ற மாவட்டங்களில் இன்றும் கூட அதிகபட்ச மழை பெய்துவருகின்றது. இன்று அங்குள்ள குளங்களில் வெள்ள நீர் நிரம்பிப் பாய்கின்ற நிலைமையால் மக்கள் தங்கள் குடியிருப்புகளில் இருந்து இடம்பெயர வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை தோன்றியிருக்கின்றது. வவுனியாவிலே கடந்தசில வாரங்களாகப் பெய்துவருகின்ற மழையினால் 190 குளங்கள் அழிவைச் சந்தித்துள்ளன. நான்கு அணைக்கட்டுகள் உடைப்பெடுத்திருக்கின்றன. 24 வீதிகள் அழிவடைந்திருக்கின்றன. இன்று காலைவரை மொத்தமாக 14,551 குடும்பங்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. இவற்றில் 4,551 குடும்பங்கள் விவசாயக் குடும்பங்களாகும். வவுனியா மாவட்டத்திலே 292 வீடுகள் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 11,523 ஏக்கர் நெல்வயல்கள் அழிவடைந்துள்ளன. மேட்டுநில பயிர்ச்செய்கை கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3,675 ஏக்கரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மரக்கறிச் செய்கை, பழப் பயிர்ச்செய்கை மற்றும் தானியப் பயிர்ச்செய்கைகள் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன.

இந்த வெள்ள அனர்த்தம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில்தான் அதிக பாதிப்புகளை உருவாக்கியிருக்கின்றது. இதனால், கிட்டத்தட்ட 18,155 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 2,639 வீடுகள் அழிந்துள்ளன. இவையெல்லாம் மீள்குடியேறிய மக்களின் தற்காலிக வீடுகள். இதனால், இந்த மக்கள் மிகுந்த நெருக்கடியை சந்தித்திருக்கின்றார்கள். கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே 7,219 ஏக்கர் நெற்பயிர்ச்செய்கை அழிவுக்குள்ளாகியிருக்கிறது. 313 ஏக்கர் மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கை பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளது. இதேவேளை, கிளிநொச்சி மாவட்ட

செயலகமும், அனர்த்த முகாமைத்துவ பிரிவும் இணைந்து இடம் பெயர்ந்து இடைத்தங்கல் முகாம்களிலே தங்கவைக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு தாராளமாக சமைத்த உணவுகளை வழங்கி வருகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, பல்வேறு தொண்டர் ஸ்தாபனங்களும், கூட்டுறவுத் துறையும் வடமாகாண ஆளுநரின் உதவியுடன் பால்மா பக்கட்டுக் கள் உட்பட பல்வேறு பெறுமதிமிக்க உணவுப் பொருட்களை தாராளமாகவும், திருப்திகரமாகவும் வழங்கிவருகின்றன. அங்கு இன்னமும் தொடர்ந்தம் கனமழை பெய்துவருகிறது. இரணைமடுக் குளத்தின் எல்லா வான் கதவுகளும் திறந்துவிடப்பட்டுள்ள நிலையில் அவற்றின் ஊடாக நீர் பாயும் பகுதிகளில் இருக்கின்ற மக்கள் தொடர்ச்சியாக மிகுந்த பாதிப்புக்களை சந்தித்துவருகின்றார்கள். இரணைமடுக் குளத்தில் கிட்டத்தட்ட 33 அடி நீர் நிரம்பியிருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 30 அடி வரை நீர் நிரம்பியதும் மிகுதி வெளியேற்றப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் தொடர்ச்சியாக நீர் உள்ளே வந்துகொண்டிருப்பதால் எல்லா வான் கதவுகளும் திறந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. இங்கு குறிப்பாக, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், ஏராளமான போக்குவரத்து வீதிகள் இந்த வெள்ளத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான். மக்களின் போக்குவரத்து பல இடங்களில் தடைப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளையும் சீர்செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதுபோல, மன்னார் மாவட்டத்திலும்கூட, 6,758 குடும்பங்கள் வெள்ளப்பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இவற்றில் 5,838 குடும்பங்கள் விவசாயக் குடும்பங்களாகும். அங்கு 10,735 ஏக்கர் நெற்பயிர்ச் செய்கை முற்றுமுழுதாக அழிவடைந்துள்ளது. அதேவேளை, 262 ஏக்கர் மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கையும் அந்த மாவட்டத்திலேயே அழிவுக்குள்ளாகியிருக்கிறது. அத்துடன், அங்குள்ள 92 குளங்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. 07 வீதிகள் முற்றுமுழுதாக அழிவுக்குள்ளாகியிருக்கின்றன.

இதேபோல், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 6,821 வீடுகள் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் அனேகமாக தற்காலிக வீடுகளாகும். மேலும் 3,563 குடும்பங்கள் கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. கேப்பாப்பிலவு போன்ற இடங்களில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் குடும்பங்கள் எதிர்நோக்கும் பாதிப்புகள் இதைவிட அதிகமாகவிருக்கும் என நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். முல்லைத்தீவு

மாவட்டத்திலே 1,512 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நெற்பயிர்ச் செய்கையும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறது. மேலும், 1,690 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேட்டு பயிர்ச் செய்கையும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பழச்செய்கை, மரக்கறி விவசாயிகளுக்கு இது பாரியளவில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. புதிதாக புனரமைக்கப்பட்ட ஏ35 வீதியில் உள்ள பெரிய பாலமொன்று தகர்ந்திருக்கிறது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 137 உள்ளூர் வீதிகளும், 11 பிரதான வீதிகளும் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. இந்த அனர்த்தம் ஒட்டுமொத்த வடமாகாண மக்களின் சகஜ நிலைமைகளைப் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறது.

யாழ்.மாவட்டத்தில் நேற்றும் இன்றும் அதிகளவில் மழை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால், அங்கு 1,668 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,522 வீடுகள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, காரைநகர், ஊர்காவற்றுறை, போன்ற பிரதேசங்களில் இந்த பாதிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்ற நெற்பயிர் மற்றும் மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக ஏதாவது நட்டஈடு வழங்கியே ஆக வேண்டும். நாட்டில் ஏற்பட்ட வரட்சி காரணமாகக் கடந்த சிறுபோக பயிர்ச்செய்கையிலும்கூட மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருந்த நெற்பயிர்ச்செய்கை விவசாயிகள் மிகவும் நம்பிக்கையுடன் பெரும்போக பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டார்கள். இருந்தபோதிலும், இந்த அனர்த்தம் மீண்டும் அவர்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஈடு செய்ய முடியாத பாதிப்புகளை அவர்கள் எதிர்கொண்டிருப்பதால் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சும், மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களும் இவர்களின் விடயத்தில் கூடுதலான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையினுடாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதேநேரத்தில், சிறுமழை பெய்தால்கூட வெள்ள அனர்த்தம் ஏற்படக்கூடிய காரணிகளை கண்டறிந்து அவற்றை தீர்க்க வேண்டும். குறிப்பாக, எமது பகுதிகளிலேயே முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் எல்லாக் கட்டமைப்புகளையும் சீர்குலைத்துவிட்டது. ஆகவே, சீராக நீர்வடிந்தோடும் தன்மையை உருவாக்குவதற்கான பொறுப்பை அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு ஏற்று உரிய நடவடிக்கையை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த அவையிலே தெரிவிக்க

விரும்புகின்றேன். மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் இந்த விடயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருவதுபோல அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சும இந்த விடயத்தில் கூடுதலான அக்கறை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

9 ஜனவரி 2013

முழுமையான வளங்களைப் பெறுவதன் மூலமே,
யுத்தத்தினால் இழந்த வடமாகாண கல்வியை
மீளவும் பெறமுடியும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

கல்வி தொடர்பான ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை மீது உரையாற்றுவதற்கு எனக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இன்று இங்கு பேசிய அனைவரும் கல்வியில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தையே நானும் கொண்டிருக்கின்றேன். இந்த நாட்டிலே கல்வியானது மக்களால் அவர்களின் உயிர்நாடியாகக் கருதப்படுகின்றது. எங்கள் நாடு அதிசிறந்த கல்வியியலாளர்களை உருவாக்கிய நாடு. அந்த நிலைமையை நாங்கள் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அவாவாக இருக்கின்றது. கல்வி முன்னேற்றத்தினூடாகத்தான் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த முடியும். அந்தவகையில், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் எனது பிரதேசம் சார்ந்த கல்வி நிலைமைகள் பற்றி இங்கு சில விடயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் எங்கள் தமிழ் மக்களின் கல்வியைச் சிதைத்துவிட்டது. மக்களின் கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாம் யுத்தத்தினால் அழிவுற்றன. குறிப்பாக, யுத்தம் கொடுமையாக நடைபெற்ற வன்னி மாவட்டங்களில் கல்வி நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. யுத்தத்துக்குப் பின்னர், இழந்த எமது கல்வி நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இப்போது மீள்குடியேற்றத்துக்குப்

பிறகு, மூன்று - மூன்றரை ஆண்டு குறுகிய காலத்துக்குள் எல்லாப் பாடசாலைகளும் இயங்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கணிசமானளவு கட்டட மற்றும் பௌதீக வளங்கள் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இதற்காக நான் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் குறிப்பாக, பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் கௌரவ பெஸில் ராஜபக்ஷ மற்றும் கல்வி அமைச்சர் ஆகியோருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏராளமான பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுத்தருவதற்கு அவர்கள் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தாலும் பற்றாக்குறைகள் தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. பாடசாலைகளை இயக்கக் கூடிய அளவு பௌதீக வளங்களை நாங்கள் பெற்றிருந்தாலும், முழுமையாக இரு கல்வி நிறுவனமாக அப்பாடசாலைகளை மாற்றுவதற்குரிய வளங்களை நாங்கள் எதிர்காலத்திலே பெற்றாக வேண்டும். அதனுடாகத்தான் இழந்த வடமாகாண கல்வி நிலையை மேம்படுத்த முடியுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

தற்போது “ஆயிரம் பாடசாலைகள் திட்டம்” அரசினால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பாடசாலைகளுக்கு மேலதிக வசதிகளை வழங்கி அவற்றை ஒரு நிறைவான கல்வி நிறுவனமாக மாற்றுவதுதான் அரசின் நோக்கமாகும். ஆயினும், குறைபாடுகளுக்கு மத்தியில் இயங்கும் எங்கள் பாடசாலைகளில் இந்தத் திட்டத்தினை அமுல்படுத்துவதால் மட்டும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது. எங்கள் பகுதிகளில் “ஆயிரம் பாடசாலைகள் திட்டம்” அமுல்படுத்தப்படுகின்ற போது நாங்கள் சில நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கவேண்டி வருகிறது. குறிப்பாக, இன்று யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் வன்னி மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பாடசாலைகளில் ஏற்கனவே ஏராளமான வளப்பற்றாக்குறைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்தின் அபிவிருத்தியில் முதற்கட்டமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட 26 பாடசாலைகளுக்கு விஞ்ஞாகூடங்கள் வழங்கப் படுவதையும் நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். ஆனால், விஞ்ஞானகூடங்கள் மட்டும் அந்தப் பாடசாலைகளின் குறைபாடுகளைத் தீர்த்துவிடாது. ஏனென்றால், பிரபல பாடசாலைகள் உட்பட பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் 15 வகுப்பறைகளுக்கு மேல் கட்டட வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, கட்டட வளப்பற்றாக்குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு கல்வி அமைச்சு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். எங்களுக்கு அதற்கான நிதி வசதிகளைப் பெற்றுத்தருவதற்கு உதவ வேண்டும்

என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரை எங்கள் பகுதிகளில் பாரிய பிரச்சினைகளை நாங்கள் எதிர்கொள்கிறோம். குறிப்பாக வட மாகாணத்திலே கணிதம், விஞ்ஞானம், Physics, Chemistry, Biology, ICT, English போன்ற பாடங்களுக்கு 1338 ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை காணப்படுகிறது. இதில் முக்கியமாக ஆங்கிலப் பாடத்தைப் பொறுத்தவரை 713 ஆசிரியர்களுக்கான பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. அதுபோல ICT பாடத்திற்காக 175 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றனர். கணித பாடத்தைப் பொறுத்தவரை 121 ஆசிரியர்களும், விஞ்ஞான பாடத்தைப் பொறுத்தவரை 159 ஆசிரியர்களும் மேலும் சில பாடங்களுக்குமாக மொத்தம் 1338 ஆசிரியர்கள் எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள். இப்பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையானது வட மாகாணத்தில் பாரிய ஒரு பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பற்றாக்குறையானது கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு மிகவும் இடையூறாக இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த அவையிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு எனக்குத் தரப்பட்டுள்ள குறுகிய நேரத்துக்குள் வடமாகாணத்திலுள்ள ஆசிரியர் பற்றி வலய ரீதியாகத் தனித்தனியாக குறிப்பிட முடியாததால் அந்த பட்டியலை ஹன்சாட்டில் பதிவு செய்ய அனுமதிக்குமாறு கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

யுத்த காலத்திலும் சரி யுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலத்திலும் சரி மக்கள் மீள்குடியேறிய காலத்திலும் சரி எங்களது பிரதேசத்தில் தொண்டராசிரியர்கள் ஆற்றிய பணி மிகவும் மகத்தானது. வன்னி மாவட்டத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமையினால் அவை இயங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்ட போது இந்தத் தொண்டர் ஆசிரியர்கள்தாம் அர்ப்பணிப்புடனான அளப்பெரும் சேவையை ஆற்றினார்கள். இவ்வாறு வன்னி மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 600 பேர் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக தொண்டராசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை ஆசிரிய சேவைக்குள் உள்வாங்குவதற்கான முயற்சிகளைக் கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களும், கௌரவ அமைச்சர் பந்துல குணவர்த்தன அவர்களும் முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள். அவர்களின் பத்து வருட கால யுத்த கால மற்றும் மீள்குடியேற்ற கால சேவையை மதித்து

அவர்களுடைய உண்மையான அர்ப்பணத்திற்குப் பரிசாக அவர்களுக்கு நிரந்தர ஆசிரியர் நியமனங்கள் வழங்குவதனை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சபையிலே வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

அவ்வாறே இன்னுமொரு முக்கிய விடயத்தையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பிரச்சினையானது நாடு தழுவிய ஒரு பிரச்சினையாகக் கூட இருக்கிறது. அதாவது கிராமப்புறப் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தி வடக்கிலே மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் கல்வி வளர்ச்சி வேகம் அதிகரித்திருக்கின்ற அதேநேரத்தில், கிராமப்புறங்களில் அவ்வேகம் குறைவாக இருக்கின்றது. இதனால் ஏராளமான மாணவர்கள் நீண்ட நேரம் பயணம் செய்து கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையும் ஏழைப் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் தங்களது உயர் கல்வி வாய்ப்பை இழக்கவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகின்றது. இதனால் கிராமப்புறங்களில் இருந்து நல்ல அறிவார்ந்த சமூகம் உருவாகுவதற்கு தடை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, நாங்கள் இதுதொடர்பாக கூடிய கவனம் செலுத்தி எதிர்காலத்தில் கிராமப் பாடசாலைகளின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். கிராமப்புறப் பாடசாலைகளில் உயர்தரத்தில் குறிப்பாக விஞ்ஞான, கணித பிரிவுகளை நடாத்துவதற்கான வசதிகள் இல்லாமையினால் க.பொ.த சாதாரணதரப் பரீட்சையில் விஞ்ஞானம் மற்றும் கணிதப் பாடங்களில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்ற மாணவர்கள் கூட கலைத்துறையில் கற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகின்றனர். இல்லையெனில் அவர்கள் விரும்பினால் கிட்டத்தட்ட 40 - 50 கிலோமீற்றர் தூரம் சென்றுதான் குறிப்பாக வன்னி போன்ற பிரதேசங்களில் உள்ள மாணவர்கள் விஞ்ஞான, கணித துறைகளில் கற்கவேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும். கிராமப்புறக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

கல்வி நிர்வாக சேவையை SLEAS பொறுத்தவரையில் கல்வியைச் சீரான நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்குள் கொண்டுவந்து அதனைச் செயற்படுத்துவதற்காக வடமாகாணத்தில் 141 பேருக்கான பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. இவ் வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு விசேட பரீட்சை

ஒன்றினை நடத்தி அதன் மூலம் தகுதியானவர்களை அச்சேவைக்குள் உள்வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்திருக்கிறார். எனவே அதனை விரைவுபடுத்த வேண்டும். அவ்வாறே எங்களது மாகாணத்தில் அதிபர் சேவையிலும் SLPS - 550 பேருக்கான பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றது. இப்போது கிட்டத்தட்ட 550 பேர் பதில் கடமை நிறைவேற்று அதிபர்களாக - Performing Principals - ஆசிரியர்துறைக்குள் இருந்து உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதால் அங்கு ஆசிரியர் வளங்கூட தேவையில்லாமல் முடக்கப்பகடும் நிலைமை தோன்றியிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த SLPS - 550 பேரையும் அதிபர் சேவைக்குள் உள்வாங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அவ்வாறே ஆங்கில ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை தொடர்பாகவும் நான் இங்கே வலியுறுத்துகின்றேன். வடமாகாணத்தில் தமிழ் மொழிமூலப் பாடசாலைகளில் ஆங்கில ஆசிரியர்களை உள்வாங்குவதற்கு தகையானவர்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ளனர். அங்கு ஆங்கிலப் பட்டதாரிகள் அல்லது டிப்ளோமா முடித்தவர்கள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளனர். இவ்வாறானவர்கள் ஏற்கனவே ஆசிரியர் சேவைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு விட்டனர். ஆகவே க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் ஆங்கிலத்தில் விசேட சித்தி பெற்றவர்களை உள்வாங்கி அவர்களுக்கு விசேட பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் ஆங்கில ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். ஒட்டுமொத்தமாக எமது பிரதேசத்தில் நிலவுகின்ற பாடசாலைக் கட்டடங்கள் பற்றாக்குறை, ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை, கல்விசார் உத்தியோகத்தார்கள் பற்றாக்குறை, நூலகம் மற்றும் கணனிக்கூடப் பற்றாக்குறை, ஆய்வுகூட வசதிகள் இல்லாமை போன்றவற்றை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்து அவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேவேளையில், எமது பிரதேசத்திலுள்ள 330 Primary ஊட்டப் பாடசாலைகளில் 129 பாடசாலைகள் மட்டுமே பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழான அபிவிருத்திக்கெனத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எனவே, ஏனைய ஊட்டப் பாடசாலைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எமது பிரதேசப் பாடசாலைகளின்

அபிவிருத்திக்கு உதவிய அவுஸ்ரேலியா, சுவிற்கர்லாந்து, இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கும் பாடசாலைக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவிய UNICEF, Childfund Srilanka, Childfund Korea, Save The Children Fund, Sewalanka Foundation, FORUT ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதேநேரத்தில், இன்னுமொரு முக்கியமான விடயத்தையும் நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் இச்சபையிலே கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்கின்றார் என்னும் கருத்தை முன்வைத்திருக்கின்றார். இது அப்பட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத நியாயமற்ற கருத்து. யுத்த காலத்திலும் யுத்தத்திற்குப் பின்னரும் வடமாகாணத்திலே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் கிளிநொச்சி போன்ற மாவட்டங்களிலே வீழ்ச்சி அடைந்திருந்த கல்வி நிலையை உயர் நிலைக்கு கொண்டுவருவதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் எடுத்துவரும் முயற்சியை அம் மாகாணக் கல்விச் சமூகம் மறுக்க முடியாது. பாராட்டுகிறது. மேலும் உடுவில் பெண்கள் கல்லூரியிலே நடைபெற்ற சம்பவத்தைத் திரிவுபடுத்தி அவர் இங்கு குறிப்பிட்டார். உண்மை அதுவல்ல. அந்தக் கல்லூரியிலே நடைபெற்ற பிரச்சினை ஒன்றுக்காக உடுவில் கல்விச் சமூகம், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மாணவர்கள் அப்பிரச்சினையிலே தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என கௌரவ அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்தி இருந்தனர். அவர் ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் என்ற வகையிலே அப்பிரச்சினையில் தலையிட்டு தென்னிந்தியத் திருச்சபை, கல்வித்திணைக்களம், உடுவில் கல்விச் சமூகம், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரின் ஏற்றுக்கொள்ளுதலுடன் கூடிய சமூகமான ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்தி அக்கல்லூரி பிரச்சினைகள் எதுவுமின்றி தொடர்ந்தும் இயங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார். ஆகவே, நியாயமற்ற வகையில் அவரைக் குறை கூறுவதை விடுத்து அச்சேவையைப் பாராட்டுவதுதான் பொருத்தம் என நான் நினைக்கிறேன்.

உண்மையிலேயே வட மாகாணத்தில் தமிழ் மக்களின் கல்வியைச் சீரழித்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பி

னர்கள், தாம் கல்வி மேம்பாட்டில் அக்கறை செலுத்துவது போன்று நடிப்பது வேதனையானது. பாடசாலையிலிருந்தும் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்தும் மாணவர்களை வீதிகளில் இறக்கி, வலுக்கட்டாயமாக ஆயுதப் பயிற்சிக்கு இழுத்துச்சென்று அவர்களின் கல்வியைச் சீரழிக்க முற்பட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இன்றும் இந்த அவையிலே இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் கல்வியைச் சீரழிப்பதாக அவர்கள் கூறுவது மிகவும் வேடிக்கையான விடயம். இவர்கள் சீரழித்த கல்வியை மேம்படுத்துவதற்காகத்தான் நாங்கள் அயராது உழைத்து வருகின்றோம். எமது கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கல்வியின் மேம்பாட்டுக்காக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன அவர்கள் நன்கு அறிவார். எமது அமைச்சர் அவர்கள் பல விசேட நடவடிக்கைகளுக்கூடாகவும் கல்வியில் மேம்பாடுகளைக் கொண்டுவந்துள்ளார். ஆகவே, இவற்றைப்பற்றி அறியாமல், அந்த உறுப்பினர் கூறிய இந்த விடயத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டித்து அதனை மறுக்கின்றேன். யாழ். கல்விச்சமூகமோ, வடமாகாண கல்விச் சமூகமோ இவர்களுடைய கருத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்து, எமது கல்வி மேம்பாட்டுக்காக தொடர்ந்தும் உதவ வேண்டுமென வலியுறுத்தி, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

7 மார்ச் 2013

மக்களை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் துரிதகதியில் குடியேற்றுவதே மீள்குடியேற்றத்தின் வெற்றியாகும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

மீள்குடியமர்த்துதல் அதிகார சபை (திருத்தம்) சட்ட மூலம் தொடர் பான விவாதத்திலே உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக் காக நான் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கின்றேன். 2009 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மீள்குடியேற்றப் பணிகள் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. யுத்தம் முடிந்த பின்னர் எட்டப் பட்ட இந்த முன்னேற்றத்தை வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்த வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளே பாராட்டி வாழ்த்துகின்றனர். இந்த மாற்றத்திற்காக நாம் கடுமையாக உழைத்துள்ளோம். இந்த முன்னேற்றத்தை எட்டுவதற்காக அரசாங்கம் 'வடக்கின் வசந்தம்' 'கிழக்கின் உதயம்' என்ற சிறப்புத் திட்டங்களை உருவாக்கி அதற்காக பெருமளவு நிதியையும் ஒதுக்கியிருந்தது. துரித அபிவிருத்தித் திட்டத் தின் கீழ் இதற்காக விசேட கட்டமைப்புக்களும், நிர்வாக ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதனால், முப்பதாண்டுகாலம் பின்னடைவு நிலையில் இருந்த பிரதேசங்கள் கணிசமானளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. குறிப்பாக உட்கட்டுமானங்களை துரிதகதியில் அபி விருத்தி செய்வதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்காக நான் இந்த அவையிலே மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும், பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் கௌரவ பெஸில் ராஜபக்ஷ அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மீள்குடியேற்றத்தின் வெற்றி என்பது மக்கள் தமது சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பும்போது அங்கே அவர்கள் வாழ்வதற்கான சூழலை உருவாக்கிக் கொடுப்பதே ஆகும். இதை நான் அந்த பிரதேச மக்களுடன் இணைந்திருந்து அனுபவபூர்வமாகக் கண்டுள்ளேன். பாடசாலை, ஆசிரியர் வளம், மின்சாரம், வீதி, மருத்துவ வசதி, போக்குவரத்து, வீட்டு வசதி, தொழில்வாய்ப்பு போன்ற அடிப்படை வசதிகளை முறையாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போதே மீள்குடியேற்றம் என்பது வெற்றியடைகின்றது. இவைகளில் கணிசமான முன்னேற்றம் வடக்கு, கிழக்கில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் அங்கு பல தேவைகள் இருக்கின்றன. இத்தேவைகளில் பூரணத்துவம் இல்லாதபோது மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கை என்பது மிகவும் விமர்சனத்துக்குரியதாகவே இருக்கும். இப்படியான நிலையை வைத்து ஊடகங்களும், அரசியற் சக்திகளும் அரசாங்கத்தை விமர்சித்து வருகின்றன. மீள்குடியேற்றத்திற்கு முன்னர் - போருக்கு முன் - மக்கள் உழைப்பினாலும், முயற்சியினாலும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கேற்ப தமது பிரதேசங்களைக் கட்டமைத்து வைத்திருந்தனர். ஆனால், போரினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் அவர்களுடைய பிரதேசங்களை முற்றாக அழித்துவிட்டன. இதனால், அவர்கள் மீள்குடியேறும்போது அங்கே வாழ்வதற்கு கடினமாக உள்ளது. இந்நிலையில் உட்கட்டுமானத்தை நாம் விரைவாக நிர்மாணிக்கும்போதே மீள்குடியேற்றம் சாத்தியமாகிறது. இதை உணர்ந்த அரசாங்கம் உட்கட்டுமான விருத்திக்காக பெருமளவு நிதியை ஒதுக்கியிருந்தது. ஆனாலும், இன்னும் சில பிரதேசங்களில் மீள்குடியேற்றமானது முழுமையடையாமல் இருப்பது கவலையளிக்கும் ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. இன்னும் சில பிரதேசங்களில் மக்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

கிளிநொச்சி நகரில் உள்ள பரவிப்பாஞ்சான் என்ற பகுதியில் மக்கள் இன்னமும் மீள்குடியேற்றப்படவில்லை. இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த சில குடும்பங்கள் கனகபுரம் கிராம அலுவலர் பிரிவில் மாவட்ட செயலகத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள இடைத்தங்கல் முகாமில் ஓராண்டுக்கும் மேலாகத் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர். கிளிநொச்சி நகரப் பகுதியைச் சேர்ந்த கிராம அலுவலரே தன்னுடைய வீட்டில் இன்னமும் மீள்குடியமர முடியாதிருக்கின்றார். ஆகவே, இந்தப் பரவிப்பாஞ்சான் பகுதி மக்களை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் மீள்குடியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்க

வேண்டும் என நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இந்த மக்களை அவர்களுடைய வீடுகளில் குடியமர்த்துவதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் ஏதுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், இன்னமும் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பவில்லை என்பது மட்டும் உண்மை. தாம் எப்போது தங்களுடைய சொந்த வீடுகளுக்குப் போவோமோ என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களை மீள்குடியமர்த்த வேண்டிய பொறுப்பை மீள்குடியேற்ற அமைச்சு ஏற்று, அதற்கான ஏற்பாடுகளை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

மேலும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் வேம்பொடுகேணி, இத்தாவில், முகமாலை போன்ற இடங்களிலும் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. இத்தாவில், முகமாலை ஆகிய இரண்டு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளிலும் பகுதி அளவில் மட்டுமே மக்கள் மீள்குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். அங்கு கண்ணிவெடி அகற்றும் நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால் அந்த மக்கள் இன்னமும் மீள்குடியமர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விரைவான கண்ணிவெடி அகற்றும் நடவடிக்கைகளினூடாக அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த மண்ணில் குடியேறுவதற்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்குமான ஒரு சூழலை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனைய மக்களும் இந்த ஆண்டுக்குள் மீள்குடியமர வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் காத்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு வலிவடக்கிலும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உள்ள கேப்பாப்புலவிலும் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்களது சொந்த ஊர்களுக்குச் செல்வதற்காக காத்திருக்கின்றனர். ஆகவே, இவர்களுடைய விடயத்தில் அரசு ஒரு நியாயமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

போர் முடிந்த பின்னர், மீண்டும் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பி மகிழ்ச்சியாக வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்திருந்த மக்களுக்கு இன்று கிடைத்திருப்பது ஏமாற்றமே! உண்மையில் இது கவலைக்குரிய விடயமாகும். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகவும், மறுவாழ்வுக்காகவும் பலகோடி ரூபாயை செலவழித்து, பல்லாயிரக்கணக்கானோரின் மனித வளத்தைப் பயன்படுத்தி பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திவரும்

அரசு, மீதியாக இருக்கும் சிறிய அளவிலான மக்களின் மீள்குடியேற்றப் பிரச்சினையால் பெரும் விமர்சனத்தை சந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையை அரசாங்கம் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட வேண்டும் என்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

வீட்டுத்திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தற்போது இந்திய, சுவிஸ் வீடமைப்புத் திட்டங்கள் பல மாவட்டங்களிலும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய வீட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கணிசமான அளவுக்கு அதிலே முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ஏற்கனவே, கிளிநொச்சி மாவட்டம், முல்லைத்தீவு மாவட்டம், மன்னார், வவுனியா வடக்கு மற்றும் யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களில் இந்திய வீட்டுத்திட்டத்தின் செயற்பாடுகள் முன்னேற்ற கரமாக இருக்கின்றன. இந்திய வீட்டுத்திட்டத்தினை முழுமையாக அமுல்படுத்தும்போது வடமாகாணத்தில் உள்ள மூன்றில் இரண்டு பகுதி மக்களுடைய வீட்டுத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். தற்போதுகூட கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இந்திய வீட்டுத்திட்டத்திற்குப் புறம்பாக 9,000 வீடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு அண்ணளவாக 24,000 வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. அதில் 9,000 வீடுகள் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுள்ளன. 8,200 வீடுகள் இந்திய வீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைத்திருக்கின்றன. இதன் மூலம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி மக்களின் வீட்டுத் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படும்.

வன்னிப் பகுதிகளில் மீள்குடியேறிய ஒரு தொகுதி மக்களுக்கு நிரந்தரக் காணிகள் இல்லாதிருப்பதனால் அவர்களுக்கு வாழ்வாதார உதவிகள், வீடமைப்பு போன்ற வசதிகளை வழங்குவதில் பல பின்னடைவுகள் காணப்படுகின்றன. இதனால், இந்த மக்கள் தொடர்ந்தும் அகதி நிலையிலேயே வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலைமையை பல ஊடகங்கள் காட்சிப் பொருளாக்குகின்றன. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர்கூட இந்த மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக முழுமையாக அறிந்துகொள்ளாது, எழுந்தமானமாக அறிக்கைகளை வெளியிடுகின்றார்கள். நடைபெற்று முடிந்த போரின் காரணமாக காணியற்ற நிலையில் உள்ள 20 வீதமான மக்களின் காணிப் பிரச்சினைக்கு இதுவரையில் தீர்வுகாண முடியவில்லை. இப்பொழுது இவர்களுக்கு புதிய காணிகள் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அது துரிதப்படுத்தப்பட

வேண்டும். இந்த நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் முன்னெடுத்த காணி விவகாரம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் முடக்கியிருந்தனர். அதன் பின்னர் தற்பொழுது காணியற்ற மக்களுக்கு காணிகளை பகிர்ந்தளிப்பது தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. “சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்” என்பது பழமொழி. காணி இல்லாவிடில் ஒரு குடும்பம் வாழமுடியாத என்ற யதார்த்த நிலையே இன்று இலங்கையில் குறிப்பாக, வடக்கு, கிழக்கில் நிலவுகின்றது. எமது பண்பாட்டுச் சூழலும், வாழ்க்கை அமைப்பும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளது. ஆகவே, முதலில் நாங்கள் மீள்குடியேற்றுகின்ற மக்களுக்குக் காணிகளை வழங்குவதற்குத் துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். காணிகளைப் பெற்றுக்கொண்டால்தான் இந்த மக்களால் பிற வசதிகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இங்கே ஒரு விடயத்தை நான் பெருமையுடன் கூற விரும்புகின்றேன். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இயக்கச்சி என்ற இடத்தில் காணியற்ற நிலையில் இருந்த 48 குடும்பங்களின் நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு சுரேஷ் மேதர் என்ற தனியார் ஒருவரிடம் ஒருதொகுதி காணியை அன்பளிப்புச் செய்யும்படி கேட்டிருந்தோம். அவரும் எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பெருந்தன்மையுடன் தனது 15 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுடைய காணியை அந்த மக்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார். இதனையடுத்து அந்தப் பகுதியில் தங்கள் வாழ்நாளிலேயே காணியில்லாத நிலையில் இருந்த 48 குடும்பங்களுக்கும் அக்காணி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு, சுவிஸ் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் புதிய அழகிய வீடுகளும் நிர்மாணித்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், அங்கு முன்பள்ளி ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், தற்பொழுது அந்த மக்களுக்கு வாழ்வாதார உதவிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொழுது இந்த மக்கள் வெற்றிகரமான ஒரு மீள்குடியேற்றத்தின் மூலம் வாழ்க்கையில் மேம்பாடடைந்துள்ளனர். ஆகவே, காணியிருந்தால் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முடியும். இவ்வாறு கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 12 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது.

மீள்குடியேற்றத்தில் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையாக நாங்கள் இனங்கண்டிருப்பது தொழில்வாய்ப்பாகும். விவசாயம், கடற்றொழில் போன்ற தொழிற்சாலைத் தவிர, வேறு தொழில்களை

செய்பவர்களுக்கு அம்மாவட்டங்களிலேயே வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாத நிலைமை காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, முன்பு கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத்தாபனம், ஆனையிறவு உப்புக் கூட்டுத்தாபனம் போன்றன இயங்கி வந்தன. இவற்றில் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்ப உறுப்பினர்கள் தொழில்வாய்ப்புகளை பெற்றிருந்தனர். ஆனால், இன்று அத்தனை குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் தொழில்வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை காணப்படுகிறது. அதைப்போன்றே பச்சிலைப்பள்ளி, கிராஞ்சி, முல்லைத்தீவு, புதுக் குடியிருப்பு போன்ற இடங்களில் தென்னை மரங்கள் தாராளமாக இருந்தன. போர்க்காலத்தில் அவையாவும் அழிவடைந்துவிட்டன. இதனால், தென்னைப் பொருளாதாரத்தை மையமாக வைத்து தொழில் செய்யும் வாய்ப்புகளைக் கொண்டிருந்த குடும்பங்களும் இன்று வேலைவாய்ப்பை இழந்திருக்கின்றன. அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, வேலைவாய்ப்பு என்பது மீள்குடியேற்றத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஓர் அம்சமாகவே காணப்படுகிறது.

மீள்குடியேற்றத்தில் கணிசமான முன்னேற்றத்தை அடைவதற்காக எமது அரசாங்கம் கடந்த மூன்றரை ஆண்டுகளாக மிகப்பெரிய பாத்திரம் வகித்திருக்கிறது. எமது மீள்குடியேற்றப் பிரதியமைச்சர் மாண்புமிகு விநாயகமூர்த்தி முரளிதரன் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று இன்னமும் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாதவையாக இருக்கின்றன. இவையே இன்று அரசுக் கெதிரான ஒரு பிரசாரமாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, கடந்த மூன்றரை வருட காலத்தில் இந்த மக்களை துரிதகதியில் மீள்குடியேற்றுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்த முனைப்பைப்போன்றே எதிர்காலத்திலும் தீவிர முயற்சியின் மூலம் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வில் ஓர் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்தி, எனக்கு சந்தர்ப்பமளித்த மைக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

21 மார்ச் 2013

வடக்கில் ஊடகவியலாளர்கள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டத்தின் கீழான ஒழுங்குவிதி தொடர்பான இன்றைய விவாதத்தில் உரையாற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இலங்கையில் இன்று ஊடகங்கள் எப்படி இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன? ஏற்கனவே இந்த ஊடகங்கள் எப்படி இயங்கின? எதிர்காலத்தில் இவை எப்படி இயங்கப் போகின்றன? ஆகிய கேள்விகளை எழுப்பி என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கின்றேன். ஏனென்றால், இலங்கையில் ஊடகங்களுக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்கும் அச்சுறுத்தல் உள்ளதென ஒரு தரப்பு குற்றஞ்சாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. சில சர்வதேச அமைப்புக்களின் அறிக்கைகளும் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதை ஆதாரப்படுத்தும் வகையில், அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில்கூட ஊடக நிறுவனங்களும், ஊடகவியலாளர்களும் தாக்குதலுக்குள்ளாகியிருந்ததை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனை நான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் கண்டித்துமிருக்கிறேன். தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, சட்டத்தின்முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும். பல ஆண்டுகால அவல வாழ்க்கையின் பிறகு உருவாகி வரும் நல்ல சூழலைக் கெடுக்கும் இந்த மாதிரியான செயற்பாடுகளுக்கு இடமளிக்க முடியாது. இது அரசாங்கத்தின் நல்ல பல முயற்சிகளைப் பின்தள்ளிவிடும். ஊடகங்கள் தொடர்பான ஜனநாயக அடிப்படையிலான எங்களுடைய நிலைப்பாடு இதுதான்! இதைப் பகிரங்கமாகவே நாங்கள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றோம்.

இதேவேளை, இன்னும் பல ஊடகங்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்கின்றன. அணைக்கப்படவேண்டிய இனவாத தீயின் எண்ணெயை ஊற்றுவதுபோல் செயற்படுகின்றன. கடந்த காலத்தை நாசப்படுத்தியதில் ஊடகங்களுக்கும் முக்கிய பொறுப்புண்டு. அதைப்போல சமகாலத்தையும் அவை பாழாக்க முயற்சி செய்கின்றன. இந்தப் போக்கை அவை மாற்றிக்கொள்ளவில்லையென்றால், எதிர் காலத்திலும் இலங்கை கண்ணீரில்தான் மிதக்கும் என்பது பலருடைய அபிப்பிராயமாகும். கடந்த காலத்தில் இனமுரண்பாடுகளை உரு வாக்கி, அரசியல் தீர்வுக்கு எதிராக மக்களைத் திசைதிருப்பி போரை வளர்த்ததில் இலங்கையில் இருக்கும் பல ஊடகங்களுக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. இதை அவை மறுக்க முடியாது. கடந்த காலத்தில் இனவாதத்தை வளர்த்த அரசியல் சக்திகள் பெரும் நெருக்கடிக்குள் சிக்கின. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவை தாங்கள் வளர்த்த இனவாதத் துக்குத் தங்களின் தலையையே பலி கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நிலை இனவாதத்தை வளர்த்த ஊடகங்களுக்கும் உருவானது. பிழையானது எப்பொழுதும் பிழையாகவே இருக்கும். அது இப்படி தலைகளையே விலையாக எடுக்கும். இலங்கையில் யதார்த்தம் என்பது சமூக நிலையில் சமூகங்கள் இணைந்து வாழ்வதையே வலியுறுத்துகிறது. இதை மீறும்போது இரத்தக் களரியே நிகழும். இதுதான் வரலாறு. இதுதான் நமது கடந்த கால அனுபவமாகவும் உள்ளது.

இந்த யதார்த்தத்துக்கு மாறாக, இந்த ஊடகங்கள் மாறிமாறி இன வாதத் தீயை வளர்த்து அதிலே ஆதாயம் தேடின. இப்பொழுதும் இவை இதையே செய்கின்றன. ஏனென்றால், இரத்தத்தை இலகுவாகச் சூடேற்றுவதற்கு இனவாதம் நன்றாக உதவி செய்யும். சமூகங் களுக்கிடையில் இடைவெளி ஏற்படுத்தி, அந்த இடைவெளிக்குள் நின்று தங்களின் நலனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொறிமுறையை இவை உருவாக்கி வைத்துள்ளன. இது வேதனைக்குரியது. தமது கடந்தகால அனுபவங்களைப் பாடமாகவும் பட்டறிவாகவும் கொள்ளும் எந்தச் சமூகமும் இப்படியான பிற்போக்குத்தனமான சிந்தனையிலும் செயற் பாட்டிலும் ஈடுபடாது. வளர்ச்சியடைந்த எந்தச் சமூகமும் இத்தகைய கேடுகெட்ட வேலையைச் செய்யாது. அறிவுள்ள எவரும் இத்தகைய தீயசெயலை அனுமதிக்கமாட்டார்கள். தங்களுடைய சொந்த மக் களுக்குத் தீங்கிழைக்கும் ஊடகங்களும் அரசியல்வாதிகளும் தாங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கே தீங்கிழைக்கின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்து

கொள்வதில்லை. வரலாறு எத்தனையோ பாடங்களைக் கற்றுத் தந்துள்ளது. ஆனாலும், அதைப் பிடிவாதமாகவே மறுக்கின்ற சமூகங்களாகவும் மக்கள் திரளாகவும் இலங்கையர்கள் உள்ளனரா? என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால், இத்தனை அழிவுகளும் அவலங்களும் ஏற்பட்ட பிறகும் நிலைமையைப் பின்னோக்கிக் கொண்டுபோக யாரும் முயற்சிப்பார்களா? அதை யாரும் அனுமதிப்பார்களா? இன்றைய சூழல் எதைக் காட்டுகின்றது? மீண்டும் நாட்டை வன்முறைகளின் காடாக ஆக்குவதற்கே பல தரப்பினரும் முயற்சிப்பதாகத் தெரிகின்றது. ஊடகங்கள் மறுபடியும் புதைகுழிக் கலாசாரத்தை உருவாக்கத் துடிக்கின்றன. இன்று பெரும்பாலான ஊடகங்களின் செய்தியறிக்கை முறையும் அவற்றின் கண்ணோட்டமும் அப்படித்தான் உள்ளது. ஒவ்வொரு தரப்பினரும் மற்றைய தரப்பினர் மீது பொறுப்புக்களையும், குற்றச்சாட்டுக்களையும் சுமத்துகின்றனர். தங்களுக்குள்ள பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. எனவேதான், மக்கள் இன்னமும் நெருக்கடிகளிலிருந்து மீளமுடியாதிருக்கின்றனர். எந்தப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

யுத்தத்திற்குப் பின்னரான ஊடகப் பணி என்பது முற்றிலும் வேறு பட்டது. சர்வதேச அனுபவங்களும் முறையியலும் அப்படித்தான் உள்ளன. யுத்தத்திற்குப் பிறகு மீள்குடியேற்றம், புனர்நிர்மாணம் அல்லது மறுசீரமைப்பு, நல்லிணக்கம், அமைதித் தீர்வு என்ற வகையில் பணியாற்றுவதற்கும் பங்காற்றுவதற்குமாக நிகழ்வுகள் அமைய வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலேயே இலங்கையில் ஐக்கிய நாடுகள் உள்ளிட்ட பல பொது அமைப்புக்கள் அறிவூட்டும் கருத்தரங்குகளையும் பட்டறைகளையும் நடத்தி வருகின்றன. முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்கான பொறுப்பையும் வழிமுறைகளையும் அவை விளக்குகின்றன. இவ்வாறு ஊடகங்களின் பொறுப்பு மற்றும் பணிகள் பற்றித் தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு தரப்பினராலும் நடத்தப்பட்டுவரும் கருத்தூட்டல்களில் ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்த பலரும் பங்கேற்று வருகின்றார்கள். ஆனால், ஊடகங்களில் செயற்படும்போது ஏற்கனவே இருந்த நிலைமைக்குப் பொருத்தமாகத் தாங்கள் கற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைக்கு மாறாகப் பழைய பல்லவிகளையே பாடுகின்றனர். எதற்காக இந்த முரண்நிலை பின்பற்றப்படுகின்றது? யுத்தத்துக்குப் பின்னரான சூழலை உருவாக்குவதற்கு எத்தனை ஊடகங்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ளன? அப்படிச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியிருந்தால்

அவற்றின் பணிகள் எத்தகையதாக உள்ளன? யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளநிலை அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றம், அமைதிச் சூழலின் பாதுகாப்பு, நிரந்தரத் தீர்வு போன்ற விடயங்களில் இந்த ஊடகங்களின் பொறுப்பும் பங்களிப்பும் எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன? இது திருப்திகரமாக உள்ளதா? என்னைப் பொறுத்தவரையில் அப்படியில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிடுவேன். ஆனால், அரசாங்கம் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களையும் அவர்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதில் பாரிய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த முன்னேற்றத்தை உருவாக்குவதற்காக நாங்கள் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றோம். மக்களும் பல நன்மைகளைப் பெற்றுத் தங்களை வளப்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

அபிவிருத்தியில் எட்டப்பட்டுள்ள இலக்கின் அளவுக்கு நல்லிணக்கத்திலும் அரசியல் தீர்விலும் முன்னேற்றங்கள் எட்டப்படவில்லை. இதை உருவாக்குவதற்கு ஏனைய தரப்பினருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை. ஆனால், ஏனைய தரப்பினரின் சிந்தனை வேறாக உள்ளது. யதார்த்தத்துக்கு மாறாகவே பலரும் சிந்திக்கிறார்கள். தங்களுக்குள் இணக்கப் புள்ளிகளை உருவாக்க முடியாத சக்திகள் அதை மறைப்பதற்காக வேறுகதைகளைப் பேசுகின்றன. ஆகவே, கடந்த காலத்துக்கும் இன்றைய நிலைமைக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடுகளை நான் காணவில்லை. இது கவலைக்குரிய விடயமாகும். உண்மையில், கிடைத்துள்ள நல்ல வாய்ப்பான இன்றைய சூழலை நாங்கள் தேவையில்லாமல் இழந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்றே நான் சொல்வேன்.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கை எப்படி இருந்தது? நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தோம்! தினமும் சாவுச் செய்திகளும், மரண அபாயங்களுமாக இருந்த காலம் இது. அரசியல் பிரச்சினைகளும் பொருளாதார நெருக்கடிகளும் யுத்தமும் எங்களை வாட்டி வதைத்தன. ஆனால், இன்று ஒரு புதிய சூழலுக்குள் வந்திருக்கின்றோம். இது சாதாரணமாக ஏற்பட்ட சூழல் அல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களையும் பெறுமதி வாய்ந்த வாழ்க்கையையும் கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களையும் விலைமதிக்க முடியாத இயற்கை வளங்களையும் இழந்தே இந்த நிலைமை எட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, நாம் இந்த நிலைமை யினைப் பேணிப்பாதுகாத்து அடுத்த கட்டத்துக்கு முன்னோக்கி நகர வேண்

டும். உண்மையிலே, இங்கேதான் ஊடகங்களின் பணி முக்கியமாக இருக்க வேண்டும். அரசியலையும், அரசியல் தரப்புக்களையும் ஊடகங்கள் நெறிப்படுத்தியும் நிதானப்படுத்தியும் அவற்றுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். பொதுமக்களின் குரலாக, ஜனநாயகத்தின் காப்பரண்களாக ஊடகங்கள் தொழிற்பட வேண்டும். எட்டப்பட்டுள்ள இந்த நெகிழ்ச்சியான சூழலைப் பயன்படுத்தி, புதிய எதிர்காலத்தை உருவாக்கவும் அதனை மேம்படுத்தவும் ஊடகங்கள் பங்களிக்க வேண்டும். அப்படிச் செயற்பட்டிருந்தால் யுத்தத்துக்குப் பின்னரான கடந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில் மிகப் பெரும் கருத்தியல் மாற்றத்தை நாங்கள் எட்டியிருக்கலாம். அந்த மாற்றம் எங்கள் சூழலிலும் சிந்தனையிலும் பல மாற்றங்களைத் தந்திருக்கும். ஆனால், அப்படியான நிலை ஏற்பட்டதாகத் தெரியவேயில்லை.

பல ஊடகங்கள் கடந்த 1960களில், 70களில், 80களில், 90களில் இருந்ததைப்போன்றே சிந்திக்கின்றன. அக்காலங்களில் செயற்பட்டதைப்போன்றே இயங்குகின்றன. அதேநேரம், எங்கள் சூழலில் உள்ள ஊடகங்கள் பலவும் அரசியல்வாதிகளின் கால்களைச் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அல்லது கட்சிகளின் பின்னே இழுப்புகின்றன. பல ஊடகவியலாளர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் தொண்டர்களைப் போல செயற்படுகிறார்கள். தாங்கள் ஆதரிக்கின்ற கட்சிக்கு அப்பால் சிந்திக்க முடியாதவர்களாக இருந்துகொண்டு எப்படி ஓர் ஊடகப் பணியை இவர்களால் ஆற்ற முடியும்? தாம் நம்புகின்ற அரசியல் நியாயப்பாட்டினை ஆதரிப்பது வேறு பொதுத்தளத்தில் பணியாற்றுவது வேறு. தமது அரசியலுக்கு அப்பால் உள்ளதையெல்லாம் ஏற்க முடியாது எனச் செயற்படுவது ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானது. ஜனநாயக அடிப்படை என்பது மற்றவர்களுக்கும் இடமளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். பிறருக்குரிய மற்றும் பிறருக்குரிய மதிப்பானது பிற கருத்துக்களுக்கும், நிலைப்பாடுகளுக்கும் உரிய அங்கீகாரத்தை வழங்குவதாகும். ஆனால், இலங்கையில் இந்த அடிப்படைகளை எத்தனை வீதமானவர்கள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்? எத்தனை தரப்புகள் நீதியாகவும், சரியாகவும் நடந்துகொள்ள முற்படுகின்றன? சமூகங்களின் பாதுகாப்பாகட்டும் தனி மனிதனின் பாதுகாப்பாகட்டும் அரசின் பாதுகாப்பாகட்டும் அல்லது ஊடகங்களின் பாதுகாப்பாகட்டும் எல்லாவற்றையும் ஜனநாயக அடித்தளமே உறுதி செய்கின்றது. ஜனநாயகத்தின் அடித்தளம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது அதை நாம் சிதைத்தால் அனைவருடைய பாதுகாப்பும், எதிர்காலமும்

பாதிக்கப்பட்டே தீரும். நமது கடந்தகாலம் இதற்குச் சாட்சியாக உள்ளது. ஆனால் இதைப் பலரும் உணரத் தயாராக இல்லை. இது தான் வரலாற்றின் சோகம்!

உண்மையில் இந்த இடத்தில்தான் மூன்றாவது கண்ணாக நின்று ஊடகங்கள் ஒளிரவேண்டும். மக்களுக்கு அறிவின் ஒளியை ஊட்டி அவர்களை அறிவியல் ரீதியாகப் பலப்படுத்த வேண்டும். அறிவியல் ரீதியாக மக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டால் அவர்களை யாராலும் ஏமாற்ற முடியாது. அப்படிச் சிந்திக்கும் நிலை உருவாகினால் அவர்களுக்கு எது சரி எது தவறு எனத் தெரியும். ஆனால் இதற்கு எமது சூழலில் உள்ள ஊடகங்கள் பல தயாராக இல்லை. அவை தங்களின் வணிக நலனையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. வணிகத்திற்கு இன வாதம், மதவாதம், பிரதேசவாதம் போன்ற சரக்குகள் மிகவும் உதவும். இலங்கை ஊடகங்களில் பலவும் இந்த நோக்கிலானவையாகவே இருப்பதால் அவற்றின் கடந்தகாலங்கள் மட்டுமல்ல நிகழ்காலமும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் நிச்சயமாக எதிர்காலமும் பாதிக்கப்பட்டே தீரும். எனவேதான், நான் ஊடகங்களின் பாத்திரத்தை முக்கிய கவனமெடுத்துப் பேசுகிறேன். உலகத்தின் நான்காவது தரப்பாக ஊடகங்கள் உள்ளன என்ற கருத்தை இங்கே நாம் நினைவில் கொள்ளலாம்.

இந்த இடத்திலே நான் இன்னொரு உண்மையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையில் புகழ்பெற்ற சர்வதேச ஊடகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வன்னிப்பகுதிக்கு விஜயம் செய்தனர். அவர்கள் அங்கே தேடியது என்னவென்றால் குடிசை வீடுகளையும் வறிய நிலையிலுள்ள மக்களையுமே! வன்னியில் உள்ள உள்ளூர் ஊடகவியலாளரிடம் இதை அவர்கள் விசாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு “மிக அண்மையில் மீள்குடியேற்றம் நடைபெற்ற இடங்களில் மட்டும்தான் நீங்கள் குடிசை வீடுகளைப் பார்க்க முடியும் அல்லது வீட்டுத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற இடங்களில் அவற்றைக் காணலாம்” என்று அந்த உள்ளூர் ஊடகவியலாளர் பதிலளித்திருக்கிறார். “அப்படியென்றால் எங்கே அவற்றைப் பார்க்க முடியும்?” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். “நீங்கள் முள்ளிவாய்க்கால் அல்லது முகமாலைப் பகுதிக்குச் செல்லுங்கள்! அங்கே தான் தற்போது மீள்குடியேற்றம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது” என்று அவ் ஊடகவியலாளர் பதிலளித்திருக்கின்றார். இலங்கையில் அதிலும் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் சர்வதேச ஊடகங்கள் கூட எதைத் தேடு

கின்றன என்று பாருங்கள்! இதுதான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லாத் தரப்பும் தமது அரசியலுக்காக எதை எதையோ எல்லாம் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றன. வெளிச்சத்திகளின் தூண்டிலில் சிக்கி, அந்த சக்திகளின் வலைப்பின்னலில் இணைந்துவிடும் நிலை ஒரு புறத்தில் வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையிட்டு நாங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, எல்லா நிலையிலும் விழிப்பாக இருந்து மக்களை விழிப்பாக வைத்திருக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஊடகங்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

ஆனால், எமது இந்தத் தெளிவான நிலைப்பாட்டை அரசியல் தேவைகளுக்காகத் திரிவுபடுத்தி மறைத்துவரும் ஊடகங்களும் உள்ளன. இப்படியான செயற்பாடுகள் எப்படி ஊடகங்களைப் பாதுகாக்கும்? பாரபட்சமும் திட்டமிட்ட ரீதியிலான ஒதுக்கல் செயற்பாடுகளும் ஊடகங்களின் நெறிமுறை அல்ல. நெறிமுறைகளை மீறிச் செயற்படும் ஊடகங்கள் எப்பொழுதும் நெருக்கடிக்குள் சிக்கியே தீரும் என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றைய உலகில் அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு, கல்வி, சமூக வளர்ச்சி போன்ற அனைத்தையும் தீர்மானிக்கும் ஆற்றலை ஊடகங்கள் பெற்றிருப்பதால் இலங்கையிலும் அத்தகைய நிலை காணப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையின் வளர்ச்சியிலும் அதனுடைய கடந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால வரலாற்றிலும் ஊடகங்கள் ஆற்றிய ஆற்றிவருகின்ற, ஆற்றப்போகின்ற பங்களிப்பும், பொறுப்பும் என்னவாக இருக்கிறது? இலங்கையின் அமைதிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊடகங்கள் பொறுப்பான பணியைச் செய்தால் தான் மக்களும் இந்த நாடும் உரிய பயன்களைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். இன்று உலகில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் அத்தனையும் ஊடகங்களின் செயற்பாட்டினாலும் ஜனநாயக மேம்பாட்டினாலும் தமது இன்றைய நிலையை எட்டின. இதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொருட்படுத்தத் தவறினால் வரலாறு எங்களை மீளவும் எதிர்த்திசையில் கொண்டு செல்வது தவிர்க்கமுடியாதது ஆகிவிடும் என்பதை தெரிவித்து சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு மீண்டும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

5 ஜூன் 2013

தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு தென்னிலங்கையில் இருந்து துணிச்சலுடன் குரல் கொடுத்தவர் ஜயலத் ஜெயவர்தன

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

காலஞ்சென்ற உறுப்பினர் கௌரவ டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்களின் மறைவு குறித்த அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது பேச அனுமதித்தமைக்காக உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். 1990 ஆம் ஆண்டு காலத்தில் இருந்து அவரை மிகவும் அறிந்தவன் என்ற வகையில் அவரது அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது நானும் உரையாற்றுவதையிட்டு மனநிறைவடைகின்றேன். டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் தமிழ் மக்களை மிகவும் நேசித்த ஒரு தலைவராவார். அவர் தமிழ் மக்களால் மிகவும் நன்மதிப்புடன் பார்க்கப்பட்ட ஒரு தலைவராக திகழ்ந்திருக்கிறார். தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளை தென்னிலங்கையில் இருந்து துணிச்சலுடன் எதிர்த்த, அதற்காக குரல் கொடுத்த தென்னிலங்கைத் தலைவர்களில் டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் பிரதான பாத்திரம் வகித்து வந்திருக்கிறார். 1990களில் இருந்து பாரிய யுத்தம் இடம்பெற்ற காலகட்டங்களில் தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகவும், அவர்களது உரிமைகள் மற்றும் நலன்கள் தொடர்பாகக் குரல் கொடுப்பதிலும் அவர் எப்போதும் பின்னின்றதில்லை. தென்னிலங்கை அரசியல் சூழ்நிலையிலேயே இனவாத அரசியல் ஓங்கிநின்ற காலத்தில் மிகுந்த சவால்களுக்கு மத்தியில் தனித்துநின்று குரல் கொடுத்த தலைவர்களில்

டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் மிகவும் பிரதான பாத்திரம் வகித்து வந்திருக்கிறார். அவரது மறைவானது, தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையிலேயே ஒரு பேரிழப்பாகும்.

எல்லா இனங்களுக்கும் சம உரிமையுடனும், சமத்துவத்துடனும், சகோதரத்துவத்துடனும் வாழவேண்டும் என்பதில் டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் மிகுந்த அக்கறைகாட்டி வந்திருக்கிறார். இதனால் அவர் தென்னிலங்கை அரசியலில் பல நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டிருக்கிறார். பல்வேறு அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார். இந்தப் பாராளுமன்ற அவையிலும்கூட அவருக்கு எதிராக பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவர் அவற்றை துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டு முறியடித்திருக்கின்றார். இதனால், அவர் எப்பொழுதும் தமிழ் மக்கள் மனதில் நிறைந்து நிற்கின்றார்.

ஓர் ஒடுக்கப்பட்ட இனத்துக்கு அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்துக்கு ஆதரவாக குரல் கொடுக்கும் போது, அக்குரலுக்கு பயங்கரவாத முத்திரை குத்தப்படும் அரசியல் கலாசாரம் உண்மையிலேயே இல்லாது ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, தென்னிலங்கையில் உள்ள இடதுசாரித் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் மக்களின் உணர்வுகள், நலன்கள் மற்றும் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கும் போது பயங்கரவாத முத்திரை அல்லது புலி முத்திரை குத்தப்படுகின்ற அரசியல் கலாசாரம் இல்லாது ஒழிக்கப்பட வேண்டும். ஆட்சியில் இருக்கின்ற எந்த அரசாங்கமும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்துக்கு ஆதரவாகவும் நியாயமான முறையிலும் குரல் கொடுப்பவர்களை ஒடுக்க நினைப்பது தவறான ஓர் அரசியல் கலாசாரம். இப்படியான ஒரு காலகட்டத்தில்தான் டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் துணிச்சலுடன் இந்த அவையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்காக குரல் கொடுத்திருக்கின்றார். தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உரிமைகளுக்காக அவர் தொடர்ந்தும் பாடுபட்டிருக்கின்றார். அந்த வகையில் அவரது அந்த அரசியல் செயற்பாடுகளுக்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் மிகவும் மதிப்புடனும், மரியாதையுடனும் அவருக்கு அஞ்சலி தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம்.

டாக்டர் ஜயலத் ஜெயவர்த்தன அவர்கள் முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாஸ் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து எங்களுடன்

மிகவும் நெருக்கமாக செயற்பட்டிருக்கின்றார். அந்தக் காலகட்டத்தில் எமது மக்களின் நலன்களுக்காக தென்னிலங்கை அரசியல் சக்திகளுடன் பேசி, எமது மக்களுக்காக பல்வேறு நிவாரணங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றார். யுத்தம் கடுமையாக நிகழ்ந்த காலகட்டங்களில் தமிழ் மக்களின் உணவு விநியோகம் உட்பட அவர்களின் பல்வேறு தேவைகள் குறித்தும் அவர் சார்ந்த அரசியல் தலைவர் களுடன் இணைந்து எங்களுக்கு மிகவும் சார்பாக இருந்து செயற்பட்டார். அந்த மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டியதை பெற்றுக் கொடுப்பதில் மிகவும் முனைப்புக் காட்டிய தென்னிலங்கை தலைவர் என்ற வகையில் அவரை மிகவும் மரியாதைக்குரியவராகவே நான் எப்போதும் கருதுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவரது இழப்பால் துயருறும் மனைவி, பிள்ளைகள் மற்றும் அவரது உறவினர்களுக்கும் அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய மக்களுக்கும் எமது கட்சியின் செயலாளர் நாயகமும், அமைச்சருமான மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் இந்த அவையிலே ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

21 ஜூன் 2013

எதிர்ப்பு அரசியல் மூலம் எதனையும் சாதிக்க முடியாது

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டின் குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றக் கிடைத்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்காக நான் மகிழ்வடைகிறேன். இன்று எமது நாடு எதிர்கொண்டுள்ள மிகப் பெரிய சவாலாக இருப்பது இனங்களுக்கிடையிலான நல்லிணக்கமும், அரசியற் தீர்வு தொடர்பான பிரச்சினைகளுமே. இதன் மறுபக்கம் பாதுகாப்புப் பற்றிய பிரச்சினைகளாக உள்ளன. ஏற்கனவே, தீர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய இனப்பிரச்சினைதான் எமது நாட்டைப் பாரிய அழிவுக்குள்ளாக்கியது. இதுதான் கடந்த காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கானோரின் உயிர்களைப் பலியெடுத்தது. எமது நாட்டுக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்தது உள்நாட்டு நெருக்கடிகளே.

இந்த இனப்பிரச்சினையைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டே எமது நாட்டினுள் வெளிச் சக்திகள் தலையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது கூட இதை நன்றாக அவதானிக்கலாம். வெளிச்சக்திகள் எமது நாட்டின் மீதும் எமது விவகாரங்களின் மீதும் மூக்கை நுழைப்பதற்கு இனப்பிரச்சினையே மூலகாரணமாக இருக்கிறது. இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாது இருக்கும் வரை அந்நியத் தலையீடுகள் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். அதன்விளைவாக அச்சுறுத்தலும், நெருக்கடிகளும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

எமது நாட்டின் மீது நடக்கும் அந்நியத் தலையீடுகள் என்பது எங்களுடைய இதயத்தின் மேல் பாறாங்கல்லை வைப்பதைப்

போன்றது. இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆனால், என்னதான் நல்லாட்சித் திட்டங்களையும், பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் நாங்கள் மேற்கொண்டாலும் அதையெல்லாம் தூக்கி வீசுவதைப்போல வெளிச்சக்திகளின் நடவடிக்கைகள் அமைந்து விடக் கூடியன. கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னர் நடந்த கொமன் வெல்த் மாநாட்டையொட்டிய காலப்பகுதியில் நடந்த சில சம்பவங்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். நாங்கள் கொமன்வெல்த் மாநாட்டைக் கொழும்பில் நடத்துவதற்கு ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது பிரிட்டிஷ் பிரதமர் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்வதைப் பற்றியே அதிகமாக அக்கறை கொண்டிருந்தார். கனடா மற்றும் இந்தியப் பிரதமர்கள் இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளமுடியாத நிலை தோன்றியது. அந்த நாட்களில் எமது நாட்டுக்கு வந்த அரசியற் தலைவர்களைவிட சனல் 4 ஊடகவியலாளர் கலம் மக்ரே எமது பத்திரிகைகளில் முக்கிய தலைப்புச் செய்தியை உருவாக்கினார். இந்த மாதிரியான போக்கினை நாங்கள் தொடர்ந்தும் நீடிக்க முடியாது. ஆகவேதான் சொல்கிறேன், இன்று எமக்குத் தேவையாக இருப்பது மெய்யான நல்லிணக்கமும் அதன் விளைவாக வருகின்ற இன ஐக்கியமும் அரசியற் தீர்வுமே. சரியான முறையில் நாங்கள் இன நல்லிணக்கத்தை எட்டுவோமாக இருந்தால் அது வெளியாரை பலமிழக்கச் செய்யும். எமது தேசத்தின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே! குறுகிய வழியில் அரசியல் ஆதாயத்தைத் தேட முற்பட்டவர்களின் கைகளிலே கடந்த கால இலங்கை சிக்கித் தவித்திருக்கிறது. அவர்களே இன்றைய இலங்கையை பாரிய நெருக்கடிக்குள் கொண்டு வந்து விட்டுள்ளனர். இதில் தமிழ்த் தலைமைகள் சிங்களத் தலைமைகள் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. எல்லாத் தலைமைகளுக்கும்தான் இந்தத் தவறுகளில் பாரிய பொறுப்புண்டு. ஆனால், இந்தக் கட்டத்திலாவது, நாங்கள் கடந்த காலத்தைப் போல அல்லது எங்கள் முன்னோர்களைப் போல இன ரீதியாகச் சிந்திக்காமல் எமது நாட்டை எந்த நெருக்கடிகளும் இல்லாமல் சுயாதீனமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கோரிக்கையாகும். இலங்கையில் தமிழர்கள் ஒரு விதமாகவும் முஸ்லிம்கள் இன்னொரு விதமாகவும் சிங்கள மக்கள் இன்னொரு விதமாகவும் சிந்திக்கும்போக்கே காணப்படுகிறது. நடக்கின்ற தேர்தல் முடிவுகள் இதை தெளிவாகவே காட்டுகின்றன. போர் முடிந்த பிறகு எமது நாடு ஒரு புதிய சூழலுக்கும், புதிய வாழ்க்கைக்கும்,

புதிய சிந்தனைக்கும் செல்லும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் பல நன்மையான திட்டங்கள் நாடு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்களுடைய உயிருக்கும், உடமைகளுக்கும் இன்று நல்ல உத்தரவாதம் கிடைத்துள்ளது. ஆனால், எமது மக்களின் சிந்தனையில் வேறுபாடுகள் நீங்கவில்லை. இதைச் சில இனவாத சக்திகள் திட்டமிட்டு வளர்க்கின்றன. அவர்களுடைய குறுகிய அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக எமது மக்களின் எதிர்காலத்தைப் பணயம் வைக்கின்றன.

இந்த நிலைமை நீடித்து, மீண்டும் நாட்டிலே அமைதியில்லாத ஒரு நிலை உருவாகினால், அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்ற அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இந்தச் சக்திகளின் செயற்பாடுகளுக்கு வாய்ப்பைக் கொடுத்தோம் என்றால் நாளை நாடு மீண்டும் இரத்தக்களரியில்தான் போய் நிற்கும். எனவேதான், நாங்கள் இணக்க அரசியலையும், நல்லிணக்கத்தைப் பற்றியும் ஆழமாக வலியுறுத்தி வருகின்றோம். உண்மையில் இன்று நல்லிணக்கத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்போர் ஓரங்கட்டப்படுகின்ற ஒரு நிலையே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இது நல்ல சகுனமல்ல. இனரீதியாக மக்களை அணிதிரட்டும் சக்திகள் மீண்டும் தலையெடுத்துள்ளன. இந்தச் சக்திகளின் வழிகாட்டலில் மக்கள் பயணித்தால் அதன் விளைவுகள் எப்படியிருக்கும் என்பதை நமது அனுபவங்கள் தெளிவாகச் சொல்லும்.

இலங்கையின் பெரும்பாலான ஊடகங்களும், அரசியல்வாதிகளும் இனரீதியாகச் சிந்தித்தால்தான் தமது ஆதாயங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும் என நம்புவதைக் காணமுடியும். இப்படிச் சிந்திப்பதே தமது வெற்றிக்கும் வழி வகுக்கும் என இந்தத் தரப்புகள் நம்புகின்றன. இனரீதியாகச் சிந்தித்த சமூகங்களை நல்லிணக்கத்தின் வழியாக வழிப்படுத்திக் கொண்டு வரும் பணி என்பது மிகக் கடினமானது என்பதை அறிவேன். இலங்கையில் இன்று மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளிலேயே மிகவும் கடினமான பணியாக நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளே உள்ளன என்பதையும் அறிவேன். ஆனால், சவால்கள் நிறைந்ததாக இருந்தாலும் இதுவே இன்று மிகவும் அத்தியாவசியமான தேவையாக உள்ளது என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். எனவே தான், நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டை துரிதகதியில் முதன்மைச் செயற்பாடாக எடுத்துச் செயற்படுமாறு இந்த மன்றைக் கேட்டுக்

கொள்கிறேன். இதனை நாம் தாமதிக்கும் போதெல்லாம் நாடு பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்றே அர்த்தமாகும்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் நாட்டையும் எமது மக்களையும் முன்னோக்கிக் கொண்டு செல்வதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டது. இதில் தேசிய பாதுகாப்பு முக்கியமானது. அந்த அடிப்படையில் சிந்தித்தால், நாம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களின் அடிப்படையில் நல்லிணக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டே ஆக வேண்டும். எமது நாட்டை அமைதிப் பூங்காவாக வைத்திருப்பதற்கும், அபிவிருத்தியடைந்த நாடாக மாற்றுவதற்கும் எது தேவை என்பதை எமது மக்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கான வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அப்படியான ஒரு சூழலை நாம் உருவாக்குவோமானால், யாரும் யாரையும் பார்த்து அச்சப்படத் தேவையில்லை. மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களின் தலைமையில் மகிந்த சிந்தனையின் மூலம் நாடு ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்க வேண்டுமெனில் எல்லோரும் கூடி ஒன்றாக உழைக்கின்ற ஒரு நிலைமை தேவை. வடக்கிலே ஒரு வகையான சிந்தனைப்போக்கும், தெற்கிலே இன்னொரு வகையான சிந்தனைப்போக்கும் என நீடித்தால், அதன் விளைவுகள் அரசாங்கத்தின் தேசியச் சிந்தனையை மறுதலிப்பதாகவே அமையும். அல்லது அதற்கு அர்த்தம் பெறமுடியாமற் போகும். ஆகவேதான், நான் மீண்டும் மீண்டும் இன நல்லிணக்கத்தைப் பற்றி வலியுறுத்துகிறேன். அதன் விளைவாக எட்டப்படுகின்ற அரசியற் தீர்வைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்கிறேன். ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அரசியற் தீர்வைக் காண்பதே பொருத்தமானது என்றும் அரசாங்கத்துடன் இணக்கமாகப்பேசியே பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்றும் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எமது கட்சி தெளிவாகச் சொல்லி வருகிறது. ஆனால், அரசாங்கத்தை எதிர்த்து இந்த நாட்டை அந்நியத் தலையீடுகளின் உதவியுடன் அடிபணிய வைக்கும் சக்திகளையே பலரும் வளர்க்க முற்படுகின்றனர். இப்படியான ஒரு நிலை வளர்ச்சியடைவதை அனுமதித்தால் அதன் விளைவுகள் எப்படி அமையும் எனவும் இந்த மன்றும் மக்களும் சிந்திக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

பாதுகாப்புத் தொடர்பான தேவைகளையும் கருத்துகளையும் கவனத்திற்கொள்ளும்போது, மக்களின் வாழ்வுரிமை அம்சங்களையும் அவர்

களுடைய வாழ்க்கை அடிப்படைகளையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவை இரண்டுக்கும் இடையில் நாம் ஒரு சமனிலையைக் காணும்போதே பாதுகாப்பு, அரசியல் மற்றும் சமூக நிலைகளில் நாம் ஒரு வெற்றிகரமான நிலையைப் பெறமுடியும். இதன் மூலமே மக்களின் மனதிலும் அரசியல் ரீதியாக வெற்றிகளைப் பெறமுடியும். நாட்டின் பாதுகாப்பு என்பது தேசிய முக்கியத்துவம் உடையது. இன ரீதியாகச் சிந்திக்கும் நிலை உள்ளவரையில் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் தங்களுக்கு எதிராகவே சிந்திக்கும் ஒரு நிலை காணப்படுகிறது. அவர்கள் தேசியப் பாதுகாப்பை தங்களின் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. இதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் பாதுகாப்புக் கொள்கைகளையும் தமிழ் அரசியற் சக்திகள் எதிர்நிலையில் பார்த்து வந்திருக்கின்றன. இதை இப்பொழுது தமிழ் மக்களுக்கும் அவை பழக்கியுள்ளன. இதை வெல்ல வேண்டுமாயின் எமது மக்கள் அனைவரும் இலங்கையர் என்ற எண்ணத்தைப் பெற வேண்டும். ஏனென்றால், தேசிய பாதுகாப்பு என்பதிலேயே நாட்டின் அனைத்து விடயங்களும் தங்கியுள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை நான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளதைப்போல, உள்நாட்டு நெருக்கடியின் விளைவாகவே தேசிய பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டது.

உள்நாட்டு யுத்தமே நாட்டை அழித்தது. அது மட்டுமல்ல, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புத்துறைச் செலவீனத்தையும் அதிகரித்தது. ஆகவே, உள்நாட்டின் நெருக்கடிகள் தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் அல்லது அவற்றுக்குத் தீர்வு காணப்படும் பட்சத்தில் பாதுகாப்புத்துறைச் செலவீனம் நன்றாகக் குறைந்து விடும். இதற்கு அரசு மட்டுமல்ல அனைத்துத் தரப்பும் இதய சுத்தியுடன், அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட வேண்டும். உண்மையில் தேசிய ரீதியிலான நல்லிணக்கம் ஏற்படும் போது, இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவும் பரஸ்பர புரிந்துணர்வும் ஏற்படும்போது எமது நாட்டின் பாதுகாப்பு மிகப் பலமாகிவிடும். அதேவேளை, பாதுகாப்புத்துறைக்கான செலவீனமும் சரிபாதிதாகக் குறைந்து விடும். நாட்டில் அமைதியும் உறுதியான அபிவிருத்தியும் சம நேரத்தில் ஏற்படும். இதற்கு நாம் நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியுள்ளது. யுத்தம் முடிந்து நான்காண்டுகள் முடிந்த பிறகும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆரம்ப நிலைகள் இன்னும் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரியதே. நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல் முடிவுகள் சமூகங்களுக்கிடையிலான இடைவெளிகளைத் துலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றன. நாடு மீண்டும் பதற்றத்துக்

குள்ளாகும் நிலையே அதிகளவில் தென்படுகிறது. இதற்கான பொறி முறைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

பாதுகாப்பு அமைச்சின் ஒத்துழைப்புடன் வலிவடக்கு உட்பட்ட பல பகுதிகளில் கணிசமான அளவு மக்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். கடற்கரையோரங்களில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழில் செய்யக்கூடிய நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக பாதுகாப்பு அமைச்சிற்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதேவேளை, யாழ்ப்பாணத்தில் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்குட்பட்டுள்ள வலி வடக்கில் இன்னும் சில பகுதிகளில் மக்கள் வாழ வேண்டிய பகுதிகள் மீள்குடியேற வேண்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 17 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் 5,879 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 19,782 உறுப்பினர்கள் உறவினர் வீடுகளிலும், நண்பர்களின் இடங்களிலும் தங்கியுள்ளனர். இந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் செல்லும் ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நம்பிக்கையை அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவற்றில் 6 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் உள்ள மக்கள் முழுமையான முறையில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படவேண்டியுள்ளனர். ஏனைய 11 பிரிவுகளில் பகுதி அளவில் மட்டுமே மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படவேண்டியுள்ளது. தெல்லிப்பளை பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள மக்களே இதில் அதிகமானவர்கள். மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படாத மக்கள் உள்ளவரை, உயர் பாதுகாப்பு வலயப் பிரச்சினை இருக்கும். உயர்பாதுகாப்பு வலயங்கள் உள்ளவரை மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படாத மக்களின் நிலை இருக்கும். ஆகவே இவை இரண்டுக்கும் இடையில் தீர்வு காணப்பட வேண்டியது அவசியம். இதேவேளை, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே கடற்றொழிலுக்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய பிரதேசங்களாக மயிலிட்டி, காங்கேசன்துறை ஆகிய பிரதேசங்களும் கிழக்கே சுண்டிக்குளம் பகுதியும் உள்ளன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் முகமாலை, இத்தாவில், வேம்பொடுகேணி ஆகிய கிராம சேவையாளர் பிரிவில் இன்னும் ஒரு தொகுதி மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் செல்லவில்லை. இவர்களுடைய காணிகள் சில விடுவிக்கப்பட வேண்டும். சில இடங்களில் கண்ணிவெடி அகற்றும் பணிகள் இன்னும் முடிவடையவில்லை. இது விரைவு படுத்தப்பட வேண்டும்.

இதேவேளை, கிளிநொச்சி நகரில் பரவிப்பாஞ்சான் என்ற கிராம அலுவலர் பிரிவில் சுமார் 40 குடும்பங்கள் வரையில் மீள்குடியேறு வதற்காகக் காத்துள்ளனர். ஒரு தொகுதி மக்கள் இந்தப் பகுதியில் மீள்குடியேறியுள்ளனர். இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்த பாதுகாப்பு அமைச்சிற்கு நன்றிகள். இதேபோல கிளிநொச்சியில் கிருஷ்ணபுரம் பகுதியில் உள்ள காணிகள் சிலவும் விடுவிக்கப்படவேண்டியுள்ளன. குறிப்பாக 15 குடும்பங்கள் இவ்வாறு மீள்குடியமர்வுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. இவர்களுடைய 12 ஏக்கர் நிலம் மக்களிடம் மீண்டும் கையளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதேவேளை, முழங்காவில் - இரணைதீவில் மீண்டும் மக்கள் குடியேறவும் அங்கே தாங்கள் வழிபாடு செய்யவும் அந்தத்தீவில் தாங்கள் தொழில் செய்யவும் காத்திருக்கின்றனர். சுமார் 150 வரையான குடும்பங்கள் இதற்காகக் காத்திருக்கின்றனர். இந்தத் தீவு இந்தப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையுடன் மட்டுமல்ல வடபகுதி மக்களின் வாழ்க்கையோடும் உணர்வு ரீதியாக தொடர்பு பட்டது. இங்குள்ள தேவாலயத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்துகூட மக்கள் வழிபாடு செய்ய வருவதுண்டு. இதைத் தவிர, மன்னாரில் ஓலைத்தொடுவாய், தாழ்வுபாடுதுறை, அரிப்பு, வங்காலை ஆகிய இடங்களில் கடற்றொழில் செய்யக் கூடிய நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதேபோல, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வட்டு வாகல், முல்லைத்தீவு மேற்குப் பகுதி, வலைஞர்மடம் ஆகிய இடங்களிலும் கடற்றொழிலுக்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டியுள்ளது. ஆகவே, பாதுகாப்பு அமைச்சு தேசிய பாதுகாப்பையும் மக்களின் நல்வாழ்வையும் சமனிலைப்படுத்தும் ஒரு கொள்கைத்திட்டத்துடன் மேற்படி பிரச்சினைகளை அணுகி தீர்வுகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுதியும் பாதுகாப்பும் அமைதியும் நிறைந்த ஒரு தேசமாக எங்கள் நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும்போதே நாடு பாதுகாப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் மேம்படும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை நாங்களே எமது காலத்தில் செய்வோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

3 நவம்பர் 2013

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களைக் கொண்ட எமது நாட்டிற்கு பொருத்தமான வரவு செலவுத் திட்டம் அவசியம்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

2014 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கான இரண்டாவது வாசிப்பு மீதான ஆறாம் நாள் விவாதத்தில் கலந்துகெண்டு உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். நாடு தழுவிய அபிவிருத்திக்கும், வறுமை ஒழிப்புக்கும், போருக்குப் பிந்திய மீள்கட்டுமானத்துக்குமாக மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் கூர்மையாக அவதானித்துள்ளோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் கடந்த காலங்களைவிடப் பல வழிகளிலும் முன்னேற்றகரமாக அமைந்துள்ளது. இதனால், இதனை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனாலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தினை பிற தரப்பினர் விமர்சித்தும் உள்ளனர். வரவு செலவுத் திட்டத்தினை எதிரும் புதிருமாக அணுகும் போக்கு இலங்கைக்கு புதியதல்ல. எம்மைப் பொறுத்தவரையில் எத்தகைய விடயங்களிலும் நாம் மக்களுக்கான நன்மைகளின் அளவை முதலில் கணக்கிடுகின்றோம். அந்த அடிப்படையிலேயே எந்த விடயத்தையும் நாம் ஆதரிக்கின்றோம் அல்லது எதிர்க்கின்றோம். இதுவே எமது அணுகுமுறையாகும். எம்மைப் பொறுத்தவரை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு மேலும் சில அவசியமான விடயங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என நாம் கருதுகின்றோம்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது வறுமை ஒழிப்பு, சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு, உள்ளூர் உற்பத்திகளை அதிகரித்தல், தேசிய நல்லிணக்கம், பாதுகாப்பு, வீடமைப்பு, குடிநீர் வசதி போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இது ஒப்பீட்டளவில் கடந்த காலத்தைவிட முன்னேற்றகரமானது என நான் கருதுகின்றேன். ஆனாலும், நீண்ட பெரும் போரினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சமூகங்களைக் கொண்ட எமது நாட்டுக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது பல பற்றாக்குறைகளை வெளிப்படுத்தியே காட்டும். இருந்தபோதிலும் போருக்குப் பின்னரான நான்கு ஆண்டுகாலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றகரமான விடயங்களை தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பதற்கு இதில் இடமுண்டு. இது முக்கியமானது. முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் திட்டங்களைத் தொடருவது அவசியமானது. வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் இது ஒரு பிரதான அம்சமாகும். துரிதகதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் அபிவிருத்தியின் பயன்களை மக்கள் முழுமையாகப் பெறுவதற்கு அனைத்து திட்டங்களும் நிறைவடைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு உறுதியான அரசியல் தலைமை அவசியம்.

வடக்கிலே துரிதகதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த பல அபிவிருத்தி திட்டங்களின் எதிர்காலம் எப்படி அமையப்போகின்றது என்ற கேள்வி பலரிடம் எழுந்துள்ளது. இதற்கு காரணம் அங்கே மாகாண சபையின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பது அரசாங்கத்தை எப்போதும் எதிர்த்துவருகின்ற தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பாகும். எதிர்ப்பு அரசியல் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்து வருகின்ற தரப்பினால் எவ்வாறு மக்களின் தேவைகளையும், நலன்களையும் நிறைவு செய்ய முடியும்? அத்துடன், உள் முரண்பாடுகளும், அபிப்பிராயப் பேதங்களுமாக நிறைந்துபோயிருக்கும் வடமாகாண சபையானது அரசியல் உறுதிப்பாட்டை இழந்த நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. எனவேதான், வடக்கின் அபிவிருத்தி எவ்வாறு அமையப்போகின்றது என பலரும் கேட்கின்றார்கள். ஆனால், அரசாங்கம் பாரபட்சமில்லாத முறையில் அபிவிருத்திப் பணிகளையும், அரசியல் அதிகாரப் பகிர்வையும் முன்னெடுக்குமென நாங்கள் நம்புகின்றோம். இருப்பினும், இது மிகக் கடுமையான ஒரு நிலைமைதான். உடன்பாடு கொள்ளமுடியாத இரண்டு தரப்புக்களாக எப்பொழுதும் இருப்பதால் மக்களே நடத்தத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள். ஆனால், மக்களுடைய நலன்கள் மீது அக்கறைகொண்டு செயற்பட்டால் முரண்பாடுகளையும், இடைவெளிகளையும் குறைத்துவிட முடியும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வடமாகாண சபைக்கென அடுத்த ஆண்டுக்குரிய அபிவிருத்திக்கான நிதியொதுக்கீடாக மூலதன செலவீனமாக 5,831 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் உள்ள ஒன்பது மாகாணங்களில் வடமாகாணத்திற்கே அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதைவிட, 30,000 ஊழியர்களைக் கொண்ட வடமாகாண சபையின் சம்பளக் கொடுப்பனவுக்காக 11,500 மில்லியன் ரூபா மீண்டு வரும் செலவீனமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக உத்தேச வரிவருமானத்துடன் 19,481 மில்லியன் ரூபாய் அடுத்தாண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது கடந்த ஆண்டைவிட 21.37 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. கடந்தகாலங்களிலும் இவ்வாறு வடபகுதிக்கே அதிகளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அரசாங்கம் அனைத்து துறைகளிலும் பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வடக்கிலே செய்துள்ளது. ஆனாலும், இன்னும் பல வேலைகள் தொடரப்பட வேண்டியுள்ளன. இதற்கு வடக்கு மாகாண சபையானது மக்கள் மீது கரிசனை கொண்டு செயற்பட வேண்டும், வீட்டு வசதி, வீதி அபிவிருத்தி, பாலங்களின் நிர்மாணம், மின்சார வசதி, விவசாயக் குளங்களைப் புனரமைத்தல், விவசாயத் திட்டங்களை மேம்படுத்தல், கடற்றொழில், இயல்புச் சூழலை மேம்படுத்துதல், மீள்குடியேற்றம், மருத்துவமனைகளை நிர்மாணித்தல் என ஏராளமான திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனைவிட, உள்ளூராட்சி சபைகளால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பல வேலைத்திட்டங்களையும் அரசாங்கம் செய்துள்ளது.

இதேவேளை, வரிவருமானம் குறைந்த உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மாதாந்தம் ஒரு மில்லியன் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் வழங்குகின்றது. இதன் மூலம் உள்ளூராட்சி சபைகள் மேலும் வலுப்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய வேலைத்திட்டங்களை நாம் அரசுடன் இணைந்து எமது மக்களுக்காக உருவாக்கியுள்ளோம். இவற்றினால் மக்கள் மிகப்பெரிய நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளனர். அதாவது, மக்ளுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் பெரும்பாலும் நிவை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும், தேவைகள் அதிகமுள்ள ஒரு சமூகமாக வடபகுதி மக்கள் உள்ளதால் அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பும் பெரியதாகவே உள்ளது. நீண்டகாலமாக பொது ஓட்டத்திற்குப் புறம்பானதொரு அரசியற் சூழலில் வாழ்ந்து பழகிய மக்கள் உடனடி

யாக அபிவிருத்தியையும், அமைதியையும் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனாலும், தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தவிப்பு அவர்களிடம் உண்டு. இந்த தவிப்பே இன்று அவர்களிடம் குழப்பமான மனநிலையைத் தோற்றுவித்துள்ள மக்களின் இந்த குழப்பமான மனநிலையை சில அரசியல் கட்சிகள் தமக்கு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக்கொள்கின்றன.

எப்பொழுதும் உள்முரண்பாடுகளில் சிக்கித்தவிக்கும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு போதாக்குறைக்கு அரசாங்கத்தோடும் முரண்பட்டு நின்றால், அதன் விளைவுகளை தாமே அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற அச்சம் இன்று மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஐயத்தைப் போக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்துக்கும் உண்டு. வடமாகாண சபையின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப் பினருக்கும் உண்டு. அரசின் நிதி ஒதுக்கீடுகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு மேலதிக தேவைகளுக்காக அரசை நல்லெண்ண அடிப் படையில் நாடவேண்டும். இதற்காகவே வடபகுதி அபிவிருத்தி தொடர்பாக இணைத்தலைமையுடன் கூடிய ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்துள்ளது. இது தனியே வடக்கில் மட்டமல்ல, நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் நடைமுறையில் உள்ள ஓர் ஏற்பாடேயாகும். இதனை சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதனுடாக அரசாங்கத்தின் நேரடியான நிதியுதவியின் மூலம் முன்னெடுக்கப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் மாகாண சபை மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து செயற்படுத்த முடியும். ஏனென் றால், அங்கு இந்த இரண்டு வழிகளாலும் திட்டங்கள் முன்னெடுக் கப்படுகின்றன. நிர்வாக இயந்திரமும் அவ்வாறே இயங்குகின்றது. எனவே, இந்த வகையில்தான் மாகாண சபையின் முதல்வர் என்ற அடிப்படையில் முதலமைச்சருக்கான அழைப்பை அரசாங்கம் விடுத் துள்ளது. இணைத்தலைவராகவும் அவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இந்த இடத்தில் நான் இன்னுமொரு விடயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இந்த சபையிலே சில தினங்களுக்கு முன்னர் “வடமாகாண சபையின் அதிகாரம் யாரிடம் உள்ளது”? என கௌரவ சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரன் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பியிருந்தார். புரிந் துணர்வுடன் இணைந்து செயற்படும்போது அதிகார இழுபறிகளுக்கு இங்கே இடமிருக்காது. அண்மையில் வடமாகாண சபையின்

ஆளணியை நிரப்புவது தொடர்பான கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. இந்தக் கூட்டத்திற்கு முதலமைச்சருக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இவர்கள் எவருமே அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்துவிட்டு, பின்னர் குறைபட்டுக்கொண்டனர். இத்தகைய போக்கையே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தொடர்ந்தும் கடைப்பிடித்து வருகின்றது. ஏற்கெனவே, கைதவற விட்ட பல வாய்ப்புகளைப்போல தற்போதைய வாய்ப்புகளையும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் தவறவிடக்கூடாது.

வடபகுதியிலே 95 வீதமான மக்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளனர். ஏனையவர்களிலும் ஒரு சிறு பகுதியினரைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் மிக விரைவில் தங்களுடைய சொந்த இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய சூழல் உண்டு. மீள்குடியேறிய மக்கள் உட்பட வடக்கில் வாழும் அனைவருக்குமான தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதே இன்று எல்லோருக்கும் சவாலாக உள்ளது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதுகுறித்த எதிர்பார்ப்புகளை நாம் கொண்டிருந்தோம். ஒரு காலத்தில் வடபகுதியில் அரசுக்கு சொந்தமாக பல தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. தனியார் தொழில் மையங்கள் பலவும் இருந்தன. இவையெல்லாம் இயங்கக்கூடிய சூழலும் இருந்தன. ஆனால், இன்று இவற்றை அங்கு காணமுடியவில்லை. இதனால் வேலைவாய்ப்பும், வடபகுதியின் உற்பத்தித் திறனும் வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டன. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இவற்றை மீளமைப்பு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என நான் இச்சபையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பு இன்மையானது வடபகுதி மக்களிடத்தில் பாரிய நம்பிக்கையினத்தையும் எதிர்காலம் குறித்த கேள்வியையும் உருவாக்கியுள்ளது. இதனால், அங்குள்ள இளைஞர்கள் அபாயகரமான சூழ்நிலைகளின் மத்தியில் கடல்வழிப் பயணத்தை மேற்கொண்டு அவுஸ்ரேலியா போன்ற நாடுகளுக்குச் செல்ல விளைகின்றனர். ஆனால், அந்த நாடுகளோ அகதிகள் தொடர்பில் இறுக்கமான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன. இதனால், இங்கும் இல்லாமல் செல்லுமிடத்திலும் இல்லாமல் பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் அல்லல்படுகின்றனர். ஆகவே, இளைய தலைமுறையினர் தமது சூழலில் தொழில் வாய்ப்பைப் பெறக்கூடிய வழிவகைகளை நாம் அவசியம் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

‘மஹிந்த சிந்தனை’ என்ற கொள்கைக்கமைய கால்நடை அபிவிருத்தி, பால் உற்பத்தி, வனஜீவராசிகள் பாதுகாப்பு, பிரதேச சபைகளை வலுவூட்டல், மகளிர் தொழில் முயற்சிகளை மேம்படுத்தல், விவசாயிகளுக்கான ஓய்வூதியம் போன்ற பல விடயங்களை இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் உள்ளடக்கியிருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். அத்துடன், யாழ். போதனா மருத்துவமனை உட்பட நாட்டின் முக்கிய மருத்துவமனைகள் சிலவற்றை மேம்படுத்தும் திட்டத்தை முன்னெடுத்திருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கது. இதன் மூலம் சிறந்த ஆரோக்கியமான ஒரு வாழ்க்கைச் சூழலை எமது மக்கள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இதேவேளை, உள்ளூர் உற்பத்தி திறன், விவசாய அபிவிருத்தி போன்றவற்றின் மூலம் ஆரோக்கியமான சமூகமொன்று உருவாகும். முக்கியமாக வாழ்வின் எழுச்சித் திட்டம் மூலமாக மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கான பல உதவிகள் கிட்டியுள்ளன. தொடர்ந்து இந்த திட்டம் முன்னேற்றகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன், வடபகுதியிலே கலாசார மத்திய நிலையம் ஒன்றும் அனைத்து வசதிகளுமுடைய மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றும் அமையவுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சமநேரத்தில் இரண்டு வகையான அவதானிப்புகளுக்கு உள்ளாகின்றது. ஒன்று தேசிய ரீதியிலான செயற்றிட்டங்களின் அடிப்படையிலானது. இரண்டாவது பிராந்திய ரீதியிலான தேவைகளின்பாற்பட்டது. இந்த இரண்டு நோக்கு நிலைகளையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கு இணைந்து பணியாற்றும் பொறிமுறையே அவசியம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது தமிழ் மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு கூடுதலான கவனத்தை செலுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதன்படி போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தினுடைய தேவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியைவிட, பாதுகாப்புத்துறைக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதெனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. எம்மைப் பொறுத்தவரை அரசியல் நெருக்கடிகள் நீடிக்கும் வரை இவ்வாறான எதிர்நோக்கு நிலைகள் தொடர்ந்தும் காணப்படும். இது நீடித்தால் ஒவ்வொரு தரப்பும் தத்தமது நியாயங்களையே முன்னிலைப்படுத்தும்.

இதற்கு பரிகாரம் என்பது புரிந்துணர்வும் நல்லிணக்கமும் நிலையான அமைதியும் உருவாக்கும்போதே ஏற்படும்.

ஆகவேதான், நாம் உலக ஓட்டத்துக்கு அமைய நல்லிணக்கத்தை முன்மொழிந்து, எமது அரசியல் வழிமுறைகளைத் தொடர்கிறோம். இதன்மூலம் சமூகங்களுக்கிடையில் புரிந்துணர்வும், அமைதியும், தேசிய ரீதியான உறுதிப்பாடும் ஏற்படும். அப்பொழுதே நாம் எல்லோரும் ஒருமனதாக ஏற்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டமொன்று உருவாகும். அத்தகைய ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் முதலில் ஒன்றிணைந்து உழைக்க வேண்டும். அதாவது எல்லோருக்கும் பொருத்தமான ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்துக்காகவும் ஒரு தேசத்துக்காகவும் உழைப்போம் எனக் கூறி, எனது உரையை முடிக்கின்றேன் நன்றி.

28 நவம்பர் 2013

யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கல்வி, உயர்கல்வி, கல்விச் சேவைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப, ஆராய்ச்சி, அமைச்சுக்களின் நிதி ஒதுக்கீடுகள் மீதான குழுநிலை விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். யுத்தத்தினால் எமது மாகாணம் கல்வியில் பாரிய பின்னடைவை சந்தித்திருந்தது. யுத்தத்திற்குப் பின்பு வடமாகாணத்திலே கல்வி தொடர்பான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதனால் இம்மாகாணத்தில் கல்விச் செயற்பாடுகள் இப்போது பொதுவாகவே வளர்ச்சியடைந்துகொண்டு வருகின்றன. இந்த வளர்ச்சிக்கு உதவிய அரசு மற்றும் சர்வதேச தொண்டர் அமைப்புகளுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

குறிப்பாக, யுத்தத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட வன்னி மாவட்டங்களில் அனைத்துப் பாடசாலைகளும் அழிவடைந்த நிலையில் காணப்பட்டன. அங்கு மக்கள் மீள்குடியேறியபோது அப்பாடசாலைகள் இயங்கமுடியாத ஒரு துரப்பாக்கிய நிலை காணப்பட்டது. ஆனால், தற்பொழுது இந்த நிலைமை மிக வேகமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான பெளதீக வளங்கள் பிரமாண்டமான அளவில் ஈடுசெய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதன்மூலம் மாணவர்கள் நிம்மதியாகவும், சுதந்திரமாகவும் கல்வி கற்கக்கூடிய ஒரு அமைதியான சூழல் உருவாகியிருக்கிறது. பொருளா

தார அபிவிருத்தி அமைச்சானது 'வடக்கின் வசந்தம்' திட்டத்தின் மூலம் பாடசாலைகளின் நிர்மாணங்களுக்காக பெருமளவு நிதியினை ஒதுக்கி இதற்காக பெரும் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறது. அதனையிட்டு நான் கௌரவ பெஸில் ராஜபக்ஷ அவர்களுக்கு நன்றிகூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். இதேபோன்றுதான் இந்தியா, அவுஸ்ரேலியா, சுவிற்சர்லாந்து, கொரியா போன்ற நாடுகளும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 'யுனிசெவ்'போன்ற நிறுவனங்களும் பௌதீக வளங்களை நிர்மாணிப்பதற்கு உதவியிருக்கின்றன. ஆகையால், நான் இந்த அவையிலே அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இவ்வாறு யுத்தத்தின்பின் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் கட்டடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டு, பாடசாலைகள் சிறப்பாக இயங்கக் கூடிய சூழல் அமைதியான - சுமுகமான நிலையில்தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. யுத்தகாலத்தில் எமது மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் கல்விகற்க முடியாமல் இருந்தது. இதன் தாக்கத்தை இன்று எமது சமூகம் அனுபவிக்கின்றது. எனினும், இந்நிலையானது தற்பொழுது மெதுமெதுவாக மாற்றமடைந்து வருகின்றது.

கடந்த நான்கு வருடங்களில் எமது பிள்ளைகள் - மாணவர்கள் ஈட்டிய சாதனைகள் மிகவும் நம்பிக்கை அளிக்கின்றன. குறிப்பாக, வன்னி மாவட்டத்தின் கல்வித் தரம் மிக வேகமான வளர்ச்சியை கண்டிருக்கின்றது. கடந்த இரண்டு வருடங்களில் க.பொ.த சாதாரண தரம், உயர்தரம் மற்றும் ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சை போன்றவற்றின் பெறுபேறுகளை எடுத்துப்பார்த்தால் இது புலப்படும். இது உண்மையிலே எங்களுக்கு சந்தோசத்தை அளிக்கிறது. மேலும், எங்களுடைய மாணவர்களின் கல்வித்தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு, பற்றாக்குறையாகவுள்ள வளங்களைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எமக்குள்ளது. வடமாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆசிரியர் வளப்பற்றாக்குறை என்பது மிகப்பெரிய சவாலாகவே உள்ளது. எங்களுடைய பிரதேசத்தில் ஆசிரியர் ஆளணி திருப்திகரமாக நிரப்பப்பட்டபோதிலும், சில முக்கிய பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாகவுள்ளனர். இத்தரவுகள் அதிர்ச்சியளிக்கக் கூடியதாகவுள்ளன. குறிப்பாக, வடமாகாணத்தில் ஆங்கில பாடத்துக்கு 600 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாகவுள்ளனர். இதைவிட, விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற முக்கிய பாடங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 400 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாகவுள்ளனர். அதேநேரம், சில பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் மேலதிகமாக இருக்கின்றார்கள் என்பதனை

நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். எனவே, எதிர்காலத்தில் சிறந்தமுறையில் திட்டமிட்டு, குறிப்பிட்ட பாடங்களுக்கென ஆசிரியர்களை உள்வாங்குவதன் மூலம் இப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்திசெய்ய முடியும்.

தற்போது கல்வியல் கல்லூரிகளுக்கு உள்வாங்கப்படும் ஆசிரிய மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் மேலதிக ஆசிரியர்கள் உள்ள பாடங்களுக்குத்தான் உள்வாங்கப்படுகின்றார்கள். ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களுக்கு உள்வாங்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவாகவே உள்ளது. இதனை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். மேலதிக ஆசிரியர்கள் இருக்கின்ற பாடசாலைகளுக்கு மென்மேலும் ஆசிரியர்கள் உள்வாங்குவதைத் தவிர்த்தால்தான் சீரான ஆசிரிய ஆளணியுள்ள ஒரு மாகாணமாக எங்களுடைய வடமாகாணத்தையும் மாற்றியமைக்க முடியும். வடமாகாணமானது ஆசிரிய வளப்பங்கீடு தொடர்பில் பாரிய சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. குறிப்பாக, வன்னி மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாகவுள்ள அதேரேத்தில், யாழ்.மாவட்டத்தில் உள்ள 3 - 4 வலயங்களில் ஆசிரியர்கள் மேலதிகமாக தேக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளனர். உண்மையிலேயே வடமாகாணத்தில் உள்ள ஆசிரிய ஆளணியில் கிட்டத்தட்ட 70 - 75 சதவீதமான ஆசிரியர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்குள்ளேயே சேவையாற்ற விரும்புகின்றார்கள். கல்வித் திணைக்களம் அவர்களை வன்னி மாவட்டத்திற்கு அனுப்புவதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும் வேளையில், உடனடியாக அவர்கள் மனித உரிமை நிறுவனம், ஆசிரியர் சங்கம் போன்ற அமைப்புகளை நாடித் தப்பித்துக்கொள்கின்றார்கள்.

கடந்த யுத்த காலத்தில் யுத்தப் பிரதேசங்களில் கல்வி கற்பிப்பது கடினமாக இருந்ததென்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது அந்த நிலைமை மாற்றமடைந்து சுமுகமான நிலைமை தோன்றியுள்ளது. ஆகவே, இந்த சூழலைப் பயன்படுத்தி ஆசிரியர்களை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி ஆசிரியர்களை வளப்பங்கீடு செய்ய வேண்டும். கடந்த மூன்று வருடங்களும் நாங்கள் இவ்விடயம் தொடர்பாக வடமாகாண கல்வி அமைச்சுடன் தொடர்பு கொண்டு மிகுந்த பிரயத்தனப்பட்டு வன்னி மாவட்டங்களுக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்கச் செய்தோம். அதன் விளைவாக வன்னி மாவட்டத்

திற்கு ஓரளவு திருப்திகரமான ஆசிரிய வளத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க முடிந்தது. இப்பொழுது புதிதாக உருவாகியுள்ள வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சு இந்த விடயத்தில் கடந்தகாலங்களில் முன்னெடுக்கப் பட்டதைப் போன்ற பொறிமுறையைக் கையாண்டால் இப்பிரச் சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ள கிராமப் புறங்களில் கல்வி வளர்ச்சியானது தொடர்ச்சியாக மிகவும் மந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. மாணவர்களை நகரப்புறங்களில் உள்ள பிரபலமான பாடசாலைகளை நோக்கி நகர்த்தும் கல்வித் திட்டம்தான் அங்கு பல ஆண்டுகளாக செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் க.பொ.த உயர்தரத்தில் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பிரிவுகளை ஆரம்பித்தாலும், அங்கு அப்பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைப் பெறுவது மிகுந்த சிரமமாகவுள்ளது. கௌரவ உறுப்பினர் செல்வராசா அவர்கள் தனது உரையில் கிழக்கு மாகாணத்தின் கல்வி நிலைமை பற்றிக் குறிப்பிட்டதைப்போன்று, கடந்த ஆண்டில் வடக்கில் உள்ள கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் அக்கராயன், முழங்காவில், தருமபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் க.பொ.த உயர்தரத்தில் கணித, விஞ்ஞான பிரிவுகளை ஆரம்பித்த பொழுதிலும் அப்பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்கள் அங்கு நியமிக்கப்படாததன் காரணமாக அம்மாணவர்கள் தமது கணித, விஞ்ஞான பாடங்களைக் கற்கமுடியாத நிலையில் மீண்டும் கலைப்பிரிவிலேயே தமது கல்வியைத் தொடரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய நிலையில், கிராமப்புறங்களில் இருந்து மருத்துவர்களோ, பொறியியலாளர்களோ உருவாக முடியாத சூழ்நிலையே இன்னமும் காணப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மாணவர்கள் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழ் வாழ்வதால் அவர்கள் நகரப்புறங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள பிரபலமான பாடசாலைகளில் தமது கல்வியைத் தொடரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதனால், தொடர்ந்தும் கலைப்பிரிவிலோ அல்லது வர்த்தகப் பிரிவிலோ தமது கல்வியைக் கற்கவேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கிராமப்புற பாடசாலைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதிமுக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன். கிராமப்புறங்களில் போக்குவரத்து வசதி, ஆசிரியர்களுக்கான விடுதி வசதி

போன்றவற்றை துரிதமாக அமைத்துக்கொடுப்பதன் மூலம் இலகுவாக அங்கு ஆசிரியர்களை சேவையில் அமர்த்த முடியும். ஆகவே, இவ்விடயத்தில் அரசு கூடுதலான அக்கறை செலுத்த வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்த அரசாங்கத்தினால் ஆயிரம் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வடமாகாணத்தில் உள்ள 90 பாடசாலைகள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்ள முதற்கட்டமாக கிட்டத்தட்ட 28 பாடசாலைகளில் மஹிந்தோதய விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 18 மஹிந்தோதய விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சியிலும் இரண்டு பாடசாலைகளில் மஹிந்தோதய ஆய்வு கூடங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, விரைவில் அந்த ஆய்வு கூடங்களைத் திறந்துவைத்து அங்குள்ள மாணவர்களுடைய கல்வி வளர்ச்சிபெற ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும் என நான் இந்த சபையிலே கௌரவ அமைச்சர் அவர்களிடம் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அரசின் கொள்கைத் திட்டத்தின் கீழ் வடமாகாணத்திலே 19 பாடசாலைகள் உள்வாங்கப்பட்டு, புதிதாக விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பக் கல்விப் பிரிவு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விடயம். 2013 ஆம் ஆண்டு இந்த 19 பாடசாலைகளிலும் உயர்தர வகுப்பில் கிட்டத்தட்ட 250 மாணவர்கள் இந்த பாடப் பிரிவுக்கு உள்வாங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் 2016 ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப பீடத்துக்கு உள்வாங்கப்படவுள்ளார்கள். இதிலே துரதிஷ்டவசமாக சில பாடசாலைகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன அல்லது விடுபட்டிருக்கின்றன. இது தொடர்பாக நான் கௌரவ அமைச்சரினதும், கௌரவ பிரதியமைச்சரினதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கின்றேன். குறிப்பாக, பூநகரிப் பிரதேசத்தில் பூநகரி மகாவித்தியாலயத்தில் இந்த தொழில்நுட்ப பிரிவை ஆரம்பிப்பதற்குரிய அங்கீகாரம் கிடைத்தாலும் துரதிஷ்ட வசமாக ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்துக்குள் உள்வாங்கப்படாத பாடசாலை என்ற அடிப்படையில் அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தொடர்பாகவும் நான் பல தடவை கௌரவ அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன். அப்பாடசாலையையும் ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்திற்குள் உள்வாங்கி அங்கு அந்தப் பாடப்பிரிவை

விரைவாக ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவாதம் தந்திருக்கிறார். இதேபோலவே, வவுனியா மத்திய மகாவித்தியாலயமும் இந்த விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப பிரிவுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டாலும் துரதிஸ்டவசமாக அது ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்திற்குள் உள்வாங்கப்படாத பாடசாலையாக கணிக்கப்படுவதால், இந்த தொழில்நுட்ப கல்விப் பிரிவை அங்கு ஆரம்பிப்பதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சுமார் 65 மாணவர்கள் இதற்கு தகைமையுடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்திற்குள் அது உள்வாங்கப்படாததால் அந்த மாணவர்கள் துரதிஸ்டவசமாக கலை, வர்த்தகப் பிரிவுகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 3,200 பாடசாலைகளைக் கொண்ட அந்த மிகப்பெரிய மத்திய கல்லூரிக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, இது விடயம் தொடர்பாகவும் நான் உங்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். இது தொடர்பாக நீங்கள் உரிய அதிகாரியிடம் தொடர்புகொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதாக சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். இன்று உங்களது கல்வி அமைச்சின் உயர் அதிகாரிகள் எல்லோரும் இங்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இது தொடர்பாக நீங்கள் அவர்களுடன் கலந்துரையாடி ஒரு முடிவை இங்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

பாடசாலைகளில் குறிப்பாக, அரசியல் பேசுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை நாங்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றோம். அதாவது, அரசியல்வாதிகள் இந்தப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று மாணவர்களை தவறான பாதைக்கு இட்டுச்செல்லும் விஷமத்தனமான அரசியல் பேச்சுக்கள் பேசுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இது அண்மைக்காலமாக வியாதி மாதிரி மிகவேகமாக பரவிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது, அந்த மாணவர்கள் மிகவும் நிம்மதியாகவும், சந்தோஷமாகவும் படித்து மிகவும் நல்ல வினைத்திறனுடைய மாணவர்களாக உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே அரசியல்வாதிகள் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று அவர்களின் கல்வியைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் கருத்துக்களை தெரிவிக்கின்றார்கள். கடந்த யுத்த காலத்தில் பாடசாலை மாணவர்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள், போர் எழுச்சி என்று மாணவர்களைத் திரட்டியவர்கள் இன்று தங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தவுடன் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று

அந்த மாணவர்களின் கல்வியைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் அரசியல் விஷமக் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இது தொடர்பாக அரசாங்கம் உரிய சுற்றுநிருபங்களை அனுப்பி சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இது மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலை. அரசியல் பேசவேண்டும் என்றால் அவர்கள் அதனை பாராளுமன்றத்தில் பேசலாம். பத்திரிகைகளுக்கு முழுக்கமிடலாம். ஆனால், இந்த பாடசாலைகளில் உள்ள பிஞ்சு மனங்களைப் பாதிக்கும் வகையில் அவர்கள் இந்த அரசியல் வார்த்தைப் பிரயோகங்களில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இங்கு ஓர் ஆலோசனையாக முன்வைக்கின்றேன்.

உயர் கல்வி தொடர்பாகவும் நான் சில விடயங்களை இங்கு தெரிவிக்க வேண்டும். நகரமயமாக்கல் திட்டத்தின் கீழ் உள்வாங்கப்பட்ட 04 பல்கலைக்கழகங்களில் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தையும் உள்வாங்கியிருப்பதற்காக கௌரவ அமைச்சர் எஸ்.பி.திஸாநாயக்க அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் கிளிநொச்சி விவசாய, பொறியியல் பீடங்களில்தான் இந்த திட்டம் அமுல்படுத்தப்படவிருக்கின்றது என்பதை நான் மிகவும் சந்தோஷமாக தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த திட்டத்தின் கீழ் கிளிநொச்சியின் அறிவியல்நகர் என்ற பிரதேசத்திலே பல முக்கிய வீதிகள் நிர்மாணிக்கப்படவிருக்கின்றன. முக்கியமான இரண்டு வீதிகளை நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். முறிகண்டியில் இருந்து கிளிநொச்சி டிப்போ வரையுள்ள டுப்ளிகேசன் வீதி எனக் கூறப்படும் கிட்டத்தட்ட 9.5 கிலோமீற்றர் நீளமான வீதியானது கிட்டத்தட்ட 465 மில்லியன் ரூபாய் செலவில் நிர்மாணிக்கப்படவிருக்கின்றது.

இதேபோல, முறிகண்டியில் இருந்து அக்கராயன்குளம், ஸ்கந்தபுரம் ஊடாக கிளிநொச்சி - கனகபுரம் மற்றும் டிப்போ சந்தி வில்சன் வீதி, இரணைமடு வீதியூடாகச் சற்றுவட்டமாகச் செல்லும் 17 கிலோமீற்றர் வீதி 580 மில்லியன் ரூபாய் செலவில் புனரமைக்கப்படவிருக்கின்றன. இதுமட்டுமல்ல, கிளிநொச்சி நகரில் உள்ள பல்வேறு இணைப்பு வீதிகளும் புனரமைக்கப்படவிருக்கின்றன. அத்தோடு, பல்கலைக் கழகத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள பாரதி வித்தியாலயம், சிவபாத கலையகம், விவேகானந்தா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகள்

அதிநவீன வசதிகளுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அந்த வளாகத்தை சுற்றிய பிரதேசங்களில் உட்கட்டுமானங்கள் மற்றும் வங்கிகள் Supermarket போன்ற அனைத்து அடிப்படை வசதிகளையும் உருவாக்குவதாக கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மொத்தமாக 2,270 மில்லியன் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் வினைத்திறனுள்ள மாணவர்களை உருவாக்கும் வகையில் திட்டங்களை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிவருகின்றார். அந்தவகையில், பட்டப்படிப்பை முடித்தவர்கள் நல்ல வினைத்திறனுள்ள பட்டதாரிகளாக வெளியேறும் வகையில் அதற்கான செயற்பாடுகளை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகமும் முன்னெடுப்பதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என நான் வலியுறுத்துகின்றேன். 80 சதவீதமான கலைப்பீட மாணவர்களைக் கொண்ட இந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எதிர்காலத்தில் மாணவர்களை அனுமதிக்கும்போது கலைப்பீட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, ஏனைய பீடங்களுக்கான மாணவர்களைக் கூடுதலாக அனுமதிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, சந்தர்ப்பத்திற்கு நன்றிகூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

6 டிசம்பர் 2013

வடமாகாண குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காணப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

நீர் வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அமைச்சினுடைய குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கியமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். சுத்தமான குடிநீரை இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்ற உயரிய குறிக்கோளின் அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் இவ்வமைச்சுக்கு அதிகளவு நிதியை மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார். இது ஓர் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு வழிவகுக்குமென நான் நம்புகின்றேன். அந்த வகையில், கௌரவ அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்த்தன அவர்களுடைய அமைச்சு எமது பிரதேசங்களில் சுத்தமான குடிநீர் விநியோகத்திட்டத்தைப் பாரிய அளவில் முன்னெடுத்துள்ளது. இதன்மூலம் பல கிராமங்களுக்குச் சுத்தமான குடிநீர் கிடைக்கவுள்ளது. குறிப்பாக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் சமூகமயமாக்கப்பட்ட குடிநீர், சுகாதாரத் திட்டமானது அக்கராயன், வட்டக்கச்சி, இயக்கச்சி ஆகிய இடங்களில் நிறைவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் சுத்தமான குடிநீரைப் பருகுவதற்கான ஒரு சூழல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஓர் ஆரோக்கியமான சமூகம் உருவாகுவதற்கான சூழல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதற்காக நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மேலும் சமூகமயமாக்கப்பட்ட குடிநீர், சுகாதாரத் திட்டத்தின் கீழ் கல்லாறு, காந்திக்கிராமம், ஆனைவிமுந்தான், ஜெயபுரம், வலைப்பாடு போன்ற கிராமங்களையும் உள்வாங்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றார். குறிப்பாக, முழங்காவில் பிரதேசத்திலுள்ள கடற்கரையோரங்களிலுள்ள மக்களுக்குச் சுத்தமான குடிநீரை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார். இதன்மூலம் இரணைமாதாநகர், நாச்சிக்குடா, குமிழமுனை, அன்புபுரம் போன்ற பிரதேசங்களிலுள்ள கிட்டத்தட்ட 2,000 குடும்பங்கள் பயனடைய இருக்கின்றன. இத்திட்டத்தில் இன்னும் பல கிராமங்களை உள்வாங்கி பாரிய திட்டமொன்றை செயற்படுத்த கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் முன்வந்திருக்கின்றார்.

இதைவிட, முக்கியமான ஒரு விடயத்தை நான் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். கிளிநொச்சி நகரத்துக்கான குடிநீர் திட்டமானது கடந்த 04 - 05 மாதங்களுக்கு முன் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்துக்கு இலங்கை அரசாங்கமும் ஜப்பான் அரசாங்கமும் இணைந்து 1,650 மில்லியன் ரூபாவினை ஒதுக்கியுள்ளது. இதன்மூலம் கிட்டத்தட்ட 17 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளிலுள்ள 40,000 மக்கள் பயனடையவுள்ளனர். 2014ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இத்திட்டமானது பூர்த்தி செய்யப்பட்டு, மக்களின் பயன்பாட்டுக்குக் கையளிக்கப்படவுள்ளது. ஏற்கெனவே கிளிநொச்சி நகரில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த நீர்த்தாங்கி கடந்த கால யுத்தத்தின்போது விடுதலைப் புலிகளினால் தகர்க்கப்பட்டதனால், தற்போது அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்த் தாங்கி வண்டிகள் - பவுசர்கள் - மூலம் சுத்தமான குடிநீர் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் 400 மில்லியன் ரூபா செலவில் இத்திட்டத்தை விஸ்தரித்து, அறிவியல்நகர், சாந்தபுரம் போன்ற பகுதிகளுக்கும் குடிநீரினை வழங்குவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இணங்கியிருக்கின்றார். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கோடை காலத்தில் பூநகரிப் பிரதேசம் குடிநீர்ப் பிரச்சினையால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்துக்குள் உவர் நீர் உட்புகுவதால் நன்னீர் நிலைகளிலுள்ள நீரும் நிலத்தடி நீரும் உவராக மாறுகின்ற அபாயம் நிலவுகின்றது. கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்கு விஜயம்

செய்தபோது, இது தொடர்பாக நாங்கள் அவருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தோம். அவர் இதனை ஏற்றுகொண்டார். அதன் அடிப்படையில் இவ்விடயம் தொடர்பான ஆய்வுக்கு உடனடியாக 10 மில்லியன் ரூபாவை ஒதுக்கித்தந்தார். இவ்வாய்வின் அடிப்படையில் கொக்குடையான், மாராப்பு என்ற இரண்டு மிகப் பெரிய குளங்களில் நீரைத் தேக்கி வைப்பதினூடாக நீரை விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்துவதுடன், குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டையும் நீக்கலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் அப்பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் எதிர்காலத்தில் பாரிய நன்மைகளை அடையவுள்ளனர்.

அவ்வாறே இரணைமடு - யாழ்ப்பாணம் குடிநீர்த் திட்டம் தொடர்பான எனது கருத்தையும் இங்கு முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். கிட்டத்தட்ட 20,000 மில்லியன் ரூபாவினை இலங்கை அரசும், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் இதற்கென ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றது. இந்த திட்டம் 10 வருடங்களாக இழுபறி நிலையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. யுத்தம் முடிந்த பின்பு இந்த திட்டத்துக்கான வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் துரிதமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளின் 40 இற்கும் மேற்பட்ட கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த திட்டம் அமுல்படுத்தப்படும் நிலைமையும் வந்தபோது சிலர் குறுகிய அரசியல் எண்ணங்களுக்காக அதை தடுக்க முற்பட்டிருக்கின்றார்கள். அங்குள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளின் அநேகமாக எல்லாத் தேவைகளையும், கோரிக்கைகளையும் நிறைவு செய்துவிட்டு மேலதிக நீரைத்தான் இந்த திட்டத்துக்கூடாக யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டுசெல்வதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த திட்டமானது, யுத்த காலத்தில் அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்திய தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால்கூட ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்கூட இந்த திட்டத்துக்கான அங்கீகாரத்தை கடிதம் மூலம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்கு தெரிவித்திருந்தார்கள். குறிப்பாக, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் உட்பட குறுகிய நோக்கங்கொண்ட ஒருசில அரசியல்வாதிகள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய விவசாய அமைப்புக்களை தூண்டி இந்த திட்டத்திற்கு எதிரான ஒரு பரப்புரையை அந்த மாவட்டத்திலே இப்போது கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறார். இந்தத் திட்டம் கிளி

நொச்சி மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்தவகையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாதென்று தெரிந்தும்,

ஒருவரோடொருவர் பின்னிப்பிணைந்த யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மக்களிடையே பிரதேச அடிப்படையிலான சிந்தனையை, வேறு பாட்டை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் அறிக்கைகளையும் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் அரசியல் நோக்கத்துக்காக வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பது நல்ல விடயமல்ல.

இது ஒரு சாதாரண திட்டமல்ல கிட்டத்தட்ட 20,000 மில்லியன் ரூபா செலவில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்ற பாரிய திட்டமாகும். யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட எங்களது பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்பும் வகையில் அங்கு பாரிய திட்டங்கள் - அது மின்சார விநியோகத் திட்டமாக இருந்தாலென்ன, வீதி அபிவிருத்தியாக இருந்தாலென்ன, குளங்களின் நிர்மாணப் பணிகளாக இருந்தாலென்ன - நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வெளிநாடுகளிலிருந்து கடனாகப் பெற்ற நிதிகளின் மூலம் அவை அமுல்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே, இதுபோன்ற ஒரு பாரிய குடிநீர், நீர்ப்பாசனத் திட்டம் தடைப்படுமானால் இதன் விளைவுகளை எதிர்காலத்தில் வட பகுதி மக்கள்தான் சந்திக்க வேண்டி வரும். ஏனென்றால், எங்கள் பிரதேச அபிவிருத்தி விடயங்களுக்குத் தடையாக அரசியல் சூழ்நிலை இருக்குமானால் கடன் அடிப்படையில் உதவி செய்யும் வெளிநாட்டு அமைப்புக்கள் எங்களுக்கு உதவ முன்வரப்போவதில்லை. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் பொறுப்பாக சிந்திக்க வேண்டும். கிளிநொச்சி விவசாயிகளின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த திட்டம் பாதகமாக அமையுமென்றால் நான்கூட இந்த திட்டத்துக்கு எதிராக செயற்படத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஆனால், இது நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும்.

இந்த இரணைமடு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் விவசாய பெருமக்களின் பல்வேறு தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்படவுள்ளன. அந்த வகையில், அவர்களது வளமான எதிர்காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இது ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. அரசியல் சுயலாபங்களுக்காக குறுகிய எண்ணங்கொண்டு இந்த திட்டத்தை தவறாகப் பார்க்கக்கூடாதென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். குறிப்பாக, இரணைமடு நீரைப் பயன்படுத்தும் கிளிநொச்சி மாவட்ட

விவசாயிகள் இந்த திட்டத்திற்கூடாக நிறைய நன்மைகளை அடையப்போகின்றார்கள். இந்த திட்டத்தின் மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் கிட்டத்தட்ட 25 சதவீதமானவை கிளிநொச்சி விவசாயிகளின் நன்மைக்காகத்தான் செலவு செய்யப்படவிருக்கின்றது. இதற்கு முன்னோடியாக, விவசாய அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச நிதியம் - IFAD project - என்ற அடிப்படையிலே இரணைமடு குளத்தின் மீள் நிர்மாணத்துக்காக, நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், பாலங்கள் அமைப்பதற்காக, மாற்று விவசாயப் பயிர்ச்செய்கைக்காக, மேட்டு நில நீர்ப்பாசனத்துக்காக 4,000 மில்லியன் ரூபா நிதியை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வட மாகாண சபையின் கீழ், வட மாகாண நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் இருப்பதால் அச்சபை இதில் ஆரோக்கியமான சிந்தனையின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் நாங்கள் பெறவிருக்கும் திட்டங்களை இழக்க முடியாதென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இத்திட்டத்தின் வாயிலாக கிளிநொச்சியிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்கின்ற கிட்டத்தட்ட மூன்று இலட்சம் மக்கள் தமது குடிநீர்த் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யவிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பல அறிக்கைகளுக்கூடாக நாங்கள் அவதானிக்கிறோம். இன்று நிலத்தடி நீர் உவர்நீராக மாறிக்கொண்டிருக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்துக்கூடாக நாங்கள் இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு எடுத்துச்செல்லும் நீர் யாழ்ப்பாண மக்களுடைய தாகத்தைத் தீர்க்கப் பயன்படப்போகின்றது. அதேவேளையில் கிளிநொச்சி மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகவும் அமையவுள்ளது. எதிர்காலத்தில் நாட்டில் வரட்சி ஏற்பட்டு இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு நீர் எடுத்துச் செல்வதால் அப்பிரதேச விவசாயிகளுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமிடத்து இரணைமடுக்குளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு நீர் எடுத்துச்செல்வதைத் தடுத்து யாழ்ப்பாணத்தில் நீர்நிலைகளை மேம்படுத்தும் திட்டத்தையும் நீர் வழங்கல் வடிகாலமைப்புச் சபை ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளது. எதிர்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே புதிய நீர் வழங்கலை உருவாக்குவதற்குரிய திட்டங்களும் அங்கு செயற்படுத்தப்பட விருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தின் வெற்றியில்தான் எதிர்காலத்தில் வட மாகாண மக்களுடைய - குறிப்பாக கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாண மக்களுடைய -

குடிநீர்த்தேவை பூர்த்தி செய்யப்படும். ஆகவே, அரசியலுக்கப்பால் அனைவரும் இது தொடர்பாக ஆரோக்கியமாகச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்து சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

9 டிசம்பர் 2013

வடமாகாண உள்ளூராட்சி சபைகள் அரசியல் நடத்தும் சபைகளாகவே செயற்படுகின்றன

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண சபைகள், காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சுக்களின் குழுநிலை விவாதத்திலே உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளூராட்சி சபைகளைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு மாகாணத்திலேயே 2011 ஆம் ஆண்டு தேர்தல்கள் மூலம் உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான அரசியல் தலைமைத்துவம் பெறப்பட்டது.

வடக்கிலே உள்ள உள்ளூராட்சி சபைகள் யுத்தத்திற்குப் பின்பு 2009 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 2013 ஆம் ஆண்டு இற்றைவரை வினைத்திறன் மிக்க உள்ளூராட்சி சபைகளாக செயற்பட வைக்க அதற்கான பெரும் பான்மையான வளங்களை அரசு வழங்கியிருக்கின்றது. ஆனாலும், இந்த உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு ஊடாக அந்த பயன்கள் மக்களுக்கு சென்றடைகின்றனவா? என்ற கேள்வியை நான் இந்த சபையிலே எழுப்ப விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இன்று உள்ளூராட்சி சபைகள் - வடக்கு மாகாணத்திலே பெரும்பாலான உள்ளூராட்சி சபைகளை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தன் கைவசம் தேர்தலின் மூலம் பெற்றுக் கொண்டது. ஆனால் அங்கு ஏராளமான நிதி வளங்களை அரசாங்கம் ஒதுக்கீடு செய்து அந்த மக்களுக்கு பயனைப் பெறுவதற்குரிய சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும், அந்த உள்ளூராட்சி சபைகளை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகத் திறமையற்ற பிரதிநிதிகள் உண்மையான பயனை மக்கள் அனுபவிக்காத சூழலை உருவாக்கிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வலி தென்மேற்கு மற்றும் வலி. கிழக்கு போன்ற பிரதேச சபைகள் உட்பூசல்களால் மக்களுக்கான சிறந்த சேவையை ஆற்ற முடியாமல் இருக்கின்றது. வலி.கிழக்கு பிரதேச சபை வரவு செலவுத் திட்டத்திலே தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களாலேயே இது உருவாகியது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைப்பதற்கு மக்களுக்குத் திறமையான சேவையைச் செய்ய உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் உள்ளூராட்சி சபைகள் முன்வர வேண்டும் என நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த நிர்வாகத் திறமையற்ற தன்மை மக்களுக்கு உண்மையான பயனைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு எதிராகவே இருக்கின்றது.

வடக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் உள்ளூராட்சி சபைகள் வெறும் அரசியல் நடத்தும் ஒரு சபைகளாகவும், அரசியல் தீர்மானங்களை எடுக்கும் சபைகளாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி மக்களுக்கு பிரயோசகமான திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு அவர்கள் பின்நிற்கிறார்கள். பொதுவாகவே, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் எல்லா உள்ளூராட்சி சபை உறுப்பினர்களாக இருந்தால் என்ன? பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தால் என்ன? அரசாங்கம் புறக்கணிக்கின்றது. நிதி ஒதுக்கீடுகளை செய்கிறதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை தொடர்ந்தும் திருப்பித் திருப்பி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அது தங்களுடைய நிர்வாகத் திறமையற்ற விடயத்தை அல்லது மக்கள் மத்தியில் இருந்து எழும் விமர்சனங்களுக்கு பதில் சொல்வதற்கே இந்தக் கதையைத் திருப்பித் திருப்பி சொல்வார்கள். நான் இங்கு சில தரவுகளை புள்ளி விபரமாகத் தர விரும்புகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு கணிசமான கோடிக்கணக்கான நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2009 ஆம் ஆண்டு 400 மில்லியன் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. 2010 ஆம் ஆண்டு 410 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 2011 ஆம் ஆண்டு 2,000 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2012 ஆம் ஆண்டு 1,450 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2013 ஆம் ஆண்டு 1,100 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட, பிரதேச சபையின் நிர்வாகத்திற்கு ஊடாக நெல்சிப் என சொல்லப்படுகின்ற உலக வங்கியின் கடனுக்கூடாக பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கு ஊடாக செயற்படுத்தப்படும் திட்டத்தின் மூலம் கடந்த

மூன்றாண்டுகளில் 1,755 மில்லியன் ரூபாய்கள் வீதி அபிவிருத்திக்காக செயற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட, அரசின் விசேட பல்வேறு திட்டங்களுக்கு ஊடாக 2009 ஆம் ஆண்டு 380 மில்லியன் ரூபாய்களும், 2010 ஆம் ஆண்டு 350 மில்லியன் ரூபாய்களும், 2011 ஆம் ஆண்டு 1,210 மில்லியன் ரூபாய்களும், 2012 ஆம் ஆண்டு 280 மில்லியன் ரூபாவும், 2013 ஆம் ஆண்டு 300 மில்லியன் ரூபாவும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக 2,520 மில்லியன் ரூபாய்கள் விசேட நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கு ஊடாக செயற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இது உள்ளடங்கலாக, சாவகச்சேரி நகர சபை, சாவகச்சேரி பிரதேச சபை, வலி மேற்கு பிரதேச சபை, வலி தெற்கு பிரதேச சபை, வலி தென் மேற்கு பிரதேச சபை, வலி.கிழக்கு பிரதேச சபை, ஊர்காவற்றுறை பிரதேச சபை போன்ற பிரதேச சபைகளுக்கான நிரந்தர கட்டடங்களை நிர்மாணித்திருக்கிறது. யுத்தத்திற்குப் பிறகு அரசு. வீதி அபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு நகர சபைகளுக்கும் 200 மில்லியன் ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (காப்பெற்) வீதிகளாக நகரைச் சுற்றியுள்ள வீதிகள் புனரமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. யாழ் மாநகர சபையில் மட்டும் 40 கிலோமீற்றர் வீதிகள் கிட்டத்தட்ட 42 வீதிகள் 708 மில்லியன் ரூபாய்களில் செயற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது உண்மையிலே விசேட பல்வேறு திட்டங்களின் ஊடாகத்தான் இந்த உள்நூராட்சி சபைகளைப் பலப்படுத்துவதற்காக பலப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள். ஆகவே, இதுபோன்ற இன்னும் பல்வேறு திட்டங்கள் எதிர்காலத்தில் எமது வட மாகாணத்தில் உள்ள உள்நூராட்சி சபைகளுக்கு கிடைக்க இருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த சபைகள் வெறும் அரசியலாக மட்டும் அரசியல் நடத்தும் ஒரு சபைகளாகவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் சபைகளாக இல்லாமல் மக்களுக்கு பயனைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் சபைகளாக மாற வேண்டும். அதற்கு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் கௌரவ சம்பந்தன் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நீங்கள், நாங்கள் எல்லோரும் நேசிக்கும் மக்களுக்கு சிறந்த சேவையினை பெற்றுக் கொடுக்க முடியும்.

இதுபோலவே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 621 மில்லியன் ரூபாய்கள் மட்டும் உள்நூராட்சி சபைகள் மூன்று உள்நூராட்சி சபைகளுக்கு ஊடாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பல்வேறு விசேட நிதி ஒதுக்கீடு

களின் ஊடாக குறிப்பாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 102 வீதிகள் 6,368 மில்லியன் ரூபாய்களில் புனரமைப்பதற்கான புனரமைப்பு செயல் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 45 வீதிகளின் பணிகள் நிறைவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பூநகரியில் 35 வீதிகளும், பளையில் 16 வீதிகளும், கரைச்சியில் 29 வீதிகளும், கண்டாவளையில் 22 வீதிகளும், இந்த திட்டத்திற்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதைவிட, பல்வேறு நிதி ஒதுக்கீடுகள் குறிப்பாக பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் துரித மீள் எழுச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பூநகரி பிரதேச சபை அலுவலகம் மற்றும் நூலகம் கிட்டத்தட்ட 19 மில்லியன் ரூபா செலவில் புதிதாக நிர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. வட்டக்கச்சியில் சந்தை 60 இலட்சம் ரூபா, ஸ்கந்தபுரம் சந்தை 60 இலட்சம் ரூபா, பரந்தன் சந்தை 50 இலட்சம் ரூபா, பூநகரி சந்தை 50 இலட்சம் ரூபா, பளை புதுக்காட்டுச் சந்தை 10 இலட்சம் ரூபாவும், பளை பஸ் நிலையத்திற்கு முதற்கட்டமாக 50 இலட்சம் ரூபாவும், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையும் செயல்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் 50 இலட்சம் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, நிதி ஒதுக்கீடுகள் கிடைக்கவில்லை அரசிடம் இருந்து எந்த ஒதுக்கீடும் கிடைக்கவில்லை என்ற கோஷங்களை மட்டும் தொடர்ச்சியாக எழுப்புவது பொருத்தமில்லை என்பதனை நான் இங்கு வலியுறுத்துகிறேன். பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் கரைச்சியில் 14 வீதிகள் 23 கிலோ மீற்றர் வீதிகள் 53 மில்லியன் ரூபாவிலும், கண்டாவளையில் 17 வீதிகள் 28 கிலோமீற்றரில் 63 மில்லியன் ரூபா செலவிலும், பூநகரியில் 10 வீதிகள் 25 கிலோமீற்றர் 54 மில்லியன் ரூபாவிலும், பளையில் இரண்டு வீதிகள் 6 மில்லியன் ரூபாவிலும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, நிதி ஒதுக்கீடுகள் கிடைக்கவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுவதை நான் இங்கு மறு தலிக்க விரும்புகிறேன். நிதிகள் தாராளமாக எங்களுக்கு கிடைக்கின்றது. எதிர்காலத்திலும் கிடைப்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் நிலவுகிறது. ஆனால், அதற்குரிய ஒரு அரசியல் சாதக இணக்கத் தன்மைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு செயற்படுத்தக் கூடிய அவசியத்தை நான் இங்கு வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

தொடர்ந்தும் எந்தநேரமும், எல்லா அறிக்கைகளும் ஒரு இன நல்லிணக்கத்திற்கு எதிராக விடுக்கப்படும் சவால்களை நீங்கள் தவிர்த்துக் கொண்டு மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய வாய்ப்புகளை

உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்பதனை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அரசு இந்த 2014 ஆம் ஆண்டில் வரி வருமானம் குறைந்த உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மாதாமாதம் 10 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றது. இது எங்களுடைய - வரி வருமானம் குறைந்த உள்ளூராட்சி சபைகளைக் கொண்ட எங்களுடைய மாகாணத்திற்கு வரப்பிரசாதம். நாங்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கிடைத்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு வினைத்திறன்ற நிர்வாகத்தை வைத்துக்கொண்டு கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை மக்களுக்கு உரியதாக மாற்ற வேண்டும். இதைவிட நான் வடக்கு மாகாண சபையைப் பற்றி சில விசயங்களை குறிப்பிட வேண்டும். வடக்கு மாகாண சபையின் 2014 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட விவாதம் மூன்று நாள் நடைபெற்று ஏகமனதாக சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் நிறைவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அங்கே மூன்று நாள் விவாதங்களில் நடந்த விடயங்கள் பத்திரிகையாளர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பத்திரிகையாளர்களை உள்ளே விடாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப் பத்திரிகைகள் உங்களது வெற்றிக்காக உழைத்ததோ அந்த பத்திரிகைகளின் உரிமத்தை நீங்களே தடுத்திருக்கின்றீர்கள். ஆனால், இங்கு பாராளுமன்றத்தில் பத்திரிகையாளர்களின் உரிமை பற்றியும், பத்திரிகையாளர்களின் நலன்கள் பற்றியும் அவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் கொடுமை பற்றியும் இந்த மேடையில் இந்த பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு உரத்துக் கத்துகின்றன. ஆனால், உங்களது சபை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை கொண்ட உங்களது முழுப் பலத்தில் உள்ள வட மாகாண சபையில் பத்திரிகையாளர்களை உள்ளே விடாமல் தடுத்திருக்கின்றீர்கள். நான் அறிகின்றேன். எனக்குப் புரிகின்றது. நீங்கள் ஏன் தடுத்தீர்கள் என்று. ஏனென்றால் இங்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள் மக்களுக்கு சென்றடைந்துவிடுவதற்கு பத்திரிகைகள் காரணம் என்று. வடக்கு மாகாண சபைக்கு 19,483 மில்லியன் ரூபாய்கள் இந்த பட்ஜெட்டின் ஊடாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 5,831 மில்லியன் ரூபாய்கள் வட மாகாணத்தின் அபிவிருத்திக்காக வட மாகாண சபையின் ஊடாக செயற்படுத்தும் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகள் 09 மாகாணங்களில் வட மாகாணத்திற்குத்தான் அதிகமான நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இதை

மக்கள் அறிந்துவிடுவார்கள் என்றுதான் நீங்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஊடகவியலாளர்களைத் தடுத்திருக்கின்றீர்கள்.

ஆகவே, கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வடக்கு மாகாண சபை என்ன செய்கின்றது. மூன்று மாதங்கள் கிட்டத்தட்ட ஆகின்றது. உருப்படியாக ஏதாவது மக்களின் எதிர்கால உருவாக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு நடைபெற்றிருக்கின்றதா? முதலமைச்சர் தொடக்கம் சகல உறுப்பினர்களும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத வீர வசனப் பேச்சுக்களையே பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் கௌரவ முதலமைச்சர் அவர்களை வித்தியாசமாகப் பார்த்தோம். அவர் ஒரு நல்லிணக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதியின் முன்னிலையில் சத்தியப்பிரமாணம் பெற்றார். நாங்கள் பாராட்டினோம். வாழ்த்தினோம். மக்களும் இத்தவொரு நல்லிணக்க சமிக்ஞையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஒரு சிலர் விமர்சித்திருக்கலாம் கௌரவ சம்பந்தன் ஐயா அவர்களே, நீங்கள் பிரச்சினையை அணுகும் முறைக்கும், உங்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் இருக்கும் ஐந்து கட்சிகளின் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களின் நிலைப்பாட்டிற்கு நீங்கள் மாறுபட்டவர் என்று நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் நீங்கள் நடைமுறை சார்ந்து சிந்திக்கின்றீர்கள். மக்களின் பிரச்சினையை எப்படி முன்னெடுத்து அதற்கு எப்படி தீர்வுகாண வேண்டும் என்ற மிகப் பெரிய மூத்த தலைவர். உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்கள் இந்த முயற்சிகள் எல்லாத்தையும் தடைபோடும் விதமாக உங்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிடம் இருந்து அவர்கள் விடும் அறிக்கைகளும், வீரப் பேச்சுக்களும் உங்களது - நீங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒரு அரசியல் பாதைக்கு தடையாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இவர்கள் தொடர்பாக நீங்கள் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும்.

இதற்குப் பின்னால் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை இருக்கின்றது. தமிழ் மக்களின் உயிர் வாழ்வு இருப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே, வீரமாகப் பேசுபவர்கள் முழக்கமிடுபவர்கள். மக்களுக்குப் பிரச்சினை வரும் போது ஓடி ஒழிந்துவிடுவார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். 2004 ஆம் ஆண்டு 22 பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்ட மிகப் பெரிய கட்சியாக நீங்கள் இந்த அவையிலே இருந்திருக்கின்றீர்கள். மக்கள் அழிவு யுத்தத்தில் பாதிக்கப்படும் போது உங்களுக்குத் தெரியும் இந்த 22 பேரும் எங்கிருந்தார்கள் என்று, எந்த நாட்டுக்கு ஓடி விட்டார்கள்

என்று. மக்களை உசுப்பேத்தியவர்கள். மக்களின் வாழ்வுக்கு அழிவுக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள். தாங்களும், தங்களது குடும்பங்களும், பிள்ளைகளும், உறவுகளையும் அழைத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள். ஆனால், அங்கு மக்கள்தான் இறந்தார்கள். உசுப்பேத்தல் அரசியலுக்குப் பின்னால் அணிதிரண்ட மக்கள்தான் இந்த அழிவுகளுக்குள் முகம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அப்படியொரு யுகத்துக்குள் எங்கள் மக்களை கொண்டு செல்வதை நீங்கள் தடுக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் இந்த மக்களுக்கு மீட்சியே கிடையாது. வடக்கு மாகாண சபை அதிகாரப்பரவலாக்கல் ஊடான கோரிக் கையை, கோஷங்களை முன்வைப்பதை உங்களுடன் இணைந்து நானும் ஆதரிக்கின்றேன். சில விடயங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். 13வது திருத்த சட்டத்திற்கு ஊடாக ஒதுக்கப்பட்ட சகல அதிகாரங்களையும் நாங்கள் பெற வேண்டும். அதில் உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் எந்த வேறுபாடுகளும் இல்லை. அரசியலுக்கு அப்பால் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கின்றோம். ஆனால், இந்த வடக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலை எதிர்கொள்ளும்போது பிரச்சினைகள், அதிகாரங்கள் தெரியாமல் நீங்கள் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை. தெரிந்துகொண்டுதான் தேர்தலில் போட்டியிட்டீர்கள். என்ன நினைத்திருப்பீர்கள். நாங்கள் வடக்கு மாகாண சபையைக் கைப்பற்றி அரசாங்கத்துடன் பேசி உண்மையான அர்த்தமுள்ள இந்த அதிகாரப்பரவலாக்கத்தை பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தானே? அதுதானே நடைமுறையிலும் சாத்தியம்.

இப்ப கிடைத்திருக்கும் அதிகாரங்களை பயன்படுத்த முனைய வேண்டும். கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 95 வீதமான விடயங்கள் மாகாண சபையின் கைகளில்தான் இருக்கின்றது. சுகாதாரமும் அப்படித்தான். வட மாகாணத்தில் ஒரேயொரு போதனா வைத்தியசாலையைத் தவிர முழு நிர்வாகமும் வடக்கு மாகாணத்துக்குரியது. மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாகாண சபைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு கல்வி அமைச்சர் முதற்கொண்டு, விவசாய அமைச்சர் முதற்கொண்டு எல்லோரும் என்ன பேசுகின்றார்கள் தங்களது கடமை பொறுப்பை பற்றி அவர்கள் பேசுவதில்லை. தங்களது எதிர்பார்ப்பை பூர்த்தி செய்யும் முகமாக அவர்கள் செயற்படுகின்றார்கள். ஒருவர் சொல்கிறார் கொடியேற்ற விடமாட்டேன் என்று. அரசியலமைப்

பின் வேது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் நாங்கள் சத்தியப்பிரமாணம் செய்திருக்கிறோம். நான், நீங்கள் எல்லோரும். வடக்கு மாகாண சபை, உள்ளூராட்சி சபைகளில் உள்ள எல்லா உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தேசியக் கொடியை நிராகரிக்க முடியாது. ஐயா 2013 ஆம் ஆண்டு மே தினத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுடன் சேர்ந்து நீங்கள் தேசியக் கொடியைப் பிடித்தவர்.

அதை நான் விமர்சிக்கவில்லை. உங்களோடு இருப்பவர்கள் விமர்சித்தார்கள். நீங்கள் நாட்டின் தேசியக் கொடியை பிடித்தது என்பது குற்றமில்ல. ஆகவே, தேசியக் கொடியை ஏற்ற வேண்டாம் என்று வேது திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொண்ட ஒரு வடக்கு மாகாண சபையின் விவசாய அமைச்சர் எப்படி உத்தரவிட முடியும். இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் நாங்கள் சட்டத்தை மீறி நடக்கமுடியாது தானே? இப்போ இவர்கள் கல்வி அமைச்சர் உட்பட எல்லோரும் பாடசாலைக்குச் சென்று அரசியல் பேசுகின்றார்கள். இதைநான் கல்வி அமைச்சின் குழுநிலைவாத விவாதத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றேன். அங்கே எங்களது இளம் பிள்ளைகளை படிக்க விடுங்கள். அவர்களுக்கு அரசியல் விடயங்கள் தேவையில்லை.

காணி அபிவிருத்தி தொடர்பாக சில விடயங்களை நான் சொல்ல வேண்டும். எனக்கு ஒரு நிமிடம் கௌரவ சபாநாயகர் தர வேண்டும். காணியைப் பொறுத்த வரையில் சுவீகரிக்கப்படும் காணிகள் அது சம்பூராக இருந்தால் என்ன? வலி வடக்காக இருந்தால் என்ன? இராணுவத் தேவைகளுக்காக மக்களின் காணிகளை சுவீகரிப்பதற் கான தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

அந்தக் காணிகள் அந்த மக்களுக்கே வழங்கப்பட வேண்டும். அது சம்பூராக இருந்தால் என்ன? வலி வடக்காக இருந்தால் என்ன? ஆகவே, இந்த விடயத்தில் நான் அந்தக் காணிகள் மக்களிடம் சென்றடைவதைத்தான் நான் வலியுறுத்துகின்றேன். அபிவிருத்தி என்பது வேறு, இராணுவத் தேவை என்பது வேறு. அபிவிருத்திக்காக காணி சுவீகரிப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் மக்களின் குடியிருப்புக் காணிகளை இராணுவத் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்துவதை, சுவீகரிப்பதை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் காணி அமைச்சர் அவர்கள் காணியற்றவர்களுக்கு காணி வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றார். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை

யில் 2,544 குடும்பங்கள் காணியற்றவர்களாக தங்களை பதிவு செய் திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் விரைவாக காணிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, நீண்டகாலமாக மத்திய வகுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளிலே கிட்டத்தட்ட 1,500 குடும்பங்கள் வரை 35, 45 வருடங்களாக குடியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் காணி உரிமத்தை அவர்களுக்கு பெற்றுக் கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை கௌரவ அமைச்சர் விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் நான் இங்கே வலியுறுத்தி, சந்தர்ப்பத்திற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

14 டிசம்பர் 2013

அரசியலில் மதம் கலக்கப்படுவது தடுத்துநிறுத்தப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

இன்று விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள தெரிவுக்குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு அமைச்சுக்களின் மீதான வரவு செலவுத்திட்டக் குழுநிலை விவாதத்திலே பேசுவதற்கு எனக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கியமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இந்தக் குறுகிய நேரத்துக்குள் சகல அமைச்சுக்களின் மீதும் பேச முடியாவிட்டாலும் முக்கியமான சில அமைச்சுக்களின் தலைப்புக்களின் மீது நான் எனது கருத்துக்களை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். குறிப்பாக பௌத்த சாசன, மத அலுவல்கள் அமைச்சின் விடயத்திலே நான் ஒருசில விடயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். மத நல்லிணக்கத்தை இந்த நாடு பாதுகாக்க வேண்டும். மதங்களுக்கிடையிலே இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்படாதவிடத்து ஓர் இன நல்லிணக்கம் உருவாகுவது என் பது மிகவும் கடினமானதாக இருக்கும். இன்று மதங்களுக்கிடையிலான முரண்பட்ட நிலைமைகள் அதிகரித்துச் செல்வதை நாங்கள் அவதானிக்கின்றோம். ஆனால், இன்று இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், இலங்கையில் வாழும் சகல மத மக்களும் எல்லா மதப் போதனைகளையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். அந்தப் போதனைகளைத் தங்களது வாழ்வில் இணைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக மதங்களுக்குத் தலைமைதாங்குபவர்கள் சிலர் - மதத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் சிலர் மதங்களுக்கிடையில் ஒரு புரிந்துணர்வற்ற நிலைமையை உருவாக்குவதற்காக முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமை நீக்கப்பட வேண்டும். இன்று மக்கள் எல்லோரும் மதங்களை நேசிக்கின்றார்கள். ஒரு

பெளத்தனாக இருந்தால் என்ன, ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்தால் என்ன, ஓர் இந்துவாக இருந்தால் என்ன, ஓர் இஸ்லாமியனாக இருந்தால் என்ன, அவன் எல்லா மதங்களையும் நேசிக்கின்றான். ஆனால், இன்று அடிப்படை மதவாதம் பேசும் ஒருசிலர் மதங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தும் விதமாகவும், வணக்கஸ்தலங்களை மதிக்காத விதத்திலும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதனால் நிலைமை மேலும் மோசமாகின்றது. ஆகவே, மதத் தலைவர்கள் தங்கள் மதங்களை வளர்ப்பதிலும் மதம் சம்பந்தப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதிலும்தான் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமே தவிர, அரசியலில் மதத்தைக் கலப்பதையும் அரசியலில் ஈடுபடுவதையும் தவிர்த்தல் வேண்டும் மத அடிப்படையாதம் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அண்மையிலே நடந்த பல சம்பவங்களைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் தாங்கள் நேசிக்கும் மதத்துக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் வன்முறைகளை வெறுக்கின்றார்கள் கவலையடைந்திருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நாங்கள் எல்லோரும் இணைந்து மதங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் வராமல் மதங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அது அரசியல்வாதிகளின் மிகப் பெரிய கடமை என்பதை நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அண்மையிலே முஸ்லிம் மக்களின் பல பள்ளிவாசல்கள் திட்டமிட்ட முறையில் தகர்க்கப்பட்டன. இதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். அதுபோலவே இந்து ஆலயங்களும் திட்டமிட்ட முறையில் சிலரினால் அடித்து நொருக்கப்பட்டன. தம்புள்ளியில், அந்தப் பகுதியின் இந்து மக்கள் நேசிக்கும் ஒரு காளி கோயில் இரவோடிருவாகத் தரை மட்டமாக்கப்பட்டது. இந்த விடயங்கள் இன்று ஓர் ஆபத்தான நிலைமையை நோக்கிச் சென்றுள்ளன. மதங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தினால் அது தேசிய நல்லிணக்கத்துக்கும் ஓர் இன ஒற்றுமைக்கும் பாதகமான சூழலை விளைவிக்கும் என்பதை நான் இங்கு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, மத அலுவல்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சு மத நல்லிணக்கத்தைப் பேணுவதில் அதிக அக்கறை எடுத்துச் செயற்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்ததாக, சமூக சேவைகள் அமைச்சின் விடயத்தில் சில விஷயங்களை குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வடக்கு, கிழக்கிலே, குறிப்பாக

யுத்தம் மிகவும் கொடிய வேதனைகளைத் தந்த வன்னி மாவட்டத்திலே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் அங்கவீனமானார்கள்.

இன்று அவர்களுக்கு பல்வேறு விதமான உதவித்திட்டங்கள் அவசரமாகத் தேவைப்படுகின்றன. யுத்தம் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கானோர் விதவைகளாக்கப்பட்டார்கள். பெண்களை குடும்பத் தலைவியாக கொண்ட குடும்பங்கள் வன்னி மாவட்டங்களின் பெண்களின் விகிதாசாரத்திலே பாரிய செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. அவர்களுடைய விடயங்கள் மட்டுமல்ல, வயோதிபர்களின் விடயங்களும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். எங்களது கலாசார முறையின்படி வயது முதிர்ந்த பெற்றோரை பிள்கைள்தான் பராமரிப்பார்கள். துரதிஷ்டவசமாக இந்த நிலைமையைப் பேணக்கூடிய நிலை அங்கில்லை. ஏனென்றால், பிள்ளைகளே வறுமைக்கோட்டின்கீழ் தங்களது குடும்பங்களைப் பராமரிக்க முடியாத இக்கட்டான நிலைமையில் இருக்கும்போது வயதான பெற்றோரை பராமரிப்பதென்பது அவர்களுக்கு கடின பணியாக உள்ளது. ஆகவே, வயோதிபர்கள், விதவைகள் மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்காக விசேட திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு சமூக சேவைகள் அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதன் மூலம்தான் நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்கலாம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அந்த யுத்தக் கொடுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்குரிய சூழலை உருவாக்கலாம். இதற்கான திட்டங்களை வகுப்பதற்கு அவ்வமைச்சு விசேட செயற்றிட்டங்களைச் செயற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில், பொதுவான செயற்றிட்டத்துக்குள் இவர்களையும் உள்ளடக்கினால் பெரும்பாலான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாதுபோகும். ஆகவே, விசேட அடிப்படையில் இவர்களுக்கு கரிசனை காட்டவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகின்றேன். குறிப்பாக, இரண்டு அங்கத்தவர்களை அல்லது ஒருவரைக் கொண்ட குடும்பம் என்பதால் வன்னி மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் வீட்டுத் திட்டத்தில் வயோதிபர்கள் தகைமையுடையவர்களாக உள்வாங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கும் நிரந்தரத் தீர்வு பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களுக்கும் இருப்பிட ஏற்பாட்டைச் செய்துகொடுப்பதற்கான ஒரு வீட்டுத்திட்டத்தை மேற்கொள்வதற்கு சமூக சேவைகள் அமைச்சுடன் இணைந்து செயற்பட ஏனைய அமைச்சுக்கள் முன்வர வேண்டும்.

தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சு மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் சில விடயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். வடக்கு, கிழக்கிலே தமிழரின், தமிழ் மன்னர்களின் வரலாறுகளை ஆய்வு செய்யும் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். தொல்பொருள் ஆய்வு விடயத்தை இன ரீதியாக பார்க்கக்கூடாது. எந்தப் பிரதேசங்களில் என்ன வரலாறுகள் கடந்த நூற்றாண்டு காலமாக இருந்திருக்கின்றதோ அத்தனை வரலாறுகளும் மறைக்கப்படாமல் வெளிக்கொணரப்படுவதற்கு பாரபட்சமற்ற முறையில் தொல்லியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, நான் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றேன். வன்னியிலே வெள்ளையரின் இன வெறிக்கெதிராகப் போராடிய பண்டாரவன்னியன் என்ற ஒரு மகத்தான வீரரின் வரலாறு இன்று மறைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அவரின் காலத்திலிருந்த நினைவுச் சின்னங்களெல்லாம் யுத்தத்தினால் அழிவுற்றிருக்கின்றன. ஆகவே, பண்டாரவன்னியனின் வரலாறு மீள ஆய்வு செய்யப்பட்டு அது நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றேன். அதேநேரத்தில், மிகவும் பாரம்பரியமிக்க பூநகரியிலே இருக்கும் ஒல்லாந்தர் கோட்டை யுத்தத்தினால் அழிவுற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றது. அதை மறுசீரமைத்து அந்தப் பிரதேசத்திலே அந்த கோட்டையை மீள நிர்மாணிப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை இந்த தேசிய மரபுரிமைகள் அமைச்சு மேற்கொள்ள வேண்டும். தேசிய மொழிகள், சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு தொடர்பாகவும் கூற வேண்டும். உண்மையிலேயே கௌரவ அமைச்சர் வாசுதேவ நாணயக்கார அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். அவர் துணிச்சலாக பல நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருக்கிறார். என்றாலும், அவர் சந்திக்கும் சவால்களை நான் அறிவேன். அவரது நல்ல திட்டங்களை நடைமுறையில் செயற்படுத்துவதில் அவர் மிகவும் சிக்கல்களை, சவால்களை எதிர்கொள்கின்றார். பல்வேறு அமைச்சுக்கள்கூட அவருக்கு ஒத்துழைப்பதில்லை. இது அவரின் சொந்தக் கொள்கைத் திட்டம் அல்ல, அரசியலமைப்பில் தேசிய மொழிகள் தொடர்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களைத்தான் அவர் செயற்படுத்த முனைகின்றார்.

ஆகவே, அதை மறுப்பது என்பது அரசியலமைப்புக்கு எதிராகச் செயற்படுவதாகும். ஆகவே, அவர் முன்னெடுத்திருக்கும் மொழிக் கொள்கையை - அரசியலைப்பினூடாக வழங்கப்பட்டுள்ள அந்த ஆணையைச் - சிறந்த முறையில் செயற்படுத்துவதற்கு அனைவரும்

ஒத்துழைக்கவேண்டும். இதற்கு ஒத்துழைக்க மறுப்பவர்கள் அரசியலமைப்புக்கு எதிராகச் செயற்படுகின்றார்கள் என்பதன் அடிப்படையில், அவர்களுக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென நான் இவ்விடத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அரசியலமைப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எந்தவொரு மொழியையும் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஒருவர், இலங்கையினுடைய எப்பாகத்துக்குச் சென்றாலும், அங்கு தனது தாய் மொழியில் கருமமாற்றக்கூடிய சூழல் உருவாக்கப்படவேண்டியது மிக முக்கியமானது. LLRC அறிக்கையில் இவ்விடயம் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதனை அமுல்படுத்துவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்து, அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு தொடர்பாக ஒரு சில விடயங்களைக் கூறவேண்டும். இன்று உலகிலே காலநிலை மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. மழைபெய்கின்ற பருவப் பெயர்ச்சிக் காலத்தில் மிகவும் வெப்பமான காலநிலை நிலவுகின்றது. அவ்வாறே, வரட்சியான காலத்தில் மழைவீழ்ச்சி அதிகமாக இருக்கின்றது. இதனால், எங்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்களையும் மீறி, அனர்த்தங்கள் நடந்தேறிவிடுகின்றன. ஆகவே, இன்று உலக நாடுகள் அனைத்தும் இவ்வனர்த்தங்களுக்கு முகம்கொடுக்கும் வகையில், அதிகளவு நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து, தயார் நிலையில் இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளன. இதன் அடிப்படையில், இலங்கையிலும் இதற்கு அதிகளவு நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து, அதனூடாக எந்நேரத்திலும் அனர்த்தங்களுக்கு முகம்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்க வேண்டும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வன்னி மாவட்ட மக்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தால் பல்வேறு பாதிப்புக்களைச் சந்தித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் யுத்தப் பாதிப்புக்களிலிருந்து மீண்டு வந்த போதிலும்கூட, இயற்கையும் அவர்களுக்கு ஆபத்துக்களையும் நெருக்கடிகளையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் பல இன்னல்களைக் கொடுத்துள்ளது. இவர்களுடைய நிவாரண நடவடிக்கைகளுக்கான அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சானது கணிசமான உதவிகளைச் செய்திருக்கின்றது. நட்டசூடுகளை வழங்கியிருக்கின்றது. இதற்காக நான் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு, எதிர்வரும் காலங்களில் இவ்வாறான அனர்த்தங்களின்போது, எமது மக்களுக்கு உடனடியாக

சேவைசெய்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, மீள்குடியேற்ற அமைச்சு சம்பந்தமான ஒரு சில முக்கிய விடயங்களை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மீள்குடியேற்ற அமைச்சைப் பொறுத்தவரையில் - இன்று மீள்குடியேற்றப் பிரதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றும்போது மீள்குடியேற்றம் தொடர்பிலான பல்வேறு தரவுகளைக் குறிப்பிட்டார். யுத்தத்துக்குப் பின்னர் கணிசமான அளவு மக்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்ற விபரத்தை அவர் புள்ளிவிபர ரீதியாகக் குறிப்பிட்டார். உண்மையிலே மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்த்ததைவிட, அல்லது விமர்சனங்களைவிட வேகமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிக்கின்றது சாதித்திருக்கின்றது. எனினும், கௌரவ பிரதி அமைச்சர் அவர்களுடைய புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையில் இன்னும் கிட்டத்தட்ட 7,094 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 23,568 பேர் மீள்குடியேற்றப்படவேண்டி இருக்கின்றனர். மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகளை அடுத்தாண்டுக்குள் நிறைவு செய்வதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் முன்னெடுத்திருப்பதாக கௌரவ பிரதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். நல்ல விடயம்! பாராட்டுகின்றேன். எனினும், யாழ்ப்பாணத்திலே உங்களுக்கு சவால் இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே உங்களுடைய புள்ளிவிபரத்தின் பிரகாரம் 5,878 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 19,765 பேர் மீள்குடியேற்றப்படாமல் இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் 95 வீதமானவர்கள் வலி. வடக்கைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களுடைய தரவுகளின்படி 1,228 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4,410 பேர் 32 முகாம்களில் - நலன்புரி நிலையங்களில் - மிகவும் அவலங்களுடன் வாழ்கின்றார்கள். ஆகவே, இவர்களை மீள்குடியேற்றம் செய்வதில்தான் மீள்குடியேற்றத்தின் வெற்றி இருக்கின்றது என்பதை நான் உங்களுக்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

தொடர்ந்தும் இவர்கள் நலன்புரி நிலையங்களில் தங்க வைக்கப்பட்டு அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை மீள்குடியேற்றத்தில் நீங்கள் ஏற்படுத்திய சாதனைகள் அனைத்தையும் முறியடித்துவிடும். ஆகவே, அரசாங்கமும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சும் இவ்விடயம் தொடர்பாகப்பேசித் தீர்க்கமான ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். இவ்விடயம் பல அரசியல் தரப்பினராலும் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருவதுடன் நின்றுவிடாது சர்வதேசத்தின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருக்கின்றது. ஆகவே, சர்வதேசத்தின் கரங்கள் எங்

களை நோக்கிவராமல் பாதுகாப்பதற்காக இந்த மக்கள் மீள்குடியேற்றப்பட வேண்டியது அவசியம்.

வனஜீவராசிகள் வளப்பேணுகை அமைச்சர் அவர்களிடம் மிக முக்கியமான ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. அண்மையில் யானைகளின் அட்டகாசம் விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய சவாலாக மாறியிருக்கிறது. நேற்றைய தினமும் ஓமந்தைப் பிரதேசத்திலுள்ள பல விவசாயப் பிரதேசங்களை யானைகள் அழித்திருக்கின்றன.

Sir, please give me one more minute. யானையின் பிடியிலிருந்து அவ்விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு வனஜீவராசிகள் வளப்பேணுகை அமைச்சு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். வட பகுதியிலே வனஜீவராசிகள் வளப்பேணுகை அமைச்சு அதனைத் தடுப்பதற்குரிய எந்தச் செயற்றிட்டத்தையும் மேற்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இப்பாராளுமன்றத்தில் இவ்விடயம் தொடர்பாக வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். யானைகளின் தொல்லை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதே யொழிய முடிவுறுத்தப்படுவதாக இல்லை.

அதேபோன்றுதான், அப்பிரதேசங்களில் குரங்குகளின் தொல்லையும் அதிகரித்துள்ளது. அப்பிரதேசங்களிலுள்ள மா, பலா, வாழை போன்ற நல்லபழவகை மரங்களை வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் குரங்குகளின் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுடைய குடியிருப்புக்களின் ஓடுகளையும் குரங்குகள் அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, வனஜீவராசிகள் திணைக்களம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

17 டிசம்பர் 2013

மக்களை நாடிச்சென்று சேவை செய்கின்ற நிறுவனமாக பொதுநிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு மாறியுள்ளது

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் மீதான வரவு செலவுத்திட்டக் குழுநிலை விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரையாற்றுவதற்கு நேரம் ஒதுக்கித் தந்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். குறிப்பாக பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சைப் பொறுத்தவரையில், 2012 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் நாடு தழுவிய ரீதியில் 54 ஆயிரம் பட்டதாரிகள் பயிலுநர்களாக உள்வாங்கப்பட்டார்கள். கடந்த வாரம் அவர்களில் கிட்டத்தட்ட 90 வீதமானவர்களுக்கு நிரந்தர நியமனம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அரசாங்கம் அறிவித்திருந்ததுபோல வேலையற்றிருந்த பட்டதாரிகள் 54 ஆயிரம் பேர் நாடு தழுவிய ரீதியில் ஒரு நிரந்தரத் தொழிற்றுறைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதாவது அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் தரம் 3 என்ற பதவி நிலையில் உள்வாங்கப்பட்டு, கடந்த ஒன்றரை வருடங்களாகப் பட்டதாரிப் பயிலுநர்கள் என்ற வகையில் பத்தாயிரம் ரூபாய் சம்பளம் பெற்று வந்த இவர்கள் இப்போது திருப்திகரமான ஒரு சம்பளத் திட்டத்துக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காக நான் மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் மற்றும் பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் கௌரவ செனெவிரத்ன அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இவர்கள் நீண்ட காலமாக வேலையற்றிருந்தவர்கள். இவர்கள் இந்த நாட்டுக்குப்

பெரும் சுமையாக இருந்த அதேவேளை, மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான் அவர்களுக்கு இந்த வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதிலும் சிறப்பு என்னவென்றால் 2013 யூலை வரை ஒரு வருட காலப் பகுதி மட்டும்தான் அவர்கள் பயிலுநர் தரத்தில் இருந்தார்கள். அதேநேரம் இப்போதுதான் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக்கப்பட்டாலும்கூட இந்த வருடம் யூலையிலிருந்து நிரந்தர நியமனம் பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டு நிரந்தர நியமனக் கடிதம் பெற்றுள்ளார்கள்.

இதேநேரத்தில், பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சுக் குட்பட்ட மேலும் சில விடயங்கள் பற்றி நான் இங்கு பிரஸ்தாபிக்க விரும்புகின்றேன். பொதுவாக அரசு பணி என்பது மிகவும் முக்கியமானது. இன்று குறிப்பாக பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின்கீழ் வரக்கூடிய மாவட்ட செயலகங்கள் மற்றும் பிரதேச செயலகங்கள் மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையாற்றக்கூடிய ஒரு நிறுவனமாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் இப்போது உணரப்பட்டுள்ளது. வெறுமனே அதிகார நிலைப்பணி என்ற நிலைமையிலிருந்து மக்களிடம் சென்று சேவை செய்யக்கூடிய ஒரு நிறுவனமாக அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பொது நிர்வாக, உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின்கீழ் வரும் ஒவ்வொரு திணைக்களமும் ஒவ்வொரு மாவட்ட செயலகமும் மக்கள் சந்திப்புக்காகக் புதன்கிழமையை ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட அது நடைமுறையில் வெற்றியளிப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. தங்கள் தேவையின் நிமித்தம் அதிகாரிகளைச் சந்திப்பதற்காக இந்தப் புதன்கிழமைகளில் இந்த மாவட்டச் செயலகங்கள் மற்றும் பிரதேச செயலகங்களில் மக்கள் நீண்ட நேரம் 'கியூ'களில் காத்திருக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமைக்குள்ளாகின்றார்கள். இந்த நிர்வாக அலகுகள் மக்களிடம் சென்று சேவையாற்றக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கும்போதுதான் மக்களில் அதிக தொகையினர் அங்கு சென்று காத்திருக்கின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலையை மாற்றியமைக்கலாம். ஆகவே, அதற்கான ஒரு பொறிமுறையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். மற்றும் மூன்று மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக அரசு உத்தியோகத்தர்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் உண்மையில் ஆமை வேகத்தில்தான் செயற்படுகின்றது. இது குறித்து வெறுமனே கொள்கை அளவில் பிரகடனம் செய்தால் மட்டும் போதாது. அதற்காக சிறப்பானதொரு வேலைத்திட்டத்தை

யும் மேற்கொள்ள வேண்டும். கட்டாயப்படுத்தலுக்கூடாக அதைச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

யாழ் மாவட்டத்திலே தென்மராட்சி புவியியல் ரீதியாகப் பரந்த ஒரு பிரதேசமாகும். இந்தப் பிரதேச செயலகப் பிரிவை இரண்டு பிரதேசப் பிரிவுகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மக்களால் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அதேபோன்று 2012 ஆம் ஆண்டில் இந்த விடயம் எல்லை மீள் நிர்ணயக் குழுவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டது. துரதிஷ்டவசமாக இன்றுவரையில் அந்தப் பிரதேச செயலகப் பிரிவை இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதற்குரிய முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படாத நிலைமை காணப்படுவதால் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.

அதேபோன்றே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே கரைச்சிப் பிரதேச செயலகப் பிரிவும் புவியியல் அமைப்பு ரீதியாக நீண்ட பெரிய பிரதேசத்தை உள்ளடக்கியது. இந்தப் பிரதேச செயலகப் பிரிவையும் இரண்டு பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முன்மொழிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விடயத்திலும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இதேபோன்றே கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளை இரண்டு பிரிவுகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளும் எல்லை மீள்நிர்ணயக் குழுவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தை நீக்க வேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே கண்டாவளைப் பிரதேசசெயலகம் இன்னமும் நிர்மாணிக்கப்படாத நிலையில் உள்ளது. யுத்தத்துக்குப் பின்னர் வடமாகாணத்திலுள்ள அனைத்துப் பிரதேச செயலகங்களும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டு சகல வசதிகளுடனும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். கடந்த வருடம் கண்டாவளை பிரதேச செயலகம் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்த வருட வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அவ்விடயம் குறிப்பிடப்படாமலிருப்பது

கவலையளிக்கின்றது. அதற்காக கிட்டத்தட்ட 50 இலட்சம் ரூபா கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவை நிர்மாணிப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

வடக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு பல வெற்றிடங்கள் நிலவுவது தொடர்பாகவும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். யுத்தம் முடிவடைந்த பின்பு அரசு செயலகங்களில் பல வெற்றிடங்கள் காணப்பட்ட காரணத்தினால் அவை இயங்க முடியாத சூழ்நிலையில் அங்கு காணப்பட்ட கணிசமான வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்பட்டன. மேலும் பல வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படாத குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன். குறிப்பாக கிளிநொச்சி, வவுனியா, மன்னார், முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களிலே இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான பட்டதாரிப் பயிலுனர்களை உள்வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை காணப்படுகிறது. அப்பிரதேசங்களில் வெற்றிடங்கள் காணப்படுவதால் அவர்களை உள்வாங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குறிப்பாக HNDA, HNDM போன்ற டிப்ளோமா பட்டப்படிப்பு முடித்தவர்களை உள்வாங்குவது தொடர்பான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துள்ளதென்பதை நான் அறிவேன். கிட்டத்தட்ட 350க்கு மேற்பட்டவர்கள் இத்தகைமை பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை விரைவாக உள்வாங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். கடந்த 2011 ஆம் ஆண்டு அரசு நிர்வாக சேவை தரம் III க்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருந்தன. அவ்விண்ணப்பங்களிலே 24.6.2011 ஆம் திகதிய வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானிப் பத்திரிகைப் பிரசுரத்தில் பந்தி 4.1 இலே வடக்கு கிழக்கிலே 46 வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன என்றும் அவ்வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கான போட்டிப்பரீட்சை வைப்பதற்கான விண்ணப்பம் கோரப்பட்டிருந்தது. அதிலே 4.2. பந்தியில், குறைந்தபட்சம் 10 வருடங்களாவது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலே சேவையாற்ற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை உங்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். ஆனால், இப்பொழுது SLAS தரம்

III க்கு உள்வாங்கப்பட்டு உதவிப் பிரதேச செயலாளர்களாகப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியிலுள்ள மாகாணங்களில் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே, இவ்விடயத்தை கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எனவே, உங்களுடைய வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் அவர்களை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலே சேவையாற்ற அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்பதை இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அவர்களுக்குப் பிற மாவட்டங்களில் சேவையாற்றுவதற்கான இடமாற்றக் கடிதங்கள் அனுப்பப் பட்டிருப்பது எனது கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதென்பதையும் உங்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

இதேபோலவே, அங்கு கிராம சேவையாளர்களுக்கான வெற்றிடங்கள் பாரிய அளவில் இருக்கின்றன. அவற்றை நிரப்புவதற்காக நீங்கள் போட்டிப் பரீட்சை, நேர்முகப் பரீட்சை என்பவற்றை நடாத்தி, அந்நியமனங்களை வழங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றீர்கள். எனவே, அந்நியமனங்களை விரைவாக வழங்கி, வெற்றிடங்களை நிரப்ப வேண்டுமென நான் இவ்விடத்திலே வலியுறுத்துகின்றேன். அடுத்து, நீண்டகாலமாக ஓர் இடத்தில் கடமையாற்றிய கிராம சேவையாளர்களை இடமாற்றம் செய்வதற்கும் supra gradeஇல் உள்ள கிராம சேவையாளர்களுக்கு உரிய பதவியுயர்வுகளை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துகின்றேன். அடுத்து, வட மாகாணத்தில் நிலவுகின்ற சில பதவி வெற்றிடங்கள் தொடர்பாக நான் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கணக்காளர் சேவையை எடுத்துக்கொண்டால், கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களில் தலா இரண்டு வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே, மொழிபெயர்ப்பாளர் சேவையை எடுத்துக்கொண்டால், யாழ்ப. மாவட்டத்தில் 21 வெற்றிடங்களும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 05 வெற்றிடங்களும் காணப்படுகின்றன. இலங்கைப் பொறியியல் சேவையை எடுத்துக்கொண்டால், யாழ்ப. மாவட்டத்தில் 15 வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன.

அவ்வாறே, முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள் சேவையை எடுத்துக் கொண்டால், தரம் I, தரம் II, தரம் III ஆகியவற்றுக்கு கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 103 வெற்றிடங்களும், யாழ்ப. மாவட்டத்தில் 225 வெற்றிடங்களும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 37 வெற்றிடங்களும்

காணப்படுவதுடன், மன்னார் மாவட்டத்தில் முகாமைத்துவ உதவி யாளர் சேவையில் 45 வெற்றிடங்களும், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் பதவிக்கான 205 வெற்றிடங்களும் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறே, சிற்றூழியர்களுடைய வெற்றிடங்களும் பாரிய அளவில் காணப் படுகின்றன. அதைவிட, மிக முக்கியமான விடயம் என்னவெனில், இன்று வட மாகாணத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பாரிய அளவில் மேற்கொள்வதால், அங்கு தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்களின் பற் றாக்குறையானது பாரிய பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. அதில், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 05 வெற்றிடங்களும், யாழ். மாவட்டத் தில் 24 வெற்றிடங்களும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 04 வெற்றிடங் களும் உள்ளன. நிர்வாக அலுவலர் பதவியைப் பொறுத்தவரையில், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 04 வெற்றிடங்களும் யாழ். மாவட்டத்தில் 11 வெற்றிடங்களும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 06 வெற்றிடங் களும் உள்ளன. எனவே, இவ்வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென வலியுறுத்தி, எனது உரையை நிறைவு செய்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

19 டிசம்பர் 2013

கொஸ்லாந்தை மக்களுக்கு பாதுகாப்பான இடங்களை வழங்கி அவர்களை குடியேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

முதலில் நேற்று முன்தினம் (29-10-2014) பதுளை மாவட்டத்தில் கொஸ்லாந்தை - மீரியபெத்த என்னுமிடத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய மண்சரிவு அனர்த்தத்தினால் இறந்த மற்றும் காணாமல் போன எங்கள் உறவுகளுக்கு இந்த அவையிலே நான் அஞ்சலி செலுத்த விரும்புகின்றேன். அதேநேரத்தில், மேலும் பாதிப்புக்களுக்குள்ளாகா மல் மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கின்ற தென்பதையும் நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனென்றால், கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகளாக லயன்களில், பாதுகாப்பற்ற காணிகளில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பான நிலங்களை வழங்கி அவர்களுக்கு வீடுகளையும் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை இந்த துயரச் சம்பவம் எங்களுக்கு உணர வைத்திருக்கின்றது. எனவே, இதற்கு அவசியமான செயற்பாடொன்று மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமெனவும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆறாவது வரவு செலவுத்திட்டம் இது. அரசாங்கம் ஜனாதிபதித் தேர்தலை இலக்காகக் கொண்டு இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் சலுகைகளை அறிவித்திருக்கின்றதென்று எதிர்க்கட்சிகள் விமர்சித்து வருகின்றன. ஆனால், யுத்தம் நடைபெற்ற பகுதி மக்களுடன் நெருங்கி வாழ்கின்றவன் என்ற வகையிலும், இலங்கையை முற்றிலும் புதிய யதார்த்தத்தில் உருவாக்க வேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்டவன் என்ற வகையிலும்

இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். இதிலே அடிமட்ட மக்களுக்கும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் அதிகளவான நன்மைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. எத்தகைய திட்டங்களிலும் குறைபாடுகளையும் விமர்சனங்களையும் யாரும் முன்வைக்கலாம். ஆனால், அந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில்தான் வெற்றி தங்கியுள்ளது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் வடக்கு, கிழக்கின் மீள்குடியேற்றப் பகுதிகளில் பாரியளவிலான அபிவிருத்திகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் இதற்காக பாரிய நிதிப் பங்களிப்பைச் செய்ததுடன், அவற்றைச் செயற்படுத்துவதில் விசேட கவனத்தையும் எடுத்தது. அதற்காக இச்சந்தர்ப்பத்திலே ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சருக்கும் ஏனைய துறைசார்ந்த அமைச்சர்களுக்கும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

யுத்தத்துக்குப் பின்பு அதாவது, கடந்த 2009 - 2014ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம்வரை கிட்டத்தட்ட 286,890 மில்லியன் ரூபாய் வட மாகாணத்துக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. இந்தப் பாரிய ஒதுக்கீட்டிலிருந்து யாழ். மாவட்டத்துக்கு 89,021 மில்லியன் ரூபாயும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்கு 60,259 மில்லியன் ரூபாயும், வவுனியா மாவட்டத்துக்கு 36,085 மில்லியன் ரூபாயும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துக்கு 38,700 மில்லியன் ரூபாயும், மன்னார் மாவட்டத்துக்கு 62,825 மில்லியன் ரூபாயுமாக மொத்தம் 286,890 மில்லியன் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, வடக்கு மாகாணத்தின் அபிவிருத்திக்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லையென்ற வாதத்தை நான் மறுக்கின்றேன். வரவு செலவுத்திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவது நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகவும் அனைத்து மக்களின் நலன் சார்ந்த விடயங்களுக்காகவுமாகும். ஆனால், இந்த 286,890 மில்லியன் ரூபாயானது விசேட கருத்திட்டங்களின் அடிப்படையில் எங்கள் மாவட்டங்களுக்கு கிடைத்ததென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு அமைய ஒவ்வொரு துறைசார்ந்த அமைச்சர்களும் வடக்குக்குப் பயணம் செய்து நேரிலே நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து, அந்த மக்களுடன் கலந்து பேசி அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவுசெய்து வருகின்றனர். இதனால் மிகக் குறுகிய காலத்தில் கல்வி, மருத்துவம், விவசாயம், போக்குவரத்து, மின்சாரம், வீதிப் புனரமைப்பு, கடற்றொழில், விளையாட்டு போன்ற அனைத்துத்

துறைகளிலும் வட பகுதி மக்கள் அதிக நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

அந்த வகையில் இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் கிராமிய மட்டத்திலுள்ள அடித்தள மக்களுக்குக் கூடுதலான பயன்களைத் தந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக, உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியில் வடக்கு மாகாணம் மிகப் பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் அந்த மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காகத்தான் உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி விரைவுபடுத்தப்பட்டது. இது சில நேரங்களில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நேரடியாக என்ன பயனைத் தந்ததென்று விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்படலாம். உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியின் மூலம்தான் மக்களின் வாழ்வாதாரம் மேம்படுத்தப்பட இருக்கின்றது. குறிப்பாக, விவசாயிகள், கைத்தொழிற்றுறையைச் சார்ந்தவர்கள் போன்றோர் எதிர்வரும் காலங்களில் பாரிய நன்மையை அடையப்போகிறார்கள். தற்போது வீதிப் போக்குவரத்து, மின்சாரம், புகையிரதப் போக்குவரத்து, நீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தும் அங்கு விருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த உட்கட்டுமான வசதிகளின் அதீத வளர்ச்சி மிகுந்த பிரயோசனத்தைத் தரப்போகின்றது.

குறிப்பாக, விவசாயிகளுக்கும், கடற்றொழிலாளர்களுக்கும், சிறுகைத் தொழில் முதலீட்டாளர்களுக்கும் மிகப் பெரியளவிலான நன்மைகள் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்திலே வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு ஒரு கிலோ நெல்லின் கொள்வனவுக்கான நிர்ணய விலையை 40 ரூபாயாக அதிகரித்திருப்பது மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். அத்துடன், தொடர்ந்தும் மானிய விலையில் உர விநியோகம், விவசாயச் செய்கைக்கான நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்பவற்றுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க உதவிகளை இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் வழங்கியுள்ளது. அதே போன்று, விவசாயிகளுக்கான ஓய்வூதியத் திட்டம் மிகவும் வரவேற்கக் கூடியது. அத்துடன், கடற்றொழில் அபிவிருத்திக்கும் பல வகையான உதவித்திட்டங்கள் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. மீனவர்களுக்கான கடன் திட்டங்கள், துறைமுகங்களில் கருவாடு பதனிடும் வசதிகள், மீனவர்களுக்கான சந்தை வாய்ப்புகள் போன்றவற்றை விருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் இந்த வரவு

செலவுத்திட்டத் தில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீனவர் சமூகத்தின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும், சமூக விருத்திக்குமான பல திட்டங்கள் அதாவது கல்வி, இளைஞர் திறன்விருத்தி, முதியோருக்கான உதவிகள், வீட்டு வசதி போன்றன இதில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. இதனால், நீண்ட காலமாகத் தொழில்வாய்ப்புகள் அற்றிருந்த வடபகுதி மீனவர்கள் கூடுதலான நன்மைகளைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மேலும், தென்னைப் பயிர்ச்செய்கையை ஊக்குவிக்கும் முகமாக மானியத் திட்டத்தில் அதிக கொடுப்பனவுகளுக்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் அதிகமான நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். போரின்போது அழிவடைந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தென்னைகளை மீள்நடுகை செய்வதற்கும் இத்திட்டம் மிகுந்த பயனைத்தரும். குறிப்பாக, எமது கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களில் மீண்டும் தென்னை வளத்தைப் பெருக்கக் கூடியதாக இருக்கும். கால்நடை வளர்ப்போருக்கும் இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் பல நன்மைகளைத் தருகின்றது. கிட்டத்தட்ட 20,000 நல்லின மாடுகளை இறக்குமதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கின்றமை வரவேற்கக்கூடிய விடயமாகும். பால் உற்பத்தியையும் பால் மூல உற்பத்தியையும் விரிவாக்கும் நடவடிக்கைகளினால் எமது கால்நடை வளர்ப்போர் அதிக உற்சாகமடைந்திருக்கின்றார்கள்.

இதனால், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்கள் உள்ளடங்கலாக வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் அதிக பலன்களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், பாலின் விலையை அதிகரித்ததுடன் நின்றுவிடாது, கிராமிய மட்டத்தில் அதைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

கிராமிய வீதிகளைப் புனரமைக்கும் திட்டத்தில் 20,000 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை நான் மிகவும் சந்தோசத்துடன் வரவேற்கிறேன். வன்னிப் பிரதேசத்தில் முழுமையாகவே கிராமிய வீதிகள் அழிவடைந்து போயுள்ளன. மலையகத்திலும் பல வீதிகள் புனரமைக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இந்த வீதிகளை விசேட திட்டத்தின் மூலமாகப் புனரமைப்பதனால், மக்களின் போக்குவரத்து மட்டுமல்ல, கிராமிய மட்டத்திலான பொருளாதாரமும் மேம்படும்.

முன்பள்ளிகளின் விருத்தி சம்பந்தமாக முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான சம்பளக் கொடுப்பனவு தொடர்பில் இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் கவனம் செலுத்தியுள்ளது. பிள்ளைகளின் கல்வியிலே முன்பள்ளிக் கற்கையே அடித்தளமாகும். ஆகவே, இந்த அடித்தளத்தைப்பற்றி மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் சிந்தித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியது. ஏற்கெனவே, 2012ஆம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணம், ஆளுநரின் நிர்வாகத்திலிருந்தபோது முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு விசேட கொடுப்பனவாக 3000 ரூபாய் வழங்கும் திட்டமொன்று செயற்படுத்தப் பட்டிருந்தது. ஆகவே, இதன் மூலம் மொத்தமாக 5,500 ரூபாயை எமது வடபகுதி முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது. இதேபோன்று, கல்வித்துறை மேம்பாட்டுக்கு புலமைப்பரிசில் உதவித் திட்டத்தை அதிகரித்திருப்பதும் கவனத் துக்குரியது. அத்துடன், பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதிருக்கும் மாணவர்களின் கற்கைகளுக்கான ஏற்பாடுகள் மிகச் சிறப்பானதாகும். இளைஞர் திறன்விருத்தி தொடர்பில் இவ்வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை எமது இளைய தலைமுறையினர் நல்ல வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். உயர் கல்வியில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஊக்கு விப்புகள் எமது நாட்டின் எதிர்காலத்துக்கு முக்கியமானதாகும். இதன் அடிப்படையில், ஆயிரம் பாடசாலைகள் திட்டத்திற்குள் வட மாகாணத்தில் 90 பாடசாலைகள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 'மஹிந்தோதய' ஆய்வுகூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, தற்பொழுது அவை மாணவர்களின் பாவனைக்காக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனை விட, 20 பாடசாலைகளில் தொழில்நுட்ப பீடங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதுவும் தொழில்நுட்பக் கல்வியை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

அதுமாத்திரமல்ல, பெண் முயற்சியாளர்களுக்கென விசேட திட்டமொன்றும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிணைப் பொறுப்பில்லாத கடன் திட்டத்தின் மூலம் இந்த முயற்சியாளர்கள் கடன் வசதியைப் பெற்று, தங்களுடைய தொழிற்றுறையை மேம்படுத்திக்கொள்ளலாம். வடக்கு, கிழக்கில் அதிகளவிலும் நாட்டின் வேறு பிரதேசங்களில் ஓரளவும் ஆண் துணையிழந்த குடும்பங்கள் உள்ளன. இவர்களுக்கு இத்திட்டம் பேருதவி புரியும். இத்திட்டத்தின் மூலமாக அந்தக் குடும்பங்களின் எதிர்காலத்தைப் பாதுகாப்பானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் அமைக்க முடியும். இதேபோன்று, தையற்காரர்கள், முச்சக்கர

வண்டி ஓட்டுநர்கள், சிகை அலங்காரம் செய்வோர் உட்பட, அனைத்துத் தரப்பினரினதும் வாழ்க்கை மேம்பாட்டை உயர்த்துவதற்கு இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் வழிவகை செய்திருக்கின்றது. மாற்றுத்திறனாளிகள், நீரிழிவு நோயாளர்கள், முதியோர் போன்றவர்களுக்கான உதவிகளும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மிகமிக முக்கியமானதாகும். சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற வகையில், இந்த நாட்டின் ஒவ்வொரு பிரஜையும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டு, அவர்களுக்குரிய தகுதிகள் பேணப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சாரக் கட்டணக் குறைப்பு, எரிபொருள் விலைக்குறைப்பு, சிறு முயற்சியாளர்களுக்கான உதவிகள், கைத் தொழில் விருத்தியாளர்கள் மற்றும் முதலீட்டாளர்களுக்கு விசேட அடிப்படையில் வரிச்சலுகை, காணிகளைக் குத்தகைக்கு அளித்தல், புகையிரத ஊழியர்களுடைய சம்பள உயர்வு, அரசு ஊழியர்களுக்கான புதிய சம்பளக் கட்டமைப்பு, ஒய்வூதியம் பெறுவோருக்கான மேலதிக நன்மைகள், பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாத நிலையிலிருக்கும் 50,000 இளைஞர் - யுவதிகளை அரசு சேவையில் உள்வாங்குதல் என்று பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன.

ஒரு வரவு செலவுத்திட்டமானது, முழு நாட்டின் நலனையும் முன்னேற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைந்திருக்கும். அதேவேளை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் தேவைகளையும் அவர்களுடைய உணர்வுகளையும் கொண்டிருப்பது அவசியமானதாகும். அந்த வகையில் போரினால் பாதிக்கப்பட்டோர், பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் என்பன விசேட கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டு, கடந்த ஐந்தாண்டு கால வரவு செலவுத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதனால்தான், நாம் அவற்றை ஆதரித்தோம். கடந்த ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வட மாகாண சபைக்கான நிதி ஒதுக்கீடானது சனத்தொகை விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில், ஒதுக்கப்படவேண்டிய தொகையை விட அதிகமாகவே இருந்தது. இதற்குக் காரணம், வட மாகாணத்தில் இடம்பெற்ற போரின் பாதிப்புகளாகும்.

2014ஆம் ஆண்டு வட மாகாண சபைக்கு 20,426 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. எனினும், துரதிஸ்டவசமாக இவ்வருடம் ஒக்ரோபர் மாதம் வரை ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 25 சதவீதத்துக்கும் குறைவான அளவு நிதியே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது மிகவும் கவலைக்குரியது. இந்த இடத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லவேண்

டும். தங்களுக்கு அரசாங்கம் பணம் தருவதில்லை என்று அடிக்கடி பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், மேடைகளிலும் எங்களுடைய நண்பர்கள் முழங்குகின்றார்கள். PSDG என்று சொல்லப்படும் நிதி ஒதுக்கீட்டில், முதலமைச்சருக்குக் கீழுள்ள அமைச்சுக்களுக்கு 179 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் 18.38 மில்லியன் ரூபாய் மட்டுமே, இவ்வுருடம் ஒக்ரோபர் மாதம் வரை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனைவிட, தங்களுடைய வாகனக் கொள்வனவுக்கென இன்னு மொரு தொகையைச் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள். அடுத்து, முக்கிய மாக வடமாகாண கல்வி அமைச்சுக்கு 277.50 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் 55.86 மில்லியன் ரூபாய்தான் இதுவரை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு ஒருவர் அடிக்கடி சொல்லு வார், கல்வி அமைச்சருக்கு அதிகாரமில்லை. அதனால்தான் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரை நியமிக்க முடியவில்லை என்று. ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைக்கூட செலவு செய்யாமல், பாடசாலை மாணவர்களின் கல்வியைப் பாழடிப்பவர்கள் கல்வி பற்றிப் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கின்றது.

அதேநேரத்தில், சுகாதாரத்துக்கு 238 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆனால், இதுவரை 86 மில்லியன் ரூபாயைத்தான் இவர்கள் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள். கடற்றொழில் அமைச்சுக்கு 81 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டும் 7 மில்லியன் ரூபாய்தான் இதுவரை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

விவசாய அமைச்சுக்கு 1,035 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதன்கீழ் விவசாயம், animal products, irrigation ஆகிய விடயங்கள் எல்லாம் வரும். ஆனால், இவர்கள் 301 மில்லியன் ரூபாய்தான் இதுவரை செலவு செய்திருக்கின்றார்கள். பாருங்கள்! மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக நிதிகளை அரசாங்கம் வழங்குகின்றது. ஆனால், அந்த மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக அதனைச் செலவு செய்யாமல் மேடைகளில் முழங்குவதில் மட்டும்தான் அவர்கள் அக்கறையாக இருக்கின்றார்கள்.

இந்த அரசாங்கம் 2015 ஆம் ஆண்டுக்காக வடக்கு மாகாண சபைக்கு கிட்டத்தட்ட 21,670 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றது. இதைவிட விசேடமாக கைதடியில் அமைந்துள்ள மாகாண சபைக் கட்டிடத்துக்கு 104 மில்லியன் ரூபாயை மேலதிகமாக இந்த ஆண்டு அதாவது சென்ற வாரம் நிதி அமைச்சு அனுப்பியிருக்கின்றது.

அதைவிட, மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கு நவீன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்த வருடம் 150 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இவர்கள் இது ஒன்றையும் செலவழிக்காமல் தொடர்ந்தும் அரசைக் குறைகூறுவது எந்த வகையில் நியாயம்? என்பதை நான் இங்கு கேட்க விரும்புகின்றேன்.

மற்றும் முக்கியமான ஒரு விடயத்தையும் நான் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, LLRC - கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைக்கமைவாக மண்ணின் மகிமை - 'பிம்சவிய' என்றொரு திட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அந்த நேரம் கௌரவ சுமந்திரன் அவர்கள் நீதிமன்றம் சென்று, இரண்டு வருடங்களாக அந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தாமல் தடுத்தார். பிறகு வேறொரு வழிமுறையினூடாக இந்தத் திட்டம் மிகவேகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில், அண்மையில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் கிளிநொச்சிக்கு வந்து வட மாகாண மக்கள் 20 ஆயிரம் பேருக்கு காணி உரிமப்பத்திரம் வழங்கியிருக்கின்றார். ஆனால், இங்குள்ள கௌரவ உறுப்பினர் ஒருவர் சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு மேடையிலே பேசியிருக்கின்றார், இந்த 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட காணி உரிமப் பத்திரங்களும் சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கியதாக. இது எவ்வளவு பச்சைத்தனமான பொய். இப்படித்தான் இவர்கள் மக்களை ஏமாற்றுகின்றார்கள். மக்கள் இப்பொழுது விழிப்படைந்து விட்டார்கள் என்றுதான் நான் நம்புகின்றேன். அந்த 20 ஆயிரம் பேரில் 99.9 வீதமானவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்பதை நான் இந்தச் சபையிலே தெளிவாக, ஆணித்தரமாக வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். மற்றது முதலமைச்சரும் திரு. சுமந்திரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், காணி உரிமப் பத்திரம் வழங்கும் விடயத்தில் மத்திய அரசு தங்களின் அதிகாரத்தில் தலையிடுகின்றது என்று. இதுவும் பச்சைத்தனமான பொய். மாகாண காணி ஆணையாளருக்கு ஊடாக காணி நடமாடும் சேவை நடத்தப்பட்டு அதாவது ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகத்திலும் இருக்கும் மாகாண காணி ஆணையாளர் திணைக்கள அலுவலர்களின் - சி. ஓ. மார் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களினூடாக நடமாடும் காணிச் சேவையை நடத்தி, சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தெரிவு செய்துதான் இந்தக் காணி அனுமதிப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. காணி சம்பந்தமான இந்தச் சேவை இன்னும் பல மடங்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஆகவே, சம்பந்தப்

பட்டவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களை மக்களுக்கு வழங்குவது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இன்னொரு பாரிய நிதி ஒதுக்கீடொன்றை வட மாகாண மக்கள் இழக்கின்றார்கள் என்ற விடயத்தையும் இங்கு நான் தெரியப்படுத்த விரும்புகின்றேன். அதாவது, 22 ஆயிரம் மில்லியன் ரூபாயை ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியிடமிருந்து இலங்கை அரசாங்கம் கடனாகப் பெற்று இரணைமடு - கிளிநொச்சி - யாழ்ப்பாணக் குடிநீர்த் திட்டத்தையும் இரணைமடுக்குள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தையும் அமுல்படுத்த முயற்சித்த வேளையில், மக்களை அவலத்திற்குள்ளாக்கி அரசியல் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் குறுகிய அரசியல் நலன்களுக்காக இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல், அந்த நிதியை இழக்க வேண்டிய ஒரு பாரிய பாதகமான நிலைமைக்குள் நாங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம். இன்று கிளிநொச்சி இரணைமடுக் குளத்தின் நிலைமையை நீங்கள் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். இதனால், விவசாயிகளும் அந்தப் பிரதேச மக்களும் ஆபத்தான ஒரு நிலைமையை எதிர்கொள்ளப் போகின்றார்கள். மிக அதிகமான மழை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக இந்தக் குளம் பாதிப்புக்குள்ளாகும். இந்தப் பாதிப்பு கிளிநொச்சி மக்கள் 50 வருடங்களுக்கு மீள முடியாத ஒரு துயரத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் அரசியலுக்கு அப்பால் செயற்பட வேண்டும். இவ்வளவு காலமும்தான் மக்களை ஏமாற்றி அரசியல் செய்தார்கள். இனியாவது மக்களை நேசித்து, அவர்கள் பக்கம் நின்று சிந்தித்துச் செயற்பட முன்வர வேண்டும் என்பதை இந்த அவைக்கூடாக நான் அவர்களிடம் வலியுறுத்துகின்றேன்.

எவ்வளவோ மக்கள் சுத்தமான குடிநீர் இல்லாமல் சுகாதார சீர்கேடு களுக்கும் குடிநீரால் ஏற்படும் வியாதிகளுக்கும் உள்ளாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? உங்களது மாகாண சுகாதார அமைச்சுத்தான் சுகாதாரத்திற்குப் பொறுப்பானது. சுகாதார அதிகாரிகள் மற்றும் மருத்துவர்கள் சொல்கின்றார்கள், குடிநீரால் பாரிய ஆபத்தை யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மாவட்ட மக்கள் எதிர்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆகவே, உங்களுடைய மாகாண அமைச்சின் கீழ் செயற்படும் அதிகாரிகளின் கருத்தையாவது கேளுங்கள்! அவர்கள் ஐஸ்கிரீமுக்குள் மலநீர் கலந்திருக்கிறதென்று எச்சரிக்கை

அறிக்கைகளை விடுகிறார்கள். நீங்களே போய் ஐஸ்கிரீம் கடைகளை மூடுகின்றீர்கள். அப்படியானால், அங்கு சுத்தமான குடிநீர் இல்லையென்றுதானே அர்த்தம்? எனவே, அந்த நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தமிழ் மக்களுக்காகத்தான் அரசாங்கம் பாரிய கடனைப் பெற்று வழங்குகின்றது. இந்தக் கடனை யாழ். மக்கள் மட்டும் செலுத்துவதல்ல. இலங்கையிலுள்ள எல்லா வரி செலுத்தும் மக்களும் இந்தக் கடன் சுமையைச் சுமக்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்த விடயத்தில் நீங்கள் முக்கிய கவனம் எடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்த அவையிலே நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

குறிப்பாக, நேற்று (30-10-2014) தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் அவர்கள் “நான் அரசுடன் முரண்டு பிடித்து செயற்பட விரும்பவில்லை” என்றொரு செய்தியை இங்கு கூறியிருந்தார். அது நல்ல விடயம் அதனை நாங்களும் வரவேற்கின்றோம். அரசுடன் பேசி, எங்களுடைய நாட்டின் அபிவிருத்திக்காகவும் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகவும் ஒரு நிரந்தரத் தீர்வைக்கான நீங்கள் முன்வந்தால் நாங்கள் இருகரம் கூப்பி உங்களை வணங்குகின்றோம். வாருங்கள்! வந்து அரசுடன் பேசி பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுங்கள்! ஆனால், ஒரு சம்பந்தனாலேயோ அல்லது நல்லிணக்கம் பற்றிப் பேசும் ஒருவர் அல்லது இரண்டு - மூன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாலோ இதற்கான தீர்வைக் கண்டுகொள்ள முடியாது.

உங்களில் பலர் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். இனவாதம் பேசுகின்றார்கள். வெளிநாட்டிலிருக்கும் சிலரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக நீங்கள் பேசுகின்றீர்கள். அது உங்களது நல்வாழ்வுக்காக! அது எங்களுக்குத் தெரியும். வருடத்தில் ஆறு மாதங்கள் வெளிநாடுகளில்தான் நீங்கள் வாழ்கின்றீர்கள். அங்கிருந்து இங்கு வரும்போது பெரிய ‘சூட்கேசு’களுடன்தான் வருகிறீர்கள். உங்களுக்கு அங்கிருந்து உண்டியல் மூலம் பணம் வருகின்றது. மக்களுக்கென்று வரும் பணத்தை நீங்கள் கொள்ளையடிக்கின்றீர்கள்! அப்படி நீங்கள் கொள்ளையடியுங்கள்! பிரச்சினையில்லை. ஆனால், மக்களின் நல்வாழ்வுக்கெதிராக நிற்காதீர்கள்! வெளிநாடுகளிலிருக்கும் மக்களில் சிலரைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக இங்கு எங்களுடைய மக்களை அவலத்தில் வைத்திருக்காதீர்கள்! வெளிநாட்டில் அரசியல் அந்தஸ்து கிடைக்காதவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கின்றீர்கள்! அவர்களுக்குத் தேவை இங்கு கிளர்ச்சி! இங்கு பிரச்சினை! இங்கு பிரச்சினைகள்

இருந்தால்தான் அவர்களால் விசாவை நீடித்துக்கொண்டு நிரந்தர வதிவிடமும் பெறமுடியும். அவர்களுக்காக நீங்கள் இங்கு பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றீர்கள்! உங்களைத் தெரிவுசெய்த மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருங்கள்! பாவம்! அவர்கள் போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்! வெளிநாட்டவர்களது வாக்குகளால் நீங்கள் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்துகொண்டு இங்கு குழப்பங்களை ஏற்படுத்துபவர்களின் வாக்குகளால் நீங்கள் உறுப்பினர்களாக வரவில்லை. அவர்களுடைய பணத்தில் நீங்கள் தங்கியிருக்கின்றீர்கள்! அதுதான் உண்மை. அதைவிடுத்து, அந்த மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றிச் சிந்தியுங்கள்! இந்த விடயத்தில் நீங்கள் அவதானமாக இருங்கள்.

மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் அண்மையில் வடக்கிற்கு வந்தார். பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டார். 20,000 பேருக்கு காணி உரிமம் கொடுக்கும் வைபவத்திற்கு வட மாகாண முதலமைச்சருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட மாகாண சபை அமைச்சர்களுக்கும் மரியாதையின் நிமித்தம் அழைப்புகள் விடுக்கப்பட்டன. நிராகரித்தீர்கள்! 13ஆம் திகதி நடந்த யாழ். மாவட்ட விசேட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக் கூட்டத்துக்கு உங்களுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வடக்கு மாகாண முதலமைச்சர் உட்பட அந்த மாகாண சபை உறுப்பினர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அங்கு வந்து, மக்களின் பிரச்சினைகளை முன்வைத்திருக்கலாம்! பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை எட்டியிருக்கலாம்! மக்களுக்குத் தீர்வு கிடைத்துவிடுமோவென்று நீங்கள் பயப்படுகின்றீர்கள்! மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைத்துவிடுமோவென்றும் பயப்படுகின்றீர்கள்! ஏனென்றால், மக்களின் அவலத்தில் அரசியல் செய்பவர்களாகத்தான் நீங்கள் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக இருந்து வருகின்றீர்கள்! மக்களுக்கு மேம்பாடு கிடைத்தால் உங்களுக்கு வாக்குகள் கிடைக்காதென்று பயப்படுகின்றீர்கள்! இனியாவது அத்தகைய அரசியலை விடுத்து உங்களைத் தெரிவு செய்த ஏழை மக்களின் நலன்கள் பற்றி தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று இங்கு நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

இங்கு பேசிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் வட பகுதி, கிழக்குப் பகுதி மக்களுக்கென நிதி ஒதுக்கப்படவில்லையென்ற ஒரே புராணத்தை தொடர்ந்தும் பேசினார்கள். நான் இங்கு குறிப்பிட்ட இந்த 286,890 மில்லியன்

ரூபாயும், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக வரவு செலவுத்திட்டத்தினூடாக எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியல்ல. விசேட கருத்திட்டங்களுக்கூடாக ஒதுக்கப்பட்ட நிதிகள்! இலங்கை அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன்களைப் பெற்று பாதிக்கப்பட்ட எங்கள் பிரதேசத்தையும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்துவதற்குச் செலவு செய்திருக்கின்றது. வரவு செலவுத்திட்டமானது தேசத்தின் எல்லா மக்களையும் அனைத்துத் துறைசார்ந்தவர்களையும் உள்ளடக்கும். அந்த வகையில் விவசாயிகள், முதியவர்கள், மாணவர்கள், கடற்றொழிலாளர்கள், அரச ஊழியர்கள் என எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும் திட்டமாகத்தான் அது இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. விசேடமாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாகாண சபைக்கும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. வட மாகாணத்துக்கும் கிட்டத்தட்ட 21,000 மில்லியன் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதைச் செலவு செய்யுங்கள்! ஒதுக்கப்பட்ட அந்த நிதியை நீங்கள் செலவு செய்வதில்லை. மக்களைச் சென்றடையும் நிதியைத் தடுப்பவர்களால் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லையென்று இந்த அவையிலே எப்படிப் பேச முடியும்? அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் 25 சதவீதமானவைகூட செலவு செய்யப்படவில்லை. அவை மக்களுக்குச் சென்றடையத் தடையாக இருப்பவர்கள் மக்களின் நலன்களைப் பற்றிக் கதைப்பதற்கு அருகதையற்றவர்களென்று கூறி, எனக்கு நேரம் ஒதுக்கித் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன்.

31 ஒக்டோபர் 2014

வடக்கில் சட்டமும், ஒழுங்கும் சரியாக கடைப்பிடிக்கப்படும் பட்சத்திலேயே பிரச்சினைகளுக்கு விரைவாக தீர்வுகாண முடியும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

சட்டமும் ஒழுங்கும் அமைச்சிற்கான நிதியொதுக்கீடு மீதான வரவு செலவுத் திட்டக் குழுநிலை விவாதத்திலே எனக்கும் உரையாற்ற சந்தர்ப்பமளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். 2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் நிறைவு பெற்றதன் பின்பு இந்த நாட்டில், குறிப்பாக யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்டம், ஒழுங்குகள் கொண்டுவரப்பட்டதன் பின்பு மக்கள் அவற்றைக் கடைப்பிடித்து, நிம்மதியாக வாழக்கூடிய ஒரு சூழலை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது.

உண்மையிலே நீண்டகாலமாக - 30 வருட காலமாக யுத்தம் நிலவிய தால் எமது நாட்டின் சட்டதிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வடக்கு, கிழக்கில் சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கவில்லை. யுத்தம் புரிந்த தரப்புக்கள் சட்டம், ஒழுங்கைப் பேணுவதில் மக்களுக்கு உரிய முறையில் நியாயத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கவில்லை. ஆனால், யுத்தம் நிறைவுபெற்ற பின்பு தான் சட்டம், ஒழுங்கு தொடர்பாக நாட்டில் ஒரே சட்டத்தின் கீழ் செயற்பட வேண்டுமென்று மக்களுக்கு தெளிவு கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. நியாயம் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இன்று குறிப்பாக, வடக்கிலே சட்டம், ஒழுங்கு ஓரளவுக்கு திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே சந்தோசமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அத்துடன், அங்கு சட்டமும்

ஒழுங்கும் இன்னும் மேம்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற அவசியத்தையும் இந்த அவையிலே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

யுத்தத்திற்குப் பின்பு சட்டம், ஒழுங்கை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக குறிப்பாக, பொலிஸ்துறை மிக வேகமான முறையில் வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் பொலிஸ் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு, சட்டம், ஒழுங்குகள் பாதுகாக்கப்படும் நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இருந்தாலும், நீண்டகாலமாக யுத்தத் தரப்புகளின் இறுக்கமான நடைமுறைக்குள் இருந்த மக்கள் திடீரென உருவாகிய சமாதான, யுத்தமற்ற, இயல்பான சூழலில் வாழும்போது அவர்களிடையே திடீரென மீறல்கள் அதிகரிக்கும் போக்கை நாம் காண்கிறோம். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் போன்ற பிரதேசங்களில் குழுச் சண்டைகள், அதாவது, தெருக்களில் குழுக்கள் குழுக்களாக சண்டைபிடிக்கும் நிலைமை அதிகரித்துக் காணப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். குறிப்பாக, இளைஞர்கள் சிலர் இந்த இயல்பான சூழலைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் விதமாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இது சமூகத்தில் - மக்கள் மத்தியில் - மிகவும் பயங்கரமான ஒரு நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. இவர்கள் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆனால், இந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபடுபவர்களை இனங்காட்டுவதற்கு மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். அந்தளவுக்கு இந்தக் குழுக்கள் அங்கு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. பொலிஸாரிடம் முறையிட்டு, சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அந்தக் குழுக்களால் பழிவாங்கப்படுவோம் அல்லது தண்டிக்கப்படுவோம் என்று அந்த மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். எனவே, அந்த மக்கள் துணிச்சலாக, சட்டவிரோத நடவடிக்கையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கெதிராக முறையிடும்போது அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறிமுறையொன்று அங்கு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அப்படியானால்தான், குழுக்களாக தெருக்களில் சண்டியர்களாக செயற்படுபவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி, மக்களுக்கு சீரான, நிம்மதியான ஒரு சூழலை உருவாக்கிக்கொடுக்க முடியும்.

புதிதாக இந்த அமைச்சு உருவாக்கப்பட்ட பின்பு இந்த நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கில் மிகப்பெரிய மேம்பாடு காணப்படுகின்றதென நான் நினைக்கின்றேன். அந்த வகையில், இந்த புதிய அமைச்சை உருவாக்கிய மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நன்றி

தெரிவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த அமைச்சுக்குப்புதிய ஒரு செயலாளர், அவருக்குக்கீழ் பொலிஸ் ஒட்டுமொத்த சட்ட, ஒழுங்குத் துறை கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதானது, இந்த நாட்டிலே மக்களுக்கு நம்பிக்கை தரக்கூடியவளுக்கு பொலிஸ்துறை மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இது உண்மையிலே நல்ல விடயம். ஆனால், இங்கு பேசிய பலர் பொலிஸாருக்குரிய வசதிகள் தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலும்கூட பொலிஸாருக்கு - பொலிஸ்துறைக்கு - அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது நல்ல விடயம். ஏனென்றால் ஒரு நாட்டின் அத்திவாரமாக இருப்பது பொலிஸ் துறைதான்.

ஒரு நாட்டின் சட்டமும் ஒழுங்கும் திருப்திகரமாக இருக்கும்பொழுது தான், அந்த நாடு வெளியுலகில் நன்மதிப்பைப் பெறும். ஆகவே, நாங்கள் சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய அமைச்சினை சுயாதீனமாக இயங்கச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். பொலிஸ் துறையில் அரசியல் தலையீடுகள் இடம்பெறுவதாக எதிர்க்கட்சியினர், இங்கு அடிக்கடி குறிப்பிடுகின்றனர். என்னைப் பொறுத்தவரையில், பொலிஸ் துறையில் அவ்வாறான தலையீடுகள் இருந்தபோதிலும், அது சுயாதீனமாக இயங்க வேண்டும். அப்போதுதான், பாரபட்சமற்ற முறையில் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பையும் நியதிக்கத்தையும் வழங்க முடியுமென நான் இச்சபையிலே வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனென்றால், பொலிஸ்துறை, நீதித்துறை என்பன சுயாதீனமாக இயங்கவேண்டும். எந்தவொரு அரசியல் அழுத்தங்களுக்கும் கீழ்ப்படியக்கூடாது. அவ் வழுத்தங்களுக்கு கீழ்ப்படியும்போது நியாயமான சேவையினை மக்களுக்கு வழங்கமுடியாது. ஆகவே, எல்லா அரசியல் தரப்புகளும் இத் துறைகள் சுயாதீனமாக இயங்குவதற்கு - மக்களுக்கு உண்மையான நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய நிறுவனங்களாக இயங்குவதற்கு ஒத் துழைக்கவேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். பொலிஸ் துறைக்கு சிறந்ததொரு பொலிஸ்மா அதிபர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அத்துறையில் நன்கு அனுபவமுள்ள பல சிரேஷ்ட பொலிஸ் அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, வடக்கில் நன்கு அனுபவமுள்ள, மக்களை நேசிக்கக்கூடிய, மக்களுக்கு உண்மையான நீதியைப் பெற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கொண்ட, சிரேஷ்ட பொலிஸ் அதிகாரிகள் பலர் சேவையாற்றுகின்றார்கள். அவர்கள், பல்வேறு முயற்சிகளினூடாக மக்களுக்கு நியாயத்தைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு மிகவும் கரிசனையுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ருக்கின்றார்கள். எனவே, நான் இவ்விடத்தில் பொலிஸ்மா அதிபர் அவர்களையும் சிரேஷ்ட பொலிஸ் அதிகாரிகளையும் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். ஆகவே, அவர்களின் பணிக்கு - முழுமையாக மக்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு - எல்லாத் தரப்பினர் களினதும் ஒத்துழைப்பு அவசியம். ஏற்கெனவே, நான் இங்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெறுகின்ற குழு, தெருச் சண்டைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இவற்றுக்குப் பின்னால், பல தரப்பினர் பின்னணியாக இருக்கின்றனர். உள்ளூரிலுள்ள பல அரசியல் தரப்புகள் தங்களுடைய அரசியல் நலன்களுக்காக இந்தக் குழுக்களை வளர்க்கின்றன - இயக்குகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, இப்படியான criminalsகளை - சட்ட விரோதக் குழுக்களைத் தண்டிப்பதற்கு பொலிஸார் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, சில சட்டத்தரணிகள் - அதிலும் குறிப்பாக, சில சிரேஷ்ட சட்டத்தரணிகள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குகின்றார்கள். அவர்களை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு தங்களது சட்ட அறிவைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இச்சட்டத்தரணிகள் பணத்திற்காகவும், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இவ்வாறு செயற்படுகின்றார்கள். இது ஒரு துரதிஷ்டவசமான விடயம். குறிப்பாக, சட்டவிரோத மது, கசிப்பு போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையவர்களைப் பாதுகாப்பதில் சில சட்டத்தரணிகள் முனைந்து செயற்படுகின்றார்கள். அவர்களிடமிருந்து பணம் பெறுவதற்காகவோ எண்ணவோ, தெரியாது! அவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றார்கள். உண்மையிலேயே, இவ்வாறான சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களைப் பாதுகாப்பதிலிருந்து ஒட்டுமொத்த சட்டத்தரணிகளும் விலகிக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான், பொலிஸார் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கூடாக இவ்வாறான சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆகவே, இவ்வாறான விடயங்களில் குற்றவாளிகளுக்குப் பின்னால் திரியும் சட்டத்தரணிகள் சமூகப் பொறுப்புடன் நடக்கவேண்டுமென நான் இந்த அவையிலே வேண்டுகோள்விடுக்க விரும்புகின்றேன். குறிப்பாக, கிளிநொச்சியில் சட்டவிரோத மது, போதைப்பொருட்கள், செயல்களில் ஈடுபடுவோரை சில சட்டத்தரணிகள் பாதுகாக்கின்றார்கள். பொலிஸார் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் அவர்களைக் கைதுசெய்து, நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்தும்பொழுது, சில சட்டத்தரணிகள் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் விதமாக நடந்துகொள்வது மிகவும் வேதனைக்குரியது. ஆகவே, இவ்விடயத்தில் சட்டத்தரணிகள் சமூகப் பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும். வெறுமனே பணத்தைச் சம்பாதிக்கின்ற

சட்டத்தரணிகளாக இருக்கக்கூடாது. இவ்விடயத்தில் நான் எல்லா சட்டத்தரணிகளையும் குற்றம் சாட்டவில்லை. இவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்ற சட்டத்தரணிகள் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். அடுத்து, வட மாகாணத்திலுள்ள பொலிஸ் நிலையங்களைப் பற்றி நான் இந்த அவையில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

வட மாகாணத்திலுள்ள 90 வீதத்துக்கும் அதிகமான பொலிஸ் நிலையங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமான வீடுகளில்தான் இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே, அவ்வாறு இயங்குகின்ற பொலிஸ் நிலையங்களுக்கென சொந்தமான கட்டிடங்களை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அதேவேளையில், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள அக்கராயன் குளம், தர்மபுரம், வட்டக்கச்சி, ஜெயபுரம் போன்ற பொலிஸ் நிலையங்கள் police posts ஆகத்தான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே, அவற்றைத் தரமுயர்த்தி, முழுமையான பொலிஸ் நிலையங்களாக மாற்றவேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். மேலும், வட பகுதியில் - தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களில் - தமிழ் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை அதிகளவில் நியமிப்பதற்கு - அரசு - சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி, சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றிகூறி, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்!

04 நவம்பர் 2014

பொதுமக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

பாதுகாப்பு மற்றும் நகர அபிவிருத்தி அமைச்சின் நிதி ஒதுக்கீடுகள் மீதான குழுநிலை விவாதத்தில் என்னைப் பேசுவதற்கு அழைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். முன்னர் பாதுகாப்புத் துறையினருக்கும் மக்களுக்குமிடையில் குறிப்பாக, தமிழ் பேசும் மக்களுக்கிடையில் இடைவெளி அதிகமாகவே இருந்தது. இன்று அந்த நிலைமை இல்லை அல்லது மிகவும் குறைவடைந்திருக்கிறது. இன்றும் சிறு இடைவெளி இரண்டு தரப்பினருக்கும் இடையில் உண்டுதான். ஆனால், அது முன்னரைப் போல் அல்ல. மக்கள் படையினரை அச்சத்துடனும், விரோதத்தோடும் பார்க்கின்ற சூழல் மாறியுள்ளது. இருந்தாலும், இன்று இரண்டு தரப்பினருக்கும் தயக்கங்கள் உள்ளன. இந்த தயக்கங்களுக்கான - இந்த இடைவெளிக்கான காரணத்தைத்தான் நாங்கள் பார்க்கவேண்டும்.

மக்களை இப்போதும் அச்சத்திலும், பதற்றத்திலும் வைத்திருப்பதற்கு சில சக்திகள் விரும்புகின்றன. படையினருக்கும், அரசுக்கும் எதிரான மனப்பாங்கை வளர்ப்பதற்கு தமிழ்த் தேசிய சக்திகள் முயல்கின்றன. இப்படி வளர்ப்பதன் மூலமாக தமக்கான அரசியல் ஆதாயத்தைத் தேடுவதற்கு இவர்கள் முயல்கின்றார்கள். இதேவேளை, பாதுகாப்பு குறித்த விவாதமும் பாதுகாப்புக்கான கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடும் எமது நாட்டில் முப்பது ஆண்டுகளாக நடந்துவருகின்றன. இந்த ஆண்டும் அதிகளவான நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறிய நாடு, வளர்முக நாடு

இப்படி பாதுகாப்புக்காக அதிக நிதி ஒதுக்குவது சரியாவென்ற கேள்வி பலரிடம் உண்டு. ஆனால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாதுகாப்பு என்பது அதிமுக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. நாடு ஸ்திரமாக இருந்தால்தான் எந்த விடயத்தையும் செய்யமுடியும். பாதுகாப்பில்லாத சூழலில் எதையுமே செய்யமுடியாது. எந்த இலக்கையும் எட்டமுடியாதென்ற அனுபவம் எங்கள் எல்லோருக்கும் உண்டு. பாதுகாப்பு என்பது முக்கியமானதென்றும் அதற்காக கூடுதலான நிதியை ஒதுக்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததென்றும் கூட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இதேவேளை, பாதுகாப்பு என்பதை மிக அவதானமாக கையாளவும் வேண்டியுள்ளது. பொதுமக்களுக்கு இடர்களோ, அசௌகரியங்களோ, பாதிப்போ இல்லாத வகையில் பாதுகாப்பை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இன்றைய நிலையில் முன்னரைவிட ஒப்பீட்டளவில் பாதுகாப்பு என்பதன் பேராலான கெடுபிடிகளும், அசௌகரியங்களும், அச்சுறுத்தல்களும் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால், ஒவ்வொரு தரப்பினரிடத்திலும் உள்ளுறைந்த அச்ச உணர்வு இன்னும் உண்டு. இதற்கு விசுவாசமான அரசியல் உறவும், சமூக ஊடாட்டங்களும் தேவை. அரசியல் பிணக்குகளைத் தீர்த்து சமூக ஊடாட்டங்களை நிகழ்த்துவதன் மூலமாக அச்சத்தையும், அச்சுறுத்தலையும் போக்கமுடியும். அரசியல் பிணக்குகளை பேச்சுவார்த்தை மூலமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையே இன்று உருவாகியுள்ளது. சர்வதேசத்தின் அபிப்பிராயமும் இதுதான் இந்தியாவின் விருப்பமும் இதுதான். இந்த விருப்பத்திற்கு எதிராகவே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு செயற்படுகின்றது. பேச்சுக்களின் மூலமே அமைதியை எட்டமுடியும். பேச்சுக்களே சமாதானத்தை உருவாக்க உதவும். ஆனால், சாட்டுக்களையும் நிபந்தனைகளையும் முன்வைக்கின்றது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு! யுத்தம் முடிந்து ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளிலும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இந்த நாட்டுக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் செய்த நன்மைகள் என்னவென்ற கேள்வியை இங்கே நான் எழுப்ப விரும்புகின்றேன். யுத்தத்திற்கு பிந்திய நிலைமையினைக் கருத்திற்கொண்டு அது செயற்பட்டிருக்கின்றதா? யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்காக அது பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறதா? யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இழப்புகளைச் சந்தித்த மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக அது உழைத்திருக்கிறதா? இவை எதிலும் இவர்களுக்கு ஒரு சிறுபங்குகூட கிடையாது. பதிலாக எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதும், விமர்சனம்

செய்வதும் தான் இவர்களுடைய வேலையாக உள்ளது. அமைதியைக் குலைத்து, சூழலைப் பதற்றமடையவைத்து தமக்குச் சாதகமான அரசியல் இலாபங்களைப் பெறவே அவர்கள் முயல்கின்றார்கள். இன முரண்பாடுகளை வளர்ப்பதே இவர்களுடைய நோக்கமாகும். இப்படிச் செய்யச் செய்ய நாடு பதற்றமான நிலையை நோக்கிச் செல்லும். நாடு பதற்றமாகும்போது, அச்சுறுத்தல் நிலையில் இருக்கும்போது பாதுகாப்புக்கான செலவினங்களும் அதிகரித்தே செல்லும். பாதுகாப்பு சம்பந்தமான செயற்பாடுகளும் கூடுதலாகவே இருக்கும்.

பாதுகாப்புத் துறையினரின் உளவியலை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உலகம் முழுவதிலும் பாதுகாப்புத் துறையின் உளவியல் அப்படித்தான் உள்ளது. அப்படித்தானிருக்கும். இதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாதுகாப்புத் துறைக்கு சவால் விட்டுக்கொண்டே பாதுகாப்புக்கான நிதியைக் குறைக்கும்படி கேட்பது வேடிக்கை யானது. இதைப்போல பாதுகாப்புத்துறைக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்துக் கொண்டே பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றியும் பாதுகாப்புக் கெடுபிடிக்களைப் பற்றியும் பேசுவதில் பயனில்லை. நாம் முழுமையான அமைதியை விரும்பினால் அதை உருவாக்குவதற்காக விசுவாசமாக பாடுபடவேண்டும். முழுமையான ஓர் அமைதிச் சூழலில்தான் எல்லோருடைய வாழ்க்கையும் பாதுகாக்கப்படும். சமூகங்கள் பாது காக்கப்படும் நாடும், அபிவிருத்தியும், எதிர்காலமும் பாதுகாக்கப் படும். இதேவேளை, நாட்டில் நிலவுகின்ற இன முரண்பாடுகளுக்கு நாம் அனைவரும் முழுமையான தீர்வைக் காணவேண்டும்.

இன முரண்பாடுகள் காரணமாக நாங்களும் இந்த நாடும் இழந்தவை அதிகம். இன்று அந்த இழப்புகளிலிருந்து நாடும் மீளவில்லை. நாமும் முழுமையாக மீளவில்லை. இந்தக் கசப்பான அனுபவங்கள் எங்களுக்கு எத்தகைய படிப்பினைகளைத் தந்திருக்கின்றன? கடந்த கால இழப்புகளும் அவலங்களும் கசப்பான அனுபவங்களைத் தந்திருந்தபோதும், நாம் அவற்றிலிருந்து பாடங்களைப் படிக்கவில்லை என்றால், தொடர்ந்தும் தவறிழைப்பதாகவே இருக்கும். அப்படி தவறு இழைக்கப்படுவதினால்தான், பாதுகாப்புக்காக வாரி இறைக்கப்படும் செலவீனம் அதிகமாகிறது. இன முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு அனைவருக்குமுரியது. ஆனால், இன்று ஒவ்வொரு தரப்பும் இதனைத் தட்டிக்கழித்துக்கொண்டு, ஆளையாள் குற்றம்சாட்டிக் கொண்டிருக்கும் போக்கேயுள்ளது. இதுதான் பிரச்சினையே! முப்பது ஆண்டு

களுக்கும் மேலாக தீராத அச்சுறுத்தலுக்கும், வெளிச் சக்திகளின் அதிகரித்த தலையீடுகளுக்கும் இந்த நாடு முகம் கொடுக்கிறது என்றால், அது எங்களின் தவறே. தலைமுறை தலைமுறையாக இன முரண்பாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஒரு தலை முறையுடன் இன முரண்பாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டு வரமுடியும். ஆனால், இதற்காக யாரும் தம்மை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இல்லை. இதுதான் கவலைக்குரியது. இதனால் தான் அதிகமான வலிகளையும் பின்னடைவையும் சுமக்கவேண்டியிருக்கிறது.

பாதுகாப்பு என்பது, ஒரு நாட்டின் உயிரைப் போன்றது. அதேவேளை, பாதுகாப்பு நடவடிக்கை என்பது நெருப்பை ஒத்தது என்பார்கள். பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்காகப் படையினர் நிலத்தைக் கோருகின்றனர். பாதுகாப்பின் பெயரால், நிலத்தை எடுக்க முடியாது என்று கூட்டமைப்பினர் சொல்கின்றனர். நாங்கள் இதனை மக்களுடைய பிரச்சினையாகவும் நாட்டின் பொதுப் பிரச்சினையாகவும் பார்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையில், இதற்குத் தீர்வு கண்டுவருகிறோம். இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஜனாதிபதியுடனும் பாதுகாப்புச் செயலாளருடனும் கலந்துரையாடி, கணிசமான அளவு காணிகளை மீட்டிடுக்கிறோம். மேலும், மீதமுள்ள காணிகளையும் பொருத்தமான அணுகுமுறைகளின் மூலம் மீட்கமுடியுமென நம்புகிறோம். வலி. வடக்கில் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக இருந்த பல காணிகளைப் படையினர் விடுவித்துள்ளனர். நாம் அந்த இடங்களில் மக்களை மீள்குடியேற்றியுள்ளோம். வடக்கு, கிழக்கில் படைக்குறைப்பு இடம்பெற்றுவருகிறது. மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையும், சிவில் உரிமைகளும் மேம்பட்டு வருகின்றன. எனினும், இன்னும் சில நெருக்கடிகள் உள்ளன என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இதற்குப் புலம்பெயர்ந்திருக்கின்ற சில தமிழ் தரப்பினர் அதிகளவு பொறுப்பாயுள்ளனர். அவர்களும் யதார்த்த நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். இது அவசியமானது. இதில்தான் எங்களுடைய மக்களின் எதிர்காலப் பாதுகாப்பு தங்கியுள்ளது. 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட வேளையில், யாழ். குடாநாட்டில் படையினரிடம் 126.03 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பு இருந்தது. அதாவது, 31,091 ஏக்கர் நிலப்பரப்பையும் 1,120 வீடுகளையும் படையினர் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். இதில், வலி. வடக்கு உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் 15,781 ஏக்கர் - 64 சதுரகிலோமீற்றர் நிலம் அவர்கள் வசம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 242,506 ஏக்கர் - 983.06

சதுரகிலோமீற்றர் ஆகும். இதில், படையினர் வசம் 12.8 வீதம் இருந்தது. எமது அரசியல் வழிமுறை மூலமாக கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 70.9 சதுரகிலோமீற்றர் - 17,503 ஏக்கர் நிலப்பகுதியை விடுவித்து, அதில் மக்களை மீள்க்குடியேற்றியுள்ளோம். அதில், உயர் பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்த 37 சதுரகிலோமீற்றர் - 9,128 ஏக்கர் நிலமும் 647 வீடுகளும் விடுவிக்கப்பட்டு, மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டன.

தற்போது, 55.08 சதுரகிலோமீற்றர் - 13,588 ஏக்கர் நிலம்தான் படையினர் வசம் உண்டு. இதில், 5,921 ஏக்கர் தனியார் காணிகளையே படையினர் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றனர். இது யாழ்ப்பாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 5.6 வீதமாகும். அரசு படையினரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த 12.8 சதவீத காணிகளில் 5.6 சதவீத காணிகள் தற்போது விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. படையினரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த 11,20 வீடுகளில் தற்போது 480 வீடுகளே அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளது. இப்போது படையினர் குறைக்கப் பட்டு காணிகளும் வீடுகளும் படிப்படியாக மீளக் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் மொத்தக் காணியில் 5.5 சதவீதம் மட்டுமே படையினரிடமுள்ளது. மன்னாரிலும் ஏறக்குறைய இதே நிலைமைதான். கிளிநொச்சியில் பரவிப்பாஞ்சான் பகுதியைத் தவிர ஏனைய பகுதிகள் பெரும்பாலும் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. பரவிப்பாஞ்சானிலும் சிலபகுதிகளில் மக்கள் மீள்க்குடியேற்றப் பட்டுள்ளனர். இதேவேளை, கிளிநொச்சியில் அறிவியல்நகரில் படையினர் வசமிருந்த 557 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை நாம் இன்று பல் கலைக்கழகமாக மாற்றியமைத்துள்ளோம் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகின்றேன். ஆகவே, படையினரின் கட்டுப்பாட்டுக் குள்ளிருக்கும் காணிகளை விரைவாக அரசாங்கம் மக்களிடம் கையளிப்பதற்குரிய சாத்தியமான அணுகுமுறைகளை நாங்கள் கையாளுகின்றோம். அது வெற்றியளிக்கும். அந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களில் மீள்க்குடியேறக்கூடிய ஒரு சூழல் உருவாகும்.

இதேநேரத்தில், இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வெளிநாடுகளிலிருந்துவரும் இலங்கையைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவர்கள் ஓமந்தைச் சோதனைச் சாவடியைக் கடந்து செல்லும்போது பாதுகாப்பு அமைச்சின் அனுமதியைப் பெறவேண்டு மென்ற விடயம் இப்போது பெரிய விடயமாகியிருக்கின்றது. இது தொடர்பாக நாங்கள் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களினதும்

பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் அவர்களினதும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்.

உண்மையில் இந்த விடயம் நியாயமானதொரு முறையில் அணுகப் படவேண்டும். ஏனென்றால், இங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற இலங்கையர்கள் அந்த நாடுகளின் குடியரிமையைப் பெற்று அந்த நாடுகளின் கடவுச்சீட்டுகளுடன்தான் இங்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கே உறவுகள் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் பாதுகாப்பு என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களை மட்டுப்படுத்துவது ஒரு நியாயமான விடயமாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இலங்கைக்கு வருகிறார்கள், அவர்கள் வேறொரு நாட்டவர் அல்லர். அவர்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பும்போது அவர்களது விடயத்தில் மிகவும் நிதானமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

04 நவம்பர் 2014

அபிவிருத்தியின் பயன்கள் மக்களை சென்றடைவதற்கு அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

இன்று நடைபெறுகின்ற நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அமைச்சு, சிவில் விமானச் சேவைகள் அமைச்சு ஆகியவற்றின் குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், வடக்கிலே பாரிய வீதி அபிவிருத்திப் பணிகளை வீதி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை மேற்கொண்டிருக்கின்றது. அதற்காக நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையைப் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். வடபகுதி மக்கள் யுத்தத்தின் கோரப் பிடியிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட பின்னர், வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் துரிதமான செயற்பாடுகளுக்கூடாக அங்குள்ள பெரும்பாலான வீதிகள் புனரமைக்கப்பட்டு, இன்று அம்மக்களின் இலகுவான போக்கு வரத்துக்கும் அப்பகுதியின் விரைவான அபிவிருத்திக்கும் வழியேற்படுத்தியுள்ளது. இதற்காக நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அமைச்சர் மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல அவர்களுக்கும் அவ்வமைச்சின் செயலாளருக்கும் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபைக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். யுத்தம் முடிவடைந்த பின்பு குன்றும் குழியுமாகக் காணப்பட்ட ஏ-9 வீதி 18 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. அவ்வாறே, ஏ-32 வீதி 06 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. புத்தளம் - மறிச்சுக்கட்டி -

மன்னார் வீதி 04 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் - பலாலி வீதி, புத்தூர் - மீசாலை வீதி என்பன 10 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டன. 52.6 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய ஒட்டுசுட்டான் - நெடுங்கேணி வீதி, முல்லைத்தீவு - புளியம்குளம் வீதி என்பன 06 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. NRCP Project மூலம் 17 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய நாவற்குழி - கேரதீவு வீதி 1.4 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. 14 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய மானிப்பாய் - கைதடி வீதி 0.65 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. அவ்வாறே, 27.4 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய வல்லை - அராலி வீதி 1.48 பில்லியன் ரூபாய் செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. 48 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய மாங்குளம் - முல்லைத்தீவு வீதி 3.8 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. இதனைவிட, மேலதிக 12 வீதிகள் 2.8 பில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டது. வடக்கில் வீதி அபிவிருத்திக்கு மொத்தமாக 59.6 பில்லியன் ரூபா - கிட்டத்தட்ட 600 கோடி ரூபா செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதுமட்டுமல்ல, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபைக்குச் சொந்தமில்லாத கிட்டத்தட்ட 250 கிலோமீற்றர் அளவு வீதி மிகத் துரிதகதியில் புனரமைக்கப்பட்டன. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட 250 கிலோமீற்றருக்கு 6,700 மில்லியன் ரூபா செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் முக்கிய விடயம் என்னவெனில், வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபைக்குச் சொந்தமில்லாத கிராமப்புற வீதிகளைக்கூட அவ்வதிகார சபை பொறுப்பேற்று, புனரமைப்புச் செய்து, கிராம மக்களின் இலகுவான போக்குவரத்துக்கு வழியேற்படுத்தியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபைக்குச் சொந்தமில்லாத 3.5 கிலோமீற்றர் வீதி கிட்டத்தட்ட 45 மில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள 525.8 கிலோமீற்றர் அளவு வீதிகளில் 210 கிலோமீற்றர் அளவு வீதிகளை RDA புனரமைப்புச் செய்திருக்கின்றது. மிகுதியாகவுள்ள 315 கிலோ மீற்றர் அளவு வீதிகள் புனரமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. குறிப்பாக, புலோலி - கொடிகாமம் - கச்சாய் வீதி, வழுக்கையாறு - புங்குடுதீவு - குறிகட்டுவான் வீதி, 31 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய பருத்தித்துறை - மருதங்கேணி வீதி, யாழ்ப்பாணம் - பொன்னாலை - பருத்தித்துறை வீதி, கொடிகாமம் - புலோலி வீதி, சாவகச்சேரி - தனங்கிளப்பு வீதி, கொக்குவில் - வட்டுக்கோட்டை வீதி, சாவகச்சேரி - கச்சாய் வீதி,

காரைநகர் சுற்று வீதி, மாதகல் - பண்டத்தரிப்பு - சம்பில்துறை வீதி, புத்தூர் - கந்தரோடை வீதி, தாவடி - சுதுமலை போன்ற வீதிகள் இதில் உள்ளடங்குகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலே 04 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய வற்றாப்பளை வீதியும் 07 கிலோமீற்றர் நீளமுடைய சோரன்பற்று - தாளையடி வீதியும் இன்னும் புனரமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன.

அடுத்தடுத்த வருடங்களில் கௌரவ அமைச்சர், அமைச்சின் செயலாளர், மற்றும் வீதி அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தின் பிராந்தியப் பொறியியலாளர்கள் இந்த விடயத்துக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவார்களென்று நான் நம்புகின்றேன். வீதிகள் புனரமைப்பு மற்றும் உட்கட்டுமான அபிவிருத்திகள் என்பன மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு மிகவும் உதவியிருக்கின்றது. மக்களின் உற்பத்திப் பொருட்களை விரைவாக சந்தைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை இந்த வீதி அபிவிருத்திகள் உருவாக்கியிருக்கின்றன. வீதிகளைப் பாரிய செலவில் புனரமைக்கும்போது சிலர் விமர்சிக்கின்றனர். உண்மையில், உட்கட்டுமான அபிவிருத்தியில் வீதி அபிவிருத்தியானது எங்களது பிரதேசத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு பிரதான பங்கை ஆற்றியிருக்கின்றது. அங்கு கிட்டத்தட்ட 600 கோடி ரூபாய் செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீதிப் போக்குவரத்துக்கூடாக எங்களது வடபகுதி தமிழ் மக்கள் அதிக பயனை அடைந்திருக்கிறார்களென்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், தொழிற்றுறை முன்னேற்றத்துக்கு உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி முக்கியமானது. வடபகுதியிலே யுத்தம் முடிவடைந்த பின்பு இன்று மக்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக சிறுகைத்தொழில் மற்றும் பாரிய அல்லது நடுத்தர உற்பத்திகளில் மிக ஆர்வம் காட்டும் இந்த வேளையிலே, அவர்களது பொருட்களை தென்னிலங்கைக்கு இலகுவாக அனுப்பி சந்தைப்படுத்துவதற்கு இந்த வீதி அபிவிருத்தி அவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கின்றது. இதேநேரத்தில், யாரும் கனவிலும்கூட நினைத்துப் பார்க்காத சங்குப்பிட்டிப் பாலமானது - மகாபோதி பாலம் - இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்து யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததன் பின்பு கிட்டத்தட்ட 875 மில்லியன் ரூபாய் செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த பாலத்தினூடாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இலகுவாக மன்னார் மற்றும் புத்தளத்திற்கூடாக கொழும்பு வரும்பொழுது குறைந்தபட்சம் இரண்டு மணித்தியாலத்தை சேமிக்கலாம். மிகவேகமான முன்னேற்றம்

எங்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திற்கான புகையிரதசேவை உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. வீதிப் போக்கு வரத்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதைவிட, அதியுயரமுத்த மின்சாரம் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்த உட்கட்டுமான அபிவிருத்திகள் எதிர்காலத்திலே வடபகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு மிகவும் வழிசமைத்திருக்கிறது. (காபட்) வீதிகளை அமைப்பதாலும், கட்டிடங்களைக் கட்டுவதாலும் மக்களுக்கு என்ன நன்மை கிடைக்கப்பெறப் போகின்றதென்று சிலர் கேட்கின்றார்கள். ஆனால், அப்படியல்ல. எங்களது மக்களுக்கு நல்லது நடக்கப் போகின்றதென்றுதான் அவர்கள் பயப்படுகின்றார்கள். மக்களின் வாழ்க்கை மேம்படப் போகின்றதென்று அவர்கள் பயப்படுகின்றார்கள். மக்கள் அவலங்களிலிருந்து மீண்டுவிடுவார்களென்று அவர்கள் பயப்படுகின்றார்கள். எப்போதும் மக்களின் அவலங்களிலேயே அரசியல் நடாத்திவந்த ஐம்பது வருட பாரம்பரியம் கொண்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அரசியல்வாதிகள் இந்த அபிவிருத்திகளைக் கண்டு பயப்படுகின்றார்கள். அதனால்தான் இந்த அபிவிருத்திகளைப் பொறுத் துக்கொள்ள முடியாமல் அவர்கள் விமர்சிக்கின்றார்கள். ஆனால், அந்த அபிவிருத்தியின் பயனை முதலில் அனுபவிப்பவர்கள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். (கார்பட்) வீதிகளில் அதிசொகுசு வாகனங்களில் வலம்வரும் அவர்கள், அபிவிருத்தியின் பயனை தாங்கள் மட்டும்தான் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார்களே தவிர, அந்த அபிவிருத்தி மக்களுக்குச் சென்றடைவதற்கு தடையாகவும் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, கிடைக்கப்பெற்ற அபிவிருத்திகளை நீங்கள் வரவேற்கவேண்டும். அப்போதுதான் மேலும் எங்களுக்குத் தேவையான அபிவிருத்தியை அரசாங்கம் விருப்பத்துடன் செய்ய முன்வருமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

07 நவம்பர் 2014

சவால்களின் மத்தியிலேயே
வடக்கில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கற்றல்,
கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கல்வியமைச்சின் மீதான வரவு செலவுத் திட்ட குழுநிலை விவாதத்தில் உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வட மாகாண கல்வி அபிவிருத்திக் காக அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருந்த சிறப்பு ஏற்பாடுகளின் மூலமாக துரிதகதியில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. போரினால் முற்றாகப் பாதிப்படைந்த வடபகுதியின் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட அதிஉச்ச பங்களிப்புக்கு நான் இந்த அவையிலே நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். கௌரவ அமைச்சர் பந்துல குணவர்தன அவர்கள், அமைச்சின் செயலாளர்கள், அமைச்சின் துறை சார்ந்த திணைக்களத் தலைவர்கள் ஆகியோர் வடபகுதிக்கு நேரில் விஜயம் செய்து, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, போருக்குப் பின்னரான சூழலில் கல்வியில் ஒரு சிறப்பான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் உதவியிருக்கிறார்கள். அந்தவகையில் அவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த அவையிலே எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சர் வடமாகாணத்திலுள்ள கல்வி நிலைமை தெரியாமல், அவர் அங்குள்ள பாடசாலைகள் எதற்கும் சென்று பார்வையிடாமல் இருக்கின்ற ஒரு நிலையில், கௌரவ அமைச்சர் பந்துல குணவர்த்தன அவர்கள் அடிக்கடி வடபகுதிக்கு விஜயம் செய்து கல்வி நிலைமைகளை அவதானித்து உடனடியாக

நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றார். அதனால், வடக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சு அல்லது அங்குள்ள அதிகாரிகள் கொண்டிருந்த அக்கறையைக் கௌரவ அமைச்சர் பந்துல குணவர்த்தன அவர்கள் கொண்டிருப்பதை நான் இந்த அவையில் மெச்ச விரும்புகின்றேன்.

வடமாகாணத்தில் மீன்குடியேற்றத்திற்குப் பின்னரான சூழலில் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 80 வீதமான பாடசாலைகள் 60 வீதமான பௌதீக வளங்களைப் பெற்றுள்ளன. ஆனாலும் இன்னும் பற்றாக்குறைகள் இருக்கின்றனவென்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வட மாகாணத்தில் முக்கியமான ஒரு விடயம் என்னவென்றால், கல்வித் துறைக்கு நாங்கள் பௌதீக வளம் உட்பட ஏராளமான வளங்களை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, ஆசிரியர் வளப்பற்றாக்குறை அல்லது அங்கிருக்கும் ஆசிரியர்களைச் சமச்சீரான முறையில் பங்கீடு செய்யமுடியாத நிலைமைகளை நாங்கள் காண்கின்றோம். உண்மையிலே வடமாகாணத்திலே சில பாடங்களுக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை தொடர்ச்சியாக இருந்துவருகின்றது. குறிப்பாகக் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், தொழில்நுட்பம், உடற்பயிற்சி போன்ற பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை தொடர்ச்சியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இதனால் க.பொ.த. உயர்தரத்திற்குக் கற்பிக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களின் வீழ்ச்சி காரணமாக க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையின் பெறுபேறுகளில் பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த விடயத்தை நான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகச் சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றேன். மிகுந்த சவால்களின் மத்தியிலே தான் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கற்றல் நடவடிக்கையிலும் கற்பித்தல் நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். இப்பொழுது அனேகமான பௌதீக வளங்கள் நிறைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. கட்டடங்கள் மற்றும் மின்சார வசதிகளைப் பெரும்பாலான பாடசாலைகளுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இது மிகப்பெரிய சாதனை என்றே நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால், வன்னி மாவட்டத்தில் போருக்குப் பின்னரான சூழலில் எந்தப் பாடசாலைகளும் முழுமையாக இயங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை. கோடிக்கணக்கான நிதிச் செலவீட்டங்களிற்கூடாகத் துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளினால் இந்தப் பௌதீக வளங்கள் இந்தப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், நான் சில புள்ளி விபரங்களை இங்கு தெரிவிக்கவேண்டும். விஞ்ஞான பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்கு 140 ஆசிரியர்களும், கணித

பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்கு 100இற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும், தகவல் தொழில்நுட்பப் பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்கு 290 ஆசிரியர்களும், வடமாகாணத்திலே பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றார்கள். இதேவேளையில், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் சில வலயங்களில் இந்தப் பாடங்களுக்குரிய ஆசிரியர்கள் மேலதிகமாக வைக்கப்பட்டிருப்பது என்பது துரதிஸ்டவசமானது. குறிப்பாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள வலயங்களில் இந்த ஆசிரியர் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக இருக்கின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய புள்ளி விபரங்களின்படி கிட்டத்தட்ட 270 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை அங்கு நிலவுகின்றது. வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சிடம் இதுபற்றிக் கேட்கும்போது அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் அங்குள்ள ஆளணியின் அடிப்படையில் அங்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. ஆனால், அண்மையில் கடந்த யூன் மாதம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலிருந்து 258 ஆசிரியர்கள் ஆசிரிய கலாசாலைக்கு முழுநேரப் பயிற்சிசுக்காகச் சென்றுள்ளார்கள். அந்த வெற்றிடம் நிரப்பப்படவில்லை. அதனுடன் சேர்த்து 270 ஆசிரியர்கள் அங்கு பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றது. இப்படி ஒரு நிலைமையில் எப்படி அந்தப் பிரதேசங்களில் பின்தங்கிய கிராம மக்களின் பிள்ளைகளின் கல்வியை வளர்க்க முடியும். ஆகவே, இதில் கல்வி அமைச்சு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், வடமாகாணத்தில் வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சு சில வலயங்களில் மேலதிகமாக முக்கிய பாடங்களான கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், தொழில்நுட்பப் பாடம் என்பவற்றுக்கான ஆசிரியர்களை ஒழித்து வைத்திருக்கின்றது. இவர்களை அரசியல் காரணங்களுக்காக அரசியல் செல்வாக்கினூடாக அந்த வலயங்களிலிருந்து பற்றாக்குறையாக உள்ள வலயங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சினால் முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே, இவர்களை எப்படியாவது சரியான, சம்பங்கீடு செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை, ஒரு பொறிமுறையை அரசாங்கம் தான் எடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், பல சந்தர்ப்பங்களில் நாங்கள் இந்த வடக்கு மாகாண சபையிடம் இது சம்பந்தமாகச் சுட்டிக்காட்டியும் அந்த ஆசிரியர்களைச் சரியான, நியாயமான சம்பங்கீடு செய்ய சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முன்வருகின்றார்கள் இல்லை. அதாவது இவர்கள் ஏதாவது சாட்டுப்போக்குச் சொல்லி இதைக் காலம் தாழ்த்திக் கொண்டு போவதால் கிராமப்புறப் பாடசாலை மாணவர்களின் குறிப்பாக யுத்தத்தால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட வன்னி மாவட்ட பிள்ளைகளின் கல்வி கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது.

ஆகவே, இவ்விடயத்தில் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

வட மாகாணத்தில் ஆங்கில பாடத்துக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை என்பது மிக மோசமாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக இடைநிலை வகுப்புகளுக்கான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை 105 ஆகும். இதைவிட ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் 724 ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. ஆகவே, ஆங்கிலம் ஒரு பிரதான பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். ஆங்கில அறிவை மாணவர்களுக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அங்கு சவால் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இது விடயத்தில் விசேட கவனம் எடுக்க வேண்டும். விளையாட்டுத்துறையை மேம்படுத்துவதில் உடற்கல்வி ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை மிக மிகப் பிரச்சினை யாக உள்ளது.

இதேவேளையில், நான் இன்னுமொன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது வடக்கு மாகாணக் கல்வி அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் வட மாகாணக் கல்வி அமைச்சுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி தொடர்பான விடயங்களை நான் அடிக்கடி வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். ஆனால், சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதை மறுதலித்திருக்கின்றார்கள். அவர்களை ஆவண ரீதியாக மறுதலிக்கும்படிதான் நான் இந்தச் சபையிலே வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். அதாவது எதையும் சுமமா மறுத்துப் பிரயோசனம் இல்லை. அதை ஆவண ரீதியாக நிரூபிக்க வேண்டும் என்று அண்மையில் நான் சொல்லியிருந்தேன். வட மாகாணக் கல்வி அமைச்சுக்கு பி.எஸ்.ரி.ஜி. நிதிக்கு ஊடாக ரூபாய் 277 மில்லியன்கள் ஒதுக்கப்பட்டும் அதில் 25 வீதமான நிதி கூட செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வெளிக்கொண்டு வந்திருந்தேன். கௌரவ சரவணபவன் அவர்கள் இது பொய் என்று குறிப்பிட்டார். அவருக்கு அது சம்பந்தமாக நான் சவால் விடுக்கின்றேன். நான் அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். என்னிடம் அதற்கான ஆவணம் இருக்கின்றது. எனவே, ஆவண ரீதியாக என்னுடன் இதுபற்றி விவாதிப்பதற்கு நான் அவரை அழைக்கின்றேன். வடக்கு மாகாண எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. தவராசா அவர்கள் இது சம்பந்தமாகச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் பகிரங்க அழைப்பு விடுத்திருக்கின்றார். வடக்கு மாகாணத்துக்கு அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் 25 சதவீதத்தைக்கூட இதுவரை அவர்கள்

செலவழிக்காமல் அந்த மக்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய அபிவிருத்தியை அநியாயமாகத் தடுக்கின்றார்கள் என்று கூறியுள்ளார். ஆனால், அவர்கள் அதை மறுதலிக்கின்றார்கள் பத்திரிகைகளில். அதனை ஆவண ரீதியாக நிரூபிக்க நான் தயாராக இருக்கின்றேன், வாருங்கள் என்று அவர் அழைப்பு விடுத்திருக்கின்றார். ஆனால், அதற்கு அவர்கள் எந்தவிதப் பதிலும் சொல்லவில்லை. அதேநேரம், வட மாகாணக் கல்வி அமைச்சுக்கு ரி.எஸ்.ஈ.பி. என்று சொல்லப்படும் உலக வங்கிக் கடன் ஊடாக வழங்கப்பட்ட 290 மில்லியன் ரூபாய்களில் 50 சதவீதம்கூட இதுவரை செலவு செய்யப்படவில்லை. பாருங்கள்! எங்களது பாதிக்கப்பட்ட ஏழை மாணவர்களின் எதிர்காலத்துக்காக அரசு வழங்கும் நிதிகள் மற்றும் அரசு, உலக வங்கியிடம் இருந்து கடனாகப் பெற்றுக் கொடுக்கும் நிதிகளை எல்லாம் இவர்கள் செலவு செய்யாமல் அந்தப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் கேள்விக்குறியாக்குவதுபோல் அவர்களின் கல்வியில் விளையாடுகின்றார்கள்.

மேலும் சில முக்கியமான விடயங்களைப் பற்றி நான் இங்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. அதாவது அங்கு பல பாடசாலைகளுக்கு கடந்த 5 - 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அல்லது 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட கணினிகள் இப்பொழுது செயலிழந்துள்ளன. ஆகவே, அந்தக் கணினி ஆய்வுகூடங்களுக்கு மீளப் புதிய கணினிகள் வழங்க வேண்டும் என்பதையும் நான் வலியுறுத்துகின்றேன். அதாவது தற்போது பயன்படுத்த முடியாதிருக்கின்ற அந்தக் கணினிகளுக்குக் காலம் கடந்து விட்டது. ஆகவே, அந்தக் காலம் கடந்த அந்தக் கணினிகளைத் திரும்பப்பெற்று புதிய கணினிகளை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இங்கு எல்லோராலும் குறிப்பிடப்பட்ட கல்வி நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தார்களின் பற்றாக்குறை என்பது வடக்கு மாகாணத்தில் மிக அதிகமாகவே இருக்கின்றது. இந்த நிலைமை கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் நெருக்கடிகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கு விசேட அடிப்படையில் கல்வி நிர்வாக சேவைக்கு உத்தியோகத்தார்களை உள்வாங்குவதற்குரிய பரீட்சைகளை நடாத்தி அந்த உத்தியோகத்தார்களை உள்வாங்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். வடக்கு மாகாண ஆசிரியர்கள் வளம் தொடர்பாக - ஆசிரியர் ஆளணி தொடர்பாக மீளாய்வு செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தையும் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனென்றால்

இந்த ஆளணி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையறுக்கப்பட்டது. இன்று பல பாடசாலைகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியிருக்கின்றது. அதற்கு ஏற்ற வகையிலும் மற்றும் பாட அடிப்படையிலும் - சில பாடங்களுக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறை தொடர்ச்சியாக, நீண்ட காலமாக இருக்கின்றது. - இந்த ஆளணி வகுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் சிந்தித்து, புதிய ஆளணி மீளாய்வு ஒன்றைச் செய்து, குறித்த ஆளணிகளை நிரப்புவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதாவது இதனை வடக்கில் விசேட அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வடக்கு மாகாணத்திலுள்ள பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் காவல் கடமைகள் மற்றும் சுத்திகரிப்பு வேலைகள் என்பவற்றை மேற்கொள்வது பாரிய பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ளது. பல பாடசாலைகளில் துப்பரவாக்கல் வேலைகளைக்கூட மாணவர்கள் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான அத்தியாவசிய வேலைகளை நிறைவேற்றவேண்டியுள்ளது. இதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இதேவேளை கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் “ஆயிரம் பாடசாலை” திட்டத்தின்கீழ் உள்வாங்கப்பட்ட பாடசாலைகளின் ஆரம்பப் பிரிவை தனியாக இயக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதனால், ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் கட்டடப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக மாறியிருக்கின்றது. இவ்வாறான இட நெருக்கடி ஆறுக்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகளில் காணப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல, அண்மையில் புதிதாக சில பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சில பாடசாலைகள் தரமுயர்த்தப்பட்டன. எனவே, இவ்வாறான பாடசாலைகளுக்கு விசேட அடிப்படையில் சில கட்டடங்களை வழங்குவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

யுத்தத்துக்குப் பின்பு பல பாடசாலைகள் 1AB அல்லது 1C schools ஆக தரம் உயர்த்தப்பட்டன. தரமுயர்த்தப்பட்ட பாடசாலைகளில் புதிதாக விஞ்ஞானப் பிரிவு, கணிதவிஞ்ஞானப் பிரிவு, வர்த்தகப் பிரிவு, கலைப்பிரிவு என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதனால், இப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பெரும் பிரச்சினையாக

இருக்கின்றது. எனவே, தரமுயர்த்தப்பட்ட பாடசாலைகளில் நிலவுகின்ற ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பாரதிபுரம், அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம், ஜெயபுரம் மகாவித்தியாலயம், முட்கெம்பன் மகாவித்தியாலயம், வன்னேரிக்குளப் பாடசாலைகள் என்பன தரமுயர்த்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்குள் உள்ளடங்குகின்றன. இப்பாடசாலைகளில் உயர்வகுப்பு மாணவர்களின் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளுக்குத் திருப்திகரமான ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தரமுயர்த்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்கு கிட்டத்தட்ட 30 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவற்றையும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

யுத்தத்திற்கு பின்னரான இந்த சூழ்நிலையில் நல்ல கல்வியைப் பெறக்கூடிய சகஜ நிலைமை அங்கு உருவாகியிருக்கின்றது. யுத்த காலத்தில் பிள்ளைகளை யுத்தத்திற்குத்தான் திரட்டினார்கள். உயிராபத்து காரணமாக பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்ப முடியாத சூழல் இருந்தது. இப்போது உருவாகியுள்ள இயல்புச் சூழ்நிலையில் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்றார்கள். ஆகவே, அந்த ஏழைப் பிள்ளைகளின் கல்விச் சம்பந்தமான கனவை நனவாக்கவேண்டிய பொறுப்பு எங்களிடம் இருக்கின்றது. வடக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சு உண்மையாக இந்த நடவடிக்கைகளில் அக்கறையாக இருக்க வேண்டும். அரசியலமைப்பின் 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்திற்குடாக கல்வி விடயத்தில் வட மாகாண சபைக்கு 99 சதவீதமான அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கல்வி நடவடிக்கைகளில் அக்கறையில்லாத ஓர் அமைச்சாகவே வடக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சு தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றதென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றேன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பல பாடசாலைகளுக்கு கட்டட வசதிகள் இல்லை. மேலும், அம்மாவட்டத்தில் 1AB பாடசாலையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் 2,250 மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் கிளிநொச்சி மகாவித்தியாலயத்தில் க.பொ.த. உயர் தரத்தில் விஞ்ஞான பிரிவில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஆய்வுகூட வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் விசேட அடிப்படையில் தேவையான நடவடிக்கையெடுக்க வலியுறுத்துகின்றேன். அதேநேரத்தில், அங்கு

1,000 பாடசாலைத் திட்டத்தின் கீழ் உள்வாங்கப்பட்ட 96 பாடசாலைகளில் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியினால் 'மஹிந்தோதய' ஆய்வுகூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல ஆய்வுகூடங்கள் அண்மையில் மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டன. இன்னும் பல பாடசாலைகளின் ஆய்வுகூடங்கள் திறந்து வைக்கப்படவுமிருக்கின்றன. தொழில்நுட்ப பீடங்களைக் கொண்ட 33 பாடசாலைகள் எங்களது வட மாகாணத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பல பாடசாலைகளில் தொழில்நுட்ப பாடநெறிக்கான விஞ்ஞானகூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படியான முயற்சிகளுக்கூடாக எங்களின் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு அரசாங்கம் உதவுகின்றது. அதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இதே நேரத்தில், வசதி குறைந்த பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாதணி மற்றும் சீருடை வழங்குவதற்கு கல்விச் சேவைகள் அமைச்சு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது. உங்களுடைய திட்டத்தின் கீழ் 1,108 பாடசாலைகளில் 572 பாடசாலைகளுக்கு - 112,874 பாடசாலை மாணவர்களுக்கு - நீங்கள் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். குறிப்பாக, வன்னி மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கு அதை இன்னும் 15 சதவீதமாவது விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கௌரவ கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர் அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்து எனது உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். நன்றி வணக்கம்.

08 நவம்பர் 2014

வடக்கில் உள்ள அனைத்து திணைக்களங்களின்
வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்படும் பட்சத்தில் மக்கள்
சேவையை சிறப்பாக மேற்கொள்ள முடியும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்
தில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அந்த வகையில், சிவில் நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதற்கான
மத்திய நிலையமாக இருக்கும் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த இந்த
அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்தில் உரையாற்றுவதையிட்டு நான்
மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நாட்டு மக்களுக்கு நல்லாட்சி
கிடைக்கும் வகையில் சேவையாற்றுவதற்குரிய மிகப் பெரும் அரசு
ஸ்தாபனமாக பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு காணப்
படுகின்றது. இவ்வமைச்சு மக்களுக்கு வினைத்திறனுள்ள சேவையை
வழங்கி வருகின்றது.

மக்களைத் தேடிச்சென்று சேவையாற்றும் வகையில் இன்றைய
அரசு எல்லா அரசு திணைக்களங்களையும் உருவாக்கி வருகின்றது.
கடந்த காலங்களில் மக்கள் அரசு நிர்வாக கட்டடங்களை நோக்கிச்
சென்றார்கள். இன்று அந்த நிலை மாறி அரசு அதிகாரிகள் மக்களைத்
தேடிச்செல்கின்றார்கள். இப்படியாக அரசு செயற்றிட்டங்களைச்
செயற்படுத்தும் துறையாக அரசுதுறை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களுடைய மஹிந்த
சிந்தனைக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்த செயற்பாடு செயற்படுத்தப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றது. அந்த வகையில் பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள்
அமைச்சை உண்மையில் நான் பாராட்ட விரும்பு

கின்றேன். மிகவும் திறமைவாய்ந்த, அனுபவம் வாய்ந்த அமைச்சரான டபிள்யு. டி. ஜே. செனெவிரத்ன அவர்கள் இந்த அமைச்சுக்கு சரியான தலைமைத்துவத்தைக் கொடுத்து அளப்பெரிய சேவையாற்றக்கூடிய நிறுவனமாக இந்த அமைச்சை மாற்றியிருக்கிறார். அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றுகின்ற அவர் அமைச்சின் கீழ் வருகின்ற செயலகங்கள், திணைக்களங்களின் உத்தியோகத்தர்களையும் சிறந்த முறையில் வழி நடாத்துகின்றார். அந்த வகையில் அவரையும், பிரதி அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல, பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளர் திரு. அபேகோன் அவர்களையும் நான் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் திறமையாக இந்த அமைச்சை கொண்டு செல்கின்றார்கள். மக்கள் துரிதமாக பயன்பெறக்கூடிய நிறுவனமாக இந்த அமைச்சை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் உதவிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இந்த அமைச்சு சம்பந்தமாக வடக்கில் இருக்கின்ற சில பிரச்சினைகளை நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். குறுகிய நேரத்திற்குள் சில விடயங்களை நான் சொல்லியாக வேண்டும். மாவட்ட செயலக மாநாட்டு மண்டபம் நல்ல முறையில் செயல்படக்கூடிய மகாநாட்டு மண்டபமாக அமையும் வகையில் உரிய உபகரணங்களை தந்துதவ மாறு கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்காக 17.5 மில்லியன் ரூபாய் தேவையென மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிதியை வழங்குவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அநேகமாக யாழ் மாவட்டத்திலிருக்கின்ற 15 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளிலுமுள்ள கட்டடங்கள் நவீன முறையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, யுத்தத்திற்குப் பின்பு அவை நவீன வசதிகள் கொண்ட கட்டடங்களாக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது வடக்கிலே உத்தியோகத்தர்களின் பற்றாக்குறையும் ஓரளவுக்கு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நாடு தழுவிய ரீதியில் ஐம்பதாயிரம் பட்டதாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வடக்கில் எல்லாப் பிரதேச செயலகங்களிலும் 300 இற்கும் மேற்பட்ட அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல், ஏனைய திணைக்கள வெற்றிடங்களும் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு பெருந்தொகையான உத்தியோகத்தர்களை உள்வாங்கியிருக்கும்

பிரதேச செயலகங்கள் கட்டடப் பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்குகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கான தளபாடங்கள், தொழில்நுட்ப உபகரணங்கள் பற்றாக்குறையும் நிலவுகின்றது. ஆகவே, அவற்றை நிவர்த்திசெய்வதற்காக நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும்.

சில கட்டடங்கள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, அந்த நடவடிக்கையில் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். பிரதேச செயலகங்களுக்கான தளபாடங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப உபகரணங்களுக்காக 58 மில்லியன் ரூபாய் தேவையென உங்களது அமைச்சுக்கு யாழ். மாவட்ட செயலாளரால் கோரிக்கை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்படுமாறு நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதேபோல, இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற கிராமசேவையாளர் வெற்றிடங்களை நீங்கள் துரிதகதியில் நிரப்பியிருக்கின்றீர்கள். அதற்காக உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். யாழ். மாவட்டத்தில் இன்னும் 33 கிராமசேவையாளர் வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஏற்கெனவே நடைபெற்ற அந்தப் போட்டிப் பரீட்சையில் நியமனம் பெறாத, waiting list இல் இருப்பவர்களை உள்வாங்குவதன் மூலம் நிரப்புவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தரது பற்றாக்குறை அதிகளவில் காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு 25 தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தார்கள் தேவையாக இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் அண்மையிலே தொழில்நுட்ப உதவியாளர்களை நியமித்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லா விடயங்களையும் மதிப்பீடு செய்து அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தகைமை இல்லை. ஆகவே, தகைமையுள்ள தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்களை நியமிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யாழ். மாவட்ட செயலகம் கிட்டத்தட்ட 7 இலட்சம் மக்களுக்கு நிர்வாக ரீதியாக சேவையாற்றும் மிகப்பெரியதொரு மாவட்ட செயலகம். அங்கு பல திணைக்களங்களுக்கான இடப் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. ஆகவே, அதனை விரிவாக்கம் செய்வதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று

கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அத்துடன், தீவகத்தில் கடமையாற்றும் கிட்டத்தட்ட 100 உத்தியோகத்தார்கள் தினமும் யாழ். பெருநிலப்பரப் பலிருந்து அங்கு செல்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய போக்குவரத்துக் கான ஏற்பாட்டை நீங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அதேபோல, பிரதேச செயலாளர்கள் மற்றும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுக்கான விடுதிகளை வழங்குவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் மருதங்கேணி, நெடுந்தீவு, வேலணை போன்ற பிரதேசங்களுக்கு உத்தியோகபூர்வமான விடுதிகளை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அதுபோலவே, ஏனைய பிரதேச செயலாளர்களுக்கும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும் விடுதி வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று உங்களிடம் வினயமாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், யாழ்ப்பாணத்தில் 8 பிரதேச செயலகங்களில் உதவிப் பிரதேச செயலாளர் வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. அண்மையில் நீங்கள் விசேட அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் SLAS - இலங்கை நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தர்களை நியமித்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் பயிற்சிக்காக வேறு மாவட்டங்களில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் அவர்களை உதவிப் பிரதேச செயலாளர்களாக வடக்கிற்கு அனுப்ப ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதையும் நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மிகப்பெரிய ஒரு மாவட்ட செயலகத்தை கடந்த 12ஆம் திகதி மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுடன் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களும் வந்து அதனைத் திறந்துவைத்தீர்கள். அதற்காக நான் இந்த அவையிலே உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதுபோலவே, நீங்கள் அந்த மாவட்ட செயலகத்தில் 2ம் கட்ட வேலையையும் ஆரம்பிப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சில திணைக்களங்கள் குறிப்பாக IDB, தேர்தல் அலுவலகம், Motor Traffic அலுவலகம், வாழ்வின் எழுச்சி அலுவலகம் போன்றவை இன்னும் பழைய கச்சேரிக் கட்டடத் தொகுதியிலேயே இயங்குகின்றன. அங்கு ஒரு மகாநாட்டு மண்டபம் இல்லை. 2ம் கட்ட கட்டிடத்தில்தான் அந்த மகாநாட்டு மண்டபம் அமையவிருக்கின்றது. ஆகவே, தயவுசெய்து அந்த விடயத்தை மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கும்படி உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதுபோலவே, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே கண்டாவளை, பளை, பூநகரி போன்ற பிரதேச செயலக பிரிவுகளில் உதவி பிரதேச செயலாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். கிராமசேவையாளர்களை நீங்கள் நியமித்திருக்கின்றீர்கள். கிட்டத்தட்ட 42 கிராமசேவையாளர் பற்றாக்குறையாகவிருந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இப்பொழுது 9 பேர்தான் தேவை என்ற நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் அதேநேரம், அந்த 9 கிராமசேவையாளர்களின் வெற்றிடங்களையும் நிரப்புவதற்கு தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அத்துடன், மாவட்ட செயலகத்திலும் ஒரு உதவி மாவட்ட செயலாளரை நியமிக்க வேண்டும். அது இன்னும் அந்த சேவையை விஸ்தரிப்பதற்குரிய வழிகளை ஏற்படுத்தித் தரும் என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

அதேவேளையிலே, கண்டாவளை பிரதேச செயலக நிர்மாணம் அங்குள்ள சில அரசியல்வாதிகளின் நடவடிக்கைகளினால் பின்தங்கியிருக்கின்றது. ஆனால், இப்போது அந்தச் சர்ச்சைக்குத் தீர்வு காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இவ்வருடம் கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகத்தை நிர்மாணிப்பதற்கும் பூநகரிப் பிரதேச செயலகத்தின் மிகுதி வேலைகளை நிர்மாணிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றேன். அத்துடன் முக்கியமான ஒரு விடயத்தை நான் இறுதியிலே பேசி முடிக்கின்றேன். அதாவது பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளின் எல்லைகளை மீள்நிர்ணயம் செய்தல் தொடர்பாக எல்லைகள் மீள்நிர்ணய சபையிடம் (Delimitation Committee) எங்களது மக்கள் கிராம மட்ட அமைப்புக்களினூடாகப் பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகத் தென்மராட்சி பிரதேசம் புவியியல் ரீதியாக மிகப்பெரிய ஒரு பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தை இரண்டு பிரதேச செயலகங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 64 கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளையும் 700 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவையுடைய மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பையும் கொண்ட ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய பிரதேச செயலகமாகத் தென்மராட்சி பிரதேச செயலகம் உள்ளது. இந்தப் பெரிய நிலப்பரப்பையும் பெரும் மக்கள் தொகையையும் அதிக கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளையும் கொண்ட பிரதேசத்தை நிர்வாக ரீதியாக ஒரு பிரதேச செயலகம் ஆளுமை செலுத்துவது மிகவும் கடினமானது. ஆகவே, அதை இரண்டாகப் பிரித்து சாவகச்சேரி பிரதேச செயலகம், கொடிகாமம் பிரதேச

செயலகம் என்று மாற்றவேண்டும் என இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு எல்லைகள் மீள்நிர்ணய சபையிடம் அபிப்பிராயங்கள், கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொடர்பாகக் கௌரவ அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதேபோல் 'கரைச்சி' பிரதேச செயலகப் பிரிவும் புவியியல் ரீதியில் மிகப்பெரிய ஒரு பிரதேசமாகவும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் 60 வீதமான மக்களைக் கிட்டத்தட்ட 75,000 மக்களைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகவும் உள்ளது. இது 476 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இதனையும் இரண்டு பிரதேச செயலகங்களைக் கொண்ட பிரிவுகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எல்லை நிர்ணயக் குழுவிடம் நாங்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அதை விரைவில் நடைமுறைப்படுத்தித் தந்து, கரைச்சி பிரதேச செயலகம், கரைச்சி தெற்கு பிரதேச செயலகம் என்று இரண்டு பிரதேச செயலகங்களை உருவாக்கினால் அந்த மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையினை ஆற்றலாம். கிட்டத்தட்ட 42 கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளையுடைய மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பை ஒரு பிரதேச செயலகக் கட்டிடத்திற்குள் இருந்துகொண்டு நிர்வகிப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இவ்விடயத்தில் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதை நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிடுகின்றேன்.

மேலும், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களின் எல்லை நிர்ணயங்கள் கூட ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கின்றது. ஏனெனில், அன்றைய அதிகாரத்திலிருந்தவர்கள் இந்த மாவட்ட எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும்போது சரியான முறையில், சரியான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றவில்லை. குறிப்பாக 'ஏ9' வீதியில், கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலகத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 8, 9 கிலோமீற்றர் தூரத்திலிருக்கின்ற 'முறிகண்டி' பிரதேசத்தைக் கிட்டத்தட்ட 75 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள முல்லைத்தீவு மாவட்ட செயலகத்தோடும் 45 கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள ஒரு பிரதேச செயலகத்துடனும் இணைத்துள்ளார்கள். அதுபோலவே விசுவமடுப் பகுதியிலும் கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள பல பிரதேசங்கள் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் சரியான முறையில் அந்த மாவட்ட எல்லை நிர்ணயம் என்பது அக்காலகட்டத்தில் செய்யப்படவில்லை என்பது தெரிகின்றது. ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை நிர்வாக ரீதியாகச்

செயற்படுத்துவதற்குரிய எல்லைகளை மீள்நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு விசேடமான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். உண்மையிலேயே நான் இந்த அமைச்சைப் பாராட்டுகின்றேன். ஏனெனில், இந்த அமைச்சு மிகவும் வினைத்திறன் உள்ள செயற்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றது.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

மேலும் ஒரு நிமிடம் தாருங்கள். குறிப்பாக வடக்கிலே யுத்தத்திற்குப் பின்பு மக்கள் மீள்குடியேறிய போது அன்று பல பற்றாக்குறைகள் நிறைந்த நிலையில் கட்டடங்களும் இல்லாது உத்தியோகத்தர்களும் இல்லாது இயங்கமுடியாத நிலையில் காணப்பட்ட மாவட்ட செயலகங்களையும், பிரதேச செயலகங்களையும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களின் பாரிய முயற்சியினாலும் மற்றும் செயலாளர் அவர்களின் முயற்சியினாலும் இன்று ஒரு நிறைவான சேவையை மக்களுக்கு ஆற்றக்கூடியவாறு உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக நான் உங்களுக்கு இந்த அவையிலே எங்களது மாவட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்து மேலும் இருக்கக் கூடிய சில பற்றாக்குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்து தருமாறு உங்களிடம் வினயமாகக் கேட்டு விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

08 நவம்பர் 2014

நீரைச் சேமிப்பதன் மூலம் வடக்கின் நீர் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண முடியும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

நீர்வழங்கல் வடிகாலமைப்பு அமைச்சு மற்றும் நீர்ப்பாசன நீர்வள முகாமைத்துவ அமைச்சு ஆகியவற்றின் குழுநிலை விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். பொதுவாக வடக்கு மாகாணம் குடிநீர்ப் பிரச்சினையால் அதிக பாதிப்புள்ள ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. அதிலும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்கள் மிகப்பெரிய குடிநீர்ப் பிரச்சினையை எதிர் கொண்டுள்ளன. நிலத்தடி நீரைக் குடிநீராகப் பயன்படுத்த முடியாத ஒரு நிலை இந்த மாவட்டங்களில் உருவாகியுள்ளன. ஆகவே, நீரைச் சேமிப்பதன் மூலமாகவே இந்த மாவட்டங்களில் நிலவுகின்ற குடிநீர்ப்பிரச்சினை யைத் தீர்க்க முடியும். எதிர்காலத்தில் இதையும்விட அதிகமான மக்கள் தொகை பெருகும். எனவே, அந்த மக்களின் குடிநீர்த்தேவையை ஈடுசெய்யக்கூடிய திட்டங்கள் குறித்து இப் பொழுது நாம் கவனம் கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

முன்னோர்கள் சொன்னதைப்போல யாழ்ப்பாணம் பாலை அல்ல. நாம் உரிய முறையில் சிந்தித்துச் செயற்பட்டால் யாழ்ப்பாணத்தைப் பசுமையும் வளமும் கொழிக்கும் நிலமாக்கலாம். இதற்கு நம் சிந்தனையில் உள்ள வறுமையையும் நமது மனங்களில் உள்ள பாலையையும் முதலில் போக்கவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தின் குடிநீர்ப்பிரச்சினை மிக நீண்டகாலமாகவே சமூகப் பிரச்சினையாகவும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினையாகவும் உள்ளது. அங்கே பல இடங்களில் குடிநீர் - நல்ல

தண்ணீர் கிடையாது. எனவே, நல்ல தண்ணீர்க் கிணறுகளை நாடிச் செல்லும் வழக்கம் நீண்டகாலமாகவே மக்களிடையே உள்ளது. இங்கே மிகப் பெரிய துயரமும் கொடுமையும் என்னவென்றால், இந்த நல்லதண்ணீர்க் கிணறுகள் பலவும் வசதி படைத்தோரின் பிடியிலும் உயர்குடியினரின் ஆதிக்கத்திலும் தான் இருக்கின்றன. இதனால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் வறிய மக்களும் தங்களுக்கான குடிநீரைப் பெறுவதில் பெரும் சிரமங்களைச் சந்திக்கின்றனர். இப்பொழுதும் கூட யாழ்ப்பாணத்தின் பல இடங்களில் இந்த அவலநிலை உண்டு.

தீவுப்பகுதியில் பல இடங்களில் தண்ணீரே இல்லை. இதனால் தீவிலிருந்து மக்கள் வெளியேற வேண்டிய நிலையே அங்கு உருவாகியுள்ளது. மீள்குடியேற்றம் நடந்த இடங்களில் மக்கள் செறிவாகக் குடியமராத பிரதேசங்களாகத் தீவுப்பகுதியே காணப்படுகிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையே. வசதி படைத்தவர்களும் மேல்நிலையில் இருப்பவர்களும் தீவிலிருந்து வெளியேறித் தமக்கு வசதியான இடங்களில் குடியேறிவிட்டனர். வறிய மக்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுமே வேறு வழியின்றித் தங்களுடைய சொந்த நிலத்தில் குடியிருக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கு வடமாகாண சபையோ தமிழரசுக் கட்சியோ தயாராக இல்லை.

இதைப்போலவே, யாழ்ப்பாணத்தின் பிற பிரதேசங்களான வலிமேற்கு, வடமராட்சி, தென்மராட்சி ஆகிய பிரதேசங்களிலும் பெரும்பாலான இடங்களில் நல்ல குடிநீர் இல்லாத நிலையே உள்ளது. ஏறக்குறைய யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அரைவாசிக்கும் அதிகமான மக்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். பிரதேச சபைகளும், நகரசபையும் நீர்விநியோகத்தைத் திருப்திகரமாகச் செய்யமுடியாத நிலையே அங்கு காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணநகரைச் சூழ்ந்திருக்கும் கொழும்புத்துறை, பாசையூர், குருநகர், அரியாலை, நாவாந்துறை, நல்லூர் போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் மிகமோசமாக மாசடைந்த நீரையே குடிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அங்கே யாழ் மாநகர சபையினால் வழங்கப்படும் குடிநீர் போதாமல் உள்ளது. காலையும் மாலையும் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமே நீர் விநியோகம் நடைபெறுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, இந்த நீரும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் அல்ல. ஏனென்றால், யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னும் நீர் சுத்திகரிப்பு மையம் உருவாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, குளோரினை மட்டுமே பயன்படுத்தி நீர்விநியோகம் நடைபெறுகிறது. யாழ்ப்ப

பாணத்துக்கான குடிநீர் விநியோகத்துக்குக் கொள்கலன்கள் (பவுசர்கள்) மூலமாக நீரை விநியோகிக்கலாம் என்று சிலர் ஆலோசனை தெரிவிக்கின்றார்கள். இது நீண்டகால அடிப்படையில் சாத்தியமற்றது. அப்படித்தான் கொள்கலன்களின் மூலம் நீரை வழங்கினாலும் அதற்கான நீரை எங்கே இருந்து பெறுவது? ஒவ்வாரு ஆண்டும் இப்படிக்கொள்கலன்களின் (பவுசர்களின்) மூலம் நீர்விநியோகம் மேற்கொள்ளும் போது பல இடர்பாடுகளைச் சந்தித்தே ஆகவேண்டியுள்ளது.

பிரதேச சபைகளும், நகர சபைகளும், அனர்த்த முகாமைத்துவப் பிரிவும் நீர்வழங்கல் வடிகாலமைப்பு அமைச்சும இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாலும், மக்கள் இதனால் உரிய நன்மைகளைப் பெற்று விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் பயன்பாட்டுக்கேற்ற நீர் இல்லை யென்றால் மக்களுடைய வாழ்க்கை திருப்திகரமாக இருக்காது. நீர் மனிதனதும் மற்றும் உயிரினங்களதும் ஆதாரமாகும்.

இரணைமடு - கிளிநொச்சி - யாழ். குடிநீர்த்திட்டம் சாத்தியமானால் அனைவருக்கும் சுத்தமான குடிநீர் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அது நல்ல குடிநீரைத் தேடி அவதிப்படும் மக்களின் நீண்டகாலத்துயரத்தைப் போக்கி அவர்கள் சுயமாக நிற்கக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கும். அவர்கள் காலந்தோறும் நல்ல தண்ணீருக்காகப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவலமும் அவமானமும் நீங்கும். இதற்காக அரசாங்கம் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியிடமிருந்து 22,000 மில்லியன் ரூபாய்களைக் கடனாகப் பெற்று ஒதுக்கியபோதிலும், இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் இன்னும் முடிவுகள் எட்டப்படவில்லை. இது ஒரு மிகத் துரதிஷ்டமான நிலைமையாகும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப் பகுதிகளிலிருந்து நீரும் தொழிலும் இல்லாமல் கிளிநொச்சிக்கு வந்து குடியேறியோரின் வாரிசுகளில் சிலரே இன்று இந்தத் தீவுக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டு செல்ல வேண்டாம் என்று எதிர்க்கின்றார்கள். இரணைமடுவிலிருக்கும் விவசாயிகள் மற்றும் பொதுமக்களின் நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்த பிற்பாடே யாழ்ப்பாணத்துக்கு குடிநீர் எடுத்துச் செல்லப்படும் என்று உத்தரவாதம் வழங்கிய பின்னும் குழப்பங்களும் தயக்கங்களும் தீரவில்லை. இதற்குக் குறுகிய அரசியல் உள்நோக்கங்கொண்ட சிலரே காரணமாக இருக்கின்றார்கள்.

இதிலுள்ள மிகப்பெரிய அவலம் என்னவென்றால் இரணைமடுவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிநீரைக் கொண்டு செல்வதனூ

டாக அங்குள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை யாழ்ப்பாணத்தின் படித்தவர்களும், பொதுமக்களும், ஊடகத் துறையினரும் கூட நம்புவதேயாகும். இரணைமடு - கிளிநொச்சி - யாழ்ப்பாணம் குடிநீர்த்திட்டம் குறித்து ஆராய்வதற்காக வட மாகாண சபையால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழுகூட இந்தச் சந்தேகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்துக்கான குடிநீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற விடயம் அங்குள்ள ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான குளங்களைப் புனரமைப்புச் செய்தால் சரிவரும் என்று சிலர் நம்புகின்றனர்.

ஆனால், அதன் ஊடாக யாழ்ப்பாணத்துக்கான குடிநீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றதா என்று ஆராய்ந்தால், அது இல்லை.

இப்பொழுது மிக வேகமாக யாழ்ப்பாண மக்களின் தொகை கூடி வருகின்றது. இவ்வாறு சனத்தொகை அதிகரிக்கும்போது அங்கு சூழல் மாசடையும் தன்மை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும். நிலத்தடி நீரைப் பெறுவதில்கூட இது இடர்பாடுகளை உருவாக்கும். ஆகவே, குளங்களை ஆழப்படுத்திப் புனரமைத்தாலும் நிலத்தடி நீரைப் பெறுவதில் சிக்கல்கள் உருவாகும். இது போதாதென்றால் கடல் நீரை நன்னீராக்கும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று சிலர் சொல்கின்றார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டம் மிகுந்த பொருட் செலவுடையது. இது எண்ணெய் வளமுள்ள அரபு நாடுகளுக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர, எம்மைப் போன்ற நாடுகளுக்கு வெற்றியளிக்கப்போவதில்லை. அதேநேரம் இன்று யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள குளங்களைப் புனரமைப்புச் செய்து சுத்தமான குடிநீரைப் பெறமுடியும் என்பதற்கான எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. அத்துடன் இப்பொழுது திருந்தே அங்கே தண்ணீர் மாசுபடுகின்றது என்று மருத்துவ அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளவர்களில் 20 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் சுத்தமான குடிநீர் இல்லாத காரணத்தால் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று மருத்துவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அதேநேரம், பொதுவாகவே அங்கு கல்சியம் மற்றும் உப்பு, நைதரசன் ஆகியவற்றின் தாக்கம் கூடியுள்ளன என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது அங்கு நீர் மாசுபடுவதால் ஐஸ் கிரீம் உற்பத்திகூட செய்ய முடியாது என்று தடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பொழுது அங்கே இது பற்றிய சர்ச்சைகள்

ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல வகையான நெருக்கடிகளும் பிரச்சினைகளும் உருவாகக்கூடும்.

இப்பொழுது வடக்கு மாகாண சபையின் விவசாய அமைச்சராக இருக்கும் திரு. ஐங்கரநேசன் அவர்கள் அரசியலுக்கு வர முன்னர் ஒரு சூழலியலாளராக இருந்தவர். அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தின் தண்ணீர் மாசடைந்திருக்கின்றது. ஆகவே, அதனை நிவர்த்தி செய்ய மாற்று ஏற்பாடுகள் அவசியம் என்று வலியுறுத்தியிருந்தார். அரசியலுக்கு வந்த பின்பு தன்னுடைய 'நெக்கோடர்' ஐ மாற்றிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆகவே, இப்படியானவர்களே முன்னுக்குப் பின் முரணாகச் சொல்லும்போது சாதாரண மக்களுக்கு இந்த விடயம் பெரும் குழப்பமாகவே இருக்கும்.

இப்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கான குடிநீரைப் பெறும் முக்கியமான மையங்களில் ஒன்றான சுன்னாகம் குடிநீர்மையம் எண்ணெய்க் கசிவுகளினால் மாசுபடுத்தப்பட்டிருப்பதாக ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டிருக்கின்றன. எண்ணெய்க் கசிவை நிறுத்தினாலும் சுன்னாகத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் நீரானது எல்லா இடங்களுக்கும் விநியோகம் செய்ய போதாது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு தண்ணீரை வழங்கும் இன்னொரு முக்கிய ஊற்றான நிலாவரை ஊற்றும் இப்பொழுது எதிர்பார்ப்புகளையும், நம்பிக்கைகளையும் தகர்க்கும் நிலையிலேயே உள்ளது. நிலாவரை ஊற்று உவராக மாறிவருகின்றதென்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போது வடமராட்சி - வல்லிபுரம் என்ற இடத்திலிருந்து வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை போன்ற பிரதேசங்களுக்கு நீர் விநியோகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கிருந்தும் நீண்டகால அடிப்படையில் போதிய நீரைப் பெற முடியாதென்று ஆய்வறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. அதிகளவான நீரை எடுக்கும்போது நீரின் தன்மை மாறி உவராகக்கூடிய சாத்தியங்கள் உண்டெனவும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆகவே, யாழ்ப்பாணத்துக்கான குடிநீரை வெளியிடத்திலிருந்தே பெற வேண்டியுள்ளது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் தரைக்கீழ் நீரைப் பெற முடியாது. தற்போது அங்கே தரைக்கீழ் நீரை மக்கள் பயன்படுத்தி வந்தாலும், எதிர்காலத்தில் அது முழுமையான அளவில் சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால், மூன்று இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்களுக்கு உடனடியாக குடிநீர் விநியோகம் செய்யவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இதற்கு மாற்றீடு நீர் சேகரிப்பே ஆகும். ஆண்டுதோறும் பெய்கின்ற மழையின் அளவில்

சராசரியாக 40 சதவீதமான நீர் கடலுக்குச் செல்கின்றது. இந்த நீரை சேமிப்பதன் மூலம் அந்த மாவட்டங்களின் குடிநீர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதுடன் அந்தப் பிரதேசங்களை பசுமையாக்கவும் முடியும். இதற்காக அரசாங்கம் பல வகையிலும் உதவத் தயாராக உள்ளது. இரணைமடுக் குளப் புனரமைப்புக்கு பெருந்தொகை நிதியை ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியிடமிருந்து அரசாங்கம் கடனாக பெற்று செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கின்றபோதும், அதை வடக்கு மாகாண சபையும் தமிழரசுக் கட்சியினரும் எதிர்த்து நிற்கின்றனர். இரணைமடு விலிருந்து தண்ணீர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டு செல்லப்படுமே தவிர, அதை தென்பகுதிக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. இதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் இந்த திட்டத்தை ஆதரிக்கின்ற அதேவேளை, கிளிநொச்சி விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாத வகையில் இந்த திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றோம். அத்தோடு, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள குளங்களை மேலும் விஸ்தரித்து அவற்றைப் புனரமைக்க வேண்டுமென்று நாம் சிந்திக்கின்றோம். கல்மடுக்குளத்தை மேலும் நான்கு அடிகள் புனரமைப்புச் செய்து அதன் மூலம் கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். அத்துடன் அந்தப் பகுதியின் விவசாயத்துக்கும் அதிக வாய்ப்பைக் கொடுக்கலாம். பூநகரி பிரதேசத்திலுள்ள கொக்குடையான், மாலாப்பு என்ற இரண்டு குளங்களுடன் மேலும் சில சிறிய குளங்களை இணைத்து பூநகரி குளத்தை நிர்மாணிக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். இதை வரவேற்றுள்ள நீர்வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அமைச்சர் கௌரவ தினேஷ் குணவர்தன அவர்கள், இத்திட்டத்தின் ஆரம்பகட்ட வேலைகளுக்காக 10 மில்லியன் ரூபாவினை ஒதுக்கியிருந்தார். அத்துடன், அந்த பிரதேசத்துக்கு நேரடியாக விஜயம் செய்து அத்திட்டத்தையும் பார்வையிட்டிருந்தாரென்பதை நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது அங்கே மதிப்பீட்டுப் பணிகள் முடிவடைந்திருக்கின்றன. இந்தக் குளத்தை முழுமையாக நிர்மாணிப்பதற்கு 2,243 மில்லியன் ரூபாய் தேவையென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குடிநீர் விநியோகம் செய்யும் வகையிலும், அப்பிரதேசத்தை வளமுள்ள, பசுமையான பிரதேசமாக ஆக்கும் வகையிலும் இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது பூநகரி பிரதேசத்தின்

நீர்த்தேவை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யப்படுவதுடன், பூநகரி என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பிரதேசமானது பசுமையாகி செழிப்படையுமென்பதையும் நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதேவேளை, கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் குடிநீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் விதமாக பல்வேறு திட்டங்களை நீர்வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அமைச்சு மேற்கொண்டு வருகின்றது. இதற்காக நான் கௌரவ அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்தன அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். கிளிநொச்சி நகரத்திட்டத்தின் மூலமாக பரந்தன் நகர் மற்றும் அதனை அண்டியுள்ள கிட்டத்தட்ட 21 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த 40,000 பேர் சுத்தமான குடிநீரை பெறவிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒருசில மாதங்களில் இந்த திட்டம் நிறைவு பெறவிருக்கிறது. இதற்காக அரசாங்கம் 1,900 மில்லியன்களை செலவு செய்திருக்கிறது. இதைவிட, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே கிராமிய சமுதாய திட்டத்துக்கூடாகவும் பல செயற்றிட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இயக்கச்சி, வட்டக்கச்சி, அக்கராயன் போன்ற பிரதேசங்களில் கிட்டத்தட்ட 6,270 பேர் சுத்தமான குடிநீரை பருகக்கூடிய அளவுக்கு இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

புதிதாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சமுதாய நீர் வழங்கல் திட்டங்களினூடாக ஆணைவிழுந்தான் குளப் பிரதேசத்தில் 1,197 பயனாளிகளும், காந்திகிராமம் - கோணாவிலில் 280 பயனாளிகளும், அறிவியல் நகரில் 23,460 பயனாளிகளும், கல்லாறு - புன்னை நீராவிப் பிரதேசத்தில் 1,200 பயனாளிகளும், வலைப்பாடு - பொன்னாவெளி பிரதேசத்தில் 1,228 பயனாளிகளும், ஜெயபுரம் வடக்கு மற்றும் தெற்குப் பிரதேசத்தில் 1,669 பயனாளிகளும், முழங்காவில், அன்புபுரம், இராஜபுரம், இரணைமாதாநகர், குழுமுனைப் பிரதேசத்தில் 8,777 பயனாளிகளும், ஞானி அன்னபுரம் மடத்தில் 225 பயனாளிகளுமாக மொத்தம் 40,191 பயனாளிகளுக்கு சுத்தமான குடிநீரை வழங்குவதற்காக 1873.13 மில்லியன்கள் ரூபா முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைவிட, பூநகரித் திட்டத்தினூடாக அப்பிரதேசத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட 9,283 பயனாளிகள் பயனடையவுள்ளனர். இத்திட்டங்களினூடாகக் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மொத்தம் 95,500 பயனாளிகள் பயன்பெறவுள்ளனர். மொத்தமாக 130,000 மக்களைக்கொண்ட கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், 95,500 மக்கள் - அம்மாவட்டத்தின்

சனத்தொகையில் 73 சதவீதமானவர்கள் - இதனுடாகச் சுத்தமான குடிநீரைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இதைவிட, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில், நகர்ப் பிரதேச கழிவகற்றல் திட்டங்களுக்கு உலக வங்கி கடன் அடிப்படையில் நிதி வழங்க முன்வந்திருப்பது பற்றிய முக்கியமான விடயத்தையும் நான் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இதன்மூலம் 75,500 மக்கள் நன்மையடைவார்கள். இறுதியாக, நீர்வழங்கல், வடிகாலமைப்பு அமைச்சரான தினேஸ் குணவர்தன அவர்களுக்கும், அவ்வமைச்சின் பிரதி அமைச்சரான கௌரவ நிருபமா ராஜபக்ஸ அவர்களுக்கும், அமைச்சின் செயலாளரான நிஹால் சோமவீர அவர்களுக்கும், தேசிய நீர் வழங்கல் அதிகார சபையின் தலைவர் திரு. பிரேமசிறி அவர்களுக்கும் மற்றும் சமுதாய நீர் வழங்கல் திட்டப் பணிப்பாளர், பொதுமுகாமையாளர், பிரதிப் பொதுமுகாமையாளர் ஆகியோருக்கும் இந்த அவையிலே நன்றிகளைத் தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன்.

11 நவம்பர் 2014

**யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு
கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரங்களை
மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம்
விசேட திட்டங்களை செயற்படுத்த வேண்டும்**

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கடற்றொழில் நீரகவள மூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக் காக உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். வடபகுதி மீனவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சில பிரச்சினைகளை இந்த அவையின் முன்னால் வைப்பதற்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறல்கள் தொடர்பாக இந்த அவையின் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், எங்கள் பிரதேசங்களில் இந்திய மீனவர்களின் ஆக்கிரமிப்பானது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை தினமும் அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் இலங்கை அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும்படியான அடையும் தாண்டி அவர்கள் தொடர்ந்து இங்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் அரசு இன்னும் தீவிரமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். எங்களது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு பல்வேறு உதவித்திட்டங்களை யுத்தத்திற்குப் பின்னரான கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக அரசு வழங்கி வருகின்ற போதிலும், தங்களது வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்காக அவர்கள் போராடவேண்டிய சூழ்நிலை இந்திய ஆக்கிரமிப்பு மீனவர்

களின் ஆக்கிரமிப்பினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தமிழரசுக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்று இந்தியத் தலைவர்களை - தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களை பல தடவை சந்தித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்களது வடபகுதி தமிழ் மீனவர்களின் வாழ்வாதாரம் அழிக்கப்படுவது தொடர்பாக அவர்கள் இந்திய தரப்புகளிடம் குரல் கொடுப்பதாக தெரியவில்லை. ஏன், இப்பொழுதுகூட வடமாகாண முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்றார். தமிழக தலைவர்களிடம் எங்களது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரம் அழிக்கப்படுவது தொடர்பாக அவர் பேசியதாக நான் இதுவரை பத்திரிகைகளில் காணவில்லை. ஆகவே, தமிழக தலைவர்களிடமும், தமிழக கடற்றொழிலாளர்களிடமும் எங்களது வாழ்வாதாரங்களை அழிப்பதை நிறுத்தும்படி அவர் மனிதாபிமான அடிப்படையில் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் வடமாகாண சபை கடற்றொழில் அமைச்சர் டெனிஸ்வரன் அவர்கள் இந்த விடயத்தில் ஒரு நல்ல நிலைப்பாட்டை எடுத்திருக்கிறார். இந்திய மீனவர்களின் ஆக்கிரமிப்பை எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதை அண்மையில் அவர் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தியிருந்ததையிட்டு நான் அவரை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே பாராட்ட விரும்புகின்றேன். இந்த கொள்கையை - நிலைப்பாட்டை - ஒட்டுமொத்தமான தமிழரசுக் கட்சிப் பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகளும் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே!

நான் முக்கியமாக எங்களது கடற்றொழிலாளர்கள் தொடர்பான சில விடயங்களை உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஏற்கனவே பலதடவைகள் நான் இந்த அவையிலும் உங்களிடமும் நேரடியாகவும் குறிப்பிட்ட விடயத்தைத் தான் மீண்டுமொருமுறை நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். இந்த Multi day boats அதாவது கடலிலே சென்று பலநாட்கள் தங்கிநின்று மீன்பிடிக்கக் கூடிய கலங்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகள் இன்னும் சரியான முறையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அத்துடன் அவர்கள் அவ்வாறான கலங்களை நங்கூரமிடுவதற்குரிய துறைமுக வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியு

றுத்துகின்றேன். முதற்கட்டமாகக் குருநகரில் அமைந்துள்ள மீன்பிடித் துறைமுகத்தைப் புனரமைப்பதற்கு நீங்கள் பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றீர்கள். அதற்கு நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். அதேபோன்று வடமராட்சிக் கடற்பரப்பில் ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்புக்காகக் குறிப்பாகப் பருத்தித்துறைப் பகுதியில் உள்ள மீன்பிடித் துறைமுகத்தைச் சகல வசதிகளுடனும் கூடிய ஒரு துறைமுகமாக நிர்மாணிப்பதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏனெனில், அப்பகுதியில் மிக அதிகமானோர் தங்களது வாழ்வாதாரத்திற்காகக் கடற்றொழிலில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக வல்வெட்டித்துறை, குருநகர் போன்ற பகுதிகளில் இழுவைப் படகுகள் மூலம் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்த கடற்றொழிலாளர்களை அந்த இழுவைப் படகுகள் மூலம் மீன்பிடிக்கக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நான் வரவேற்கின்றேன். அவ்வாறானவர்களுக்கு மாற்று மீன்பிடி உபகரணங்களை வழங்குவதற்கு நீங்கள் உறுதியளித்திருந்தீர்கள். ஆனால், இதுவரை அவர்களுக்கு அவற்றை வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, விரைவுபடுத்தி அவற்றை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அல்லது அவர்களது வாழ்வாதாரம் இப்போது மிகவும் கேள்விக்குறியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கான நஷ்டஈட்டையாவது வழங்கிவைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், புனரமைக்கப்படாமலிருக்கின்ற இறங்குதுறைகளைப் புனரமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளீர்கள். 'கிளாலி' இறங்குதுறையை நானும் நீங்களும் சென்று நேரில் பார்வையிட்டிருக்கின்றோம். நீங்கள் அதனைப் புனரமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுப்பதாக அந்த மக்கள் மத்தியில் உறுதியளித்தீர்கள். ஆனால், இதுவரை இன்னும் அந்த இறங்கு துறையைப் புனரமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதேநேரத்தில் புலோப்பளை கிழக்கு, வலைப்பாடு, இரணைமாதாநகர், நாச்சிக்குடா, பள்ளிக்குடா, கிராஞ்சி போன்ற கிளிநொச்சி மாவட்டப் பிரதேசத்திலுள்ள மீன்பிடித் துறைமுகங்களையும் புனரமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதேபோன்று கௌதாரிமுனை, வலைப்பாடு, நாச்சிக்குடா, வெற்றிலைக்கேணி ஆகிய இடங்களில் வெளிச்சவீடுகளை அமைப்பதற்கும்

நான் தங்களிடம் கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றேன். அவற்றையும் அமைத்துக் கொடுப்பதற்குத் தாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதேநேரத்தில், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இரணைமடு, வன்னேரிக்குளம், அக்கராயன்குளம் போன்ற நன்னீர் நீர்நிலைகளில் நன்னீர் மீன்பிடிப்பதற்குரிய வசதிகளையும் அவர்களுக்குரிய உபகரணங்களையும் வழங்கவேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அத்துடன் இரணைமடுக் குளத்தில் நன்னீர் மீன்பிடிப்பில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அடிக்கடி தடைகள் போடப்பட்டு, அவர்கள் முழுப் பிரதேசத்திலும் மீன்பிடிப்பதற்குரிய அனுமதிகள் வழங்கப்படுவதில்லை. அதனையும் நீங்கள் கருத்திலெடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அதேநேரத்தில், கடற்றொழிலாளர்கள் அதிகமாக வாழும் பூநகரிப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஐஸ் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கும் நான் உங்களிடம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்துகின்றேன். அத்துடன் சட்டவிரோதமான மீன்பிடி தொடர்பாக நான் இச்சபையிலே உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், குறிப்பாக, யாழ் கடல் நீரேரியில் சட்டவிரோதமான வலைகளையும் உபகரணங்களையும் பயன்படுத்தி மீன்பிடிப்பது தொடர்பான விடயத்தில் கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் இடையே கடற்றொழில் நீரியல் வளத்திணைக்களத்தின் அணுகுமுறைகள் வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு மாவட்டத்தில் தடுக்கப்படுகின்றது. ஒரு மாவட்டத்தில் அது கண்டும் காணாது விடப்படுகின்றது. ஆகவே, நாடு முழுவதும் சட்டவிரோதமான செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக ஒரே சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்குரிய பணிப்புரைகளைக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் வழங்கவேண்டும்.

அடுத்து மண்ணெண்ணெய் மானியத்திற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு மீன்பிடி உபகரணங்கள், வலைகள் வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கையை மேலும் விரைவாக விஸ்தரிக்கவேண்டும். சில கடற்றொழிலாளர்கள் மட்டுமே இதுவரை அவற்றைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். மேலும், முக்கியமான ஒரு விடயத்தை ஏற்கனவே நான் உங்களது கவனத்திற்கு நேரடியாகவும் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன். அதாவது பேப்பாரைப் பிட்டி என்ற முல்லைத்தீவு மாவட்டப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து, தற்போது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கல்லாறு என்ற பிரதேசத்திலே வாழும் 100 கடற்றொழிலாளர்களின் குடும்பங்களின்

நிலை தொடர்பாகவும் அவர்களது மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். அவர்கள் 2004ஆம் ஆண்டு சுனாமிக்கு முன்பு பேப்பாரைப்பிட்டி என்ற முல்லைத்தீவு மாவட்டப் பிரதேசத்தில்தான் தங்களது மீன்பிடித்தொழிலைச் செய்துவந்தார்கள்.

பிறகு சுனாமி வீட்டுத்திட்டத்துக்கு ஊடாக கல்லாறு என்ற கிளிநொச்சி மாவட்டப் பிரதேசத்துக்குள் நகர்த்தப்பட்டார்கள். இருந்தாலும் அவர்களின் கடற்கரை பேப்பாரைப்பிட்டியாகும். இப்பொழுது அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 100 குடும்பங்கள் அங்கு தொழில் செய்ய முடியாது முல்லைத்தீவு நீரியல்வளத் திணைக்களத்தினால் தடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்குரிய கடல் எல்லை முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. கடந்த 30 ஆம் திகதி மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற கடற்றொழிலாளர் பிரச்சினை தொடர்பான கூட்டத்தில் கரைச்சி வடக்கு கடற்றொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் இது தொடர்பான கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார். இந்தப் பிரச்சினைக்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்களும் கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களும் இணைந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும்படி ஜனாதிபதி அவர்கள் பணித்திருந்தார். ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விடயத்தில் விரைவாகத் தீர்வுகாண முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அத்துடன் இந்தப் பிரதேசங்களில் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து கடற்றொழிலாளர்கள் வந்து கடற்றொழில் செய்வது தடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வுகாண வேண்டும். சட்டவிரோதமாகச் சங்குகுளித்தல், அட்டைபிடித்தல் மற்றும் ஒளி பாய்ச்சி மீன்பிடித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபடுகின்றார்கள். கிட்டத்தட்ட கொக்கிளாயிலிருந்து கற்கோவளம் வரை பரந்த அந்தக் கடல்நீர்ப் பிரதேசத்திலே நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இவ்வாறு அத்துமீறல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ஆகவே, இது தொடர்பாகவும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உரிய கவனம் எடுக்கவேண்டும். நீண்ட யுத்தத்தின் பின்பு தற்பொழுதுதான் கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டுத் தங்களது வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்க முனையும் எங்களது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை இது சிதைப்பதாகவே அமைகின்றது. இதற்குத் தொடர்ந்தும் அனுமதிக்கக் கூடாது.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே!

நான் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது என்னவென்றால், கொக்கிளாயி லிருந்து பருத்தித்துறை வரையான கடற் பிரதேசத்தில் எங்களுடைய கடற்றொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையை நீங்கள் அங்கு நேரில் சென்று பார்வையிட்டுத் தீர்த்துவைக்கவேண்டும் என்பதாகும். எனவே, நானும் உங்களுடன் வந்து அந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து அந்த மக்களுக்குத் தீர்வுபெற்றுக் கொடுப்பதற்குரிய துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுங்கள் என்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அவர்கள் தென்னிலங்கை மீனவர்களின் இந்த அத்துமீறல்களுக்கும் இந்திய இழுவைப் படகுகளின் ஆக்கிரமிப்புகளால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் எங்கள் மக்கள் இரட்டிப்பு வாழ்வாதார இழப்பை எதிர்கொள்கின்றார்கள். வடக்கில் அமைதி நிலைநாட்டப்பட்டதன் பின்பு தேசிய மீன் உற்பத்தியில் பிரதான பாத்திரமான வடக்கின் மீனுற்பத்தியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று நீங்கள் அடிக்கடி சொல்கின்றீர்கள். ஆனால், இந்த முன்னேற்றம் தொடரவேண்டுமானால் நீங்கள் எமது மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் குறித்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணவேண்டும்.

நான் இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதாவது வடக்கின் எல்லா இடங்களிலும் கடற் பிரதேசங்களிலுள்ள வீதிகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் காணப்படுகின்றன. நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், கமத்தொழில் திணைக்களம் ஆகியன விவசாயப் பிரதேச வீதிகளைப் புனரமைப்பதுபோல கடற்றொழிலாளர்களின் நலன் கருதி குறித்த வீதிகளைப் புனரமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

11 நவம்பர் 2014

நடைமுறைக்குச் சாத்தியமில்லாத அரசியல் தீர்மானங்களையே பிரேரணையாக வடமாகாண சபையில் நிறைவேற்றுகின்றார்கள்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

உள்ளூராட்சி, மாகாண சபைகள் அமைச்சின் நிதியொதுக்கீடு மீதான குழுநிலை விவாதத்திலே உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பமளித்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ கந்தையா பிரேமச்சந்திரன் அவர்களுக்குப் பின்னர் உரையாற்றக் கிடைத்ததால் அவரது சில கேள்விகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல முனைகின்றேன். குறிப்பாக, வடக்கு மாகாணசபை வினைத் திறனுள்ள ஒரு மாகாண சபையென்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அதனை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதனை வினைத்திறனற்ற ஒரு மாகாண சபையென்று சொல்வதற்கு நிறைய விடயங்கள் இருக்கின்றன. குறுகிய நேரத்துக்குள் எல்லா விடயங்களையும் சொல்லமுடியாது.

கடந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதங்களின்போது நான் வடக்கு மாகாண சபையின் நிர்வாகத்திறனற்ற செயற்பாடுகள் பற்றியும், நிதி விடயங்களில் செயலற்ற ஒரு சபையாக, மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வாய்ப்புகள் அவர்களைச் சென்றடைவதற்குத் தடையான ஒரு நிறுவனமாகத்தான் இயங்குகிறது என்பதை ஆதாரபூர்வமாகவும் புள்ளிவிபர ரீதியாகவும் நான் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றேன்.

குறிப்பாக, 13வது திருத்தச் சட்டத்தினூடாக வழங்கப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் விடயத்தில் சில விடயங்கள், குறிப்பாக பொலிஸ், காணி அதிகாரங்கள், வடக்கு மாகாண சபைக்குக் கிடைக்கவில்லையென்ற

கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். இருந்தாலும் அது எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கூடாக ஒரு இணக்கப்பாட்டினைப்படைபடியில் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய விடயமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

எங்களது கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அதிகாரங்கள் பரவலாக்கல் செய்யப்படவேண்டுமென்பதைத்தான் நீண்டகாலமாக நாங்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். இது தொடர்பாக நீங்களும் அரசும் நாங்களும் எல்லோரும் இணைந்து வலியுறுத்தி ஒரு நிரந்தரமான தீர்வைப் பெறவேண்டுமென்பதில் நாங்கள் அக்கறையாக இருக்கிறோம்.

அதேநேரத்தில், வினைத்திறன் அற்ற மாகாண சபையென்று நான் குறிப்பிடுவது ஏனென்றால், பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்ட வடக்கு மாகாணசபை கடந்த 14 மாதங்களில் என்ன சாதித்தது? அது என்ன சாதித்தது என்பதை விரிவாக ஆராய்ந்தால் வினைத்திறன் அற்ற சபையென்று நான் குறிப்பிடுவதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். ஏனென்றால் கிட்டத்தட்ட 160 நடைமுறைக்குச் சாத்தியமில்லாத அரசியல் தீர்மானங்களைப் பிரேரணைகளாக நிறைவேற்றுவதில் தான் அவர்கள் தங்களது முழு வினைத்திறனையும் செயற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இவை பிரசாரத்திற்காகவும், வெற்றுக் கோஷங்களுக்காகவும் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களே தவிர, எந்தவகையிலும் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கக்கூடிய தீர்மானங்கள் இல்லை.

குறிப்பாக நியதிச்சட்டம் தொடர்பாக நாம் பார்ப்போமானால், கிட்டத்தட்ட 35 விடய விதானங்களுக்கான நியதிச்சட்டங்களை வடக்கு மாகாண சபை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. ஆனால், இதில் வடக்கு மாகாண சபை முதல்வரோ, அமைச்சர்களோ, உறுப்பினர்களோ எந்த அக்கறையும் அற்றவர்களாக இருப்பதால் Line Ministry அதாவது நேரடியாகத் தொடர்புள்ள அமைச்சுக்களின் சட்டதிட்டங்கள் தான் இப்பொழுதும் வடக்கு மாகாண சபையின் நிர்வாகத்தில் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை இயற்றவேண்டியது வடக்கு மாகாண சபை, 14 மாதங்களாக அது ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதுவரை அவர்கள் நிறைவேற்றியது நிதி தொடர்பான நியதிச்சட்டம் மட்டுமே. அதுவும் கடந்த செப்டெம்பர் மாதத்தில் தான் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். அதுவும் முழுமை பெறவில்லை. வரி வருமானம், முத்திரை வருமானம் போன்ற

வருமானங்களைப் பெறும் சட்டத்தை இந்த ஒரு வருடத்தின் பின்னர் தான் நிறைவேற்றியிருக்கின்றார்கள். இன்னும் 35 நியதிச்சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. அதற்குடாகத்தான் அவர்கள் முழுமையான நிர்வாகத்தை ஆளுமையுடன் நடத்த முடியும். இது மத்திய அரசாங்கத்தின் தவறென்று சொல்லமுடியாது. நியதிச்சட்டங்களை உருவாக்குவது இலகுவானது. நடைமுறையில் ஏனைய மாகாணங்களில் இருக்கக் கூடிய நியதிச் சட்டங்களின் பிரதிகளை எடுத்து வடக்கு மாகாணத்திற்குரியதாக மாற்றி அதை நிறைவேற்றுவது சாதாரண விடயம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தடையாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, வினைத்திறன் உள்ள சபையாக இருக்கும்போது தெரிவுசெய்யப்பட்டு 3 மாதங்களிலேயே ஒரு முழுமையான மக்களுக்குச் சேவையாற்றும் நிறுவனமாகச் செயற்படுத்தி வைத்திருக்க முடியும். அந்தப் பலவீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பலவீனம் வடக்கு மாகாண சபையிலே இருக்கின்றது. வடக்கு மாகாண சபையில் முதலமைச்சர் உட்பட ஏனைய அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெறும் கோஷங்களைத்தான் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதுவும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத, இனங்களுக்கிடையே முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய, மக்களிடையே பயத்தையும் பீதியையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய இயல்பு வாழ்க்கையைச் சீரழிக்கக் கூடிய கோஷங்களை எழுப்புகின்றனர். அவர்களுக்குத் தெரியும் இது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாத விடயங்களுக்காகத் தான் தாங்கள் கூக்குரலிடுகின்றோம் என்று. ஆனால், பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்தியாக வருவதற்கும் தாங்கள் துணிந்தவர்கள் என்று காட்டுவதனுடாகத் தங்களது அரசியல் இருப்பைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் அந்தக் கோஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் நான் அதிகம் பேசவிரும்பவில்லை.

வடக்கு மாகாண சபை உருப்படியான வினைத்திறன் உள்ள சபையாக இயங்கும்போது தான் அந்த மாகாண சபைக்கு 80 வீதம் வாக்களித்த மக்கள் நன்மை பெறமுடியும். அவர்களது வாழ்வு சிறக்க முடியும். பிரதேசங்கள் அபிவிருத்தி அடையமுடியும். இங்கே நிதி தொடர்பான விடயத்தை நான் சவாலாகச் சொல்கின்றேன். அபிவிருத்திக்கும், திட்டங்களுக்கூடாகவும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி மக்களைச் சென்றடையவில்லை. 31 வீதமான நிதி மட்டும்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நாங்கள் இங்கு பிரஸ்தாபிக்கின்றபோது சில உறுப்பினர்கள் நாங்கள் பொய்யான தரவுகளை இந்த அவையிலே

தெரிவிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆவண ரீதியாக நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

கௌரவ சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரன் அவர்களே நான் உங்களைக் குறுக்கீடு செய்யவில்லைத்தானே? நாங்கள் ஆவண ரீதியாக நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். வடக்கு மாகாண சபையின் இணையத்தளத்தை நீங்கள் சென்று பார்த்தால் அங்கு நிதியறிக்கையை நீங்கள் அவதானித்தால் இது உங்களுக்குத் தெரியவரும். நிதியறிக்கையை நீங்கள் இப்போதும் இணையத்தில் பார்க்கலாம். அதன்மூலம் நீங்கள் எவ்வளவு நிதி செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

நீங்கள் என்னை disturb பண்ண வேண்டாம். நான் உங்களது உரையை குறுக்கீடு செய்யவில்லை. உங்களுடைய வாதத்தை நீங்கள் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் முன்வைக்கலாம். ஆகவே, வட மாகாண சபை வினைத்திறனுள்ள சபையாக இயங்கவில்லையென்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். நீங்கள் உள்ளூராட்சி சபைகள் தொடர்பாகவும் சொன்னீர்கள். உங்களது வலிகாமம் கிழக்கு உட்பட வலிகாமம் தென்மேற்கு, வல்வெட்டித்துறை, கரவெட்டி, வடமராட்சி தென்மேற்கு போன்ற பிரதேச சபைகளெல்லாம் எப்படி இயங்குகின்றனவென்று உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேச சபைகளின் தவிசாளர்களால் எந்தவொரு சேவையையும் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி முழுக்க முழுக்க உங்களுடைய கட்சியின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேச சபைகளில் நடக்கும் ஊழல்களை முதலில் நிறுத்துங்கள்!

100 மில்லியன் நிதியில் நெல்சிப் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களில் ஊழல்கள் நடந்ததென்று அண்மையில் நீங்கள் சொன்னீர்கள். அதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். உண்மையில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. ரெஜி என்ற ஒரு Engineer ஊடாக இந்த ஊழல் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஊழல் எங்கு நடந்திருக்கிறது? உங்களது ஆளுகைக்குள் உள்ள பிரதேச சபைகளில்! அதற்கு பொறுப்பு பானவர்கள் அந்த பிரதேச சபைகளின் தவிசாளர்கள்தான்! ஏனென்றால், நிதி சம்பந்தமான ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவது அவர்கள்தான்.

பருத்தித்துறை பிரதேச சபை, வல்வெட்டித்துறை நகர சபை, வவுனியா வடக்கு பிரதேச சபை போன்ற உள்ளூராட்சி சபைகளில்தான் ஊழல் நடந்திருக்கின்றது. அந்த சபைகளின் தவிசாளர்கள் உங்களது

கட்சிக்காரர்கள்! அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஊழல் நடந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த ஊழலுக்கு உங்களின் தவிசாளர்களும் பங்காளிகள்தான் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே, நான் முக்கியமான சில விடயங்களைப் பேசுவதற்குத்தான் இங்கு வந்தேன். வடக்கு மாகாண சபையின் - இந்த ஊழல் தொடர்பாக வட மாகாண முதலமைச்சர் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக் கமிசன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த விசாரணைக் கமிசன் உண்மையாக, நேர்மையாக விசாரணைகளை ஆரம்பிக்கும் பொழுது இவர்களது ஆளுகைக்குட்பட்ட உள்ளூராட்சி சபைகளின் தவிசாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள். சுரேஸ் பிரேமச் சந்திரன் அவர்களே, நீங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கின்றீர்கள். உங்களுடைய தவறான தவிசாளர்களை நீங்கள் அம்பலப்படுத்துவதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம்.

நீங்கள் அத்தகையவர்களை அம்பலப்படுத்த முன்வந்ததையிட்டு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க உட்கட்சிப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். இன்று காலை யில்கூட வானொலி நிலையமொன்றுக்கு, கட்சி ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்துவதாக நீங்கள் கூறியிருந்தீர்கள். உங்களது போராட்டத் துக்கு நானும் ஆதரவு தெரிவிக்கின்றேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலுள்ள பிரதேச சபைகளுக்கு அரசினால் வழங்கப்படும் ஒரு மில்லியன் ரூபாய் கிடைக்கவில்லை. அதற்கும் இந்த வடக்கு மாகாண சபையைத்தான் நான் குறை கூறுவேன். வட மாகாண சபை அந்த 7 பிரதேச சபைகளின் கோரிக்கைகளையும் உள்ளூராட்சி, மாகாண சபைகள் அமைச்சுக்கு அனுப்பாமல் தவிர்த்தது ஏன் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. கௌரவ அமைச்சரவர்கள் இந்த விடயத்தில் தலையிட்டு வரி வருமானம் குறைந்த இவ்விரு மாவட்டங்களுக்கும் தலா 1 மில்லியன் ரூபாய் நிதியை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

30 வருடகால யுத்தத்தினால் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கரைச்சி பிரதேசத்திலுள்ள 1,713 கி.மீ. உள்ளக வீதிகளும், பூநகரி பிரதேசத்தில்

577 கி.மீ. வீதிகளும், பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்திலே 533 கி.மீ. வீதிகளும் அவல நிலையிலுள்ள வீதிகளாக இருக்கின்றன. இவை பிரதேச சபைகளுக்குட்பட்ட வீதிகளாகும். அந்த பிரதேச சபைகளின் வரி வருமானத்தில் இந்த விடயங்களைச் செய்ய முடியாதென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்லி முடிக்கின்றேன். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் கரைச்சி பிரதேச சபையை நகர சபையாக தரமுயர்த்து வதற்கான நடவடிக்கையை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்திருக்கின்றார். அதேநேரத்தில், கரைச்சி பிரதேச சபையை 3 பிரிவுகளாக ஆக்கும் வகையில் கரைச்சி வடக்கு, கரைச்சி தெற்கு என்ற இரண்டு பிரதேச சபைகள் மேலதிகமாக அமைக்கப்பட வேண்டும். கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள 80 சதவீதமான மக்கள் அந்த பிரதேச சபையின் ஆளுகைக்குள் இருப்பதால் நிர்வாக ரீதியாகச் செயற்படுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது. இன்னும் பல விடயங்களை நான் குறிப்பிட எண்ணியிருந்தேன். எனது உரையின்போது இடம்பெற்ற பல குறுக்கீடுகள் காரணமாக எனது உரையை பூரணமாக முடிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. நன்றி.

15 நவம்பர் 2014

எமது நாட்டில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் எமது மக்களுக்கு சேவை செய்ய முன்வர வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

உயர்கல்வி அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இந்த வேளையிலே உயர்கல்வி அமைச்சர் கௌரவ எஸ்.பி. திஸாநாயக்க அவர்களுக்கும் அவரது அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கும் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பல்கலைக்கழக கல்வி என்பது ஒரு நாட்டை நிர்வகிக்கவும் நிர்மாணிப்பதற்குமானதாகும். உயர் கல்வியைப் பெறுகின்றவர்கள் இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தை நிர்மாணிக்கும் பொறுப்பைக் கொண்டிருப்போராக உள்ளனர். இதற்காகவே அரசாங்கம் மக்களின் வரிப்பணத்தில் கற்கும் வசதியை இந்த மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்றது. எமது மக்களும் உயர்கல்வி கற்போரை அந்த அடிப்படையிலேயே மதிக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் பல எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக உயர்கல்வியைக் கற்போரில் ஒரு தொகுதியினர் தமது சொந்த நலன்களை மட்டும் முன்வைத்துச் செயற்படுகின்றார்கள். இவர்களில் பலர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிச் செல்கின்றனர். குறிப்பாக, மருத்துவத்துறை, பொறியியல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வாறு செல்வதை அவதானிக்கிறோம். இது இந்த நாட்டுக்கும் எமது மக்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற பாரிய இழப்பாகும். வெளிநாடுகளில் சென்று உயர் கல்வியைப் பயின்று வருவது வேறு. எமது நாட்டின் பணத்தில் இலவசமாகப் படித்துவிட்டு வெளிநாடுகளில் சேவை செய்வது வேறு. இதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

படிக்கின்ற காலத்தில் விடுதலை என்றும், மனித உரிமைகள் என்றும் மக்களின் நலன்கள் என்றும் புரட்சிகரமாகக் குரலெழுப்புகின்றவர்கள், படித்து முடித்துப் பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து வெளியேறிய பின் தங்கள் சொந்த நலன்களை முன்னிறுத்திக்கொண்டு வாழ்கின்ற போக்கு இன்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. உயர் கல்வியைப் பெறுவோர் உயர் மனப்பாங்கைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். சமூகம் மீதான உயர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரம் செய்வதைவிட சேவையினால் மக்களையும், மண்ணையும் வளப்படுத்த வேண்டும். எமது நாடும் எமது மக்களும் இன்று இதையே எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் அமைதிக்கும் உயர் கல்வி மையங்களான பல்கலைக்கழகங்கள் பெரும் பங்காற்ற வேண்டும். 2020ஆம் ஆண்டில் ஒரிலட்சம் மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் உள்வாங்குவது என்ற புரட்சிகரமான யோசனையை 2015ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட முன்மொழிவில் மேதகு ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றமை மிகுந்த வரவேற்புக்குரிய ஒரு விடயமாகும். இதுநாள் வரையில் இலங்கையில் ஒவ்வொரு வருடமும் உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுகின்ற சுமார் 3 இலட்சம் வரையான மாணவர்களில் 8 சதவீதமானோரே தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்று வருகின்றனர். பரீட்சைக்குத் தோற்று வோரில் சுமார் 40 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானோர் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதி பெறுவதாகப் பரீட்சைகள் திணைக்களம் அறிவிக்கின்றபோதிலும், எமது தேசிய பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கின்ற வளப்போதாமை காரணமாக உயர் பெறுபேறுகளைப் பெற்ற 8 சதவீதமானோருக்கே பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்புக் கிடைத்து வருகின்றது. இதனால் ஒவ்வொரு வருடமும் உயர்தரப்பரீட்சைக்குத் தோற்றும் 90 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானோர் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்பைப் பெற முடியாமல் போகின்றது. இதில் சுமார் 35 சதவீதமானவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தகுதி பெற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்பைப் பெற முடியாமல் விரக்தி நிலைக்கு உட்பட்டு வருகின்றனர். இவ்வாறு பல்கலைக்கழகக் கல்விவாய்ப்பு, வேலை வாய்ப்புப் போன்றவை கிடைக்காத இளைஞர்களின் விரக்தி நிலையே கடந்த காலங்களில் இந்த நாட்டில் இளைஞர் போராட்டக் குழுக்களும் ஆயுத மோதல்களும் ஏற்படக் காரணமாகின என்ற வரலாற்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

எனினும், இதுவரை ஆட்சிபீடமேறிய எந்தவொரு அரசியல் தலைமையும் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருக்கவில்லை. இதனால், வருடாந்தம் தகைமை இருந்தும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வாய்ப்பைப் பெற முடியாமல் இலட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வருகின்றனர்.

வடக்குக் கிழக்கில் போலித் தேசிய அரசியல் செய்யும் சக்திகள் 1970களில் செய்ததுபோல இவ்வாறு விரக்தி நிலையிலிருக்கும் இளைஞர்களைத் தூண்டிவிட்டே பல்கலைக்கழகங்களிலும் வேறு பல இடங்களிலும் தேவையற்ற குழப்ப நிலைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால், “இந்த நாட்டை முன்னேற்றியே தீருவேன்” என்று திடசங்கற்பம் பூண்டு ஆயுத மோதல்களுக்கு முடிவு கட்டி, புரட்சிகரமான மஹிந்த சிந்தனை மூலம் எமது இன்றைய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் தமது 2015ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட யோசனையில் 2020 ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழக அனுமதி வழங்குவது என்று முன்னைய தலைவர்கள் எவரும் சிந்தித்தேயிருக்காத துணிகரமான முடிவை சவாலாக அறிவித்திருக்கின்றார். இதை இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து இளைஞர்களும் இன, மத, குல, மொழி பேதங்கள் அனைத்தையும் கடந்து வரவேற்க வேண்டும்.

மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் இந்த யோசனை வெளியாகிய உடனேயே 2020 இல் ஒரு இலட்சம் மாணவர்களை உள்ளீர்ப்பதைச் சாத்தியமாக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டதாக பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் தலைவர் தெரிவித்திருப்பது எமக்கு மேலும் உற்சாகமளிக்கின்றது. இந்த விடயத்தில் மிகவும் செயலூக்கமாக எங்களது உயர்கல்வி அமைச்சர் எஸ். பி. திஸாநாயக்க அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அத்துடன், இந்த இலக்கை எட்டுவதற்கு பல்கலைக்கழகங்களின் உட்கட்டுமான வசதிகளை அதிகரித்தல், புதிய பீடங்களை உருவாக்குதல், விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல், விரிவுரையாளர்களுக்கான குடியிருப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தல் எனப் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட விருப்பதாக பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுத் தலைவர் அறிவித்திருப்பதை இந்த சபையில் நான் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு பல்கலைக்கழக அனுமதியை வழங்குவது என்ற இந்தப் புரட்சிகரமான முடிவின் மூலம் வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் பாதக விளைவை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதையும் இந்த இடத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே தொழில்வாய்ப்புகளுக்குக் கைகொடுக்காத பல கலைத்துறைப் பாடங்களைக் கற்றுவிட்டு வேலை வாய்ப்புப் பெறமுடியாமல் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களால் முழு நாடும் பாரிய பிரச்சினையை எதிர்கொண்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினை நாட்டின் ஏனைய பாகங்களை விடவும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

30 வருட கால ஆயுத போராட்டத்துக்குள் சிக்குண்டிருந்த வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களை ஒத்த நவீன கல்வியியல் மாற்றங்கள் நடந்தேறவில்லை என்பதை நான் இங்கு வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதனால்தான் அதிகளவு மாணவர்கள் தொழில் மையமான பாடங்களைக் கற்றுத் தேறி வேலைவாய்ப்புகளைப் பெறமுடியாதவர்களாக, வேலைவாய்ப்புக்குரிய திறன்கள் அற்றவர்களாக அங்கு அதிகமானோர் காணப்படுகின்றனர். 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்கி அவர்களுடைய வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகண்டபோதும், தமக்கு வழங்கப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யும் தகைமையோ, திறனோ அற்றவர்களாக பட்டதாரிகள் பலர் இருப்பதாக பல அரச நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் எமக்குத் தெரிவித்துள்ளனர்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

இந்த நிலையை மாற்றி தொழில்வாய்ப்புக்கேற்ப கல்வியை வழங்குவதை சாத்தியமாக்கும் வகையில், வடக்கு மாகாணத்தின் 25 வருடக் கனவான பொறியியற் பீடத்தை அமைப்பதற்கு மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸ் அவர்களின் தலைமையிலான இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ததை வடக்கு மாகாண மாணவர்களும் மக்களும் நன்றியோடு நினைவுகூருகின்றனர். அத்தோடு, இந்த முயற்சிக்காகத்

தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியுள்ள கௌரவ அமைச்சர் எஸ்.பி. திஸாநாயக்க அவர்களுக்கு இந்த அவையிலே நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்தப் பொறியியற் பீடத்துடன் விவசாய பீடத்தையும் அமைப்பதற்கு கிளிநொச்சி அறிவியல் நகரிலுள்ள சுமார் 600 ஏக்கர் அளவான காணியை எமது பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் அதீத ஈடுபாடு கொண்ட கௌரவ அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, உடனடியாகவே யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்கு வழங்க உத்தரவு பிறப்பித்த மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸ அவர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்திலே மீண்டும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்த வளர்ச்சிகளின் அடுத்த கட்டமாக தற்போது புதிதாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழில்நுட்பப் பாடத்துறையை பாடசாலை மட்டத்தில் விருத்தி செய்து இந்தத் துறையில் தேறிய மாணவர்கள் கற்பதற்கான புதிய பீடங்களை யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைத்து 2020 ஆம் ஆண்டில் ஒரு இலட்சம் பல்கலைக்கழக மாணவர் அனுமதியென்ற இலக்கை எட்டும்போது தொழில் தகைமை வாய்ந்த பட்ட தாரிகளை உருவாக்கும் வகையில் திட்டங்களை வழிநடத்துமாறு நான் இந்த அவையிலே கௌரவ அமைச்சர் அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகின்றேன். இவ்வாறு வடக்கு, கிழக்கு மாகாண மாணவர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்புக்கேற்ற கல்வி வழங்கப்பட்டு அவர்கள் தொழில்முயற்சிகளுடனும், ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுடனும் தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கும்போது, மாணவர்களைத் தூண்டி விட்டு தமது குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முனையும் தூரநோக்கற்ற நயவஞ்சக எண்ணங்கொண்ட போலித் தமிழ்த் தேசிய வாதிகளின் முயற்சிகளை நாம் தோற்கடிக்கலாம். மேலும், எந்த நிலையிலும் சளைக்காது பாடுபட்டு உழைக்கும் மனோபாவம் கொண்ட வடக்கு மாகாண இளைஞர்களின் சக்தியை இந்த நாட்டின் அபிவிருத்திப் பணிகளில் அதிகளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒரு காலத்தில் அழிவு யுத்தத்துக்காய் வீணடிக்கப்பட்ட எமது இளைஞர்களின் சக்தியை ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமென்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

கௌரவ உயர் கல்வி அமைச்சர் எஸ்.பி. திஸாநாயக்க அவர்களிடம் நான் சில வேண்டுகோள்களை விடுக்க விரும்புகின்றேன். கிளிநொச்சி

யில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள பொறியியல் பீடத்திற்கு இன்னும் 05 கட்டிடத்தொகுதிகள் அவசரமாக அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அதற்குரிய நிதி ஒதுக்கீடுகளை வழங்குவதற்கு தாங்கள் முன்வர வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இதேபோல, கிளிநொச்சி விவசாயபீடம், பொறியியல்பீடம் என்பன உள்ளடங்கலாக பல்கலைக்கழக வளாகத்தோடு இணைந்த பல்கலைக்கழக நகர மயமாக்கல் திட்டத்தின் முன்மொழிவை நடைமுறைப்படுத்தவும் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்துகின்றேன். இதற்காக 2,270 மில்லியன் ரூபாயினை நீங்கள் ஒதுக்கியிருப்பதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மேலும், விளையாட்டு விஞ்ஞானபீடத்தையும் ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதை விரைவுபடுத்த வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். 2016ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகங்களுக்கிடையிலான விளையாட்டு விழா யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்தப்படவிருக்கிறது. எனவே, அங்கு விளையாட்டு உட்கட்டுமான அபிவிருத்திகளை விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும், அதற்குத் தேவையான உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு விசேட நிதிகளை நீங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துகின்றேன். இதற்கான அமைச்சரவை அங்கீகாரத்தையும் நீங்கள் பெற்றிருக்கின்றீர்கள்.

கடந்த வருடம் க.பொ.த. உயர்தர மாணவர்களுக்கென புதிதாக தகவல் தொழில்நுட்ப பாடம் பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்த வகையில் முதற்கட்டமாக இந்த மாணவர்கள் 2016ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்வாங்கப்படவிருக்கிறார்கள். இந்த மாணவர்களுக்கான தகவல் தொழில்நுட்ப பீடத்தை கிளிநொச்சியில் அமைந்துள்ள யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகத்தில் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் உங்களிடம் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தின் இராம நாதன் நுண்கலைப்பீடமும், கைதடி சித்த மருத்துவபீடமும் தனி அலகுகளாக அமைவதற்கு பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு அனுமதியளித்துள்ளது. உண்மையில் இதை நான் வரவேற்கின்றேன். இதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தல் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எனவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். 2009 ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்ப்பில் பட்டப்படிப்

பிற்கான அனுமதியை பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு தந்துள்ளது. இதற்காக நான் இந்த அவையிலே உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பல்கலைக்கழக அபிவிருத்திக்கும், வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கும், மனித வள அபிவிருத்திக்கும், நூலக விரிவாக்கங்களுக்குமாக கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உலக வங்கியிடமிருந்து கடன்களைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். அதற்கான துரித வேலைகள் 2011, 2012, 2013 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்து இப்போது அவ்வேலைகள் நிறைவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை உங்களுக்கு நான் நன்றியுடன் அறியத் தருகின்றேன்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விசார் மற்றும் கல்விசாரா பதவிகளுக்கான 86 வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பல வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கு நீங்கள் கடந்த காலங்களில் எங்களுக்கு உதவியிருக்கின்றீர்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். பல்கலைக்கழகத்துக்கு கல்விசார் மற்றும் கல்விசாரா பதவிகளுக்கான 86 வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படவேண்டியுள்ளது. எனவே, அவற்றை நிரப்புவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றேன். பல்கலைக்கழகத்தின் பல்வேறு வகையான அபிவிருத்திப் பணிகளுக்கு 02 பில்லியன் ரூபா நிதியை யாழ். பல்கலைக்கழகம் கோரியுள்ளது. தாங்கள் அதற்கான முதற்கட்ட நிதியை விடுவித்திருக்கின்றீர்கள் - ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். தொடர்ந்தும் அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவு செய்வதற்குரிய நிதியை அடுத்த ஆண்டுக்குள் ஒதுக்கீடு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றேன். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், வவுனியா, கிளிநொச்சி, மருதனார்மடம், கைதடி ஆகிய இடங்களில் தனக்கான துறைசார் பீடங்களையும் கற்கைகளுக்கும் கொண்டிருப்பதால், இந்த இடங்களிலுள்ள தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கே இந்த நிதி தேவைப்படுகிறது.

இறுதியாக கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே!

உங்களுக்குத் தெரியும்! யாழ். பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கிளிநொச்சி, வவுனியா வளாகங்களில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களின் விடுதி வசதி தொடர்பாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் உங்களிடம் கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. நீங்கள் கடந்த காலங்களில் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, பல விடுதிகளை அமைப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கீடுகளை செய்திருக்கின்றீர்கள். இன்னும் 12 விடுதிகள் அமைப்பதற்குரிய

கோரிக்கையை யாழ். பல்கலைக்கழகம் முன்வைத்திருக்கின்றது. அந்த விடுதிகளை விரைவாக அமைத்துக்கொடுத்து, மாணவர்களின் சிறந்த கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு வழியேற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென கோரிக்கை விடுத்து, எனக்கு நேரத்தை ஒதுக்கித் தந்த கௌரவ தவிசாளர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்!

17 நவம்பர் 2014

புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களில் நாம் அதிக கரிசனையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றோம்

கௌரவ பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே!

விசேட தெரிவுக்குழுவுக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட 11 அமைச்சுக்கள் தொடர்பான குழுநிலை விவாதத்தில் உரையாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அந்த அமைச்சுக்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி கருத்துச் சொல்ல விளைய வில்லை. குறிப்பாக, பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சிலே அண்மையில் மலையக மக்கள் எதிர் கொண்ட அனர்த்தம் தொடர்பாக சில விடயங்களைக் குறிப்பிடலாமென நினைக்கின்றேன். மலையகத்தில் கொஸ்லாந்தை, மீரியபெத்த வில் நடந்த கொடூர அவலத்துக் கூடாக முக்கிய விடயமொன்று உலகத்துக்கு வெளிக்கொணரப் பட்டிருக்கின்றது. அதாவது, மலையகத் தமிழர்களைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் குடியிருத்தி அவர்களுக்கு நிரந்தர வீட்டு வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற குரல் இன்று பரவலாக எல்லோராலும் முன்வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. வரவு செலவுத்திட்ட இரண்டாவது வாசிப்பிலும், இன்றுவரையான குழுநிலை விவாதங்களிலும் உரையாற்றிய மலையக மக்களைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகள் மற்றும் அரச தரப்பு, எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என பெரும்பான்மையானோர் அவலங்களிலிருந்து அந்த மக்களை மீட்க வேண்டுமென்றும், 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவர்கள் அனுபவித்த துன்பத்தைத் துடைக்க முன்வர வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த விடயத்தை நான் மீண்டும்

பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், அந்த மக்களின் அவலத்தை நாகரீக உலகத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, கற்கால வாழ்க்கை முறைமையையே அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றார்களென்பது வெளிப்படுகின்றது. கிட்டத்தட்ட 100 சதுர அடி - 10 x 10 அடி - கால்பந்த அறைக்குள் குடும்பமாக வாழ்கின்ற துரப்பாக்கிய நிலைதான் இன்றும் காணப்படுகின்றது. அன்று நடந்த அனர்த்தமானது அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வை மேம்படுத்தவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் கட்சி பேதமற்ற முறையில் செயற்பட்டு, மனிதாபிமான அடிப்படையில் சிந்தித்து அந்த மக்களுக்குரிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த வேளையிலே திடீரென அந்த மக்களின் எதிர்காலம் தொடர்பாகவும், அவர்களது நலன் தொடர்பாகவும் அக்கறை செலுத்தும் தமிழரசுக் கட்சியின் விடயம் எங்களை மிகவும் ஆச்சரியத்துக்குட்படுத்தியிருக்கிறது. 1977, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களின்பொழுது பாதுகாப்பு தேடி வடக்கை நோக்கி வந்த மக்களின் மேம்பாடு தொடர்பாக அவர்கள் என்ன அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. கடந்த 35 - 40 வருடங்களாக அந்த மக்கள் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்போதிலிருந்தே தமிழரசுக் கட்சி, அதன் பிறகு அவர்களின் வழிவந்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அந்த மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் அந்த மக்களைப் பயன்படுத்துபவர்களாகத்தான் இருந்திருக்கின்றார்கள். கூலித் தொழிலாளர்களாகவும் தேர்தல்களிலும் யுத்த போராட்ட காலத்திலும் எந்த மேம்பாட்டையும் அவர்களுக்குச் செய்யாது அவர்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்தப் பிரதேசங்களில் அந்த மக்களின் நலன்களிற்கு எதிராகச் செயற்பட்டவர்கள், அந்த மக்களுக்கு அவர்களின் அதிகார காலகட்டத்தில் எதுவும் செய்யாது, இப்போது திடீரென மலையகத்தில் நடந்த அனர்த்தத்தைத் தங்களது அரசியல் ஆதாரங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதை அவர்களது இன்னுமொரு எமாற்று அரசியல் என்று தான் நாங்கள் கருதுகின்றோம். ஏனென்றால், உண்மையிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்குமாக இருந்தால் அவர்களின் அதிகார காலகட்டத்தில் அவர்கள் உதவியிருப்பார்கள்.

குறிப்பாக, வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ள மாவட்டங்களில் மலையக மக்களின் வாழ்நிலை இப்போது தான் மேம்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த பின்பு, கடந்த 35-40 வருடங்களாகக் காடுகளில் வாழ்ந்த அந்த மக்களின் பிரதேசங்களிற்கும் அந்த மக்களின் வாழ்நிலைகளிற்கும் எந்தவித முன்னேற்றகரமான செயற்பாடும் இல்லாமல் புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்த மக்களை அங்கு மீள்குடியேற்றத்திற்கூடாகத்தான் அந்தப் பகுதிகளிலே வாழக்கூடிய நிலையை உருவாக்கியுள்ளோம். புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்த மக்களை இப்போது மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு, அவர்களுக்குரிய அந்தஸ்தை வழங்கி அந்த மாவட்ட மக்களாகவே நாங்கள் அவர்களைக் கருதுகிறோம். இவ்வளவு காலமும் தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்த மலையக மக்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்று ஆட்சியிலிருந்த, அன்று அதிகாரத்திலிருந்த, மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்த தமிழரசுக் கட்சியின் அந்த வாரிசுகள் எந்தவகையிலும் இந்த மக்களது மேம்பாட்டுக்கு உதவவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சில போராட்ட இயக்கங்கள் இருந்தபோது, நாங்கள் போராட்டத்திலிருந்தபோது, சில போராட்ட இயக்கங்கள் அந்த மக்களின் நல்வாழ்விற்காகச் சிலதைச் செய்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்தத் தமிழரசுக் கட்சியினர் இந்த மக்களின் நலன்களிற்காக எதுவுமே செய்யவில்லை என்பதற்கான சரியான ஆதாரம் எங்களிடம் இருக்கிறது. அந்த மக்களே அதற்குச் சாட்சியாக இருக்கின்றார்கள். இப்போது மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு அந்த மக்களின் நல்வாழ்வு மேம்படச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அன்று புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்த மக்களின் பிரதேசங்கள் எல்லாம் இப்போதைய அபிவிருத்தியினூடாக, அவர்கள் தாங்களும் இந்த மாவட்டத்தின் பிரஜைகள் என்றும், எல்லா மக்களுக்கும் ஒரேவிதமான அபிவிருத்தி என்பதையும் இப்போதுதான் உணர்கின்றார்கள். ஆகவே, இதில் தயவுசெய்து அரசியல் செய்யாமல், வெறும் சுற்றுலாப் பயணிகள் போல் சென்று வருவதை விடுத்து உணர்வுபூர்வமாக ஒட்டு மொத்தமான மக்களையும் ஒரேமாதிரி நோக்கவேண்டும் எனவும், நாங்கள் கடந்த காலத்தில் செய்த தவறுகளை ஏற்றுக்கொண்டு குரல் கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்ததாக நான் தெங்கு அபிவிருத்தி தொடர்பாகச் சில விடயங்களைச் சொல்லவிரும்புகின்றேன். அதாவது தென்னைப் பயிர்ச்செய்கையின் முக்கியத்துவத்தை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

ஏனென்றால், வடக்கு மாகாணத்தில் முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி மாவட்டங்கள் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கையில் மிகவும் முக்கியமான மாவட்டங்களாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றன. போருக்கு முந்திய காலத்தில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பளை, கிராஞ்சி, வட்டக்கச்சி, உருத்திரபுரம், கோணாவில், ஸ்கந்தபுரம் போன்ற பிரதேசங்கள் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைக்கு முக்கியமான பிரதேசங்களாக இருந்திருக்கின்றன. பளையில் தென்னை ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி நிலையம் இயங்கியிருக்கின்றது. தென்னை நாற்றுக்களைப் பயிரிடும் நாற்று மேடைகள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பன்னங்கண்டியிலும் கிராஞ்சியிலும் பளையிலும் இருந்திருக்கின்றன. மீள்நடுகைக்கான நாற்றுக்கள் பிற மாவட்டங்களிலிருந்து எடுத்துவரப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன. ஆனால், இவ்வருடம் அந்த வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. எனவே, நாற்று மேடைகளைப் புதிதாக உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்பதை நான் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

போரின்போது இலட்சக்கணக்கான தென்னை மரங்கள் முற்றாக அழிந்துபோனதை நீங்கள் அங்கு நேரடியாக விஜயம் செய்து பார்த்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, மேலும் அதிகமான முன் முயற்சிகளை இந்தத் தென்னை அபிவிருத்திக்காக நீங்கள் செய்யவேண்டும். அதேபோல் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் எங்களது இலட்சக்கணக்கான தென்னம்பிள்ளைகள் அழிந்துள்ளன. குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தேவிபுரம், வள்ளிபுனம், புதுக்குடியிருப்பு, அளம்பில், சிலாவத்தை, சுதந்திரபுரம் ஆகிய இடங்கள் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைக்கு மிகவும் பிரபல்யம் பெற்ற பிரதேசங்களாக இருந்திருக்கின்றன. துரதிஷ்டவசமான கடந்த கால வரட்சியும் இந்த வருடம் ஏற்பட்ட வரட்சியும் கடந்த 4 ஆண்டுகளாக நீங்கள் மக்களுக்கு விநியோகித்த இலட்சக்கணக்கான தென்னங்கன்றுகளை அழித்துவிட்டன.

ஆகவே, நீங்கள் மீண்டும் அதே தீவிர நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். ஒரு விசேட ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கையை மேம்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். இதற்கு நல்ல இன நாற்றுக்களை மானிய அல்லது இலகு கடன் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வழிகாட்டலுடன் வழங்க முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக, செவ்வண்டுத் தாக்கம், கண்டு கசிதல் என்ற இரண்டு நோய்களும் இந்த இரண்டு மாவட்டத்திலும் அதாவது,

முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு 'வோடைக்கோ' என்ற கிருமிநாசினி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது 4 கிராம் 175 ரூபா வாக விற்கப்படுகின்றது. எனவே, சிறுமுயற்சியாளர்கள் அதிக விலை கொடுத்து இந்தக் கிருமிநாசினியைப் பெறுவதில் மிகவும் நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அதனை மானியமாக வழங்குவதற்கு நீங்கள் முன்வரவேண்டும். மேலும், பளையில் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையமொன்றை அமைப்பதற்கு ஏற்கனவே உறுதியளித்திருக்கிறீர்கள். அதனை விரைவாக அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, சமூக சேவைகள் அமைச்சு தொடர்பாக நான் இந்த அவையின் கவனத்தையீர்க்க விரும்புகின்றேன். சமூக சேவைகள் அமைச்சுக்கு இவ்வருடம் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பல சிறப்பு திட்டங்களை அறிவித்திருக்கின்றார். அதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அத்துடன், கிளிநொச்சி மாவட்டம் உட்பட வன்னி தேர்தல் மாவட்டங்களில் சமூக சேவை அமைச்சு திணைக்களங்களின் சேவை விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், எங்களுடைய மக்கள் போரினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே அடிப்படையிலான நிதி ஒதுக்கீடு நியாயமற்றது. ஆகவே, குறிப்பாக வன்னி மாவட்டங்களுக்கு விசேடமாக நிதியொதுக்கீடுகளைச் செய்து, நலிந்திருக்கின்ற, பாதிக்கப்பட்ட அந்த மக்களுக்கு இன்னும் உதவித் திட்டங்களையும் நீங்கள் அறிவிக்க முன் வரவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 2,616 பேர் ஊனமுற்றவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுக்கு 2010, 2011ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுயதொழில் கொடுப்பனவுகளோ, ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவுகளோ குறிப்பிடத்தக்களவுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இவர்களது வாழ்வாதாரத் திட்டம் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சில சுயதொழில் ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களைக் குழுக்களாக ஒருங்கிணைத்து வழங்க முடியும். சிலருக்கு தனிப்பட்ட ரீதியிலும் சுயதொழில் உதவிகளை வழங்கி அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தலாம்.

முக்கியமாக மாற்றுவலுவலையோருக்கு வசதியாக 'கொமேட்' வசதியுடனான மலசலகூடத்தை அமைத்துக்கொடுப்பதற்கும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அதேபோல் அவர்களது பயன்பாட்டு உபகரணங்கள், அதாவது மாற்றுவலுவலையோருக்கான சக்கரவண்டிகள் உட்பட 12 வகையான பொருட்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுண்டு. ஆகவே, அவற்றையும் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன், அவர்களுக்கான வீட்டுத் திட்டத்தையும் இந்திய வீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நாங்கள் வழங்கி வருகின்றோம். ஆனால், இந்திய வீட்டுத் திட்டங்களில் மனித உழைப்பை அந்தக் குடும்பங்கள் செலுத்தவேண்டியிருப்பதால், நடைமுறையில் இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதியைக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பை அதில் செலுத்து முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் பாதிப்புக்குள்ளான மக்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விசேட ஏற்பாடுகளை சமூக சேவைகள் அமைச்சு உருவாக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் மாற்றுவலுவலைய சிறுவர்களும் எங்கள் பிரதேசத்திலே அதிகமானோர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு - மாணவர்களுக்கு - உரிய வசதிகளுடன், கற்பித்தல் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்கு சமூக சேவைகள் அமைச்சு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

மீள்குடியேற்றம் தொடர்பாகவும் நான் இங்கு சில விடயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். யுத்தத்திற்குப் பின்னர் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் யுத்தம் நடந்த பிரதேசங்களில் மீள்குடியேற்றம் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. இந்த மீள்குடியேற்றத்தைப் பற்றி நியாயமாகச் சிந்திப்பவர்கள் அரசாங்கத்தை வியந்து பாராட்டுகிறார்கள். யுத்தம் முடிந்த கையோடு நலன்புரி நிலையங்களில் தங்கவைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் தொடர்ந்தும் அப்படியேதான் இருக்கப்போகிறார்கள் என்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரும் அவர்களுடைய சகபாடிகளும் சொன்னார்கள். இவர்களுக்குத் தோதாக இவர்களுடைய ஊதுகுழல்களான ஊடகங்கள் கூட இப்படித்தான் கூறிவந்தன. ஆனால் பல நாடுகள் பாராட்டக் கூடிய விதமாக நாம் மீள்குடியேற்றத்தினை வெற்றிகரமாகச் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளோம். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரும் அவர்களுடைய சகபாடிகளும் மக்களை பதற்றத்தில் வைத்திருக்கவும் அவர்களை வேரோடு பிடுங்கி வெளியே வீசவும் முனைகிறார்கள். இவர்களுடைய அரசியல் வழிமுறையானது எப்போதும் மக்களை நிலைகொள்ள

விடாமல், வேருன்ற விடாமல் அந்தரத்தில் வைத்திருக்க முயற்சிப்பது தான்.

இதனால், மக்கள் இடப்பெயர்வுகளையும் அலைச்சல்களையுமே சந்தித்தனர். இவர்களுடைய அரசியலால் மக்கள் இடம்பெயர்ந்து கொண்டிருந்தனர். இப்பொழுதும் இதையே செய்ய விரும்புகின்றார்கள். ஆனால், நாங்கள் மக்களை அவர்களுடைய சொந்த இடங்களில் கொண்டு வந்து மீள்குடியேற்றம் செய்கிறோம். மீள்குடியேறிய மக்களுக்குத் தேவையான வீடமைப்பு, மின்சாரம், வாழ்வாதாரம், கல்வி, மருத்துவம், போக்குவரத்து என அனைத்தையும் செய்து இந்தப் பிரதேசங்களை மீளக் கட்டியெழுப்பியுள்ளோம். கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்கள் 100 வீதம் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டிய மாவட்டங்களாகவே இருந்தன. இப்போது 98 சதவீதமான மக்கள் மீள்குடியேறிவிட்டனர். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு கிராம சேவையாளர் பிரிவுகூட மீள்குடியேற்றம் செய்யவேண்டிய நிலையில் இல்லை என்பதை நான் இந்த அவையிலே பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். கண்ணிவெடிகளை அகற்ற, அகற்ற அந்தந்த இடங்களில் மக்களைக் கொண்டு சென்று குடியமர்த்தி, அவர்களுடைய இயல்பு வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளோம். இந்த வகையில் முகமாலை, கிளாலி, இத்தாவில், வேம்பொடுகேணி ஆகிய கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் இந்தச் சாதனையைப் படைத்துள்ளோம். இந்தப் பிரதேசங்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கும், இராணுவத்தினருக்கும் இடையில் மிக உக்கிரமான யுத்தம் நடந்த இடங்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இங்கே மனிதர்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளமாக எத்தகைய சுவடுகளும் மிஞ்சியிருக்கவில்லை. ஆனால், நாங்கள் இப்பொழுது இந்தப் பகுதியில் மிகப் பாரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர், இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தையும் வழங்கி, வேம்பொடுகேணிப் பாடசாலையையும் திறந்து வைத்துள்ளேன் என்பதை நான் இந்த அவையிலே பெருமையோடு தெரிவிக்கிறேன். இவையெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தின் வெற்றியே ஆகும். தற்போது, கிளிநொச்சி நகரத்துக்கு அண்மையாகவுள்ள பரவிப்பாஞ்சான் என்ற இடத்தில் சுமார் 30 குடும்பங்கள் வரையில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படவேண்டியுள்ளன. அதற்கு அருகாமையிலுள்ள மருதநகரில் ஒரு சில குடும்பங்கள் மட்டுமே மீள்குடியேற்றப்படவேண்டியுள்ளன. பரவிப்பாஞ்சானில் விடுதலைப்

புலிகளின் முக்கியமான தலைமைப் பணிமனைகள் இருந்த காரணத்தினால், இப்பகுதியின் மீள்குடியேற்றம் தாமதமாகியது. எனினும், பரவிப்பாஞ்சானின் ஏனைய பகுதிகளில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான செயலகத்திற்கு அண்மையான பகுதியிலுள்ள குடும்பத்தினர்கூட மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இத்தாவில், வேம்பொடுகேணி, முகமாலை ஆகிய கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் எஞ்சியுள்ள பகுதிகளில் தற்போது கண்ணிவெடி அகற்றும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்பணிகள் முடிவடைந்தவுடன் அங்கும் மீள்குடியேற்றம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். தற்போது, இயக்கச்சியில் 18 குடும்பங்களுடைய காணிகள் மட்டும் படையினரால் விடுவிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. தமது காணிகளை விடுவித்துத் தருமாறு பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளருக்கு இந்த மக்கள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். இந்தக் காணிகளை மீண்டும் மக்களிடம் பாதுகாப்புத் தரப்பினர் கையளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதைத்தவிர, யாழ். மாவட்டத்தில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்ட விபரங்களையும் படையினர் வசமுள்ள தனியார் நிலப் பகுதிகளையும் பற்றிய விபரத்தைக் கடந்த 31.10.2014 அன்று பாதுகாப்பு அமைச்சினுடைய குழுநிலை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றும்போது, நான் இந்த மன்றிலே மிகத் தெளிவாக புள்ளி விபரங்களுடன் தெரிவித்திருந்தேன். அதனால், அதைப் பற்றி மீளவும் இங்கே சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லையென நம்புகின்றேன். ஆகவே, வலி. வடக்கு போன்ற பிரதேசங்களில் இன்னும் 24 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளிலுள்ள மக்களின் நிலங்களை மீள ஒப்படைக்க வேண்டும். இதற்காக நாங்கள் மேதகு ஜனாதிபதி மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சு ஆகியோருடன் தொடர்ந்தும் பேசி வருகின்றோம். அந்த மக்கள் தங்களுடைய சொந்த நிலங்களில் விரைவாக குடியேறக்கூடிய நிலைமைகள் உருவாகும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட துறையினரும் ஒரு மனித நேயத்துடன் செயற்பட வேண்டும்.

மன்னிக்க வேண்டும்! எனக்கு இன்னும் மூன்று நிமிடங்கள் தாருங்கள்! அதனால், இந்த விடயத்தில் - அந்த மக்களின் வாழ்விடங்களையும் அவர்களுக்கே உரித்தாக்கும் விடயத்தில் - அரசாங்கமும் படையினரும் மனித நேயத்துடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என நான் வலியுறுத்துகின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் காணி அளக்கும்போது - நில அளவை

யின் போது - அடிக்கடி பதற்றமான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. இதனால், மக்களிடையே தேவையற்ற மனக்கிலேசங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைவைத்து அரசியல் நடத்துவோருக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசின் பொறுப்பு என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். அடுத்து, நான் அனர்த்த முகாமைத்துவம் தொடர்பாக ஒரு சில விடயங்களைக் குறிப்பிட்டு, எனது பேச்சை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

கடந்த வருடம் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் பாரிய வரட்சி நிலவியது. இதனால் எமது மக்கள் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்த நிலைமையை நான் சுட்டிக்காட்டியபோது அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சர் கௌரவ மஹிந்த அமரவீர அவர்கள் விசேட கவனமெடுத்து நிதி ஒதுக்கீடுகளை எங்களது மாவட்டங்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தந்தார். இதற்கு மேலதிகமாக நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சும் 50 மில்லியன்களை ஒதுக்கியிருந்தது. அந்த வகையில், விசேட நிதி ஒதுக்கீடுகளின் மூலம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்கு 72.5 மில்லியன் ரூபாய் கிடைத்தது. அம்மாவட்டத்தின் வரட்சி நிலைமையைப் போக்குவதற்காகவும், சிறு குளங்களைப் புனரமைப்பதற்காகவும், பொதுக் கிணறுகளை அமைப்பதற்காகவும், குடிநீர் விநியோகத்துக்காகவும் இந்த நிதி பயன்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு உதவி அளித்தவர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் நன்றிகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைவிட, அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு 23 மில்லியன் ரூபாவினை யுத்த காலத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட மண் அணைகளை அகற்றுவதற்காக எங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து தந்திருந்தது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு இதுவரை மொத்தமாக 100 மில்லியன் ரூபாயினை அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு விசேடமாக ஒதுக்கியுள்ளது. அதற்காகவும் நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அதுதவிர, அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சின் பணிப்புரையின் கீழ் எங்களுக்கு 4 பௌசர்களும் கிடைத்தன. அதற்காக அமைச்சருக்கும் அமைச்சின் செயலாளருக்கும் அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைவிட விவசாயிகளின் நலன்களுக்காகவும், வரட்சி நிவாரணத்துக் காகவும் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு இன்னொரு விடயத்தையும் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சின் கவனத்துக்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். சுனாமி போன்ற காலங்களில் இடர் தவிர்ப்பை மேற்கொள்

வதற்கு ஏதுவாக பளை, செம்பியன்பற்று, இயக்கச்சி, ஆழியவளை போன்ற இடங்களில் மாற்றுப் பாதைகளை அமைப்பதற்கான திட்டங்களை நாங்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறோம். இது மிகமிக அவசியமானது. சுனாமி போன்ற அனர்த்தங்களின்போது கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற மக்களை விரைவாக வெளியேற்றுவதற்குரிய access roads - பாதைகளை அமைப்பதற்கான நிதியை வழங்கவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகின்றேன். இதேநேரத்தில் வனஜீவராசிகள், வளப் பேணுகை அமைச்சு தொடர்பாகவும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். சென்ற தடவையும் நான் அதைச் சொல்லியிருந்தேன். கௌரவ அமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்தபோதும் கூறியிருந்தேன். தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு அதை ஞாபகப்படுத்தியிருந்தேன். முல்லைத்தீவு போன்ற மாவட்டங்களில் யானைகளின் பாதிப்பு அதிகமாக இருக்கின்றது. அதற்கும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதை விடவும், அதிகமான பாதிப்புகள் குரங்குகளால் ஏற்படுகின்றன. அவை எங்களது பயிர்களையும், பழங்களையும் தொடர்ந்தும் அழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் எமது ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் துன்பப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் தங்களது பயிர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு குரங்குகள் தொடர்பாக ஏதாவதொரு நடவடிக்கையை நீங்கள் முன்னெடுக்க வேண்டுமெனவும் உங்களை வலியுறுத்திக் கேட்டு சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன்.

18 நவம்பர் 2014

வன்னியில் காணிக் கச்சேரிகளை நடாத்தி காணிப் பிரச்சினைகளுக்கு துரிதமாக தீர்வு காண வேண்டும்

கௌரவ தவிசாளர் அவர்களே!

காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சின் குழுநிலை விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரையாற்றுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைவதோடு, உங்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அத்துடன், காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சர் மாண்புமிகு ஜனக பண்டார தென்னகோன் அவர்கள், அவரின் அமைச்சின் செயலாளர்கள், காணி ஆணையாளர் நாயகம், சிரேஷ்ட செயலாளர்கள் அனைவருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஏனென்றால், கடந்த மாதம் 12ஆம் திகதி கிளிநொச்சியில் வைத்து வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்த காணி அனுமதிப் பத்திரமில்லாமல் நீண்டகாலம் குடியிருந்த கிட்டத்தட்ட 20,000 மக்களுக்கு காணி உரிமப் பத்திரத்தை வழங்குவதற்கு இவர்கள் அனைவரும் மிகத் துரிதமாகச் செயற்பட்டு, நீண்ட காலமாக அந்த மக்களுக்கு இருந்து வந்த 'காணி அனுமதிப் பத்திர மின்மை' என்ற விடயத்துக்குத் தீர்வுகண்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் மிகப்பெரியதோர் அர்ப்பணமான வேலைத்திட்டத்தை அவர்கள் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் எங்களது வடமாகாணத்திலே இருக்கின்ற மக்களின் நீண்டகால அபிலாஷையொன்று நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது. கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைக்கு அமைவாக இந்த செயற்றிட்டம் வெற்றிகரமாக செயற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதன்மூலம் 99 சதவீதமான தமிழ் மக்கள் இந்தக் காணி உரிமப் பத்திரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

யார் என்ன சொன்னாலும் சிலர், “முழுக்க முழுக்க சிங்கள மக்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டது” என்ற பிரசாரத்தை முன்னெடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், அது உண்மையல்ல! என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தும் கூட, அவர்கள் வழக்கம்போலவே இந்த பிரசார உத்திகளை மேற்கொண்டு, மக்களையும் குழப்பி, சர்வதேச நாடுகளுக்கும் தவறான செய்திகளை பரப்புரை செய்யும் வழிமுறையைப் பின்பற்றிவருகிறார்கள். இருந்தாலும் நாங்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், காணி உரிமம் பெற்றவர்கள் தமிழ் மக்கள். அவர்களது நீண்ட கால அபிலாஷை பூர்த்திசெய்யப்பட்டுள்ளது. இருந்தும் அவர்களுக்கு இன்னும் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன.

காணிப் பிணக்குகள் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு அடிப்படையிலான பிரச்சினைகள் எங்களது மாகாணங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, காணிப் பிணக்குகள் என்று சொல்லும்போது, ஒரு காணித் துண்டை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பலர் உரிமை கோருவதால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகள், நீதிமன்றம் சென்றும் தீர்க்கமுடியாமல் நீண்டகாலம் இழுபடும் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றை இந்த ‘மண்ணின் மகிமைத் திட்டத்’தினூடாக அரசாங்கம் தீர்த்துவைக்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன், காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சு குறிப்பாக வன்னி மாவட்டங்களில் மேலும் பல காணிக் கச்சேரிகளை நடாத்தி இதற்கு விரைவான தீர்வைக் காண்பதற்கு உறுதிபூண்டிருக்கின்றது. அடிக்கடி அமைச்சின் அதிகாரிகள், காணி ஆணையாளர் நாயகம் மற்றும் சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் இங்கு வந்து இந்தப் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு மிகவும் அக்கறை காட்டுகின்றார்கள். எனவே, அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்த வேளையில் நான் குறிப்பாக ஒரு விடயத்தையும் சொல்ல வேண்டும். கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 07ஆம் திகதியென்று நினைக்கின்றேன், ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலமொன்று நீதியமைச்சினால் பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. இதனை எங்களது வடமாகாணத்திலே இருக்கின்ற 7,500 குடும்பங்களின் எதிர்காலத்தைப் பாழடிக்கக்கூடிய ஒரு விடயமாக நாங்கள் இனங்கண்டோம். குறிப்பாக, 1970 களில் பல்வேறு திட்டங்களுக்கூடாக குறிப்பாக மத்திய வகுப்புத்திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கூடாக வழங்கப்பட்ட காணிகளில் அன்றைய காலகட்டங்களில் அந்தக்

காணி உரிமத்தைப் பெற்றவர்கள் இன்று யாரும் - 90 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் வெளிநாடு சென்றுவிட்டார்கள் - இங்கில்லை. உண்மையிலே அந்தக் காணிகளை நல்ல விளைபூமியாக துப்புரவு செய்து, 35 - 40 வருடங்களாக பயன்படுத்தி அங்கே வாழ்ந்த அந்த மக்கள் இந்த ஆட்சியுரிமைச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தால் அந்தக் காணிகளிலிருந்து அவர்களை இலகுவாக வெளியேற்றக்கூடிய ஒரு சட்டமூலம்தான் இந்த ஆட்சியுரிமைச் சட்டமூலம்.

ஆகவேதான், நாங்கள் இந்த சட்டமூலத்தை எதிர்த்தோம். இது எங்களது மக்களை - 7,500 இற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களை - நடுவீதிக்கு கொண்டுவரும் சட்டமூலமென்பதை அரசாங்கத்திடம் நாங்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்து இதை நிறைவேற்றுவதற்கு தடை ஏற்படுத்தினோம். இந்த சட்டமூலம் சில பகுதிகளுக்கு குறிப்பாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் தங்களது சொந்தக் காணிகளை இழந்த முஸ்லிம் மக்களுக்கு சாதகமாக இருந்தாலும், நாட்டின் இன்னொரு புறத்திலிருக்கின்ற வட பகுதியில் அது எங்களுக்கு பாதகமாக அமைந்திருப்பதையிட்டு நாங்கள் வருத்தப்படுகின்றோம். இந்தச் சட்டமூலத்திற்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்படி நாங்கள் நீதி அமைச்சரிடம் கேட்டிருந்தோம். மத்திய வகுப்புத் திட்டக் காணிகளில் குடியிருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டமூலத்தினால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களென்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கும்படி கேட்டிருந்தோம். ஆனால், இதுவரை அது தொடர்பான எந்தவிதமான உறுதியான பதில் களும் எங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. துரதிஷ்டவசமாக இந்த சட்டமூலம் தொடர்பான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் திரு. சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் இதை ஆதரித்துப் பேசியிருந்தார். எனக்கு அது மிகவும் வியப்பாக இருந்தது. அதேபோல, இந்தச் சட்டமூலம் தொடர்பாக நடத்தப் பட்ட அமைச்சின் Consultative Committeeஇல் கௌரவ சுமந்திரன் அவர்களும் இதை ஆதரித்துப் பேசியிருந்தார். சுமார் 7,500 குடும்பங்களின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டமூலத்தை எந்த அணுகுமுறையில் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்களென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால், அந்த காணிகளில் இருப்பவர்கள் வறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். காணி உரிமைப் பத்திரம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் தங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய வீட்டுத்திட்டம் உட்பட பல்வேறு அடிப்படை வசதிகளைக்கூட பெறமுடியாத துரப்பாக்கிய நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது

ஏன், தமிழரசுக் கட்சியினர் இந்த சட்டமூலத்தை ஆதரிக்கின்றார்கள் என்பது எனக்கு புரியாத புதிராக இருக்கின்றது. இது விடயத்தில் நாங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றோம். அரசாங்கத்துக்கும் எங்களது கருத்தை நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமாயின், நாங்கள் குறிப்பிடும் மத்திய வகுப்புத்திட்டக் காணிகளில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு உரிய நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில், அது நிறைவேற்றப்படுவதை நாங்கள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

மேலும் பல விடயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். வலிகாமம் வடக்கிலே இராணுவத் தேவைகளுக்காக பாரிய நிலப்பரப்புக்கள் சுவீகரிப்பு விடயம் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். இது எல்லோராலும் குறிப்பாக, தமிழ் பேசும் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிரதிநிதிகளால் அடிக்கடி இந்த அவையிலும், வெளியிலும் குறிப்பிடப்பட்டு வரும் விடயமுமாகும். கௌரவ காணி, காணி அபிவருத்தி அமைச்சரும் கூட அந்த மக்களுக்குரிய நிலங்கள் இராணுவத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு எதிரானவரென்றே நான் கருதுகின்றேன். என்றாலும், தேசிய பாதுகாப்பு என்ற அடிப்படையில் சில விடயங்களை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அது நல்ல வளமான பூமியாகும். தங்கள் வாழ்விடங்களுக்குச் செல்ல முடியாமல் அகதிகள் முகாம்களிலும், குடும்ப உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களின் வீடுகளிலும், வாடகை வீடுகளிலும் இருக்கின்றவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், தங்களது சொந்த மண்ணை - வளமான விளைபூமியை - விட்டு வெளியிடங்களிலே இருக்கும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் மனிதாபிமான அணுகுமுறை அவசியமென்று நான் கருதுகின்றேன். நில அளவை செய்யச் சென்றவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்களென்ற விரும்பத்தகாத செய்திகளெல்லாம் தினமும் பத்திரிகைகளில் வந்து கொண்டிருப்பதை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வடக்கிலென்றால் என்ன, தெற்கிலென்றாலென்ன நிச்சயமாக தனது சொந்தக் காணியை யாரும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். அது மனித உணர்வு! ஆகவே, அத்தகைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். காணிகளைச் சுவீகரிப்பதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் மனதைப் புண்படுத்தும் நடவடிக்கையை தயவுசெய்து நிறுத்தவேண்டுமென்பதை நான் இந்த அவையிலே குறிப்பிடுகின்றேன். ஏனென்றால், இது ஒரு தீராத பிணக்காக தொடர்ந்தும் நீடித்துக்

கொண்டிருக்கின்றது. இதை வைத்து அரசியல் செய்பவர்களுக்கு சில தரப்புக்கள் உதவி செய்வதாக நான் நம்புகின்றேன். தினமும் பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகளையும், காட்டமான விமர்சனங்களையும் முன்வைத்து நீண்டகாலமாக அரசியல் செய்துகொண்டிருக்கும் தரப்புக்களுக்கு அந்த செய்திகள் இனிப்பானவை. தமிழ் மக்களுக்கு துன்பகரமான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டால் அதை எப்படி அணுகி தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்கப்பால், அதை ஊதிப் பெருக்க வைத்து, தீராத பிரச்சினையாக்குவதுதான் அவர்களது அரசியல் வழிமுறையாகும். ஆகவே, இதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்காமல் அரசாங்கம் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் நினைக்கின்றேன் தமிழ் மக்களின் உணர்வு என்ன என்பது அரசாங்கத் தரப்புக்குத் தெரியாமல் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால், இது நீண்டகாலப் பிரச்சினை. ஆரம்பத்தில் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த பின்பு வலிவடக்கில் உயர்பாதுகாப்பு வலயப் பகுதிகளிலிருந்த 25 கிராமசேவையாளர் பிரிவுகள் விடுவிக்கப்பட்டு மக்கள் சந்தோசமாக மீள்குடியேற்றப்பட்டார்கள். இன்று அந்த மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்களுக்கான அடிப்படை வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. மேலும் 24 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகள் விடுவிக்கப்படவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் அரசாங்கம் ஒரு மனிதநேயத்துடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த அவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன்.

அதுபோலவே, குறிப்பாக வன்னி மாவட்டங்களில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் காணிப்பிணக்குகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவேண்டியிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த அவையிலே மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அதற்காக மேலும் தொடர்ந்து இந்தக் காணி - mobile service - காணி நடமாடும் சேவையை நடாத்திக் காணிப்பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு அமைச்ச உரிய நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்தவேண்டும். இந்த விடயத்தில் அதாவது இந்தக் காணி உரிமம் வழங்கும் நடவடிக்கையில் நில அளவைத்திணைக்களம் பாரிய பங்களிப்பைச் செலுத்தியிருக்கின்றது. அது மிகவும் வேகமாகச் செயற்பட்டு இந்தக் காணிப் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கும் காணிகளை அளந்து அவர்களுக்குக் காணி உரிமப்பத்திரம் வழங்குவதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அதற்காக நான் நில அளவைத் திணைக்களத்தின் ஆணையாளர் நாயகத்தினையும் அவரது

உத்தியோகத்தர்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுகின்றேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே நில அளவைத் திணைக்களத்திற்கு இன்னும் பாரிய வேலைத்திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், நில அளவைத் திணைக்களத்திற்குரிய உத்தியோகத்தர்களின் பற்றாக்குறை என்பது அதிகமாகவே வன்னி மாவட்டப் பகுதிகளில் இருக்கின்றது. ஆகவே, அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்குக் கௌரவ அமைச்சர் மற்றும் அமைச்சின் அதிகாரிகள் முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இதைவிடப் புதிதாகக் காணி அற்ற மக்கள் தொகை என்பது மிகவும் அதிகமாகவே வன்னி மாவட்டங்களில் இருக்கின்றது. அதனால்தான் அங்கு அத்துமீறிக் குடியேறுதல் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, எங்களது பிரதேசங்களில் 30 வருட யுத்தம் காரணமாகக் காணி அற்றவர்களின் வீதம் மிக அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்களுக்குப் புதிதாகக் காணி வழங்குவதற்குரிய நடைமுறைகளை முன்னெடுக்கவேண்டும். அது முன்னெடுக்கப்படாத பட்சத்தில் அரசு வனத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான காணிகள் ஆக்கிரமிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கும். அதனால் சட்டம் ஒழுங்கு பாதிப்புகளும் கூட ஏற்படலாம். ஆகவே, இப்போது நாங்கள் மிகப் பெரிய அளவில் மக்களுக்குக் காணி உரிமம் கொடுத்தபிறகு எங்களால் காணியற்றவர்களை இனங்காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. காணி அற்றவர்களின் பட்டியலைப் பெறக் கூடியதாக உள்ளது. ஆகவே, இந்தப் பட்டியலின் அடிப்படையில் அரசு காணிகளை இனங்கண்டு அல்லது வனத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான காணிகளை இனங்கண்டு, வனக்காடழிப்பு விடயங்களைப் பாதிக்காத வகையில் புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் காணி அமைச்சு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இந்த வேளையிலே நான் இன்னுமொரு விடயத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அண்மையிலே மலையகப் பகுதிகளிலே நடைபெற்ற அனர்த்தம் தொடர்பாக மக்களுக்குக் காணி உரிமம் வேண்டும் அந்தக் காணி உரிமத்துடன் கூடிய ஒரு பாதுகாப்பான வீடு அமைத்துக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற விடயம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. நான் நினைக்கின்றேன் மலையகத்தைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த

இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறிய மீன்பிடி நடவடிக்கையால் வடக்கு மீனவர்கள் தினமும் வாழ்வாதாரத்தை இழக்கின்றனர்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

கடற்றொழில், நீர்வாழ் உயிரின வளங்கள் (திருத்தம்) சட்டமூலம் சம்பந்தமான இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வட பகுதி மீனவர்கள் எதிர்கொள்ளும் விடயங்களை இந்த அவையிலே முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். இன்று வட பகுதி மீனவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது இந்திய இழுவைப் படகுகளின் அத்துமீறிய தொடர் நடவடிக்கைகளாகும். அந்தப் படகுகள் மன்னார் தொடக்கம் முல்லைத்தீவு வரையிலான கடற்பகுதிகளில் தொழில் புரியும் எங்களது ஆயிரக்கணக்கான கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தைத் தினமும் அழித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைமைக்கு மத்தியில்தான் நான் இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இந்த அவையிலே நான் உரையாற்றும்போதும் கூட அங்கு அவர்கள் அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். அதாவது சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு நான் அந்தக் கடற்றொழிலாளர் சங்கங்களின் தலைவர்களுடன் பேசியபோது “நாங்கள் கடற்கரையிலே நிற்கின்றோம் இப்போதும் இழுவைப் படகுகள் எங்களது கடற்கரையை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இது ஒரு சாதாரண விடய மல்ல. இந்திய மீனவர்களின் கப்பல் போன்ற பாரிய இழுவைப் படகுகள் எங்களது கடல் எல்லைக்குள் நுழைந்து எங்களது கடற்கரை வரை வந்து கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை அழிக்கின்றன.

அவையிலே மிகவும் தெளிவாக ஒரே குரலாக அதை ஒலித்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் அவர்களின் உணர்வுகளுடன் இணைந்து கொள்கின்றோம். இந்த விடயத்தில் பல்வேறு அமைச்சுக்கள் சம்மந்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகக் காணி அமைச்சு, பெருந்தோட்டத்துறை அமைச்சு மற்றும் வீடமைப்பு அமைச்சு போன்றவை எல்லாம் ஒரு குறிக்கோளுடன் இயங்கி இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டு, அந்த மக்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பான காணியையும் நிம்மதியான வாழ்வையும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முன்வரவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி மீண்டுமொருமுறை காணி அமைச்சர் மற்றும் காணி அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கு அவர்களின் அர்ப்பணமான உணர்வுக் கூடாக எங்கள் மக்களடைந்த நன்மைகளுக்காக எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

21 நவம்பர் 2014

அவர்கள் எங்களது மீனவர்களின் கடற்றொழில் உபகரணங்கள் மற்றும் வலைகளை அழித்துத் தங்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற நிலைமையையே நாங்கள் அங்கு காண்கின்றோம். கடந்த யுத்த காலத்தில் எமது கடற்றொழிலாளர்கள் அனுபவித்த கொடுமைகள் பல. யுத்தத்துக்குப் பின்னரான சூழலில் அவர்களுக்கு இலகுவாகக் கடற்றொழில் புரியக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டாலும் இந்த இந்திய மீனவர்களின் அத்துமீறல்களினால் அவர்களது வாழ்வாதாரம் தினமும் அழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு எட்டப்பட வேண்டும். இந்திய கடற்றொழிலாளர்கள் எங்களது கடற்பிரதேசத்துக்குள் புகுந்து கடல்வளங்களை அழிக்கும்போது கடற்படையினரால் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் தென்னிலங்கையில் மிகவும் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்திய மீனவர்கள் அத்துமீறி நுழைந்தால், அதற்கு எதிரான சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்போது, அங்கு ஆர்ப்பாட்டங்கள், இந்திய அரசுக்கு நெருக்குதல்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பிடிபட்ட இந்திய மீனவர்களை நல்லெண்ண அடிப்படையிலே இலங்கை அரசாங்கமும் விடுவிக்கின்றது. ஆனால், இந்த நடவடிக்கைகள் நாடுகளுக்கிடையே நல்லெண்ணத்தையும் உறவுகளையும் வளர்க்கிறதே தவிர, கடற்றொழில் செய்கின்ற எமது மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்கவில்லை. நாங்கள் எங்களது கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வை இழந்துதான் இந்த நல்லெண்ணத்தை கடைப்பிடிக்கின்றோமா? என்பது தொடர்பாக தெளிவான வரையறையொன்று வழங்கப்படவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன் அவர்கள், “அண்மையில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களின் உத்தரவின் பேரில் நீண்டகாலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த, இந்திய கடற்றொழிலாளர்களின் பாரிய வள்ளங்களில் சில அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டும் சில ஒப்படைக்கப்பட வேண்டியும் இருக்கின்றது” என்று கூறினார். ஆனால், கடந்த காலங்களில் மாண்புமிகு ராஜித சேனாரத்ன அவர்கள் கடற்றொழில், நீரக வள மூலங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருந்தபோது, “பிடிபட்ட கடற்றொழிலாளர்களை மனிதாபிமான அடிப்படையில் விடுவிப்பதில் எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆனால், அவர்களது வள்ளங்களைத் திருப்பி ஒப்படைப்பது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை” என்று இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டிருந்தார். ஏனென்றால், நாங்கள் விடுவிக்கும் வள்ளங்கள் நாளை மீண்டும் அத்துமீறி எங்களது வளங்

களை அழிக்க வரும். வரமாட்டார்கள் என்ற எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. நாங்கள் நல்லெண்ண அடிப்படையில் இந்திய அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவே விடுவிக்கின்றோம். ஆகவே, இதற்கு நிரந்தரமானதொரு தீர்வு என்னவென்றால், கடல் எல்லையைத் தாண்டும் நடவடிக்கைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் தடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு இந்தியக் கடற்படையும் இலங்கைக் கடற்படையும் இணைந்து ரோந்து சென்று இந்த நடவடிக்கையை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

வடபகுதியிலே கடற்றொழில் செய்கின்ற தமிழ் மீனவர்கள் தினமும் போராட்டம் நடத்துகின்றார்கள். சில தினங்களுக்கு முன்னர்கூட மன்னாரில் மிகப்பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது. இதேபோல் அங்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. எங்கள் எல்லைக்குள் வந்து மீன்பிடிப்பதற்கான சட்டரீதியான அங்கீகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டுத்தான் அங்கு போராட்டம் நடக்கிறது. எங்களுடைய எல்லைக்குள் வரக்கூடாது. எங்களுடைய வளங்களை அழிக்கக்கூடாது என்றுதான் நாங்கள் பேசுகின்றோம் கோருகின்றோம் போராட்டம் நடத்துகின்றோம். போராட்டம் என்பது நியாயத்தன்மையுடையதாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இவர்களும் இலங்கை மக்கள்தான். இவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டுதான் நாங்கள் நல்லிணக்கத்தையும் நல்லெண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்த முடியுமென்று இங்கு நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்ததாக, இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம். எமது உள் நாட்டுக்குள்ளேயும் அத்துமீறல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திலே தென்னிலங்கையிலிருந்து வருபவர்கள் அட்டை, சங்கு குளித்தல் என்ற போர்வையில் சட்டவிரோதமாக வெளிச்சம் பாய்ச்சி, சட்டவிரோத கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். சட்ட ரீதியாக அவர்களுக்கு அங்கே வருவதற்கு எந்த அனுமதியும் இல்லை. கொடுக்கவும் முடியாது. ஏனென்றால், அங்குள்ள மக்களின் - கடற்றொழிலாளர்களின் - வாழ்வாதாரம் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றது. பலதடவைகள் நான் இந்த அவையிலே இதுசம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் புதிய அரசு கடற்றொழிலாளர் அனைவருக்கும் பாரபட்சமற்ற முறையில் அவர்களது வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும், வடபகுதியிலுள்ள வலி. வடக்கில், காங்கேசன்துறை தொடக் கம் வளலாய் வரையிலான கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் உயர் பாதுகாப்பு வலயத்துக்குள் அடங்கியிருப்பதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான கடற் றொழிலாளர்கள் தங்களது சொந்தக் கடற்பிரதேசத்திலே மீன்பிடிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளனர். குறிப்பாக, மயிலிட்டி போன்ற பிர தேசங்களிலே மீளக்குடியேற முடியாமல், அவர்கள் பருத்தித்துறை போன்ற பிரதேசங்களிலே இடைத்தங்கல் முகாம்களில் தங்கியிருந்து தங்களுடைய தொழில்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அவர்களது சொந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து கடற்றொழிலைச் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைப் புதிய அரசு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். மயிலிட்டி மீன்பிடித் துறைமுகம் கடற்றொழிலாளர்களின் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற துறைமுகம். அது இன்று உயர்பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள் இருக்கின் றது. ஆகவே, அந்த உயர்பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள்ளிருந்து அந்தப் பிரதேசம் விடுவிக்கப்பட்டு அந்தப்பகுதி மக்கள் அப்பிரதேசத்திலே வாழக்கூடிய ஒரு சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதே போன்று மயிலிட்டி, ஊரணி, காங்கேசன்துறை போன்ற இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான கடற்றொழிலாளர்கள் மீளக்குடியேற வேண்டி யிருக்கின்றது. இன்று அவர்களது வாழ்வாதாரம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றது என்பதையும் இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதேபோன்று கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே இரணைதீவு என்ற பிரதேச மக்கள் கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களாக இடம்பெயர்ந்து இரணைமாதாநகர் என்ற இன்னொரு கிராமத்தில் வசிக்கின்றார்கள். அங்கு வசிக்கும் கிட்டத்தட்ட 500 கடற்றொழி லாளர்கள் தங்களது சொந்த ஊரிலே சென்று தங்களது தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு விரும்புகின்றார்கள். ஆனால், இரணைதீவில் கடற்படை அந்தப் பிரதேசத்தைத் தம்வசம் வைத்துக்கொண்டு அந்த மக்கள் மீளக்குடியேறுவதைத் தடைசெய்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமையையும் அரசாங்கம் கருத்தில் எடுக்கவேண்டும். இதேபோன்ற நிலைமைதான் சிலாபத்துறை, முள்ளிக்குளம் போன்ற பிரதேசங்களிலேயும் உள்ளது. கிட்டத்தட்ட 1400 ஏக்கர் நிலம் அதாவது முள்ளிக்குளத்தின் முழுக்கிராமமுமே கடற்படைக்கென்று சுவீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அக்கிராமத்தில் 525 குடும்பங்கள் வாழ்ந்தார்கள். அதேபோன்று சிலாபத்துறையிலே கிட்டத்தட்ட 100 ஏக்கர் பரப்பளவுடைய, 800 குடும்பங்கள் நெருக்கமாக வாழ்ந்த

மிகப்பெரிய ஒரு நகரப்பிரதேசம் கடற்படையின் ஆளுகைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அந்தப் பிரதேசங்களில் அந்தக் கடற்றொழிலாளர்கள் மீளக்குடியேறி அவர்களது நிம்மதியான வாழ்க்கையைக் கொண்டுவந்ததற்குரிய வழிவகைகளைப் புதிய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அதேநேரத்தில், முன்னைய அரசினால் முன்னெடுத்துவந்த சில விடயங்களைத் தொடரவேண்டும் என்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். முன்னைய அரசினால் மண்ணெண்ணெய் மானியத்திற்குப் பதிலாகக் கடற்றொழிலாளர்களுக்கு 120,000 ரூபா பெறுமதியான வலைகள், கடற்றொழில் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டுவந்தது. கிட்டத்தட்ட 50 வீதமான மக்கள்தான் அந்த பலனைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே 482 குடும்பங்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆனால் 215 பேர்தான் இதுவரை பெற்றிருக்கின்றார்கள். எனவே, இதுவரை அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளாத மக்கள் புதிய அரசு தங்களுக்கும் அவற்றைப் பெற்றுத்தருமா? என்ற ஏக்கத்துடன் இருக்கின்றார்கள்.

அதுபோலவே, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாண மாவட்டங்களிலுள்ள 50 சதவீதமான மக்களே மண்ணெண்ணெய் மானியத்துக்கு மாற்று ஏற்பாடான வலைகளும் கடற்றொழில் உபகரணங்களும் தமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களது எதிர்பார்ப்பை பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இதுபோலவே, நீண்டகால முக்கிய கோரிக்கையாக இருந்துவருகின்ற கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களை மையப்படுத்திய சுண்டிக்குளம் தொடக்கம் மாத்தளன் வரையிலான கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் கடற்றொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு இன்னும் கடற்படையினர் தடை விதித்து வருகின்றனர். தயவுசெய்து எனக்கு இன்னும் ஒரு நிமிடம் தாருங்கள். இதனால், ஆயிரக்கணக்கான கடற்றொழிலாளர்கள் மாற்று இடங்களில் கடற்றொழிலில் ஈடுபடவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குச் சொந்தமான கடற்கரைப் பிரதேசத்தை அவர்களுக்கே வழங்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றேன். இறுதியாக, நந்திக்கடல் பிரதேசம். இறுதிக் கட்ட யுத்தத்தின்போது நந்திக்கடல் பிரதேசம் அதிகளவு பாதிப்புக்குள்ளான ஒரு பிரதேசம் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும்

தெரியும். இப்பிரதேசம் கிட்டத்தட்ட 2,000 கடற்றொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்துக்குரிய ஒரு கடற்பிரதேசம். இந்த நந்திக்கடல் பிரதேசத்தை ஆழப்படுத்தவேண்டுமென தொடர்ந்தும் முல்லைத்தீவு மாவட்ட கடற்றொழிலாளர்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றார்கள். மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற இறால் பிடிக்கும் தொழில் இங்குதான் மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இப்பிரதேசத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட 2,000 குடும்பங்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் வகையில், நீங்கள் அந்த நந்திக் கடல் பிரதேசத்தை ஆழமாக்கி, அவர்களின் கடற்றொழிலுக்கு வழியேற்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

18 பெப்ரவரி 2015

தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலைக்கு விசேட
நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு,
விசாரணைகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

மாண்புமிகு நீதி அமைச்சர் அவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குற்றச்செயல்களுக்குப் பலியாக்கப்பட்டோருக்கும் சாட்சிகளுக்குமான உதவி மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டமூலம் சம்பந்தமான விவாதத்திலே பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இங்கே நான் முக்கியமானதொரு விடயத்தைப்பற்றி அதாவது நீண்டகாலமாக சிறைகளிலே தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை தொடர்பாகப் பேச விரும்புகின்றேன். சிறிய குற்றங்களுக்காக அல்லது சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்யப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் நீண்டகாலமாகச் சிறைகளிலே வாடுகின்ற பரிதாப நிலைமையைப் பற்றியும் அவர்களது விடுதலை தொடர்பாகவும் நாங்கள் எல்லோரும் இந்தச் சபையிலே பல தடவைகள் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், இன்னமும் அது நிறைவேற்றப்படாமல் இழுத்தடிக்கப்பட்டு வரும் நிலைமையையே நாங்கள் பார்க்கின்றோம். கடந்த அரசின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் சிறைகளுக்குள் இருந்து பல்வேறு போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களது அந்தப் போராட்டத்துக்கு நியாயம் வழங்குவதாக வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. முன்னாள் நீதியமைச்சராக இருந்த, தற்போது இந்த அரசிலே அங்கம் வகிக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள்கூட இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு, “விசேட நீதிமன்றங்களை உருவாக்கி, இவர்களது விசாரணைகள் துரிதப்படுத்தப்பட்டு விரைவாக விடுதலை

செய்யப்படுவார்கள்” என்ற உத்தரவாதத்தை வழங்கியிருந்தார். ஆனால், அது இன்றுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்போதும் அவர்கள் அந்தச் சிறைகளிலே வாடுகின்றார்கள்.

சிறைகளிலே வாடும் தமிழ் இளைஞர்கள் - தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மூன்று வகையாக இருக்கிறார்கள். ஒன்று, எதுவித விசாரணையுமின்றி நீண்டகாலம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் இரண்டாவது, நீண்டகாலமாக வழக்குகள் நடந்துகொண்டிருப்பவர்கள் மூன்றாவது, சிறிய குற்றங்களுக்காக தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். ஆனால், இந்தத் தண்டனையானது குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது என்று இப்போது குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது இப்பொழுது விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கப்படும் நிலைமையை நாங்கள் காண்கின்றோம். குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் எப்படிப் பெறப்பட்டது? என்ன மாதிரியாக அந்த அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டது? என்பவை தொடர்பாக பல விமர்சனங்களை இன்றும் பலருடைய பேச்சுக்களிலே அவதானித்தோம். ஆகவே, அந்த குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் சரியானதா? என்பதை மீளாய்வு செய்ய வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

நீங்கள் இந்த விடயத்திலே துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க முனைவதற்கு நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். அண்மையில் ஜனாதிபதி அவர்களினால் பொது மன்னிப்பு என்ற அடிப்படையில் இந்த நாட்டின் முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகா அவர்களுக்கு எதிராகச் சுமத்தப்பட்ட எல்லா குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்தும் அவர் விடுவிக்கப்பட்டார். அவரிடமிருந்து மீளப்பெறப்பட்ட பதவி நிலைகளெல்லாம் மீண்டும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல, பிரதம நீதியரசர் அவர்களுக்கும் அவருடைய பதவி நிலை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த அணுகுமுறையை ஏன், எங்களது தமிழ் இளைஞர்கள்மீது காட்டக்கூடாது? என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கேட்கின்றேன். நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்கள் தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த விடயத்தில் ஒரு மனிதாபிமான அணுகுமுறையைப் பின்பற்ற முன்வர வேண்டும் என்பதையும் நான் இவ்வவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்ததாக, கொலைகள் பற்றிய விடயம். கடந்த 30 ஆண்டுகளில் இந்த நாட்டிலே பல அரசியல் தலைவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் மிகப் பிரபல்யமான தென்னிலங்கையின் தலைவர்கள் அதாவது ஜனாதிபதி மற்றும் அமைச்சர்கள் என்று பலர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதுபோலவே தமிழ்த் தலைவர்களும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதாவது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயலாளர் நாயகமாகவிருந்த மூத்த தலைவர் அமிர்தலிங்கம், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான ஜோசப் பரராஜசிங்கம், நடராஜா அற்புதராஜா, கிட்டிணன் சிவநேசன், என். ரவிராஜ், பீ. சந்திரநேரு, கே. தங்கத்துரை, சாம் தம்பிமுத்து ஆகியோர் உட்பட அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் குமார் பொன்னம்பலம் போன்ற பல முக்கிய அரசியல் பிரமுகர்களும் மகேஸ்வரி வேலாயுதம், பால நடராஜ ஐயர், பத்திரிகையாளர்களான நிமலராஜன், சிவராம் போன்ற பலரும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்தக் கொலைகளுக்கு இதுவரை நியாயம் கிடைக்கவில்லை. அதாவது, குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படவில்லை. இவற்றுக்குரிய விசாரணைகளையும் மீள ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விடயத்தை நான் சொல்ல வேண்டும். அதாவது, பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் அமைச்சராகவும் இருந்த திரு. மகேஸ்வரன் அவர்களது கொலையில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டவர், திரு. மகேஸ்வரன் அவர்களின் பாதுகாவலர்களால் சுடப்பட்டு வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெறும்போது கைது செய்யப்பட்டார். இப்போது நீதிமன்றம் அவருக்குத் தண்டனை வழங்கியிருக்கின்றது. ஆனால், இந்தக் கொலைக்கான பழியை எமது கட்சியின்மீது சுமத்துகின்ற வகையில் அடிக்கடி பத்திரிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் என்பவற்றின்மூலம் செய்திகள் வெளியிடப்படுவதோடு, பாராளுமன்றத்திலும் அவ்வாறு பேசப்படுகின்றது. ஒரு கொலைக் குற்றவாளிக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்ட பின்பு அது தொடர்பாக வேறொருவரை நோக்கி விரல் நீட்டிக் குற்றஞ்சாட்டுவது அந்த நீதிமன்றத்தை அவமதிப்பதாக இல்லையா? அல்லது அந்தக் கொலைக் குற்றவாளியீது தண்டனை வழங்கப்பட்டது தவறு என்று சொல்லப்படுகின்றதா? அல்லது அது மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டுமா? இந்த விடயத்துக்குப் பதிலளிக்கப்பட

வேண்டும். ஆகவே, இந்தக் கொலைக் குற்றம் தேவையில்லாமல் அரசியல் நோக்கத்துக்காக எம்மீது சமத்தப்படுவதை நான் இந்த அவையிலே கண்டிக்கின்றேன். அதேநேரம் கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அவ்வாறு எல்லா அரசியல் கொலைகளும் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்களும் சொல்கின்றோம் .

புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்ற 2002 மற்றும் 2007ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் எமது கட்சியின் நூற்றுக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் கொலைகளுக்கு இதுவரை நீதி கிடைக்கவில்லை. அந்த உறுப்பினர்களின் பிள்ளைகளும் அவர்களது மனைவிமாரும் இன்று மிகவும் துன்பத்தில் இருக்கின்றார்கள். இருந்தபோதிலும் இந்தக் கொலைகள் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றனவா? அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதனைக் கண்டும் காணாததுபோல் இருக்கின்றார்களா? என்பதை நான் இந்தச் சபையிலே கேட்க விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, நீதி அமைச்சு தொடர்பாகவும் சில விடயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். சந்தேகத்தின் பேரில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்படுபவர்கள் நீதிமன்றங்களில் நிறுத்தப்படும்போது அவர்களின் குற்றச்செயல்கள் எவ்வளவு பாரியதாக இருந்தாலும் அவர்கள் பிணையில் விடுவிக்கப்படும் நிகழ்வுகள் இன்று வடக்கிலே நடைபெறுகின்றன.

அந்தச் சந்தேக நபர்களை உடனடியாகப் பிணையில் விடுவதற்கு என்ன காரணமென்று விசாரித்தபோது, அவர்களைச் சிறைகளிலே அடைப்பதற்கு அங்கு இடமில்லையென்று கருத்துச் சொல்லப்படுகின்றது. இது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றது. எனக்கு இங்கே பல விடயங்களைக் குறிப்பிட இருந்தாலும், நேரம் போதாததால் இன்னொரு முக்கியமான விடயத்தை மாத்திரம் கூறி, நான் முடித்துக்கொள்கின்றேன். கசிப்பு உற்பத்தி, மரக்கடத்தல், மணல் கடத்தல் மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் போன்ற குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற அடிப்படையில் சட்டத்துறையில் தேறிய சட்டத்தரணிகள் செயற்படுகின்றனர். குற்றச் செயல்கள் புரிவோருக்கு இவர்கள் பக்கபலமாகவும் உறுதுணையாகவும் இருக்கின்ற துன்பகரமான நிலைமையை நாங்கள் காண்கின்றோம். சட்டத்தரணிகள் இந்தச் சமூகத்தில் முக்கியமானவர்கள். ஆகவே, குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களைப் பாது

காக்கும் நடைமுறையிலிருந்து இவர்கள் மாற வேண்டும். குற்ற வாளிகளுக்குத் தண்டனை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கே அவர்கள் தங்களது சட்ட அறிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதைவிடுத்து, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பது துரதிஷ்டவசமானது. இது குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுப்பது போல அமையும். எப்படியாவது தமது சட்டத்தரணிகளுக்கூடாக தங்களால் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்ற மனநிலையையும் இது உருவாக்கும். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் சட்டத்தரணிகளுக்கென சட்ட அறிவுக்கொள்கையொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் வரையறைக்குள்ளிருந்து தங்களது சட்ட அறிவைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் பொறிமுறையொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

இறுதியாக ஒரு விடயம். அமாலி சதுரிகா என்ற சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மாணவி பகிடிவதை காரணமாக மனமுடைந்து 16.02.2015ஆம் திகதி தற்கொலை செய்துகொண்டுள்ளார். ஆகவே, பகிடிவதை செய்பவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சட்டமூலமொன்றைக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்தப் பகிடிவதை தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றதென்பதை கௌரவ நீதி மற்றும் தொழில் உறவுகள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

19 பெப்ரவரி 2015

சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப்படுபவர்களை மனிதநேயத்துடன் அணுக வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

நீதி மற்றும் தொழில் உறவுகள் அமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைச் சட்டக்கோவை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின்கீழான கட்டளை மீது உரையாற்றுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இன்றைய இந்த விவாதத்தின்போது குறிப்பாக, பொலிஸ் காவலில் சந்தேக நபர்கள் 24 மணிநேரம் அல்லது 48 மணி நேரம் தடுத்து வைக்கப்படுவது தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் 24 மணித்தியாலம் அல்லது 48 மணித்தியாலம் என்பதல்ல பிரச்சினை. இன்று இந்த நாட்டிலே சந்தேகத்தின்பேரில் கைதுசெய்யப்படும் பலர்மீது குற்றங்கள் திணிக்கப்பட்டுக் குற்றம் சுமத்தப்படும் நிலைமைகளையே நாங்கள் காண்கின்றோம். ஆகவே, நீதித் துறையும் பொலிஸ் துறையும் குற்றவாளிகளை அல்லது சந்தேகத்தின்பேரில் கைதுசெய்யப்படுபவர்களை மனித நேயத்துடன் அணுகவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீதி அமைச்சுடன் தொடர்புபட்ட மேலும் சில விடயங்களை நான் இந்த அவையிலே பிரஸ்தாபிக்க விரும்புகின்றேன். குறிப்பாக, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் என்பது கிட்டத்தட்ட 45 வருடங்களாக அந்தந்தக் காலகட்டங்களில் இருந்த ஆட்சியாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு, புதிய புதிய திருத்தங்கள் ஊடாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு இந்த நாட்டிலே தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருப்பதுதான் வேதனையளிக்கின்றது. உண்மையிலே

தமிழ் மக்கள் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தைத் தங்களுக்கு விரோதமானதாகவும் தங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான் அது தொடர்ந்தும் அமுல்படுத்தப்படுகின்றது என்றும் கருதுகின்றார்கள். ஏனென்றால் இந்தப் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தினூடாகத்தான் தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிறைகளிலே வாடும் நிலைமையும் காணாமல்போகும் நிலைமையும் உருவாகின என்பதை வரலாறு கூறும். யுத்த காலகட்டத்தில் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் தேவை. அது தொடர்ந்தும் அமுலில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு நியாயப்படுத்தல் இருந்தாலும் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இன்று ஆறு வருடங்கள் பூர்த்தியாகப்போகின்ற நிலையில் இந்தச் சட்டம் தொடர்ந்தும் ஏன் இந்த நாட்டில் அமுலில் இருக்க வேண்டும்? இதன்மூலம் இன்னமும் ஒரு பாதுகாப்பற்ற அல்லது ஓர் அச்சுறுத்தலான நிலைமை இந்த நாட்டில் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

அண்மையில் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்கள் எந்தவித விசேட பாதுகாப்பும் இல்லாமல் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு எல்லாம் சென்று வந்திருக்கின்றார் இந்தியப் பிரதமர் கூட வடக்குக்குச் சென்று வந்திருக்கின்றார். அரசு தரப்புச் செய்திகளின் மூலமும் அறிக்கைகள் மூலமும் இந்த நாடு முழுமையான பாதுகாப்பான சூழலுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது என்று தெரிவிக்கப்படும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஏன் தொடர்ந்தும் இந்தப் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அமுலில் இருக்க வேண்டும் என்ற தமிழ் மக்களின் நியாயமான கேள்விக்குப் பொறுப்புச் சொல்லவேண்டிய கடமை எல்லா அரசியல் தரப்புக்களுக்கும் இருக்கின்றது. இன்று இந்தப் பாராளுமன்றம் ஒத்த கருத்துடன் கூடும் நிலைமையை நாங்கள் காண்கின்றோம் ஆகவே, இந்தப் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை முற்றுமுழுதாக நீக்குவதற்கு எல்லாத் தரப்புக்களும் ஒத்துழைப்பு வழங்கி, தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கின்ற ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அதுபோலவே காணாமல்போனோர் பிரச்சினையும் உடனடிக் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. யுத்த காலகட்டத்திலும் யுத்தம் முடிவடைந்த காலகட்டத்திலும் ஏராளமான - ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள், யுவதிகள் காணாமல்போயிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் சம்பந்தமாக யாருமே ஒரு தீர்வை இன்னமும் முன்வைக்கவில்லை.

அதாவது, யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களால் இவர்கள் பற்றிய ஒரு தீர்க்கமான முடிவு சொல்லப்படுவதில்லை. அவ்வப் போது ஆணைக்குழுக்கள், விசாரணைக் குழுக்கள் என்பன நியமிக்கப்படுகின்றனவே தவிர, அவற்றுக்கு ஊடாக நியாயம் கிடைக்கும் சூழல் இல்லை. கடந்த ஆட்சிக்காலத்திலும்கூட ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. அதன் நம்பகத்தன்மை தொடர்பாக காணாமல் போனவர்களின் உறவினர்களால் பலத்த சந்தேகம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அந்த ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு தொடர்ந்து செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், காணாமல் போனவர்களின் உறவுகள் அந்த ஆணைக்குழுவின் முன்னிலையில் சொல்கின்ற விளக்கங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றமையும் அதனால் அதன்மீது நம்பிக்கையில்லாத ஒரு நிலைமையும் இன்று உருவாகியிருக்கின்றது. ஆகவே, காணாமற்போனோர் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்ற விடயம் தொடர்பாக காணாமற்போனோரின் உறவுகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கடப்பாடு, பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் என்ற வகையில் புதிய அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்றதென்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால், புதிய மாற்றத்திற்கூடாக உருவாக்கப்பட்ட அரசின்மீது காணாமற்போனோரின் பெற்றோர் மிக எதிர்பார்ப்புடன் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்று வீதிகளில் இறங்கி கண்ணீர் மல்க தங்களது கோரிக்கைகளை எல்லாத் தரப்பினருக்கும் முன்வைக்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இதுவரை எந்த நியாயமான முடிவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, இதில் சரியான பொறிமுறையமைப்பொன்று காணப்பட வேண்டும். உண்மையிலேயே, அவர்கள் காணாமற்போனதற்குக் காரணமானவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். சில இரகசியத் தடுப்பு முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றது. அண்மையில் கௌரவ உறுப்பினர் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் அவர்கள் இரகசியத் தடுப்பு முகாம்கள் இருப்பது தொடர்பாகத் தன்னிடம் சாட்சிகள் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவரது வாக்கு மூலத்தின் அடிப்படையில் நியாயமானதொரு விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு காணாமற்போனவர்கள் இரகசிய முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? போன்ற விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

இதேவேளையில், கைதுசெய்யப்பட்டுத் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த ஜெயக்குமாரியும் அவரது மகளான விபூசிகா என்ற சிறுமியும் அண்மையில் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல, பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வந்த பகீரதி என்ற பெண்மணியும் அவரது பிள்ளையும் தடுப்புக் காவலிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்கள். தமிழ் மக்கள் இதனை நல்ல விடயமாகப் பார்க்கின்றார்கள். இப்படியாக வயதுமுதிர்ந்த பெண்மணிகள் மற்றும் சிறுபிள்ளைகளைக்கூட சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்து நீண்டகாலம் தடுத்துவைப்பது தமிழ் மக்களின் மனங்களைப் புண்படுத்தும் செயலாகும். இவ்விடயத்தில் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் நியாயமான அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்ய முன்வந்திருப்பதையிட்டு இந்த அவையிலே அவருக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

கடந்த பெப்ரவரி மாதம் 19ஆம் திகதி இந்த அவையிலே நடைபெற்ற, குற்றச் செயல்களுக்குப் பலியாக்கப்பட்டோருக்கும் சாட்சிகளுக்குமான உதவி மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டமூலம் தொடர்பான விவாதத்தின்போதும் நீண்டகாலமாகத் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகளின் விடுதலை தொடர்பாக நான் பிரஸ்தாபித்திருந்தேன். அப்போது எனது உரையின் இடையிலே குறுக்கிட்ட கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள், இரண்டு வாரங்களில் அதற்கான விசாரணை அறிக்கை தன்னிடம் கிடைத்துவிடுமென்றும் அந்த அறிக்கையின் பிரகாரம் விரைவாக அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் உறுதியளித்திருந்தார். அப்படி அவர் கூறி இன்று ஒரு மாதமாகின்றது. இந்த நிலையில் இது தொடர்பாக ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். நீண்டகாலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் சந்தேகத்தின்பேரில் கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள், சிறுசிறு குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் சிறு குற்றங்களுக்காகத் தண்டனை அனுபவிப்பவர்கள் என மூன்று தரப்பினர் இருக்கின்றார்கள். குற்றமிழைத்தவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்படுகின்ற பல சந்தர்ப்பங்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த தமிழ் இளைஞர்கள் விடயத்தில் மட்டும் அந்த பொது மன்னிப்பு என்பது விதிவிலக்காக இருப்பதை நாங்கள் அவதானிக்கின்றோம். ஆகவே, நீண்டகாலச் சிறைவாசத்திலிருந்து விடுபட்டு அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பங்களுடன் இணைந்து சந்தோசமாக வாழ்வதற்குரிய ஒரு சூழலை ஆட்சி மாற்றத்துக்கூடாக

வந்த புதிய அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்துகின்றேன். ஏனென்றால், நீண்டகாலத் தடுப்பு அவர்களுக்கு விரக்தி நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கும். அத்தோடு, அது அவர்களது குடும்ப பொருளாதார நிலைமைகளையும் மிகவும் மோசமாகப் பாதித்திருக்கும். தாங்கள் எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்படலாம் என்ற ஒரு மனோநிலையில் தமிழ் இளைஞர்கள் வாழ்ந்துவருவதால்தான் அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டு புலம் பெயரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. தமிழ் இளைஞர்கள் தேசிய நல்லிணக்கத்துக்கு எதிராகவோ அல்லது தேசிய பாதுகாப்புக்கு எதிராகவோ செயற்படுபவர்களல்லர். இத்தகைய மனோநிலையில் தான் இன்றைய இளைய சமுதாயம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நம்பிக்கையளிக்க வேண்டியது இந்த அரசின் பொறுப்பு என்பதை வலியுறுத்தி, எனக்கு நேரத்தை ஒதுக்கியமைக்காக மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

17 மார்ச் 2015

19 ஆம் அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் மக்களுக்கு பயனுடையதாக அமையும்போதே அதனை முழு மனதுடன் ஆதரிப்போம்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தம் தொடர்பான விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு எனக்கும் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இலங்கையிலே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மக்கள் மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கும் இந்த அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தம் இன்னும் அரைமணி நேரத்திலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றது என்று நான் நினைக்கின்றேன். ஆனால், எதிர்க்கட்சியினால் கொண்டு வரப்படவிருக்கும் முன்மொழிவுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமிடத்து இது வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்ற நிலைமைதான் இப்பொழுது காணப்படுகின்றது. எல்லோருடைய கருத்துக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு இந்த அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய விருப்பமாக இருக்கின்றது. அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பயனுடையதாக வரும் போதுதான் நாம் முழுமையான மனதோடு அதை ஆதரிப்போம். அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைச் சில திருத்தங்களுடன் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள அல்லது ஆதரிக்கத் தயாராகவே இருக்கின்றோம்.

அதேவேளை, இந்த நாட்டிலுள்ள இன்னும் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகப் பொருத்தமான சட்டமூலங்களை உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. இலங்கை பல்லினச் சமூகங்கள் வாழும் ஒரு நாடு என்ற வகையில் ஜனநாயகத்தையும் சமநீதியையும் சரியாக

நெறிப்படுத்தக்கூடிய சட்டமூலங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவை உரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துகின்ற, அவர்களின் உணர்வுகளையும் அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளையும் மதிக்கின்ற, உத்தரவாதப்படுத்துகின்ற வகையில் இந்தச் சட்டமூலங்கள் அமைய வேண்டும். குறிப்பாக அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தத்திலே அரசியல் யாப்புப் பேரவையில் பன்முகத்தன்மை இருக்க வேண்டும் என்ற வரிதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர, பன்முகத் தன்மை என்ற பதத்துக்கான அர்த்தம் விரிவாக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த அரசியலமைப்புப் பேரவை கிட்டத்தட்ட 11 ஆணைக்குழுக்களை நியமிக்கப் போகின்றது. அதேநேரம் அந்த 11 ஆணைக்குழுக்களின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களை அரசியல் யாப்புப் பேரவைதான் தீர்மானிக்கப் போகின்றது. அந்தப் பேரவையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படாதபட்சத்தில் அந்த ஆணைக்குழுக்கள் தமிழ் மக்களின் அல்லது முஸ்லிம் மக்களின் நலன்சார்ந்த விடயங்களில் எந்தளவு அக்கறை செலுத்தும் என்பது இப்பொழுது கேள்விக் குறியாக இருக்கின்றது.

அந்தவகையில்தான் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பும் எங்களது கட்சியும் இணைந்து இந்த பன்மைத்தன்மை என்ற பதத்தை மாற்றி இன விகிதாசார அடிப்படையில் அதற்குப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கவேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்துகின்றோம். திருத்தத்துக்கான முன்மொழிவுகளில் அது சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற பரிந்துரை இன்று குழநிலையிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். பொதுவாக 11 ஆணைக்குழுக்கள் சுயாதீனமாக உறுதிப்படுத்தப்படுவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இருந்தபோதிலும் அந்த சுயாதீனம் என்பதன் மூலம் சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு உரிய அந்தஸ்து வழங்கப்படாமல் இருப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் இப்படி அரசியலமைப்பின் திருத்தச் சட்டங்கள் ஒவ்வொரு மாதத்துக்கோ ஒவ்வொரு வருடத்துக்குமோ வருவதல்ல. 18வது திருத்தச் சட்டம் பல விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதால் அது தொடர்பாகவே இந்த 19வது திருத்தச் சட்டம் இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே,

அதனைக் கொண்டுவரும்போது அதற்கு சரியான அர்த்தங்கள் இருக்கும்போதுதான் அது எல்லா மக்களுக்கும் சம நீதியான ஓர் ஏற்பாட்டை வழங்கும் என்பதை நான் இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

மேலும் 19வது அரசியலமைப்புத் திருத்த முன்மொழிவுகளில் எங்களது கட்சி சார்பாக கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் இன்று குழுநிலையிலே சில திருத்தங்களை முன்மொழிய இருக்கின்றார். குறிப்பாக, இன மற்றும் மத நல்லிணக்கத்தைப் பேணுவதற்கான ஓர் ஆணைக்குழுவொன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று அவர் வலியுறுத்த இருக்கின்றார். ஏனென்றால் இன நல்லிணக்கம் சம்பந்தமாக சட்டரீதியான ஓர் ஏற்பாடு எங்களுக்கு இருக்கும்போதுதான் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதற்கூடாகத் தங்களுக்குரிய நியாயங்களைப் பெறமுடியும்.

இந்த ஆணைக்குழுக்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு பொறுப்புக்கூறக்கூடிய ஆணைக்குழுக்களாக அமைவது முக்கியமானது. அந்த வகையில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அதிகமாகக் கொண்ட அரசியலமைப்புப் பேரவை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்போது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. வெறுமனே பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே இருக்கும் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசியலமைப்புப் பேரவை உருவாக்கப்படுவதால் நீதியான, நியாயமான அடிப்படையில் எல்லா மக்களும் பார்க்கப்படும் நிலைமைகள் இல்லாமற் போய்விடும். அதை வலியுறுத்தித்தான் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு இன்றைய அரசுடன் இணக்கப்பாட்டுக்கு வருவதற்காக பேசிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த இணக்கப் பாடு நீதியான முறையில் எட்டப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். இதைவிட மேலதிகமாக, 19 ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தின் நிறைவேற்றத்துக்குப் பின்பு நாங்கள் இருபதாவது திருத்தச் சட்டமூலத்தைக் கொண்டு வரவிருக்கிறோம். இந்த நாட்டின் தேர்தல் முறைமையிலே மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவது தொடர்பான இருபதாவது திருத்தச் சட்டமூலம் தொடர்பாக பல முன்மொழிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை இரு பெரும் கட்சிகளின் நலன் சார்ந்த விடயமாக இருப்பதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். அண்மையிலே நாட்டிலே இருக்கின்ற சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து ஒரு தீர்மானத்தை

மேற்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட வரைபு அரசின் தலைவரான ஜனாதிபதி அவர்களுக்கும் பிரதமர் அவர்களுக்கும் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் வழங்கவிருக்கிறோம். அந்த முன்மொழிவுகள் சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையிலான ஒரு தேர்தல் முறைமை என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், உண்மையாகவே ஜனநாயகம் பேணப்பட வேண்டுமாயின் எல்லா இனங்களுக்கும் சமனாக - அவர்களுடைய இன விகிதாசாரத்துக்கேற்ப - பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும். தேர்தல் முறைமை தொடர்பாக இரு பெரிய கட்சிகளும் தத்தமது நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தித்து தங்களது பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் குறியாய் இருக்கும்பொழுது இங்கு சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவம் கேள்விக்குறியாகி விடும். அந்த வகையில், சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் நலன்கள், அபிலாஷைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டுவரப்படும் இருபதாவது திருத்தச் சட்டமூலத்தைத்தான் அக் கட்சிகளால் ஆதரிக்க முடியும் என்பதை நாங்கள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்துகின்றோம்.

ஏற்கெனவே, எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். அவர்களின் எதிர்ப்பை மீறி, அவர்களின் உடன்பாடில்லாமல் தேர்தல் முறைமை தொடர்பான எந்தவொரு திருத்தச் சட்டமூலத்தையும் இந்த பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்ற முடியாதென்பதை நான் ஆணித்தரமாக இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இங்கே நாங்கள் ஜனாதிபதிக்குரிய அதிகாரங்களைக் குறைக்கின்றோம். கடந்த காலங்களில் பல ஜனாதிபதிகள் இங்கு இருந்தார்கள். அவர்களில் பலர் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தாலும் ஜனாதிபதிக்குரிய அதிகாரங்களைக் குறைக்க ஒருவரும் முன்வரவில்லை. தற்போதைய ஜனாதிபதி மேன்மைதங்கிய மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் தனது அதிகாரங்களை பாராளுமன்றத்துக்கு கையளிக்கும் பெருந்தன்மையான முடிவை எடுத்திருப்பதை நான் இந்த சபையிலே வரவேற்கின்றேன். தேர்தல் முறைமை தொடர்பான திருத்தச் சட்டமூலங்களாக இருந்தாலென்ன, வேறெந்த அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்ட

மூலங்களாக இருந்தாலென்ன, அந்த சட்டமூலங்களை வரைபோர் - திருத்துவோர் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் நலன்கள் தொடர்பாகவும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு அந்த விடயத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். கடந்த தேர்தல் காலத்தில் இந்த 19 ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தை வரைவது தொடர்பாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சுமந்திரன் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆனால், தேர்தல் சட்டத் திருத்தம் பற்றிய முன்மொழிவில் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் நலன்கள் மற்றும் அவர்களது உரிய பிரதிநிதித்துவம் பேணப்படாமல் விடுபட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதுபோன்ற சிறுபான்மை மக்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் திருத்தச் சட்டமூலங்களில் தங்களது காத்திரமான பங்களிப்பை அவர்கள் செலுத்தாது வெளியே நிற்பது மிகவும் கவலைக்குரியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இதுபோன்ற திருத்தச் சட்டங்களில் சிறுபான்மை மக்களின் நலன்கள் பேணப்படுவது முக்கியமானது. கடந்த காலத்தில் ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோதும் அதே உறுப்பினர் அவர்கள் தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டிருக்கின்றார். ஆகவே, திறமையை வெளிப்படுத்தும் அரசியலமைப்பு சட்டத்தரணிகளாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்பவர்கள் குறித்த சந்தர்ப்பங்கள் வரும் பொழுது தங்களது சமூகம் சார்ந்த சிந்தனையுடன் செயற்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்தி, எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

28 ஏப்ரல் 2015

மாணவி வித்தியாவின் படுகொலையுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

தேசிய ஆசிரியர் கல்வி அதிகாரசபை (நீக்கல்) சட்டமூலத்தின் இரண்டாம் மதிப்பீட்டின் மீதான விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு எனக்கும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கியமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இது கல்வியுடன் தொடர்புடைய விவாதம் என்றபடியினால், புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த வித்தியா என்ற மாணவிக்கு நடந்த கொடுமை தொடர்பில் பேசுவதற்கு நான் இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். 18 வயது நிறைந்த இளம் மாணவி, கொடூர எண்ணம் கொண்டவர்களால் புங்குடுதீவில் வைத்து, குழுவாகப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தி, கொடூரமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். இன்று இந்த நிகழ்வு தமிழ் மக்களை மிகவும் வருத்தியிருக்கின்றது. அவர்களது உணர்வுகளை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சம்பவம் நடந்தேறியிருக்கின்றது. இந்தச் சம்பவத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனாலும், மக்கள் தாங்களாகக் கிளர்ச்சி செய்து, வீதிக்கு இறங்கிப் போராடுகின்றார்கள். இதனுடன் தொடர்புடைய குற்றவாளிகளையும் குற்றவாளிகளுக்குப் பின்னால் இருந்தவர்களையும் தண்டிக்கவேண்டும் என்று. உண்மையிலே இந்தச் சம்பவம் மட்டுமல்ல, அண்மைக்காலமாக தமிழர் பிரதேசங்களில் அதிகரித்துவரும் சமூக வன்முறைகள், சமூக விரோதச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்பதை மக்கள் - உணர்வலையாக - கிளர்ச்சிக்கூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

எதிர்வரும் காலங்களில் தமிழ் பிரதேசங்களில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் நிகழும்போது, அதனுடன் தொடர்புடையவர்களை அம்மக்கள் மன்னிக்கமாட்டார்கள் என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டை இந்த மக்கள் எழுச்சியின் மூலம் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். ஆகவே, வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்களும் வன்முறைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கும் சக்திகளுக்குப் பின்னால் இருக்கும் அரசியல் தரப்புக்களும் இந்த விடயத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்போதும் எல்லாவற்றுக்கும் எதிர்க்குரல் எழுப்புவவர்களுக்கு எதிராக இன்று மக்களின் கிளர்ச்சி மாறியிருக்கின்றது என்பதே உண்மையானது. ஆகவே, இங்கே பார்க்கின்றோம். நேற்று இச்சபையில் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பின் மிகப் பெரும் ஆதரவாளர் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக பிரேரிக்கப்பட்டவர் ஒரு சட்டத்துறைப் பேராசிரியர். இவர் இவ்விளம் மாணவியின் கொலை மற்றும் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு முக்கிய காரணகர்த்தாவாக இருந்த சுவில் பிரஜையான தமிழர் ஒருவரைக் காப்பாற்றி, அவரைச் சட்டத்தின் பிடியிலிந்து தப்ப வைக்க முயற்சி செய்திருக்கின்றார். ஆகவே, இங்கே பாருங்கள்! எடுத்ததற்கெல்லாம் உணர்வு பூர்வமாக தாங்கள்தான் தமிழ் மக்களின் விமோசகர்கள் மக்களின் பாதுகாவலர்கள் என்று பறைசாற்றி, போலிக் கோஷம் எழுப்புகின்றவர்கள்தான் இந்தச் சமூக விரோதக் கும்பல்களுக்குப் பின்னணியாக இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை இன்று மக்கள் எழுச்சிக்கூடாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பேசினார். அண்மையில் அவரால் எழுதப்பட்ட நூல் வெளியீட்டு விழாவில் அந்தச் சட்டத்துறைப் பேராசிரியர்தான் பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டுள்ளார்.

ஆகவே, இவர்கள் இங்கு முழங்குவதும் பேசுவதும் என்பது மக்களை நேசிப்பது என்றல்ல. மக்களின் பிணங்களையும் அவலங்களையும் வைத்து அரசியல் செய்வது தான் இவர்களது நோக்கம் என்பதை நான் இந்த அவையிலே ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஆகவே, இந்த மாணவிக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமை இனிமேலும் எங்கள் பிரதேசங்களில் அல்லது எந்த மாணவிக்கும் எந்தப் பெண்ணுக்கும் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் நாங்கள் எல்லோரும் உறுதியூண வேண்டும். இது தமிழ் மக்களின் அல்லது சர்வதேச ரீதியாக உள்ள மக்களின் உணர்வலைகளை மிகப் பெரியளவில்

உருவாக்கியிருக்கின்றது. கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாணவியின் கொடூர்ச் சம்பவத்தை நான் இந்த அவையிலே கண்டிப்பது மட்டுமல்ல, அவரை இழந்த குடும்பத்தினருக்கும் அவரது உறவுகளுக்கும் இந்த மாணவியின் படுகொலையைக் கண்டித்து எழுச்சியுடன் போராட வீதிக்கிறங்கிய மக்களுக்கும் நான் எனது ஆதரவையும் அன்பையும் அஞ்சலியையும் இந்த அவையிலே செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இந்த மாணவியின் கொலையூடாக அனைத்து சமூக விரோத, மக்கள் விரோத செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவோருக்கெதிராக யாழ்ப்பாண மக்கள் மட்டுமல்ல, வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர்கள் எல்லோரும் போராடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், இந்த நியாயமான இயல்பான மக்கள் எழுச்சிப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவது போல் சில சக்திகள் பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சேதப்படுத்தி இந்த மக்களின் உணர்வலைகளின் உண்மைத் தன்மையைப் பலவீனமாக்குவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் இந்த அவையிலே கண்டிக்கின்றேன். இதற்குப் பின்னணியில் இருப்பவர்களும் வெகுவிரைவில் அம்பலப்படுத்தப்படுவார்கள். சிலரைத் தப்பவைப்பதற்காகவும் வழக்கைத் திசை திருப்புவதற்காகவும் இந்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்கள் பேசிக் கொள்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த விடயத்தில் ஒரு நியாயமான நீதி நிலை நிறுத்தப்படவேண்டும். இனிமேலும் இப்படியான கொடூர்ச் சம்பவங்கள் எங்களது பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதை நான் இந்த அவையிலே ஆணித்தரமாக வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அடுத்துக் கல்வி தொடர்பாகச் சில விடயங்களை நான் இங்கு முன் மொழிய விரும்புகின்றேன். வட மாகாணத்திலே குறிப்பாக வன்னி மாவட்டங்களில் அதிலும் நான் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் ஆசிரிய வளப்பற்றாக்குறை தொடர்பாக நான் நீண்ட காலமாக இந்த அவையிலே உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இந்த அவையிலே வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கின்றேன். கல்வி சம்பந்தமான எல்லாக் கூட்டங்களிலும் நான் இந்த விடயத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றேன். ஆனாலும், இந்தப் பிரச்சினைக்கொரு நிரந்தரத் தீர்வு எட்டப்படவில்லை.

கடந்த காலங்களில் அழிந்துபோன வன்னிப் பிரதேசங்களில் கல்வித் துறை மேம்பாட்டுக்காக அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுக்

குறிப்பாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கு அதிக பௌதீக வளங்களை வழங்கி மாணவர்களுக்கு நம்பிக்கை கொடுக்கப்பட்டு, ஓரளவிற்கு ஆசிரிய வளங்களுக்கான பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காணப்பட்டு மாணவர்களின் பெறுபேறுகளும் கல்வி வளர்ச்சியும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் அதிகரித்துவந்த வேளையில் தான் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு துரதிஷ்டம் வடக்கு மாகாண சபையொன்று உருவானது. அந்த வடக்கு மாகாண சபை கல்வி தொடர்பில் நூறு வீதமான அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அந்த மாகாண சபையின் வினைத்திறன் இல்லாத செயற்பாட்டினால் தொடர்ந்தும் அங்கு ஆசிரிய வளப் பற்றாக்குறை உட்படப் பல வளப்பற்றாக்குறைகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமையில் வடக்குக் கல்வி சமூகம் இருக்கின்றது.

ஏனென்றால், இங்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பற்றிப் பேசும்போது நான் அதை மறுதலிப்பேன். வடக்கு மாகாணத்தின் ஆசிரியர் ஆளணியில் சில பாடங்களைத் தவிர பல பாடங்களுக்கான ஆசிரியர்கள் மேலதிகமாக இருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மைதான் அங்கு இருக்கின்றது. ஆகவே, ஆசிரியர் வளங்களைச் சரியான முறையில் பங்கீடு செய்ய முடியாத வினைத்திறன்ற ஒரு மாகாண அரசு - கல்வி அமைச்சுதான் அங்கு இருக்கின்றது. இன்று கிராமங்களின், குறிப்பாக வன்னி மாவட்டம், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் கிராமப்புறங்களின் கல்வி சீரழிக்கப்படுகின்றது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இந்தச் செயற்பாட்டை திட்டமிட்டு மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஏனென்றால் இந்தக் கிராம மக்கள்தங்களது பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்பாக இந்த முதலமைச்சர், கல்வி அமைச்சர் மற்றும் கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகளிடம் பல தடவைகள் சென்று கண்ணீர் விட்டபோது “உங்கள் பிள்ளைகளை நகரப் புறங்களுக்கு அனுப்புங்கள் கிராமப் புறங்களுக்கு எங்களுக்கு ஆசிரியர்களை அனுப்ப முடியாது” என்று பொறுப்பற்ற முறையில் அந்தக் கல்வி அமைச்சர் உட்பட சம்பந்தப்பட்ட ஏனையவர்களும் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

இங்கு பேசிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார் அங்கு ஜெயபுரத்திலும், கிராஞ்சியிலும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது என்று. அவரால் முன்மொழியப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டவர்தான் அங்கு கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்றார். அங்கு அவருக்கு அதை எடுத்துரைப்பதை விட்டு விட்டு இவர் இங்கு இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் அதனைக் குறிப்பிடுவது

வேடிக்கையாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால், இந்த ஜெயபுரம் பாடசாலையிலே உயர்தர வகுப்பில் வர்த்தகப் பிரிவிலே கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கடந்த ஒரு வருடமாக ஆசிரியர்கள் இல்லை என்பது அவருக்குத் தெரியும். நான்தான் எனது கட்சி நிதியிலிருந்து செலவு செய்து ஓர் ஆசிரியரையும் எனது பணியாளர் ஒருவரையும் அங்கு நியமித்தேன். அவர்கள் கடந்த ஒரு வருடமாக அங்கு கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பற்றிய விடயத்தை அந்த மாகாண கல்வி அமைச்சருக்குச் சொன்னபோது அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் ஜெய புரத்திலிருந்து ஒன்பதரை கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள முழங்காவில் பாடசாலைகளுக்கு இந்த 36 பிள்ளைகளையும் அனுப்புவர்கள் என்று. 'இல்லை' என்று சொல்கின்ற கல்வி அமைச்சர் மக்களுக்கு எதற்கு? ஆகவே, அங்கு வினைத்திறன் இல்லாத அரசை ஆதரித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு இங்கு வந்து குறை சொல்வது அர்த்தமில்லாத விடயம் என்றுதான் நான் குறிப்பிடுவேன்.

இன்னொரு விடயத்தையும் அவர் இங்கு குறிப்பிட்டார். அதாவது அரசியல் கட்சி சார்ந்தவர்களுக்குத் தொண்டர் ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டது என்று. இது அப்பட்டமான பொய்! வன்னியிலே கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு 548 தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கு நியமனம் வழங்கப்பட்டது. மிகவும் கடினமான இந்தப் பணியை கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார். அப்போது அமைச்சராக இருந்த கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் மந்திரி சபை அங்கீகாரத்துக்கு ஊடாக இந்த நியமனங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். அந்த 548 பேரையும் கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகள் நேர்முகப் பரீட்சையூடாகத் தெரிவு செய்தார்கள். அதில் எந்த அரசியல் தலையீடு செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் நேர்முகப் பரீட்சை வைத்து தந்த பட்டியலுக்கான மந்திரி சபை approval தான் அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த மந்திரி சபையின் approval க்குள் யாரையும் உட்புகுத்த முடியாது. கல்வி அமைச்சு கொடுத்த அந்த criteria - விதிமுறைகளின் அடிப்படையில்தான் அந்த நேர்முகப் பரீட்சையைக் கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகள் மேற்கொண்டார்கள். அதில் தவறு ஏதும் இருக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டினால் அதன் முழுப் பொறுப்பையும் வட மாகாண கல்வி அமைச்சுதான் ஏற்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்த அமைச்சின் அதிகாரிகள்தான் அந்தத் தெரிவுகளை மேற்கொண்டார்கள். இங்கு பொய்யுரைப்பது நியாயமற்றது. யாருக்கு,

எந்தக் கட்சிக்காரருக்கு அங்கு நியமனம் வழங்கப்பட்டது என்று ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்க வேண்டும். ஆகவே, தயவுசெய்து அர்த்த மில்லாமல் இந்தப் பாராளுமன்றத்தைத் தனது பிரச்சார மேடைக்காக அவர் பயன்படுத்தக் கூடாது. ஆகவே, உண்மைகளை உரைத்து அரசியல் செய்ய முற்படுங்கள் என்று நான் அவரிடம் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

வடக்கிலே ஏன் ஆசிரியர் வளம் இல்லை? அண்மையிலே கல்வியியல் கல்லூரியிலே இருந்து வெளியேறிய 180 வரையிலான ஆசிரியர்களுக்கு நியமனம் வழங்கப்பட்டது. அந்த நியமனங்கள் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளருக்குத் தெரியாமலே அவரது சிபாரிசு இல்லாமலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது. மிகப் பெரிய ஆசிரியர் வளப் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்கு மிகவும் குறைந்த எண்ணிக் கையான 15 பேரை மட்டும் வழங்கியிருக்கின்றது வடக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சு. நான் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சரிடம் கேட்டேன் ஏன் இந்த அநியாயம் என்று. அவர் சொன்னார் இது முழுக்க முழுக்க வடக்கு மாகாண சபைதான் தீர்மானிக்க வேண்டியது என்று.

ஆனால், வடக்கு மாகாண சபை பாரபட்சமாக செயற்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயத்தில் கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் உட் பட 500க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களை மேலதிகமாக வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கல்விச் செயற்பாடில்லாமல், நேர அட்டவணை - நேரதூசி இல்லாமல் சும்மா குந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வன்னி யிலே பல ஏழை மாணவர்கள் - கல்வியிலே கடந்த காலங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூக மக்கள் - நல்ல ஆசிரியர்களுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நாங்கள் கடந்த காலங்களில் ஒரு பொதுக் கொள்கையையும் கடைப்பிடித்தோம்.

கல்வியமைச்சு புதிதாக நியமனம் பெறுபவர்களுக்கு, அதாவது கல்வியியற் கல்லூரியில் படித்து நியமனம் பெறுபவர்களென்றால் லென்ன, பட்டதாரி நியமனம் பெறுபவர்களென்றால் லென்ன அவர்கள் கண்டிப்பாக 6 வருடங்களுக்கு கஷ்டப் பிரதேசங்களில் கடமையாற்றவேண்டுமென்ற விதிமுறை பின்பற்றப்பட்டதனால் கடந்த ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலங்களிலிருந்து இந்த ஆசிரிய நிய மனங்கள் வன்னி மாவட்டத்துக்குத்தான் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது அந்த நடைமுறை பின்பற்றப்படுவது இல்லை. ஆகவே கௌரவ கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விடயத்தைக்

கருத்திலெடுத்து அந்த மக்களுக்கு நீதி கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அண்மையிலே வழங்கப்பட்ட நியமனத்தில் 180 ஆசிரியர்களில் 15 ஆசிரியர்கள்தான் கிளிநொச்சி மாவட்டத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மேலதிகமாக ஆசிரியர்கள் உள்ள மாவட்டத்துக்கு மேலும் ஆசிரியர்களைக் கொண்டுபோய் அங்கே ஒளித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் இங்கேதான் விளையாடுகின்றது. அல்லது வன்னி மாவட்டங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால் ஏ9 வீதியிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு மாத்திரம்தான் அனுப்புகின்றார்கள். கிராமப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை.

தயவுசெய்து எனக்கு 2 நிமிடங்கள் தாருங்கள்!

ஆசிரியர் நியமனங்களின்போது பாரபட்சமற்ற முறையிலான ஒரு நீதியான பங்கீட்டை வடக்கு மாகாண கல்வியமைச்சில் எதிர்பார்க்க முடியாத ஒரு சூழலை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, எமது கிராம மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு கல்விக்கொள்கை வடக்கு மாகாண சபையால் ஏற்படுத்தப்படாததால் நேரடியாக மத்திய கல்வியமைச்சு இதில் தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வைப் பெற்றுத்தரவேண்டுமென்று நான் இந்த அவையிலே வலியுறுத்துகின்றேன். இன்னும் பல விடயங்களைப் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டியிருந்தது. நேரம் போதாமையால் இந்த விடயத்தை மேலும் விரிவாக்கிக்கூறாமல் முக்கியமான ஒரு விடயத்தை மட்டும் கூறி எனது உரையை நிறைவு செய்யலாமென்று நினைக்கின்றேன்.

கடந்த ஆட்சியின்போது மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன அவர்கள் இருந்த போதும் இதை நான் வலியுறுத்தியிருக்கின்றேன். அதாவது, பாடசாலைகளில் பாடசாலை வைபவங்களுக்குச் சென்று மாணவர்கள் மத்தியில் அரசியல் பேசுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று. அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் நச்சு விதைகளை விதைக்கும் அரசியல் போக்குகள் வடக்கு, கிழக்கிலே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. முதலமைச்சர் உட்பட கல்வியமைச்சர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பாடசாலை வைபவங்களுக்கு வில்லங்கமாகச் சென்று அங்கு தங்களது அரசியல் பிரசார மேடைகளாக அதனைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். அந்த மாணவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மாணவர்களிடையே

கல்வி மேம்பாட்டைப் பற்றிப் பேசலாம், கல்வி விருத்தி பற்றிப் பேசலாம். வடக்கு மாகாண கல்வியமைச்சரே அங்கு சென்று அரசியல் பேசுகின்றார் முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரிய கட்டுரை எழுதிக்கொண்டுபோய் வாசிக்கின்றார். முழுக்க முழுக்க அரசியல் விதைப்புகள். ஆகவே, மாணவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அவர்களது கல்வி நடவடிக்கைகளைப்பற்றி அங்கு அவர்கள் பேசவேண்டுமேதவிர, அவர்களை அரசியலுக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. தேர்தல்கள் வந்தால் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கு பியர் கொடுத்து தேர்தல் பரப்புரைக்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு அரசியல் கலாசாரமொன்று எங்கள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே இருக்கின்றது. அதற்கான ஆதாரம் என்னிடம் இருக்கின்றது.

ஆகவே, இப்படியான துரதிஷ்டவசமான rowdyism - காடைத்தனம் - இன்று எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றது. இந்தக் காடைத்தனத்துக்குப் பின்னாலுள்ள அரசியல் தரப்பு யாரென்பதை மனச்சாட்சியுள்ள தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கின்றது. நேரம் போதாமையால் நான் விடைபெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

21 மே 2015

நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தினால் தமிழ் மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் ஏற்படவில்லை

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

அரசின் 100 நாள் வேலைத்திட்டம் தொடர்பான இன்றைய ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையில் பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கடந்த ஜனவரி மாதம் 8 ஆம் திகதி இந்த நாட்டிலே ஓர் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதற்கு நல்லாட்சி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. இந்த ஆட்சி மாற்றம் தமிழ் மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தைத்தான் தந்திருக்கின்றதென்றுதான் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த மாற்றம் தமிழ் மக்களின் எதிர்பார்ப்பை சிதைத்திருக்கின்றது. கடந்த ஆட்சியில் கிடைக்காததெல்லாம் இந்த மாற்றத்தினூடாக தமிழ் மக்களுக்கு கிடைக்கப்போகின்றதென்ற பிரசாரம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இந்த மாற்றத்திற்காக தமிழ் மக்களை வாக்களிக்கும்படி கேட்டது. ஓர் ஆட்சி மாற்றத்திற்கூடாக தங்களது தீராத பல பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கிடைக்கப்போகின்றதென்று தமிழ் மக்களும் நம்பினார்கள். ஆனால், இன்று ஐந்து மாதங்களைக் கடந்த நிலையிலும் தமிழ் மக்களுக்கு ஏமாற்றமான நிலைமைதான் காணப்படுகின்றது. இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரே - ஆட்சி மாற்றத்தை ஆதரித்தவரே - தங்கள் தவறை உணர்ந்து பேசியிருக்கிறார். இந்த ஆட்சி மாற்றத்திற்கூடாக பிரதான பல விடயங்களுக்கு தீர்வு கிடைக்குமென்று தமிழ் மக்கள் நம்பினார்கள். குறிப்பாக, அரசியல் கைதிகளின் விடுதலையைக் குறிப்பிடலாம். நீண்டகாலமாக - 10 வருடங்களுக்கும் மேலாக - சிறு சிறு குற்றங்களுக்காக அல்லது

சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப்பட்ட தமிழ் அரசியல் கைதிகளுக்கு இந்த ஆட்சியில் விடுதலை பெற்றுத் தரப்படுமென்று கூறப்பட்டது. அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றுவரை அவர்களுக்கு எந்தத் தீர்வும் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் தொடர்பாக எந்த கரிசனையும் காட்டப்படவில்லை எந்த நம்பிக்கையும் ஊட்டப்படவில்லை.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நான் இந்த அவையிலே அரசியல் கைதிகள் விடயம் தொடர்பாகப் பேசியபோது, நீதி அமைச்சர் அவர்கள் இடையிலே குறுக்கீடு செய்து, இவர்களுக்கான தீர்வு இரண்டு வாரங்களில் எட்டப்படுமென்று பதிலளித்தார் - உறுதியளித்தார். ஆனால், இரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் அற்ற நிலைமையில்தான் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் இன்னும் சிறைகளில் வாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். காணாமல் போனவர்களின் உறவுகளுக்கு நிவாரணம் அல்லது ஏதோ நீதி கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை ஊட்டப்பட்டது. ஆனால், அவர்கள் இன்னும் கண்ணீருடன் தான் இருக்கின்றார்கள். குறைந்தபட்சம் அவர்களை அழைத்து - இந்த ஆட்சியில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய எந்த விடயமும் கருத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. இதைவிட, இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் - பிடியில் இருக்கின்ற நிலங்களை மீட்டு, மக்களுக்கு வழங்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஊட்டப்பட்டது. எனினும், வளலாயில் வெறுமனே சில நூறு ஏக்கர் காணி மட்டும் விடுவிக்கப்பட்டது. கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் விடுவிக்கப்படும் நிலையில் இருந்த வளலாய் காணிகளைத்தான் இவர்கள் இப்போது விடுவித்து, மக்களிடம் திருப்பிக் கையளித்திருக்கின்றார்கள். கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே அமைச்சராக இருந்த கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களின் முயற்சியினால் யாழ்ப்பாணத்தின் வலி. வடக்கிலே உயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 24 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளில் மக்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டு ஒரு பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் காட்டினார். ஆனால், இன்று சில நூறு ஏக்கர் காணிகளை வழங்கி, அப்பகுதி மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த மாற்றம் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன நம்பிக்கையைக் கொடுத்திருக்கின்றது? பல அபிவிருத்திப் பணிகள் இடைநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த காலங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல அபிவிருத்திப் பணிகள் இப்போது முடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தமிழ் மக்களுக்கு மிகப்

பெரிய ஏமாற்றம். ஏனென்றால், எங்களது பிரதேசம் யுத்தத்தால் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம். அபிவிருத்தியிலிருந்து எம்மக்கள் விலகி நிற்க முடியாது. ஆகவே, தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்பட்ட அபிவிருத்திகளின் ஊடாகத்தான் தமிழ் மக்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும். அங்கு வேலையில்லாப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. மக்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இன்றைய மாற்றத்திற்குடாக மக்களின் வாழ்வாதார நிலைமைகள் முடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களின் வருமானத்துக்கான நம்பிக்கைகள் சிதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஒட்டுமொத்தமாக புதிய ஆட்சி மாற்றமானது, தமிழ் மக்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றத்தையே அளித்திருக்கின்றது. ஒரு நிரந்தர அரசியல் தீர்வுக்குரிய எந்தவித முன்னெடுப்புக்களோ, நம்பிக்கைகளோ ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

தெற்கிலே பல பிரச்சினைகளுக்கு விரைந்து விரைந்து தீர்வுகாணப் படுகின்றது. இந்த மாற்றத்தினால் சரத் பொன்சேகா அவருக்கெதிரான பல குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு Field Marshal ஆக மிகப்பெரிய அதியுயர் அந்தஸ்த்தைப் பெற்றிருக்கின்றார். ஆனால், பாவம்! சிறையில் வாடும் எங்கள் இளைஞர்களுக்கான எந்த நிவாரணமும் எந்த நம்பிக்கையும் புதிய ஆட்சியினால் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் சிராணி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் அவருக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளார். இவற்றை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இங்கு எடுக்கும் முக்கியத்துவம், இந்தத் தென்னிலங்கை அரசியலிலே காட்டப்படும் முக்கியத்துவம் வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர்களுக்குக் காட்டப்படாது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த மாற்றத்தை உருவாக்கிய தமிழ் மக்களுக்கு, அதை உருவாக்கத் தூண்டியவர்கள் இது தொடர்பாக எந்த நம்பிக்கையையும் எந்தப் பொறுப்பையும் கூறுவதிலிருந்து விலகி நிற்கின்றார்கள். தேசிய நிறைவேற்றுச் சபையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் இருக்கின்றார். ஆனால், அவரால் கூட இந்த அரசைத் தமிழ் மக்களுக்குச் சார்பான அல்லது அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு எந்தத் தாக்கத்தையும் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆகவே, தேசிய நிறைவேற்றுச் சபையில் ஏன் அவர்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்? என்பது தான் தமிழ் மக்களுடைய கேள்வி. ஒன்றில்

அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்குத் தீர்வினைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அல்லது அதிலிருந்து விலகவேண்டும். தேசிய நிறைவேற்றுச் சபை என்பது இந்த நாட்டின் அதிமுக்கிய முடிவுகளை எடுக்கும் சபையென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலிருக்கும் தமிழ்க் கூட்டமைப்பின் தலைவர் சம்பந்தன் அவர்கள் ஏன் இந்த ஆட்சியாளர்களைத் தமிழ் மக்கள் சார்பாகத் திருப்ப முடியவில்லை? ஏன் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பெற்றுக்கொடுக்க முடியவில்லை? ஆகவே, தொடர்ந்தும் ஏன் அதில் அவர் இருக்க வேண்டும்? என்ற தமிழ் மக்களின் நியாயமான கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், 2014 டிசம்பர் 29ஆம் திகதி அன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் “இந்த மாற்றத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கின்றோம். புதிய ஆட்சியைக் கொண்டுவர வேண்டும்” என்று அறிவிக்கின்றார். ஆகவே, புதிய ஆட்சியைக் கொண்டுவருவதற்காக உழைத்தவர்கள் இன்று சிலர் மாறிப் பேசுகின்றார்கள். இந்த ஆட்சியை விமர்சிக்கின்றார்கள். இந்த ஆட்சியை விமர்சிப்பதற்கு முதல் தமிழ் மக்களை வாக்களிக்கத் தூண்டிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தமிழ் மக்களிடம் பகிரங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். இந்த 19 வது திருத்தச் சட்டத்திலே,

பிழையென்று கதைக்கும் நீங்கள் ஏன் தேசிய நிறைவேற்றுச் சபையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஏன் அதில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அதை வாபஸ் பெறுங்கள். உங்களை மாதிரி அசிங்கமான வார்த்தைகளை எனக்குப் பேசத் தெரியாது. உங்களது வரலாறே அதுதானே? ஆகவே, தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றப்படும் நிலைமையில், இங்கு ஒருவர் சொல்கின்றார் அவர்கள் ஏமாற்றப்படவில்லையென்று. விந்தையாக இருக்கின்றது.

19வது அரசியல் திருத்தச் சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது கொண்டுவரப்படும்போது அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் சட்ட நுணுக்கங்களை ஆய்வு செய்து அதைச் சட்டமூலமாக்கியதில் உங்களது கட்சியின் பிரபல சட்டத்தரணிக்கும் தொடர்பிருப்பதாக அவரே பகிரங்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். ஆனால், இங்கே சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்குரிய அந்தஸ்த்துக் கொடுப்பது தொடர்பாகச் சட்டமூலத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும்போது அதை மறுதலித்த நிதியமைச்சருடன் இணைந்து அவர் செயலாற்றியிருக்கின்றார். ஆகவே, 19வது திருத்தச்சட்டத்தில் சிறுபான்மை

மக்களுக்குரிய அந்தஸ்த்துகளைப் பெறுவதற்கு இவர்களும் தடையாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு இன்னும் ஒரு நிமிடம் தாருங்கள்.

19வது திருத்தச் சட்டத்திற்கூடாக எங்களது கட்சி பிரேரித்த, அந்த அரசியலமைப்புப் பேரவையில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கவேண்டுமென்பது ஏற்கப் பட்டு, ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பினால் திருத்தச் சட்டமூலத்திற்குள் உள்வாங்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அது எங்களுக்கூடாகக் கொண்டுவரப்பட்டதனால் தான் உங்களது சம்பந்தன் ஐயா அந்தப் பேரவையில் உறுப்பினராக இருக்கின்றார். ஆனால், பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியால் இருப்பவர்கள்தான் அந்தப் பேரவையில் இருக்க வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பிரேரித்தது. அதற்கு நீங்களும் சம்மதித்தீர்கள். நாங்கள்தான் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி, அந்த 7 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அந்த அரசியலமைப்புப் பேரவையில் இடம் பெறச் செய்திருக்கின்றோம். அதற்கூடாக உங்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆகவே, தமிழ் மக்களுக்காகப் போலித்தனமான உசுப்பேற்றும் உணர்வுகளைத் தூண்டி, இரத்தத்தைச் சூடாக்கிப் பேசி வாக்குகள் பெறுவது நீங்கள்! நீங்கள் தான் தமிழ் மக்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நீண்டகாலமாகத் துரோகமிழைத்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி விடை பெறுகின்றேன். நன்றி. வணக்கம்.

10 ஜூன் 2015

விகிதாசார தேர்தல் முறையே நாட்டின் அனைத்து இன மக்களுக்கும் நன்மையைத் தரும்

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே!

அரசியலமைப்பின் தேர்தல் முறை மாற்றம் தொடர்பாக நடைபெறுகின்ற, சபை ஒத்திவைப்பு வேளையின்போதான விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமைக்கு நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இன்று நாடு முழுவதும் இந்த 20வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தொடர்பாகவும் இதன் மூலம் தேர்தல் முறையில் எப்படியான மாற்றத்தை இந்த நாடு உருவாக்கப்போகின்றது என்பது தொடர்பாகவும் பரவலாக இந்த நாட்டு மக்களிடையேயும் ஊடகங்களிலேயும் பல்வேறு சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் வேளையிலே நாங்கள் இந்த விடயம் தொடர்பாகப் பாராளுமன்றத்திலே ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்து பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். உண்மையிலே இந்தத் தேர்தல் முறை மாற்றம் என்பது சிறுபான்மைக் கட்சிகளினதும் சிறிய கட்சிகளினதும் நலன்களைப் பாதுகாக்கப்போகின்றதா? அல்லது அவற்றின் நலன்களுக்கு விரோதமாகச் செயற்படப்போகின்றதா? போன்ற சந்தேகங்கள் இந்த நாட்டிலே உள்ள எல்லோரிடமும் இருக்கின்றது.

மேலும், இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற இரண்டு பிரதான கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியாக இருந்தாலென்ன? ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியாக இருந்தாலென்ன? அவை இரண்டுமே அடிக்கடி சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதிக்காதவகையில்தான் தேர்தல் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவோம் என்று அறிக்கைகளுக்கூடாகவும்

ஊடகங்களிலும் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நடைமுறையில் கடந்த ஐந்து மாதங்களாக இது தொடர்பான விவாதங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு ஒருமித்த, ஒத்த எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரமுடியவில்லை என்பது தான் உண்மையாகும். இங்கே சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகள் பல தடவைகள் ஒன்றுகூடி இந்த இரண்டு பிரதான கட்சிகளிடமும் சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் நலன்கள் பாதிக்கப்படாது தேர்தல் முறையில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். அப்படிச் சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் முடிவுகள் இந்த 20வது திருத்தச்சட்டத்தில் கொண்டுவரப்படுமாயின் ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரும் இணைந்து இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக வாக்களிப்பது என்ற நிலைப்பாட்டைக்கூடச் சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகள் எடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய இந்தத் தரப்புக்களின் நியாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இந்தச் சட்டமூலம் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியமில்லை. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் பெரும்பான்மைக் கட்சிகள் இறங்கிவந்து சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளின் கருத்துக்களைக் கவனத்திலெடுத்து, அவர்களது நலன்களின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்துகின்றேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது நடைமுறையிலிருக்கும் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறைதான் இந்த நாட்டின் எல்லா இன மக்களுக்கும் ஒரு சிறந்த தேர்தல் முறையாக இருக்கின்றது எனச் சொல்ல முடியும். ஏனென்று சொன்னால், இந்தத் தேர்தல் முறைக்கூடாகத்தான் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாது, மக்கள் ஐனநாயக ரீதியாகத் தாம் விரும்பும் கட்சியையும் தாம் விரும்பும் வேட்பாளரைத் தமது பிரதிநிதியாகவும் தெரிவுசெய்யக்கூடிய ஒரு அதிகரித்த ஐனநாயகத் தன்மை இந்தத் தேர்தல் முறையில் தான் இருக்கின்றது.

தொகுதி ரீதியான தேர்தல் முறையிலே அந்தத் தொகுதிக்குள் சில நேரங்களில் ஒரு கட்சியை ஆதரிப்பவர்கள் தமக்கு விருப்பமில்லாத ஒரு பிரதிநிதியைத் தெரிவுசெய்யவேண்டிய ஒரு அழுத்தமான நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். அல்லது ஒரு தொகுதி என்ற

வரையறைக்குள் பெரும்பான்மையான வாக்குப் பலத்தைப் பெறும் ஒருவருக்கெதிராக இரண்டாவது, மூன்றாவது வேட்பாளர்கள் பெறும் வாக்குகள் அதிகரித்திருக்கும். இது உண்மையான ஒரு ஜனநாயக நடைமுறையாகக் கொள்ள முடியாது. அத்துடன் மக்கள் தாம் விரும்பும் தமது நலன்களுக்காக உழைக்கக் கூடிய தகுதிவாய்ந்த பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்வதற்கு இப்போது நடைமுறையிலிருக்கும் விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைதான் ஒரு நல்ல தேர்தல் முறையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இப்போது நாங்கள் புதியதொரு தேர்தல் முறைக்குச் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தற்போது நடைமுறையிலுள்ள தேர்தல் முறையில், விருப்பு வாக்குகளைப் பெறுவதில் கட்சிகளுக்குள் ஏற்படும் உள்முரண்பாடுகளே புதிய தேர்தல் முறை மாற்றத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இது அந்தந்தக் கட்சிகளின் ஒழுக்கம் தொடர்பான விடயம். சமூகவிரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர், மக்களின் பணத்தைச் சூறையாடுவோர் இத்தேர்தல் முறையைப் பயன்படுத்தி, தாங்களும் ஒரு மக்கள் பிரதிநிதியாக வருவதற்கு - அரசியல் பலம் பெறுவதற்கு இத்தேர்தல் முறை வழி ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. இப்படியான தவறான சக்திகள் அரசியல் அதிகாரத்துக்குள் வருவதைக் கட்டுப்படுத்தும் தலைமைப் பண்பை சம்பந்தப்பட்ட கட்சிகள் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏன் அந்தக் கட்சிகள் அப்படியானவர்களுக்கு வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்றன? ஒரு வாக்காளர் தான் விரும்பும் அல்லது தன் சமூகத்துக்கு அல்லது தனது மக்களுக்கு அல்லது தனது கிராமத்துக்கு உழைக்கக்கூடிய ஒருவருக்கு விருப்பு வாக்களித்து அவரை மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிவுசெய்வதை நான் ஓர் உயர்ந்த ஜனநாயகப் பண்பாகக் கருதுகின்றேன். இந்த மக்களின் விருப்பத்துக்கு எதிரான பல்வேறு விடயங்கள் இப்புதிய தேர்தல் முறையில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன என்று நான் கருதுகின்றேன். எனவே, இது தொடர்பில் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

இன்று வடக்குக் கிழக்கிலே தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் செறிவாக வாழும் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதையொட்டிய ஒரு தேர்தல் முறையைத்தான் வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். வடக்குக் கிழக்குக்கு வெளியே பரவலாக - செறிவுத்

தன்மையற்ற முறையில் வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் குறிப்பாக, தமிழ், முஸ்லிம், மலையக மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதித்துவத்தின் உறுதிப்பாடு தொடர்பில் சந்தேகம் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அவர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் - அவர்களது இன விகிதாசார அடிப்படையில், அவர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் பாதிக்கப்படாத வகையில், தேர்தல் முறையில் மாற்றம் கொண்டு வரப்படவேண்டும். இதுதான் இன்றுள்ள சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் மிகப்பெரிய எதிர் பார்ப்பாக இருக்கின்றது.

இங்கு எனக்கு முன்பு பேசிய கௌரவ சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் குறிப்பிட்ட விடயத்தை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். பாராளுமன்றத்துக்கு 11 மக்கள் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்யக்கூடிய நிலையில் இருந்த யாழ். தேர்தல் மாவட்டம், 2010ஆம் ஆண்டு 09 பிரதிநிதிகளாகக் குறுகி, தற்போது அங்குள்ள வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் 07 பிரதிநிதிகளாகக் குறையலா மென அதாவது, எதிர்காலத்தில் யாழ். தேர்தல் மாவட்டத்தில் 07 பிரதிநிதிகளைத்தான் தெரிவுசெய்யலாம் என்ற நிலைப்பாட்டை தேர்தல் ஆணையாளர் தெரிவித்திருக்கின்றார். இது உண்மையிலேயே யுத்தத்தினால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் மிகப் பெரிய அநீதியாகும். அங்கு மக்களின் செறிவு குறைவு என்பது, அந்த மக்கள் செய்த குற்றமல்ல, இந்த நாட்டிலே நீண்டகாலமாக - 30 வருட காலமாக ஏற்பட்ட மோசமான யுத்தம் இந்த மக்களை தங்களது சொந்த மண்ணைவிட்டு, இடம்பெயரவும், புலம்பெயரவும் வைத்திருக்கின்றது. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்போகின்ற அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின் அடிப்படையில், தமிழ் மக்களின் நியாயமான அரசியல் தீர்வுக்கூடாக அபிவிருத்தி செய்யப்படக்கூடிய சூழ்நிலையானது, இந்த மக்களை மீண்டும் தங்களுடைய சொந்த மண்ணுக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, இந்த யுத்தம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் ஏற்படும் பாதிப்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம் காப்பாற்றப்படவேண்டும். இதை நாங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அண்மையிலே இந்த பாராளுமன்றக் கூட்டிடத் தொகுதியில் நடந்த கூட்டத்தில் மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி, இந்த நாட்டின் கௌரவ பிரதமர், கட்சித் தலைவர்கள், தேர்தல் ஆணையாளர் மற்றும் தேர்தல் திணைக்கள அதிகாரிகள் ஆகியோரின் முன்னிலையில் இந்த கருத்து வலுவாக எங்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்த நியாயம்

எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் எந்த உத்தரவாதமும் இதுவரையும் தரப்பட வில்லை. சட்டரீதியான உத்தரவாதம் அவசியமானது. அந்த வகையில், தேர்தல் முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் இந்த விடயம் முக்கியமாக கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அடுத்ததாக, முக்கியமான விடயமொன்றை நான் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உண்மையிலே இந்த இருபதாவது அரசியலமைப்பு மாற்றத்திற்குடாக தேர்தல் முறையில் திருத்தம் வரப்போகின்றதா? என்பது தொடர்பான நம்பிக்கை ஒருவரிடமும் இல்லை. எந்த கட்சியிடமும் இல்லை. ஆளுங்கட்சியினரிடமும் இல்லை. எதிர்க்கட்சியினரிடமும் இல்லை. அந்த நம்பிக்கை எந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினரிடமும் கூட இல்லை. ஏதோ தேவையில்லாமல் இந்த விடயம் விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. சர்ச்சையாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். தனிப்பட்ட ரீதியில் பேசும்போது இது அவசியம் இல்லையென்றுதான் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். என்றாலும், இதைப்பற்றி நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். தேர்தல் திணைக்கள மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இது தொடர்பாக மிகவும் கரிசனை காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே தேர்தல் முறையில் திருத்தம் வரப்போகின்றதா? அப்படியாயின், எதிர்காலத்தில் வருகின்ற அடுத்த பொதுத் தேர்தல் புதிய தேர்தல் முறைமையின் கீழ்தான் அமையப்போகின்றதா? புதிய தேர்தல் முறைமையின்கீழ் தேர்தல் நடப்பதாயின் எல்லைகள் மீள்நிர்ணயம் செய்யப்படுமா? அது ஒரிரு நாட்களில் முடிக்கக்கூடிய விடயமா? இது தொடர்பான மக்களின் பல்வேறு கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு இந்த பாராளுமன்றத்துக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும் இருக்கின்றது. ஆனால், இது தொடர்பாக எந்த நம்பிக்கையும் ஒருவரிடமும் இல்லை. தேர்தல் முறைமையில் திருத்தம் வரப்போகின்றதென்றும், அது தொடர்பாக அரசியலமைப்பின் இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கின்றதென்றும் எல்லோரும் பேசிக்கொள்கின்றார்கள்.

இந்த விடயத்தில் எல்லோரும் ஒத்த கருத்துடன் நேர்மையாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய சூழல் தென்படவில்லையென்றுதான் நான் தனிப்பட்ட முறையில் கருதுகின்றேன். அந்த எண்ணம் ஒருவரிடமும்

இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றக் கூடாது. ஏனென்றால், இந்த இருபதாவது திருத்தச் சட்டமூல விடயத்தில் மக்கள் இந்த பாராளுமன்றத்தை மிகவும் நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நாங்கள் நாட்களை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே, இது விடயத்தில் ஒரு தீர்க்கமான நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்துகின்றேன். அப்படி எடுக்கப்படும் நிலைப்பாடு எந்த சமூகத்துக்கும், எந்த இனத்துக்கும் அநீதி இழைக்காத வகையில் இருக்கவேண்டுமென்பது முக்கியமானது. இனிமேலும் இனங்களுக்கிடையில் முரண்பாடுகளையும், பிரச்சினைகளையும் வளர்க்கும் எந்தத் தீர்மானத்தையும் மேற்கொள்வது ஆரோக்கியமானதல்லவென்று நீதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். நீதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த விடயத்தை நானும் ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். இனிமேலும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களைப் பாதிக்கும் சட்டமூலங்கள் இந்த நாட்டிலே நிறைவேற்றப்படுமானால், அது கடந்த காலங்களில் இந்த நாடு எதிர்கொண்ட பாரிய அழிவுகளை நாங்கள் தொடரப்போகின்றோமென்ற அர்த்தமாகிவிடும். ஏனெனில், நாங்கள் அனுபவப்பட்டிருக்கின்றோம். அந்த வகையில், இந்த நாடு எதிர்கொண்ட மோசமான நெருக்கடிகளை மீண்டும் ஏற்படுத்தும் வகையில் எந்தத் தீர்மானமும் மேற்கொள்ளப்படக்கூடாதென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன். முக்கியமாக, நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாண தேர்தல் மாவட்ட மக்கள் கடந்த காலங்களைப் போலவே தொடர்ந்தும் தங்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை தக்க வைக்கக்கூடிய - பாதுகாக்கக்கூடிய செயற்பாடொன்று இந்த அவையிலே வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி சந்தர்ப்பத்துக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

23 ஜூன் 2015

வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளுடனான சந்திப்பின் போது...

கிளிநொச்சி மகாவித்தியாலயத்தில் வகுப்பறைக் கட்டடத்
தொகுதிகளை நிர்மாணிப்பதற்கான அடிக்கல் நாட்டல்

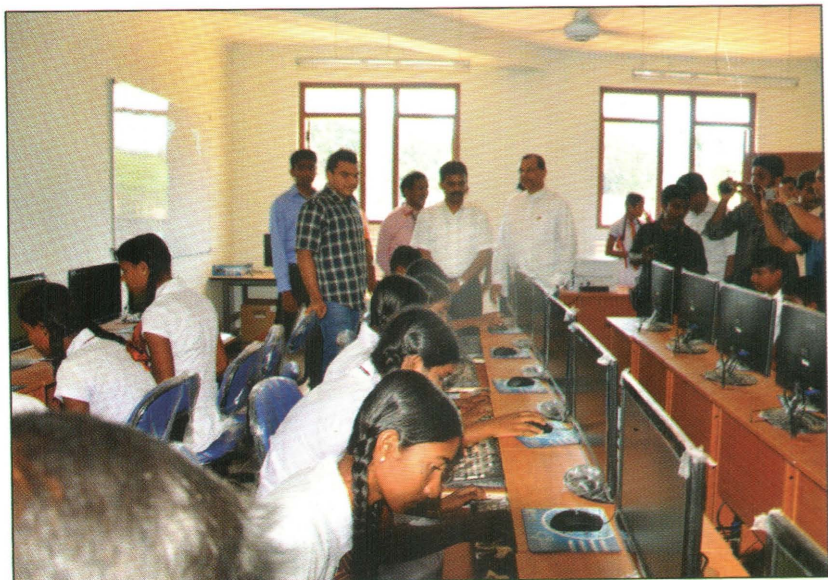
பூநகரி குளத்தினை நிர்மாணிப்பதற்கான திட்டத்தை
நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான கள ஆய்வின்போது

மாவட்ட மட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற
அணிக்கு வெற்றிக்கிண்ணத்தை வழங்குகின்றார்.

பாடசாலைகளின் ஒன்றுகூடல் மண்டபங்களுக்கு தலா 500 கதிரைகளை வழங்கும் சந்திரகுமார் (பா.உ.) அவர்களின் செயற்திட்டத்திற்கமைவாக கிளிநொச்சி மகாவித்தியாலயத்திற்கு கதிரைகள் வழங்கப்பட்ட போது...

கிளி/முருகானந்தா மத்திய கல்லூரியில் கணினிக் கூட செயற்பாடுகளைப் பார்வையிட்டபோது...

கிளிநொச்சியில் - கடற்றொழிலாளர்களுக்கான வாழ்வாதார உதவிகளை வழங்கிவைத்த போது...

கிராமமொன்றுக்கான மின்விநியோக செயற்பாடு ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்ட போது...

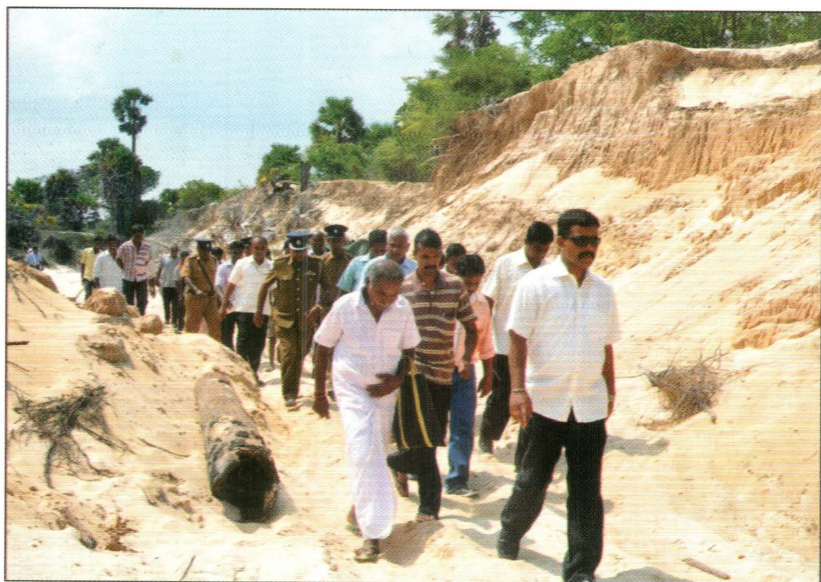
கண்டாவளையில் வெள்ளப்பாதிப்பை எதிர்கொண்ட மக்களின் வீடுகளைப் பார்வையிடச் சென்றவேளை...

மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்த வேளை...

கிளாலி கடற்றொழிற்றுறையை படையினரிடமிருந்து மீட்டு அதை
மீள் நிர்மாணித்து தொழிலாளர்களிடம் வழங்கியபோது...

கிளாலியில் சட்டவிரோத மண் அகழ்வை தடுப்பதற்கான
செயற்பாட்டை மேற்கொண்ட வேளை...

புளியம்பொக்கணையில் நடைபெற்ற மக்கள் சந்திப்பின்போது...

நாச்சிக்குடாவில் முஸ்லீம் மக்களுடனான சந்திப்பின்போது...

2014 இல் வரட்சியால் பாதிப்பை எதிர்கொண்ட விவசாயிகளுக்கு விதை நெல் விநியோகித்த போது...

உடைப்பெடுத்த அக்கராயன் குளத்தை மீள் நிர்மாணிப்பது தொடர்பான கள ஆய்வின் போது...

இந்த நாட்டிலுள்ள இன்னும் பல பிரச்சினைகளுக்குத்
தீர்வு காண்பதற்காக பொருத்தமான சட்டமூலங்களை
உருவாக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கை பல்லினச் சமூகங்கள் வாழும்

ஒரு நாடு என்ற வகையில் ஜனநாயகத்தையும்,

சமநீதியையும் சரியாக நெறிப்படுத்தக்கூடிய

சட்டமூலங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

அவை உரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட

வேண்டும். குறிப்பாக, சிறுபான்மைச் சமூகங்களின்

பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துகின்ற,

அவர்களின் உணர்வுகளையும், அவர்களுடைய

அடிப்படை உரிமைகளையும் மதிக்கின்ற,

உத்தரவாதப்படுத்துகின்ற வகையில்

இந்தச் சட்டமூலங்கள் அமைய வேண்டும்.

அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தத்திலே

அரசியல் யாப்புப் பேரவையில்

பன்முகத்தன்மை இருக்க வேண்டும்

என்ற வரிதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர,

பன்முகத்தன்மை என்ற பதத்துக்கான

அர்த்தம் விரிவாக்கப்படவில்லை.

குறிப்பாக, சிறுபான்மைச் சமூகங்களின்

பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை.

28-04-2015, 234-08

cover rashmy

cover rashmy

